

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Summa de vitiis

Wilhelm <Lyon, Prior>

[Basel], nicht nach 1475

Incipit tractatus de vitio superbie

[urn:nbn:de:bsz:31-308070](#)

Ine p̄it tractat̄ s̄ vītō supbie. Duare viciā sic ordīnēt̄
et de radicib⁹ hōz vītōz. p̄ma ps.

Octo de vītō gule luxurie. auaricie. et accidie
dicēd̄ est s̄ trib⁹ vīcīs sequētib⁹. s̄. de vītō su-
pbie. mū die. et ire. cui⁹ ordīs rō sic p̄t mai-
festari. H̄ie vt⁹ sedz aug. amor est ordīat̄ sic
viciū est amor mordiat̄. amor vō duabo de causis p̄t eē
mordiat̄. est em̄ mordiat̄ si sit amor mali. licet etiā amor
boni sit. ē tñ mordiat̄ si sit nimi⁹ vel nimis pu⁹ et b̄ sedz
duas sp̄es bonoz. qdaz aut̄ bona sūt pua. s̄. tpalia seu cor-
palia. qdā vō magna. vt sūt bona grē et bona glē. bona vō
grē intelligim⁹ ipaz graz et opa meitoria. amor ḡ magni bo-
ni mordiat̄ est. si sit pu⁹. et talis amor videt̄ eē radix in
vītō accidie. accidie em̄ videt̄ esse pu⁹ amor maḡ boni. vñ
et tepiditas v̄cat̄. amor vō pāiu boni mordimat̄ est. si
sit nimi⁹. Et iste amor videt̄ eē radix in vītō gule luxurie
et auaricie. et diūlificat̄ amor iste. qz bona pua amari p̄t
q ad dñium seu possessionē. vel q ad vſū delēabile. Primo
mō amat ea auar⁹. sed omō gulosis et luxuriosus. viciū vō
gule et luxurie in b̄ d̄r̄. qz viciū gule est amor mordiat̄ de-
lēatōnis q̄ eff⁹ gustū. viciū vō luxurie est amor p̄cipue illig⁹
delēatōis q̄ scdm tactū est. Amor vō qui est mordiat̄ eo
q̄ est amor mali. videt̄ poſſe distingui in amorez pprii mali
et alieni mali. qz qz null⁹ ppriū malū amat inq̄tū tle. sed
qñqz ido qz estimat illud ee bonū corpī. ido tm̄ alieni mali
amor radix est in trib⁹ vīcīs q̄ sequūt̄. et diūlificat̄ p̄ b̄ q̄
in supbie peccato est amor pprii boni cū alieno malo. amat
em̄ supbi sui exaltatōne et p̄ximi diectōez. In peccato vō
ire et mūdie est amor alieni mali pure. qz in b̄ videt̄ dif-
ferre illa duo vīcia. qz in peccato ire amor alieni mali ortū
videt̄ h̄re a malo alterius. Ille em̄ q̄ irascit̄ alieni. ido el-
vult malū. qz malū ab eo recipit. ira em̄ ē appetit̄ vīndēe
In peccato vō iiii die amor alieni mali ortū h̄et a pp̄a malicia
sc̄a supbia. iiii d̄ ido vult malū alti⁹. ne ille sibi p̄ficit̄

Vnde peccatum in illius die in materia communiceat eum peccato ire. sed finem recipit a peccato superbie. **D**is habitis de facili potest videri ratio. quare de superbia. ira. et inuidia. posterius tractetur. quia hec tria vitia amorem nostrum inordinatum reddunt ad proximum. quatuor precedentia inordinatum reddunt ad nosipos. Inordinatum vero alius unus in se prior est. quam inordinatum ipsius ad aliud. **P**rimus est quod animale. deinde quod spirituale. **V**nde cum quatuor prima vitia humana sint. et ita quodammodo carnalia. in ordine doctrine propria sunt. tria vero que sequuntur. que diabolica sunt et spuria. posteriora sunt. et inter ista tria primus est vitium superbie. quia est occasio aliorum. et quia precedentibus magis assimilatur. ideo de ipso primo dicemus et hoc ordine. **P**rimo ponemus ea que valent ad detestacionem superbie. **S**ecundo ponemus diversas divisiones pertinentes ad hoc vitium et de membris eius proximorum. **T**ertio tangimus aliquid de remedio contra superbiam. **C**uoniam superbia se habeat ad bona. sed a pars.

Ad detestacionem vero huius vicei primo ostendemus quomodo ipsum se habeat ad bona. quomodo ad cetera mala quomodo ad dyabolum quomodo ad proximum. quomodo ad deum. quomodo ad proximum subiectum. Notandum ergo quod vitium superbie si iam sit bona in aliquo expellit. si non sine ea intrare non permittit. si qua remanet falsificat et inquinat. Ad primum pertinet illud Augustini. alta sicutur et yma repleta. et illud Bernardi. Superbia sive iaz ex stens sive non semper causa erit subtracte gratie. Nunquid qui humiliatur dat graz huius aufert dataz. quod argumentum est superbie subiecto greci. Et illud gregorianum. Sic humilitas oia via eruat. oculorum virtutes colligit et roborat. sic superbia omnes virtutes destruit et ereruat. Ad secundum pertinent illud. tumor infusa repellit. sic humilitas non solus graz est. sed etiam vas alias graz. sic superbia non solus malum est. sed impedit etiam honorum.

Vnde quidam sapiens ait alexandro. cum agnosceret eum

superbum. deus p̄sto est largiri sapientiaz. sed non habes
 vbi eam recipias. q̄ autem superbia bona falsificet. patet
 p̄ hoc q̄ ea que sunt de genere bonorum. si ex superbia pro-
 cedant. vt scilicet fiant ppter vanam gloriam. non sunt
 meritoria ymo de meritoria. et videt homo diues esse et
 nichil habet. Vnde berñ. **M**agna v̄cus humilitas. sine cu-
 ius obtenu non solum v̄cus non sit. sed etiā in superbiam
 erumpit. q̄ etiam superbia bona inquiuit. patet per illud
 poet. Inquinat egregios adiuncta superbia mores. vñ
 quidam. Si tibi gratia. si sapietia. formaz detur. inqui-
 nat omnia sola superbia si comitet. superbia est quedaz ve-
 stis maculata. qua superbi se & suos induunt. vnde eccl.
 xiiij. **D**ui cōmu mēauerit superbo. induet superbiam. et val-
 de mirum est de superbo qui super om̄ia amat honorez quo
 modo vestem ita maculatam vult induere. que qui equid
 in eo est maculat. **P**. cum ip̄e vestem istam pallio humili-
 tatis operiat. iuxta illud grego. gloria res est humili-
 tis se palliari appetit superbia ne vilescat. mirum est quō
 superbus vestem superbie ex toto non depone. et vestem
 humilitatis non assumit.

Cap. ii.

Sequitur videre. quomodo vicium superbie se habe-
 at ad alia vicia. Notandum ergo q̄ vicium superbie
 quasi rex est vitōrum. Vnde maximū peccatum
 catur in ps. vbi dī. Edmundabor a delicto maximo. id est a
 superbia. dicit glo. & coronam dī habere. sed maledictam
 de quo legit̄ ysa. xviiiij. Ne corone superbie. & ad modū re-
 gis quando hoc vicium venit ad aliquem. non solum venit
 sed adducit magnam societatem vitōrum. Vnde eccl. x. **I**m-
 cium om̄is peccati est superbia. qui tenuerit illam. adim-
 plebitur maledictis id est vicijs. Vbi dicit glosa. De su-
 perbia nascuntur hereses. scismata detractiones. inuidia.
 verbositas. iactantia. contentōnes. & humiñmodi.
 berñ. **I**niciū om̄is peccati & causa tociꝝ p̄ditōis est superbia
 propterea quisquis es qui salutem tuam studes operari.

374.

aduersus hanc sup caput tuū cornu erucis habere memē
to. ut non eleueris in superbiaz. hoc vicium etiā ad modū
regis magnas expensas requirit. ita q̄ superbis homībus
non sufficiūt episcopat̄ archiepiscopat̄ vel regna. vnde
eccl. xxij. **D**omus que nimis locuples est. admichilabit̄ su
perbia. t̄ cum superbia maiores expensas requirat quoni
am cetera vicia. taniē mīm̄ utilitatis habet. ex viciis que
pertinet ad concupiscentiā carnis. vel decupiscentiam ocu
lorum. consequit̄ utilitas saltem corporis. superbia autē am
ime nocet. corpori vero non videt̄ prodesse. vnde sap. v. dīc
dampnati in inferno. quid p̄fuit nobis superbia. aut l̄ i
nūciarum iactantia quid conculit nobis. vicium superbie
postquā dominii habet in aliquo. non amittit illud de fac
ili. sicut reges de facili non amittit castiz q̄ semel possi
dent. quia potenter illud defendunt. **V**nde eccl. iii. **S**imile
goge superbor̄ non erit sanitas. si in tanto timore t̄ angu
stia sunt infirmi. cum infirmitas eoz incurabilis esse dī.
in quanto timore deberet esse qui vitō superbie laborant.
cum spūs sanct̄ dicit eis. quod vicium illud non sanet̄.
Vicum etiam superbie caput est antiqui serpentis. cuius
capitis contritō maxime est insistendū. vnde dictum est
gen. iii. serpenti de muliere. que ceterie tenet figurā. ipsa
corteret caput tuū. serpens modica peccidine capitib⁹ ex
tinguit̄. **S**i autē capiti peatur. frustra cetera mībra ei⁹
pereiciunt̄. amputata autē cauda. nichilomin⁹ viuit. **S**i
militer frustra alia vicia a se amputare intitūr. qui super
biā in se relinquit. vnde ierom. Lubric⁹ est antiqu⁹ ser
pens. t̄ nisi capiti teneat totus statim illabit̄. t̄ eccl. xxij
quasi a facie colubri. fuge peccatiū. in colubro caput pre
cipue fugimus. sic superbia precipue fugienda est. que
est caput vitōrum. de hoc capite. potest intellige illud
ecclesia. xxx. **N**on est caput nequius super caput colu
bri. contrito hoc capite. cetera vicia facile extirpantur.
Vnde iohannes criso. Tolle hoc vicium ut nō relint hoies

375

apparere hominibus. et sine labore omnia vicia resecantur
vicium superbie est primum genitum platonis. in morte cuiuslibet
liberantur. golyas in fronte percussus a deo. cecidit
in faciem suam. et perdidit dauid aduersus eum. ut legitur
primo reg. xvij. Sic qui superbiam que caput dyaboli est.
in se viriliter percutitur. aduersus dyabolum peralebat.
Superbia etiam turris est babel. de qua legitur gen. xi. cuius
culmen attingit celum. quia hoc vicium etiam celestes vi-
ros et spinales impugnat. nixta illud greg. superbia natu-
re celestis. celestes appetit mentes. Cetera vicia quae sunt
cum superbia. se habent sicut domus iuxta turrim. que non
de facilis expugnatur. quia turris defendit eam. sic vicia quae
sunt cum superbia. de facilis non expugnatur. quia ea sup-
bia defendit. sicut patet in usurariis et rapitoribus. qui
ab usuris et rapinis cessare nolunt. quia si ab eis cessaret
inter vicinos suos honorifice vivere non possent. ut ipsi
dicunt. Vnde manifestum est. quod superbia peccatum rapi-
ne et usura operuat in eis. ideo necesse esset ut predicator
conaretur diruere turrim superbie in talibus personis. quae
diruta nulla pars castorum huius se teneret. Superbia pri-
mo animam aggreditur et ultima cessat ab eius impugnatone
Vnde super illud ps. Si mei non fuerint do. re. dicit
glosa. Vicium superbie ultimum est redentibus ad deum
et primi recessentibus. alijs viciis in fugaz conuersis sola su-
perbia in campo reminetur. non cessans ab impugnatone
homis. dum ipse vivit. Vnde qui dicitur. cum bene pugnaris
cum cuncta subiecta putaris. que prius infestat vincen-
da superbia restat. superbia fuit primum peccatum. iuxta il-
lud ecc. x. inicium omnis peccati est superbia. etiam non vi-
detur aliquod peccatum esse absque superbia. quia omne pec-
catum est a ex omissione. a ex transgressione. et in veritate causa non
videtur esse sine obediencia. que non videtur esse sine superbia.
Vnde nullum peccatum videtur esse sine superbia. et ut breui
dicamus. superbia est causa omnis peccati. Vnde dicunt glo-

346

super illud. Si mei non fuérint dominati. superbia est mī
cius oīs peccati & causa. qua qui earz vere est immaculae?
Cuonodo se habeat superbia ad dyaboluz. **C**api. iii
Sequitur videre. quomodo se hēat supbia ad dyab
olum. Notandū ergo q̄ superbia signuz est. quo
dyabolus suos distinguit ab alijs. Vnde legit̄ in
job dī ipso. q̄ ipe est rex super omnes filios superbie. Et
greḡ. Evidētissimuz signum reprobuz superbia est hu
militas elector̄. cum ergo quaz quisq; hanc cognoscit̄
sub quo rege militet īuenit. vñus quisq; quasi quendas
tituluz portat operis. quo facile ostendat sub cui? serui
at potestate rectoris. vnde ī magno dolore & timore esse
deberet. qui se cognoscit superbuz. superbia est velut que
dam ymagō dyaboli. vnde homo superbus. expreſſe h̄lis
est dyabolo. Huxta illud greḡ. A postate angelo similis
efficitur homo. dum homo hominib; similis esse dedigna
tur. dyabolus etiā ī homie superbo quiescit. quasi ad um
bram. superbia enim velut mons est. soli iusticie opposit̄
lumē gratie repellens. vnde umbra facit dyabolo. de qua
umbra legit̄ job. xl. sub umbra dormit. Superbus est
etiam munitō dyaboli fere īexpugnabilis eo q̄ ī altitu
dine montis superbie situs sit. **C**uonodo se habeat
superbus ad proximū. **C**apitu. iiii.

Sequitur videre quomodo se habeat superbis ad prox
imi. Notandū ergo q̄ superbis eoangustat p̄xi
mum dum se dilatat. & dum se ei preponit. quasi
q̄dam on? ei imponit. De dilatato e superbī legit̄ math
xxiiij. dilatant enim philaē sua magnificant fimbrias. Et
pū. xxiiij. Qui se iactat & dilatat. uirgia concitat. De
onere vero superbī. dicit sap̄. Qui se supra modū extulit.
p̄mere ac dep̄mere videt. supra modū ille se extollit. qui
extollit se supra debitam mensuram. De tali dicitur vul
gariter. Iste homo sedet michi super meum collum. super
bus etiam proximum corde contempnit. verbis molestas

et factis. Ad p̄mum pertinet illud eccl. xiiij. sic ab hominā
tō superbo est humilitas. sic exeratō diuitis est pauper.
Verbis autē molestia supbus p̄ximū multipli et se iactan-
do. et cum eo litigando. et contumelias eis dicendo. Ad p̄-
muz pertinet illud amos. vi. Nunquid in fortitudine nostra
assumpsim⁹ nobis cornua. et illud eccl. xij. Sicut eructat
peccatum fetentiū. sic et superboz cor. Ad bram stomach⁹ re-
tositate inflat⁹ eructare solet. sic et homo superbia inflat⁹
ventosa verba emittit. Ad scdm̄ pertinet illud p̄p. xij. in
superbos semp iurgia sūt. Ad. tertium pertinet illud p̄p. xij.
Vbi fuerit superbia. ibi et contumelia. Factis siq̄ molestiae
supbus p̄ximum multipli. et corporalē eum affligendo. et
suis eum spoliando. Ad p̄mum pertinet illud p̄p. xxij. arma
et gladij in via supbi. custos autē anime sue longe recedie
ab eis. et illud eccl. xxvij. Effusio sanguinis in rixa super-
borum. Ad scd̄z pertinet illud p̄p. melius est humiliari cū
mieib⁹. quaz diuidere spolia cum superbis. nec solū superbi
molestant p̄ximos. ymo etiā occasio sūt ut ab alijs mole-
stetur. Vnde illud. quicquid delirant reges. plectun-
tur achiui. Et illud ps. Dum superbit impi⁹. incendit⁹
pauper. Nuomodo supbi se habeat ad p̄ximuz. satis osten-
dit ps. dices. Supbi inique agebant usquequaqz. et ite-
runt. Confundat⁹ supbi. quia iniuste inq̄ fe. in m. Sapi-
ens etiā describit. quo se habeat superbo dicens. om̄is sup-
bus est intollerabilis. habitu supflu⁹. incessu pomposus
hec ceriūx ercta. facies torua truces oculi p̄ loco supio-
ri decertat. et meliorib⁹ se p̄ferri affectat. sententias suas
et facta et verba iactat. reuerentia in obsequio non seruat
non solum malum temporale infert superbo p̄ximo. sed eti-
am sp̄uale. corrumpit em⁹ eum suo malo exemplo. Unde su-
perbus dicit⁹ sedere in cathedra pestilētie. et superbia vocat⁹
pestilentia. super p̄mum psalmum ubi dicit⁹ glosa. pestilen-
tia est morbo late peruagat⁹. om̄is aut pene om̄is inuolues
et subdit⁹ est amor dñandi q̄ vir carz aliqus. fornicatores

et usurarij et alij peccatores occultat peccata sua quod tamen per
hunc superbiae peccatum suum publice omittit. nec deus scipio erubescit.
Et ideo peccatum superbie a deo multum corruptum. ut iam non
reputetur superbia peccatum quod quicquid peccatum fuisse reputatum.
Vnde ornat ille vestium. qui in primis ecclias per magno pec-
cato habitus fuisset. hodie non reputatur peccatum.
Quo se habeat superbia ad deum.

Sequitur videre quo se habeat ad deum superbia. Notandum
ergo quod superbia prima deo contumeliam intulit. que
ei illata est in primo angelo. unde thomus. Superbia
nunquam in tuo corde. aut in tuo facto aut in tuo voto domi-
nari permittas. ab ipsa enim iniuriam suscepit omnis perditio. nulla
contumelia interficit deum quam assit superbia. cuius nullum pecca-
tum omittitur sine superbia. sicut omnibus est prius. superbia deum
impugnat in omni loco. omni tempore. omni persona. fortiter
autem nunquam aut ratio in loco sacro omittitur. sed superbia poti-
us omittitur in loco sacro quam in alio. tunc enim magis superbia in
dute incedunt mulieres. quoniam ad ecclesias vadunt. multa etiam
sunt peccata a quibus cauetur in principiis solennitatibus. sed super-
bia tunc marie exercetur. multe enim sunt persone confundit deus
dignatus. quoniam peccatum superbie recipiunt. superbia enim dilati-
tat sub cinere et ciliis. iuxta vobis beatius gregorius. Item certe
in vicissim auferunt pauperes et ignobiles. sed superbia auferit ei
potentes nobiles et diuitias. unde in mortibus gelboe saul et io-
nathas interficiuntur. ut legitur. item regis in principio. Item alia
quecumque iniurias in malis opibus exercetur ut pereat. superbia
vero bonis opibus insidiatur ut pereat. sic dicitur beatus augustinus
opus de genere bonorum quod in parte domini cedere debet. non tamen
met sibi usurpare superbia. immo opus bonum bona intentione
inchoatur quod iam est in manu domini. mititur sibi auferre et quicquid
dissidit illud opus cum domino. ita ut ipsa habeat illius opis
finez unde deo nimis habuit principium. Item sumit inde occasio-
nem deum impugnandi. unde occasionem sumere debuit ei
seruandi. ideo enim superbit et contemptus deum. quia

349

deus de bonis suis plus dedit illi quam quibusdam alijs
Et quia deus fecit illum gloriosum. ipse vult facere eum ingloriosum. superbis deum odit in quantum deus dictus est. nulli enim vult subesse. et ita non vult sibi deum pessime nec dominum suum esse. De hoc odio habet in ipsis superbis eorum qui te oderunt. ascendit semper altissimo equaliter esse cupit. dum affectat pessime. et nulli subesse. altissimus enim est qui omnibus pessime et subest nulli. unde non solus per me superbis equaliter voluit esse altissimo. sed etiam quicunque superbo nec solus equaliter. sed etiam superior deo vult esse. unde bernardus loquens de illo mundo. sed a thessalico. qui extollit et adulat super omne quod deus aut quod colitur. horret inquit humanus intellectus ubi hoc utinam horrender sit cogitatum malignum. pariter et affectum. Dico enim vobis. quod non ille est. sed omnis etiam superbis extollit super deum. vult enim deus fieri voluntate sua. et superbis fieri suaz. videt iam eglias. sed vide malas propensiones. deus enim in his que ratione approbat suam fieri vult voluntatem. superbis vero cum ratione et contra rationem. Superbus etiam apostata est a deo. unde eccl. x. Iniciu superbie hominis apostatare a deo. unde verisimile est quod similis superbie sit valde male ex quo iniciu ita malum est. Incipit enim ab apostasia. Superbus tunc apostata quantum illius rei in qua solus habet administracionem. sibi usurpat dominium bona sue fidei omessa perditione sua facies. et qui debuit esse fidelis seruus vult esse dominus. unde deus negat. inquit dominus est. Item illud quod dominus specialiter sibi voluntate habet. superbo non timet sibi assumere vice gloriam. unde bernardus formicator semetipm de honestate. iniuriosus proximus violat. et acutus quantu in se est deum in honorare. gloria mea ait dominus. alteri non dabo. et superbo ego michi et si non dederis. eam usurpabo. siue humilitas deus specialiter deum honorare. sic superbia eum in honorare. eccl. iij. ubi sic legitur. Magra potentia dei solius et ab humilio honorare superbos deum speciali modo in honorare. humilis sola potentia dei magnam reputat et ei bona sua attribuit. et eam laudat. et si non exterius saltem interior

Vnde greg. dicit de eo. q̄ laudes suas tacit⁹ clamat · vñ
 dī manum suam osculari iob. xxxi. vbi sic legit⁹. **S**i oscula
 tus sum manum meāz ore meo · que est iniquitas maxima ·
 et negatō contē deum altissimū. **E**t dicit glo. ibi · **M**anū
 suam ore suo osculat⁹ · qui quod facit laudat · q̄ est iniqui
 tas maxima · quia auctoris sui gratias negare conuincit
 quis qui s attribuit sibi q̄ opat⁹. **S**upbus sepius seipm
 glorificat de bonis que a deo recipit vel que de⁹ p euz ope
 ratur · quaz deū. **V**nde seipsum quodāmodo deificat · duz se
 ipm pfert deo · et est ydolatra suiipius · et ydolum seipm co
 lens. **I**tem sicut dicit grego · cum omnia vicia fugiant a
 deo · sola supbia se opponit deo · vñ iob. xv. legie' de supbo
 tetendit adūsus deū manū suam · et contē omnipotente ro
 borat⁹ est · eucurrit aduersus deū erecto collo et pingui
 ceruice armat⁹ · vbi dicit glo · contē deum manum tendere
 est in opatōne prava d̄spectis eius in dichs pseuerare · cō
 tra deum roboret⁹ qui p̄sperari in sua mala actōne pmitti
 tur · erecto collo aduersus deum currit · dum que creato
 ri displicet cum audacia perpetrat · pinguis ceruix est o
 pulenta supbia · affluentib⁹ rebo. **S**icut amplius displicet
 alieū pncipi et maiorez contumeliam reputat · quando ab
 eo qui minoris potentie et nobilitatis est · ipius depdat
 castrum · in quo est ipē pns · quā si depdet alia castra v̄l ra
 piat ea que ipi pncipi appropata sūt · vt p̄prium equum
 vel p̄prias vestes · sic contumelia quā infert deo supbia ma
 gis displicet ei quā contumelia illa quaz infert cupiditas
 vel aliud viciū. **A**lia em vicia deuz fugiūt conūtendo se ad
 aliam creaturā · vt cupiditas ad aurū et argentū · luxuria
 p̄cipue ad delectatōnes · que sūt sedū tactū · sed supbia
 vult usurpare sibi q̄ dei est · s · dñari et pesse homib⁹. **S**ic
 non est muris pesse vel dñari alijs murib⁹ · sic nō est hois
 pesse vel dñari alijs homibus · vnde seū. **S**i videris murez
 domiari velle ceteris murib⁹ · nunquid risū teneas **S**uper
 bus peccat directe in deuz · et hoc multipli · deus enim ad

er eatus compat. vt pncipiū t vt finis. Est em alpha t
 o. vt legit apo. pmo Est etiā dñs vñ dñs Iui ascensit su
 per occasū. dñs nomē illi. ille qui habet potestate sup mor
 tem scz qui pōt restaurare que pereut vere dñs est. Vnde
 sepe dī in veteri lege. Ego sum domin⁹ deus. hoc est nomē
 meum. Largitor etiā omniū bonor⁹ est. Superbo peccat
 in deum. inquantū de⁹ pncipiū est. dum opa quoꝝ de⁹
 pncipiū est. sibi attribuit non attendes illud v̄bū q̄ est
 in ioh̄. Ego pncipiū qui t loqr̄ vobis. hoc modo pecca
 uerūt in deū ph̄i qui dixerūt. Lingua nostri magni. labia
 vestra a nobis sūt. Peccat etiā supbi in deū inquantū est
 finis. dum omnia opa sua faciūt vt videant ab homībo ve
 legit math. xxiiij. In deum vō inquantū ip̄e est dñs peccat
 dum in se t in rebus suis volūt h̄re dominū. vbi deberet es
 se dispensatōne solum. sic peccabat illi. qui dicebat. q̄s
 noster domin⁹ est. In deū vō inquantū est largitor peccat
 cum p̄ dona dei impugnat eum. accipiētes materia supbiē
 di t deum contempnēdi. vñ debebat sumere materia serui
 endi ei h̄uūliter t devote. Peccat etiā in deū inquantū ip̄e
 largitor est. dum dant ad volūtatem suaz q̄ dispensare de
 buerūt scdm volūtatem dei. Quo deus se h̄eat ad su
 perbum.

Capi. vi.

Viso qualit supbus se h̄eat ad deū. vidēdum est quō
 modo deus se habeat ad supbum. Rotandū ergo
 q̄ deus vilipendit supbū. t detestat. odit t ab
 hominat. Ad p̄mū ptinet illud greg. quanto corā homi
 bus glōsior tanto corā deo t angelis suis eris vilior. sig
 num h̄iu⁹ contemp⁹ est. q̄ deus supbū deponit t pau
 peres t humiles exalteat loco eius. vñ beata v̄go depositit
 potentes de sede t. Et ecc. x. sedes ducum superbor⁹ euer
 tit domin⁹ t sedere facit mites p̄ eis. S vilib⁹ impugnat
 deus supbos. ad eoz ignominiā. vñ aug⁹. potiusq; deus
 vrlis t leonib⁹ domuisse supbū populū. sed rinas t mu
 scas immisit vt rebus v̄lissimis domaret humana supbia

Vilibus etiā curat eos · qñqz em̄ pmitit deus superbos
 cadere in aliqd tur pe peccatū · vt turpitudine illius pe-
 cati curet supbia · vñ greḡ · qui se de vtutib⁹ extollit · ad
 humilitate p uiciū redit · qui acceptis vtutib⁹ se extol-
 lit · non gladio h⁹ medicamēto sibi vuln⁹ facit · Quia ḡ de
 medicamēto vulnera facim⁹ · facit ille de vulnere media
 mentū · vt qui de vtute peccat̄ · de vitō euret̄ Ad q̄ pos-
 sumus referri illud · q̄ legit̄ iohel · ii · Ascēdet fetor eius
 et ascēdet putredo ei⁹ · quia superbe egit · pmitit em̄ do-
 min⁹ aliquę diffamari sup aliquo peccato · vt superbia ei⁹
 humiliet̄ · Quod aut̄ domin⁹ supbū detestet̄ habet̄ amos
 vi · vbi sic legit̄ uirauit domin⁹ de⁹ in animā suaz · dīc dīs
 exercituū · ego detestor superbīa iacob ⁊ pū · viii · ariogan-
 ciam ⁊ supbiam ⁊ viam prauā ⁊ os bilīngue detestor · De
 odio vo q̄ habet de⁹ ad supbum · habet̄ pū · vi · vbi sic le-
 git̄ · H̄ec sūt que odit de⁹ ⁊ septimū detestat̄ aia eius ·
 oculos sublimes · i · supbiam oculor⁹ · Et ecē · x · odibil̄ est
 eoraz deo ⁊ homib⁹ superbia · Merito superbia est deo odibil̄
 et homi quia deo ⁊ homib⁹ est iniuriosa · deo quia sibi sus-
 pat q̄ est eius sez dominij · Domini vero quia vult eū sibi
 subicere quē nulla ei eo equauit · Viciū superbie a deo est o-
 dibile · q̄ etiā a suis odio habet̄ · Unus em̄ superbis odie
 alium superbum ⁊ ei⁹ superbiam · cum tamē duo superbū velut
 duo fr̄es sint in hoc vitō eiusdē p̄tis filij sez dyaboli · vñ
 in superbō videt̄ falsū esse q̄ legit̄ ecc̄ · xiii · omnis hō filis
 sui sociabit̄ · Et illud etiā q̄ legit̄ eiusdē · xxvii · Volatilia
 ad sibi similia ouemūt · Un⁹ em̄ superbis non amat socie-
 tam alteri⁹ · humile vo vere omnes diligūt · tanquaz rem
 que omnib⁹ se subdit ⁊ quia diu se sub alijs humiliat qđ
 ammodo eos exaltat · superbis vo in hoc q̄ se sup̄ alios exal-
 tat qđammodo alios dep̄mit̄ ⁊ idō intollerabilis est eis · vñ
 phs · habet mens nra sublime qđdam ⁊ erectū ⁊ impatiēs
 superioris · Gen · natura contumax est anim⁹ human⁹ et in
 contrarium atqz arduum nitens · Multa aut̄ signa huius

353

odij spūalis sūt q̄ hēc dē ad viciū superbie Primū signū
est hoc. q̄ in p̄senci admichilat eos. vnde in ecc. xx. perdi-
dit deus memorīa supboꝝ. t̄ ibidē. radices gentiū supba-
rum arefecit t̄ in p̄s. vidi impiū supexaltatū. t̄ ele super-
ce. li. t̄ c̄as. t̄ ec. nō. e. q̄. e. t̄ non est inuenit̄ loc⁹ eius
Signum etiā hui⁹ odij est hoc. q̄ dē auxiliū suū ab eis
subtrahit. vñ viciū supbie spealr̄ est d̄r auferre dēū homi
quia deus superbū non iuuat. **I**deo dicit magister hugo d̄
sancto victore. supbia aufert michi dēū. in dia primū.
ira meipm. Econērio humilitas dēū habet patum. sibi fer-
re auxiliū cui⁹ causa est hec. quia humilitas totaz gliam
deo attribuit. t̄ ideo p̄ consequēs totū pond⁹ laboris et
pliū in eum ponit. eius dē enim glia est t̄ pugna. dicit d̄d.
Domin⁹ v̄tutū ip̄e est rex glie. humilis habet dēū ut re-
gem glie. quia glia ei reddit. **I**deo d̄ns se habet ad euz
ut domin⁹ v̄tutū. quia p̄ eum v̄tute opat. **S**upbus vo-
se regem glie osticuit. t̄ ideo deus ei renuit esse d̄ns v̄tu-
tum. non solū deus superbū auxiliū subtrahit. ymo etiā su-
perbis resistit. humlibo vo dat grām. **S**icut nulla nil va-
cuum esse patit̄ quin replete illud. sic gratia non patit̄
vacuū humilitatis quin replete illud. **S**i superbū sibi re-
linqueret̄ ut nec a deo iuuaret̄. nec ei resisteret̄. ip̄e nō
posset ascendere celū. q̄ntomim⁹ cum dē ei resistat. nec tñ
mirem⁹ si d̄ns superbū sinat ascendere ad aliquā dignitatē
tollit̄ em̄ in altū. ut lapsu grauiore ruat. **S**ignum etiāz
hui⁹ odij est hoc. q̄ v̄cq̄ aduent⁹ domi conē superbiam
est spealr̄. **I**n p̄mo aduentu venit ip̄e ut medicus. omnū
le uiter sanans superbiam. exemplo hūilitatis sue. vñ greḡ
Prop̄e magnū peccatū supbie. deus hūilis venit iste in-
gens morbo animaz omnipotētēz medicū de celo deduxit.
v̄sq̄ ad formaz serui humiliavit. contumelias egit. ligio
suspendit. ut salute tante medicine caret̄ hic tumor. iam
tandē erubescat hō esse superbis ppter quē fact⁹ est hūilis
deus. **S**ecund⁹ etiā aduent⁹ erit conē superbia. non sanādā

sed pumē daz. vnde ysa. ii. Dies domi exercituū sup omnē.
supbūm & excelsum. & super omnē arrogantē. & humiliabi
tur. Signum etiā hui⁹ odij est hoc. q̄ dñs tot omnimatō
nes facit supbie. Vnde mich. calcabit domin⁹ sup excel
sa terre. Et ysa. xxiiij. Ne corone supbie. Et in eodez.
calcabit corona supbie. Et iere. pmo. Ecce ego ad te sup
be dicit domin⁹ exercituū. quia venit dies tua. temp⁹ vi
tatiōnis tue. & cadet supbus & corruet. & non erit qui
fuscit eum. Item in libro eiusdēz. Ecce ego ad te mons
pestifer. qui corrūpis totam terrā. extendā manū meā su
per te. Abdie pmo si exaltat⁹ fueris ut aquila & inter si
dera posueris midum tuū. inde exēham te dicit dñs. & iob
Si ascendeit in celum supbia ei⁹. & caput eius nubes teti
gerit. q. sterquiliniū in fine p̄det. Et amos. vi. iuravit do
min⁹ in supbia iacob. si oblit⁹ fuero usq; in finē om̄ia ope
ra eoz. Signū etiā hui⁹ spūalis odij est hoc. q̄ dominus
mīm⁹ misericordiē pumet supbos quaz alios peccatores.
Vnde in ps. retribuet dñs habudantē. faciet illo supbiam
et sap. v. Exiguo concedit⁹ misericordia. potentes em̄ po
tentē tormenta pacient⁹. Et ibidez. fortōrib⁹ fortōr⁹ instat
eruiciatō. Signū etiā hui⁹ spūalis odij est h̄. q̄ supbos q̄
infeiores suos opprimē facit domin⁹ a suis opprimi supe
riorib⁹. Vnde ecc. xi. Multi potentes oppressi sūt valde.
et glorioli traditi sūt in manus alteroz.

H ostensionē etiā hui⁹ odij. valerē possūt exem
pla psonaz que legunt⁹ in sacra scriptura deiecte
pter suam supbiam. de quib⁹ exemplis sufficiat
ponere. xii. Primum exemplū est in lucifero. de cui⁹ deie
ctōne sic habet⁹. ysa. xiiij. Quomodo cecidisti lucifer. q.
mane oriebaris. Et luce. videbā satanaz quasi fulgur de
celo cadentē. A deo autē deiect⁹ est lucifer ppter supbīa
hām. vt cum esset angel⁹ fact⁹ est dyabol⁹. cum ess⁹ no
b̄lissima creatura. fact⁹ est sanguisuga. sanguinē pecca
ti semper fugēs p̄. xxx. sanguisuge due sūt. filie dicētes

Affer affer. de celo p̄cipiat⁹ est in abyssum. ⁊ de primo
 ordine creaturaz positus est in nouissimo. **S**ecundū ex
 exempli est in homie qui voluit esse sciens ut deus. ⁊ in
 scius fact⁹ est ut p̄c⁹. unde bern⁹. Puto iumenta dicerē
 si loqui fas ell⁹. ecce adam fact⁹ est q. vñ ex vobis. **E**t
 dō. hō cum in honore esset non intellect⁹. compa. est ni.
 insipi. ⁊ si. fa. est illis. **T**erciū exemplū est in saule. q. euz
 humilis esset in regem sublimat⁹ est p̄mo reg. xv. nonne
 eum paruulus essem in oculis tuis. caput in tribubz isrl̄
 factus es. superbo autē fact⁹. a regno deiect⁹ est. vñ sub
 ditur ibidez. quia piecisti sermonē dñi. piecit te deus ne
 sis rex super israhel. **Q**uartuz in roboam filio salomonis.
De cui⁹ superbia legit. iij. reg. xiiij. mim⁹ digitus me⁹
 grossior est dorso patris mei. pater meus aggrauauit iu
 gum vestrū. ego autē addam iugo vestro. pater meus ceci
 dit ws flagellis. ego autē cedam ws scorpiom⁹. **E**t autē
 scorpio rubo cū aculeis vel flagellū v̄gaꝝ nodosū v̄lscutī
 ca h̄ns in sumitate glādes plūbeas. de humiliatōe v̄o robo
 am subdit⁹ ibidez. misit em⁹ rex ad v̄ra q. erat sup̄ ēbuta ad
 populū post r̄nisiōem istā ⁊ lapidauit eū ois popul⁹ ⁊ mo
 tu⁹ est. **E**t rex roboam festin⁹ ascendit currū et fugit in
 iherusalē. recessitq; israhel a domo dō v̄sq; in p̄ntem diem.
Quintū exemplū est de sennacherib. **D**e cui⁹ superbia legit
 ysa. xxxiij. supbia tua ascendit v̄sq; ad aures meas. po
 nām ḡ circulū in narib⁹ tuis. ⁊ frenuz in labijs tuis. ⁊ re
 ducam te in viam. per quaz venisti. **E**t subdit⁹ ibidez de ei⁹
 deiectōne. egressus ante angel⁹ domini percussit in castris
 assirior⁹. clxxxv. milia. ⁊ cum adoraret eum in templo deū
 suum. filij eius percusserūt eum gladio. **S**extuz exemplū
 est in nabuchodonosor. de cui⁹ deiectōne sic legit daniel
 v. quādo eleuatus est cor ei⁹. ⁊ spūs ei⁹ obfirmat⁹ est ad
 supbiā. deposit⁹ est de solio regni sui. ⁊ glia eius ablata
 est a filiis hominū. **S**eptimū exemplū est in holoferne et
 exercitu cui⁹ perat. **D**e cui⁹ supbia legit iudith. vi. factū

est autē cum cessasset loquii achor indignat⁹ holofez dixit
 ad eum. quoniam pphetasti nobis dicens. q̄ ḡens israhel de-
 fendatur a deo suo. vt ostendam tibi q̄ non est deus nisi
 nabuch. cum pereuferimus eos. quasi hominē vñū tūc ⁊
 ip̄e cum eis assiriorum gladio interib⁹. **D**e superbia vō ex-
 eritus sic legit⁹ iudic⁹. xiii. excitate illum. quoniam mu-
 res pgressi de caueris suis. ausi sunt p̄uocare nos ad p̄
 luim. p̄ magnitudine supbie iudeos mures vocabat. **D**e
 deiectōne vō eorum. legit⁹ iudic⁹. xv. **C**uz om̄is exercit⁹
 decollatum holofernē vidisset. fugit mens ⁊ consiliz ab
 eis. solo timore ⁊ metu agitat⁹. fuge p̄sidium sumunt. ita
 vt null⁹ loqret⁹ p̄xio suo. **O**ctauum exemplū est de anima
De ei⁹ supbia legit⁹ hest. iiii. cum vidisset mardochеeum.
 sedentē ante fores palacij. ⁊ nō solum non assurrexisse sibi
 sed nec motū qui dē de loco suo. indignat⁹ est valde. **D**e de-
 iectōne vō ei⁹ legit⁹. in fine eiusdēz capituli. **S**uspensus
 est ieq̄z anima i patibulo. q̄ parauerat mardocheo. **N**onū
 exemplū est. in antiochō. de cui⁹ supbia legit⁹. ii. mach
 ix. lecut⁹ est supbe antiochus se venterū israhel. ⁊ oge-
 riem sepulchri iudorū eam facturuz. ⁊ subdit de ei⁹ die
 etōne. vt finiuit hūc sermonez. apprehendit eum dolor di-
 rus viseerū. ⁊ iterum quibusdā mēpositis. **I**hs qui sibi
 videbat fluctib⁹ maris impare sup̄ humānū modū supbia
 repletus. ⁊ montū altitudīnes in statere apprenders. mē
 humiliat⁹ ad terraz in gestatorio portabat ⁊. **D**ecimum
 exemplū in iudaico pplo qui p̄ superbia reputabat genti-
 lem populuz. quasi stillam situle. **V**nde psa. xl. **E**cce gen-
 tes quasi stilla situle. et quasi momētum statere reputate
 sunt. ⁊ tamē deus gentilē populum. pplo iudaico superbo
 p̄tulie. **V**ndecimū exemplū est in supbo phariseo. qui nō
 erat sicut ceteri hominū. vt ip̄e dicit luce. xviii. **S**z ipsa
 veritas publicanū penitētē ei p̄tult dicens. descendit h̄
 iustificat⁹ in domū suam ab illo. vt ibidez habeat. **D**uodeci-
 mum exempluz est in petro. qui p̄ ceteris p̄sumpli dices

et si omnes scandalizati fuerint in te. ego non scandalizabor
 ut legit' math. xxvi. et iulus ceteris cecidit. cum ad vocem
 ancilie negavit. ut legit' eodem capitulo. Ad ostensionem
 autem huius odii. valere potest illud ps. Deulos superbiorum
 humiliabis. et illud dominus concidet ceruices peccatorum.
 potius dicit ceruices quam manus et pedes. quia in ceruice per
 pendit spiritus superbia. Ad idem valet quod legit' in numeri
 xv. anima que per superbiam aliquid omiserit. siue cuius sit.
 siue peregrinus quoniam adulterius dominum rebellis fuit pribit
 de populo suo. unde dominus peccatorum per superbiam tanquam
 valde exosum morte punie. alia vero peccata per oblationem per
 cipit expiati. **D**e multiplici causa huius odii inueterari

Onum illud quod est dei ad superbiam. quasi inueteratum
 est. Incepit enim. quando cito superbia incepit.
 Unde iudicium. ix. Superbi vero ab initio non placuerunt sibi. sed humiliant mansuetorum placuisse tibi depeccato.
 Causa vero odii in magna parte patre potest. per ea que deca
 sunt prius. ubi ostensum est qualiter se habeat superbia ad deum
 potest tamē adhuc idem ostendi alijs rationibus.

Innde notandum quod peccatum superbie ideo est ita ero
 sum deo. quia eum exheredit iniquatum in se est.
 Domini autem quod habet deus in creaturis usurpat
 superbis sibi. propter haec non erubescit superbis de peccato suo.
 In pudicitia vero peccatoris. multum deo displicet. unde berus.
 Quantum displicet deo impudentia peccatoris. tantum placet
 deo erubescere penitentis. Item alii peccatores ex pecca
 tis suis humiliantur. superbo vero non. quare multum dispi
 licet deo. unde augustinus. mil adeo deo displicet. sicut ceruix ere
 eta post peccatum. Superbus etiam deum multum contempnit
 quia vanitates ei preponit. Item maximum peccatum est su
 perbia. sic enim vocatur in psalmis. ubi dicitur et emundabor a delicto
 maximo. et iob. xxx. ubi sic legitur. Si cseculatus sum manum
 meam. quod est iniquitas maxima. Ps. homo multa habet de
 ortantia a superbia. et ideo magis displicet deo superbia in

homine. quantum ad hanc conditōrem quam in dyabolo.
Duis em̄ nesciat tollerabiliorē esse supbiam in diuite quā
 in paupe. homo quasi paup̄ creatura est. respectu angelī.
 vnde eccl̄. xxv. tres sp̄es odiuit anima mea. et aggriuor val-
 de eoz anime. pauperem supbum. mendacem diuitez. et se-
 nem fatū et insensatum. pauper homo est ex pte corporis
 ymo et pauperrim⁹. oportet em̄ eum mendicare victū et re-
 sticū a ceteris creaturis. ouis iuxta verbū aug. mandatū
 euangelicum implēs de duab⁹ tunicis dat vñaz non hñti
 etiam ab herbis mendicat vestimentū suū homo. ut patet
 in vestib⁹ līneis. vnde multū displicet deo. si homo ex pate
 corporis exqua ita pauper est supbiat. **D**ives potest hic di-
 cit se a corpe vincī. nec posse continere. cū tñ dñs meli-
 us sciat potestatē ei⁹ qui ei corp⁹ subdidit et continentiaz
 ei pcepit. senex faci⁹ et insensat⁹ est mūdus iste. qui quā-
 to amplius senescit. magis diligit vanitates et purilitates
 et magis decipit mendacijs rerū templarū. licet infinitis
 vicib⁹ mendacia eoz exp̄tus sit. quali contra naturam vi-
 detur esse peccatū supbie in homie. p̄cipue ex pte corporis
Vnde eccl̄. x. Non est creata in homib⁹ supbia **J**eromim⁹.
Quomodo supbiat qui semp secū sentē ā portat. mirum
 est quomodo homo supbit. cum eoz suū q̄ est nobilissim⁹
 membrū eius. super stereora iaceat. et licet in omni homie
 supbia multū displiceat. p̄cipue tñ in xpianis. qui in ipso
 ingressu xpiane religionis abrenunciant spūalr supbie eū
 dicunt. abrenuntō satiane. et omib⁹ pompis eius. p̄iū de-
 bat spūs. sed q̄ multi xpiani qui alijs peccatis renuncia-
 rent. pompam supbie retinere vellent. ideo ordinauit ut
 spūalr p̄fiterent hanc abrenunciatiōnē. **N**. domi⁹ ecclie
 xp̄s. seruus esse hominū voluit. humiliauit em̄ se vñqz ad
 ablutionem pedum. vnde in nullo xpiano loc⁹ supbie re-
 linquii debet. **I**nordimatum vero valde est. q̄ seruus velit
 esse domin⁹. cum dominus efficiat seruus. **Io.** xij. si ego

lauū pedes vestrōs dōmīnō & magister. & vos debetis alteri
alteri lauare pedes. & mat̄h. x. non est discipulus sup̄ ma
gistrum. nec seru⁹ super dōmīnū suū. Vnde qui p̄m⁹ est in
ecclēsia sc̄z dōmīn⁹ papa seruum seruoz se vocat. & ppter
hec & multa alia. habet deus sp̄iale odium cont̄ superbia
precipue in ep̄iamis. **Vnde** in p̄ncipio hui⁹ capl̄i

Sequitur de abhominatōne superbie. de qua p̄p̄. xvij
abhomiatō domī est om̄is arrogās & luē. xv. q̄ al
tum est homīnib⁹. abhomiatō est apud dēum

Sequitur Capitulum Septimum.

Sequitur videre quomō se habeat superbia ad p̄priū
subiectū. **Vnde** notanduz est q̄ superbia inflat ho
mīmem. de qua inflatōne legit̄ sapie. iiii. disrūni
pet dōmīn⁹ illos inflatos. & apostol⁹ sciētia inflat. cāitas
autem edificat. Reddit etiam homīmem valde infelicem.
consistit autz infelicitas superbi. in hijs octo. **P**rimo de
bono semie. paruam mēssim colligit. qd̄ semen meli⁹ est
quam gratia dei. ex hoc semine orit̄ ei vitium superbie. ip
se colligit de vite sp̄inas. et de tribulis ficus. superbia est
quasi monstrū q̄ qñqz ex suo dōrio nascit̄. non quid non
monstruosum esset. si ex muliere bufo nasceret̄. **S**ic mon
strosoz est. qd̄ ex aliqua gratia a dōo data homo superbus
efficitur. **S**ecūdo bona ci mala fiunt. & sicut de viro iusto
legit̄ q̄ vx sicut dies ei illuminabit̄. ita econtrario dici
potest. q̄ superbo dies in noctem vertit̄. & lumen eius in
tenebras. **Vnde** mat̄h. vij. Si ergo lumen q̄ in te est tene
bre fiunt ipe tenebre quante erūt. tuūc lumen tenebre fiūt
cum opera de genere bonor̄ mala fiunt. eo q̄ fiunt ppter va
nam gloriā vel alia mala intentōne. **T**ertō superbus de vi
ta moritur. de sanitate egrotat. de medicamine interficit̄
Vnde greḡ. **C**ui de v̄tutibus se extollit. non gladioz me
dicamine se interficit. superbus de hoc q̄ se viuere credit.
et sanum esse superbit. & sic ex sanitate infirmitatem re
cipit & ex vita morit̄. **Q**uarto superbus ab eo que vincit

vincitur. et quasi deictu suo corruit. **Vnde** greg. difficile
 est quidem valde vitare peccatum q̄ ex victoria vitōrum
 nascitur. **Quinto** superbus a mortuo occidit. **Vnde** sup
 illud pmo mach. xj. vbi eleazar elephante legit occidi sse
 dicit grego. sub hoste quē occidit moritur. qui de culpa
 quam superat eleuat. **Sexto** superbus sua p̄tōsa vilit̄ ven
 dit. dum p laude vel gloria humana. se et sua consumit. vñ
 greg. valde bona sua diuidicant. qui ad mercede eoz suf
 ficere fauores humanos putat. **Item** cum p̄ recto opere
 laus trāsitoia querit. res eterna retributōne digna pro
 vili p̄to venundat. **Septimo** supbus vilia care emit. dū
 p vento superbie regnum celorum amittit. **De** hoc vento
 dicit aug. qui non tumet vento superbie. nō cremabit
 igne iehenne. **Dētauo** infelix est superbo. quia ignomiose
 a modico v̄to dicit. vnde iob. xx. tollet eum vent⁹ vr̄es
 et aufert eam turbo de loco suo. ventus omnia bona vr̄es
 est superbia. **Item** supbia arefacit hoiez. et oia bona que in
 homine sūt. et quasi preparat eum infernali incendio. vnde
 eccl. vi. non te extollas in cogitatōne anime tue velut tau
 rus. ne forte elidat virtus tua per stulticiam. et folia tua
 comedat. et fructus tuos perdat. et relinquaris velut lig
 num aridum in heremo. **Ex** elatōne qñq̄ elidit virtus cor
 poris. quia homo elatus p̄sumit qñq̄ opus q̄ supra vires
 suas est. vnde rupturā quandoq̄ incurrit vel debilitatem
 tantam. q̄ inutilis efficit. **Sed** frequeti⁹ virtus animi eli
 ditur per elatō nem. debiliorēm em̄ inuenit se homo sepe.
 postquam se de aliquo opere extulit. **Exemplū** habem⁹ de
 hoc in petro math. xxvi. qui se extulit super alios dicens
 et si omnes scandalizati fuerint in te. ego non scandaliza
 bor. sed non multo post valde debilem se inuenie. ut h̄ec
 ex eodem. ca. **Superbia** etiam folia et fructus comedit.
 dum quo ad meritū. verba et opera hominis consumit. ip
 sa est que hominem et bona hominis quasi imceptibili⁹ oc
 cedit. vnde iob. xvij. consumat brachia illius. p̄mogeita

mors. Glo. p̄mogenita mors est superbia. iniçium om̄is peccati.

Cap. viij

Item superbia hominē decipit. et excecat. et infatuat. De pmo dicit aug⁹. Supbia meret illudi. vnde om̄s hereses et om̄s alij piculosi errores. ex superbia puenūt. vnde sup illud iere. xlviij. arrogantia tua et superbia cordis cui decipit te. dicit. glo. Om̄ms heretic⁹ arrogās. quia superbia facit hereticū. non ignorātia. Ad secundū ptinet illud apōc. iiiij. dicis quia diues sum et locuples et nulli⁹ egeo. et nescis quia tu es miser et miserabil⁹ tē. Jo. ix. In iudiciū ego in hunc mūdum veni. ut q̄ nō vident videat. et qui vident ceci fiat. Sup illud qui non vident. dicit in tali. hūiles ceci. et sup illud. q̄ videt ceci fiant. dicit alia in tali. supbi sapiētes. hūiles q̄ ceci illuminabant. supbi sapiētes excecat. Ad tertīū ptinet illud bern. ois superbia stulta. q̄uis non ois stulticia supba et illas ad ro. i. dicētes se esse sapiētes. stulti facti sūt. et dicit. aug⁹. Si dicēdo te sapiētem. stult⁹ fact⁹ es. dic te esse stultū et sapiēs fies. Idez qui sibi placet. stulto placet. supbo sibi placz. vñ osequēs est ut ipse sit stult⁹. nec est parua stulticia ista q̄ sibi placet. cum ipē deo angelis et horūb̄ displiceat. Hē legit̄ in pū. xij. vbi hūilitas ibi sapientia ergo contrīo. vbi superbia ibi stulticia. et hoc manifestari pot̄ in trib⁹ spēbo superbie. sez p̄sumptōne et arrogātia et appetitu excellētie. q̄ p̄sumptō stulta sit patet. eū supra vires suas p̄sumat. vñ illud iere. xlviij. Audiuim⁹ superbiā moab. supbo est valde sublimitatē ei⁹ et arrogātiaz et superbiā et altitudinē cordis illi⁹ ego scio ait dñs. Jactatiā ei⁹ et arrogātiaz. q̄ nō sit iuxta eaz v̄tus ei⁹. iero. superbia plus audet quā possit. De appetitu excellētie et arrogātia legit̄ pū. xxij. supbo et arrogās vocat̄ in doct⁹. Superbus hic sumit̄ p̄ illo q̄ appetit esse sup̄ alios. Arrogans est ille. q̄ sibi falso aliqd attribuit. vñ req̄s vocat̄ in doct⁹ et de arrogāte est h̄ planū. eū arrogātia uideat̄ ee qdā error

X
2177

362

De appetente vō p̄p̄iam excellētiā. quōmodo ipe stultus
sit. inferi⁹ patebit. signū vō q̄ sup̄bus stultus sit. & cecus
potesse hoc. q̄ seipm̄ nō agnoscit. Nescit em̄ se hominē eē
idest de humo. Si em̄ de humo se esse veracitē agnoscet.
nouissimū locū contēderet tenere ad silitudinē terre. & bu
mīlis eis. vñ robat ps. Sciant ḡtēs. qm̄ hoies sūt. Sig
num etiā cecitatis est hoc. q̄ superbo nescit discernere in
ter aliquid & nichil. putas se aliquid magnū esse. cū nichil
sit in valore. iuxta verbū apli dicētis. qui putat se aliquid
esse. cum nichil sit. ipe se seducit. **I**nfatuat hominē
superbia quinq̄ modis.

Infatuat hominē supbia quinq̄ modis. p̄mo ad
modū ebrietatis. vñ abac. h̄. quo vīm̄ potantem
decipit. sic erit vir supbo. vīm̄ hoc modo decipit
potantē. Ingredit em̄ bland⁹. vt legit p̄. xxiiij. postquā
vō receptū est sine mēlora. ipm̄ dñat in homie. & facit eū
fatue credere & fatue loqui. Sic postq̄ supbo recipit ex
cellētiaz in affectu p̄ amore. ip̄ postea defacili ea recipit i
ntellectu ut alta de se credit. & in ore ut de se alta loq̄;
et est velut ebri⁹. altitudo em̄ quā appetit facit euz fatue
credere. & fatue loq̄. exemplū h̄em⁹ d̄ hoc yla. xiiij. in luci
fero dicēt. siis ero altissim⁹ q̄ nō dixiſ ſiſ amore illi⁹ al
titudinis ebri⁹ fuſiſ. cum certū sit illud q̄ d̄ q̄ p̄ ſuplaſ
tonē vni ſoli ouenire. Sedo infatuat supbia. eo mō q̄ in
flato faciei ſolet ipm̄ vīm̄ impediſe. Supbia em̄ eſt infla
to faciei. int̄ioris. vñ Job. xv. opiuuit facie ei⁹ crassitudo
Et aug⁹. facies mea inflata. nō ſinebat me uidere. Ter
tō mō aufert supbia ſenſu homi. eo mō q̄ frenelis vel paſi
ſis. q̄ valde magna ſolet homi ſenſu auferre. Ad p̄mū pti
net q̄ dīc ḡḡ. loquēs de illo vbo. luč. viij. vides aut̄ b̄ pha
neſus qui vocauerat euz. ait in te ſe. hoc ſi eis pphā. ſcireſ
vitq̄ que & q̄lis eſt iſta mulier q̄. t. e. Inter duos egros
medicus aderat. ſed vnuſ eger in febre integrum ſenſum
tenebat. alter vero in febre & ſenſum perdiſerat mētis.

In egnitudine sensu p̄diderat. quia hoc p̄m & longe est
a salute ignorabat. nec solum velut freneticus est superbo
sed etiam velut galiticus. cum enim humilitas sensus sit propter
paupertatis. superbia est insensibilitatis propter paupertatis. unde
velut quedam galilis est. Quarto modo infatuat superbia ho-
minem. quod facit eum alta solu respicere. ex quo enim homo alta amat
ipse ad alta oculos habet. quia ubi amor ibi oculus. unde
p. vi. Sex sunt que odit dominus. et septimus detestatur anima
illius. oculos sublimes tamen unde superbia que sunt infra
se et infra non videt. Quinto modo infatuat superbia homi-
nem. quia est velud moles soli iusticie opposita. non pertin-
tens lumine ipsius ad superbium venire. unde math. xii. abscon-
disti hoc a sapientibus et prudentibus. et reuelasti ea pueris.
Et greg. dicit de superbis. tanto a dei lumine longe sunt quoniam
apud se humiles non sunt. Nec sola una stultitia laborat
superbus. sed multis quoniam. xiiij. ponere sufficiat.

De stulticijs superbi.

Hec autem prima stulticia superbi. quod ipse vult altum edificium ostendere. et absque fundamento. et ideo certus
potest esse de ruina sui edificij. unde dicit greg.
de superbo. soli ruine crescit quod edificat. quia non mole fabri-
ce fundamenta humilitatis non parat. p. xvij. Qui altam
facit domum suam. querit ruinam. Aug. magnus esse vis. a
minimo incipit. cogitas magna fabrica construere celsitudi-
nis. de fundamento cogita humilitatis. quanto altius erigi
tur edificium. tanto altius foditur fundamentum. quoniam super-
uenturum est cacumen edificij. ecce dico usque ad aspectum
dei. Qualiter autem aliquis fundamentum debet facere.
habetur psalme. iiij. ubi sic legitur. Abscondere in fossa hu-
mo. Ad litteram fundamentum in terra absconditur. et
sapiens vitam suam abscondit. precipue in principio. unde
de prouibi. x. Justus quasi fundamentum sempiternum.
Ista stulticia superbi ostendit augustinus. aliis verbis dices. Arbo-
rem latte dite. sicut radice in humili. ut vertice tecum dat ad celum

sine humilitate iūis excella apprehendere. sine radice auras
 petis. ruina est illud non cremenatum. Secunda stulticia su
 perbi est. q̄ ip̄e appetit exaltatione. q̄ fit ad ei⁹ maiorem
 p̄cipitatōne. legit̄ in lu. iij. q̄ cum dñs veniſſ nazareth.
 et dixiſſ prophetā illā. sp̄us dñi sup̄ me r̄c. hodie esse imple
 tam in aurib⁹ eoꝝ. ip̄i duxerūt eum ad sup̄elīū mōtis su
 per quez ciuitas eoꝝ erat edificata. vt p̄cipitarent eum
Inūquid ista exaltatō bona erat ⁊ appetēda dño. q̄ fiebat
 ad ei⁹ p̄cipiciū. talis est exaltatō ip̄i⁹ sup̄bi. tollit em̄ in
 alcum. vt lapsu ḡuore ruat. **D**yabol⁹ facit sicut cornix
 q̄ eleuat nucem in alcū. ⁊ pmittit eam cadere vt cōmīua
 tur. ⁊ statim descēdit ⁊ cōmīutā comedit. **S**ic dyabolus
 quādō in statu humili non p̄t aliquę fr̄igere peurat vt
 eleuet ad aliquā dignitatō. ⁊ deinde vt de ipsa cadat. vel
 in futuro in īfernū vel etiā in p̄nti. p̄ depositōne. ⁊ tunc
 confractū deuorat. vel ad penā eternā ducit quia cadit in
 odiū vel ī iudicium erga eum qui sibi succedit. **A**d istam
 confractōnem potest referri illud Job. xxix. Eleuasti me
 et quasi sup̄ ventum tollens alhilisti me valide. De p̄cipi
 tō sup̄bie dicit berñ. loquēs ad sup̄bum. Paulatim ⁊ qua
 si p̄ gradus ascendis. sed non paulatim descēdes. sed tāq̄
 fulgur in sp̄u rehēti. ⁊ cū. lxxij. discipuli dicerēt dño.
 domine etiā demona subiciuntur nobis in nomine tuo. ip̄se
 ait illis. Videbam satanā sicut fulgoe de celo cadente. in
 simuans eis q̄ qui ad modum satiane superbiuit. ad mod
 ei⁹ p̄cipitāt̄. Ad illud p̄cipiciū pertinet illud iob. xxxij
 eleuati sunt ad modicū. ⁊ non subiūct̄. ⁊ hoc q̄ legit̄
Math. iij. q̄ cum dominus esset super pīaculum tem
 pli. ausus est dyabolus ei persuadere precipicium dicens.
Si filius dei es. mitte te deossum. fiduciam autem acce
 pit dyabolus exhoē. quod multos in altitudine positos
 precipitauerat. **A**d idem etiam pertinet illud. luc. xvij.
Domini qui se exaltat humiliabitur ⁊ c. **S**epe enim in pre
 senti hoc accidit. enī rōnem insinuat nob̄ sapiēs dicēs.

Abiectos et submittentes se libenter alleuam? . quia hoē fa
cere tanquā maiores videm⁹. **N**t qui se sup̄ modū extuleit,
p̄mere ac dep̄mēre videt⁹ . nec tam se maiore⁹ . quaz ceteros
minores facere . et i deo aīn libenter euz humiliat⁹ . **I**n futu
ro etiam qui se exaltat . humiliabit⁹ . **E**st em⁹ ex violentia
q̄ sup̄bo in alto est . cum locus eius pprius infern⁹ sit . sit
quali ex violentia est . q̄ humilis est in loco infimo . cu⁹ dig
nus sit regno et no⁹ . vñ cessante violentia superbo descedz
in infernū . et humiliis aduolabit in celū . **S**ic fit de sup̄bo
sicut de vase q̄ confringi debet . q̄ eleuat⁹ ut perfecti⁹ frā
gatur . vnde in pū . **A**nte ruinaz exaltat⁹ cor . et etiam qñq⁹
nō expectat dñs . q̄ sup̄bo indignitatē quā appetit eleua
tus sit . sed dum in ipso ascensu est . domin⁹ eum deiecit

Tercia stulticia est . q̄ ip̄e eligit mansionez suaz in loco
infeliciſſino . Locus infeliciſſinus est mons supbie . q̄dru
pli rōne . Prima ratō est q̄ bone conditōnes que solent
esse in ceteris montibus . ibi desūt . ceteri montes celo sūt
proximiores alijs locis . h̄ mons supbie remotissimus est a
celo . Maxime em⁹ distat ab humilitate . cum supbia et hūi
litas sint coneria . coneria aut a se maxime distat . **I**n celū
aut non fit via nisi per humilitatē . vñ math . xiiij . nisi con
uersi fueritis . et efficiam⁹ sicut paruuli . nō int̄bitis in reg
num celoz . et apoc . iij . dicit dñs humili . ecce dedi corā te
ostium aperū q̄ nemo poterit claudere . q̄ modicaz h̄es vie
tutem . id est humilitatē . sic econeria dicere pot superbo .
Ecce dedi corā te ostiuz clausuz . qd̄ nemo poterit aperire .
q̄ maximū h̄es viciū sez supbiā . mōtes etiā fortōres solēt
eē ceteris locis . eo q̄ hostes n̄ habeat d̄facili ad eos accessū
Sz ad mōte supbie oīns hostes spūales et viciat demones
facilime accedūt . vnde eccl . x . legit⁹ de superbia . **N**isi tenu
erit eaz . adimplebit⁹ male dictis . id est vicijs **I**te mōtes so
lent esse mundi et sanī . quia ibi sordes confluere nō p̄nt
Sed mons supbie immundior est et minus sanus cete
ris locis . quasi em⁹ oīra naturā . ad eam oīs sordes oflyue

Vnde. q. mons pestifer est. scđum illud iete. h. ecce ego
 ad te mons pestifer. quasi corruptis vniuersa terra. **S**e
 cunda rato est. quia fere omnia bona fugiunt monte superbie
Est em̄ mons geloe. in quo nec ros nec pluia descendit
Si omnes motes qui sunt in circuitu eius visitaret dominus
 a mōte tñ superbie trāsiret. desup recipit nō mons iste. nec
 rorem grē neq; pluia interioris doctrine. fluius etiā hu
 mane doctrine. non potest ad eum ascēdere. superbi em̄ impa
 cientes sunt. eruditomis vel correctomis. Due vero sunt cau
 se huius spūalis siccitatis. q; est in mōte superbie. una est
 hec. q; mons iste situs est in laterib; aquilonis. Juxta il
 lud quod dicit p̄m̄ superbo. ysa. xiiij. Sedebat in mōte te
 stamēti. in laterib; aquilonis. Ventus em̄ aquilo dissipat
 pluias. ut legit̄ in p̄i. Alia causa est ipsa altitudo. aqua
 em̄ grē vel doctrine confluit ad loca humilia. vnde in ps.
Inter mediū montiū p̄trahibut aque. Tercia rō est. quia
 si qua bona sunt in monte isto. in piculo sunt. vñ sapiens. su
 perbia omnia habet in piculo. humilitas in tuto. Quarta
 rato est quia fere omnia mala accidunt in monte isto. pflac
 ibi diuersa ḡna ventorū. quia pflant altissima venti. cor
 da etiā eorum qui morantur in monte illo. cōgellantur. vñ eccl
 xlviij. Frigidus ventus aquilo fluit. et gelavit cristallus
 ab aqua. Flatus aquilonis. intelligit suggestio dyaboli.
 ad quem flatū. cōgellantur corda superborū. et quia induran
 tur. et quia sunt absq; dilectione dei et proximi. in mōte isto.
 angelus factus est dyabolus. vñ terū. quem sequimini mi
 seri homines quam sequimini. An non videris satanam.
 tanquam fulgor cadentem. nonne iste est mons. in quem
 ascendit angelus et dyabolus factus est. Augusti. super
 ps. Supbia angelum fecit dyabolum. hominem humilitas
 deū. In isto monte saul demoniacus siue arrepticius factus
 est. vñ. i. reg. xvij. ecce spūs dñi malus. exagitat te in hoc
 etiā mōte nabuchodonosor in bestiā est comitus. ut leo eet
 in posteriorib; bos in anteriorib; administratur sed q; sibi videbat

267

Ista eadem hodie accidunt multis. in monte superbie. alii
enim ibi dyaboli efficiunt p inuidia. ad modum dyaboli glaz
alii in iudeo. alii arreptio p iram. alii vero boues. so-
lum de pabulo sui corporis curates. ps. Mutauerunt gloriam
suam. in sicutudine vituli comedetis fenum. alii vero leones
per cupiditatem et rapina. p. xxvij. leo rugiens. et vrsus
esuries. pnceps impius super populum pauperem. Quarta stul-
ticia superbi est. qd cum ipse possit descendere cum facilita-
te et maxima utilitate. potius elegit ascendere cum magno
dampno et cum magna difficultate. ber. D abusio o pusi-
tas filiorum adam. quia cum ascendere difficilimum sit. desce-
dere autem facilimum. ipsi et leviter ascendunt. et descendunt dif-
ficultus. pati ad honores et celsitudines graduum ecclesiastis
corz ipsis angelicis humeris formidados. Idem Conatur
quis monte potestatis ascendere. qntos putas condictio-
res habebit qntos inueniet repulsores obstacula quata
qua difficilem viam. Nec est ista stulticia superbi pua. cu po-
cius vult per arduas viam ire ad morte suam. quam per humilem
ad vitam pacis vult ascendendo ire ad suspendum. qua descendendo
ad regnum eternum. Quinta est qd ipse ad dignitatem te-
dit per indigna. et ad dominacionem per miserrimam seruitutem.
De primo dicit se. non sit tibi ambito. qd ad dignitatem nisi
per indigna te non adducet. Ad secundum pertinet h. qd dyabolus
euz ostediisset domino glaz mundi dixit ei. hec omnia tibi dabo
si cadens adoraueris me. math. iiiij. In quo facto insinuat-
ur. qd dyabolus eos qui appetunt dominacionem antiquam ea opti-
neant. redigit in miseriam seruitutem. Due enim miserior ser-
uitus quam seruitus vitiorum. ber. An non seruus cui dominus
iniquitas. ita et maxime nisi indigni iudices hominem tibi
qua viceum dominari. Sexta est. qd ipse tam appetit exaltationem
qd non videt curare qualis sit exaltatio illa. utrum sit ad ma-
lum vel ad bonum suum. Interdu enim dominus homo homi. ad ma-
lum suum. ut legit ecclesij viij. ut autem appareat quata sit stul-
ticia h. vi. spes exaltationis ponitur. qd vincia appetenda est.

Prima est ad dei honorem. et ecclie edificatōnez. vt cū aliquis h̄ns emītēiam vīte. ponit̄ in emītēia dignitatis. vt sic q̄si lucerna lucēs ad dei glām et p̄ximoz exempluz vnde lucē. xij. **N**emo lucernam accēdit et in abscondito ponit nec sub modio. sed sup̄ candelabz. vt qui īgredunt̄ lumē videant. ad phil. ii. **I**nter q̄s lucetis sicut lumina ria in mundo. et math. v. sic luceat lux vestra. co. ho. vt ri. opa. v. bona ut glori. p. v. qui in celis est. **S**econda est ad deiectōnez seu p̄cipicium. de qua satis dictum est p̄ us. quam constat non esse appetendā. **T**ercia est ad sup̄ pliciū. hoc mō exaltant̄ qui suspendūt̄. et talis est exaltatō sup̄bi. **A**d hoc em̄ peccat̄ diabol⁹. q̄ ip̄i exaltēt̄ ut amplius cruciēt̄. et in p̄senti et in futuro. **A**d p̄mū p̄tinet illud berñ. **D**ambio ambītēiū crux. quomodo om̄s torques et om̄ib⁹ places. **E**t illud. q̄ domin⁹ corona sp̄ineam habuit. **O**m̄is em̄ corona sp̄inea est. quia non habet dignitas absq̄ cruciatu. **D**e scđo sapie. vi. **P**otentest potenter tornēta pacient̄. **Q**uarta est. ad obproibriū. talis est exaltatō facinorozor̄ qui ponut̄ in pandulacero vel in scala p̄ reatu facinoz suoz. **T**alis est exaltatō. cum aliquis in manifesto peccato existēt̄ pficit̄ alijs. **Q**uanto em̄ in altr̄i loco ponit̄. tanto peccatū ei⁹ plibus ostendit̄. **V**nd̄ seneca. **C**orum qui in turba sūt que non excedūt. latēt viretutes ut appareant dñi luctat̄. et vicia tenebras habent. nostra facta dictaq̄ accipit rumor. et ideo nullis maḡ eu randū est quale famā habeat. q̄ qualecūqz h̄uerint magnā habituri sūt. boeti⁹ in li. oſol̄ Collata improb̄ dignitas nō mō nō efficit dignos. h̄ poci⁹ pdit̄ et oñdit̄ idignos. **Q**uale ē h̄ ut ille q̄ mortu⁹ ē i pccō nō solū q̄triduan⁹. h̄ etiaz̄ q̄dragenari⁹ ut fetore suo alios corrūpat. i alto loco vēlit̄ pon̄. qui poci⁹ desiderare deberet ut sub terra abscondere rur. sicut corpora mortua abscondunt̄ ne fetore eoz homines corrumpat̄. **F**etor iste figurat̄ est in fetore anthoni ochi. ii. mach. ix. ubi dñ q̄ fetore ei⁹ exercit⁹ ḡuabatur

369.

Talis est velut lucerna extincta. tecum sumū de se emit
tens. vnde abscondendus es. non super candelabrum ponē
dus. Quanta est ad ludibrium. vt quando alicui fatuo ē
duntur insignia regia vel episcopalia. qui tamē nō est rex
vel episcop?. Et talis est exaltatō homis superbi. qui sig
num habet libertatis. cum seruus sit omnū vitōꝝ. tulliꝝ.
Omnis stult? seruus. omnis sapiēs liber. pñctetur ne im
perator hoc nomine dignus. Quemodo em̄ liberō impera
bit. qui non potest cupiditatib⁹ impare. Refrenet pruis
libidines. spernat voluptates. iracundia teneat coherces
at auariciam. ceteras animi labes repellat. tunc incipiet
imperare. cum ipse curpitudini ac dedecori parere desierit
dum hijs obediet. non modo imperator. sed liber oīno ha
bendus non est. Superbus habet signa dignitatis. cū ipē
omni bono sit indignus. Indign⁹ etiā est pane quo vesci
tur. & etiam vita. vnde platus qui non hēt ea que p̄tinēt
ad platum. non est platus. sed simia plati. Juxta verbū
bern. dicētis. simia in tecto. rex faci⁹ sedens in solio. Si
mia non est in tecto ad suū honorē s̄ ad hominū derisionem
Sic plati in honest⁹. deriso est homīm quasi plati est & nō
est vē plati. vnde. psa. xxiiij. dī ad sopnā prepositū tē pli
tu quis hoc. aut quasi quis hoc. quasi diceret ei. nō es q̄s
sed q̄si quis. Illusio ista figurata est in illusionē dñi. ma.
xxvij. vbi dī. Et excūtes eū clamidem coccineaz circūdede
runt ei. & plectētes coronaz de spīmis posuerūt sup caput
ei⁹. & arūdīmē in dext̄a ei⁹. & gemiflexo illudebat ei dieen
tes. Ave rex iudeor̄. & expuētes in eū acceperūt arūdīez
et p̄cuciebat caput ei⁹. Simia ista sunt spēalē indigno. q̄
alijs p̄ficit. veste em̄ inocētie exiuit. & rapacitate & crude
litate. que est velut vestis coccinea pauperū sanguine eru
entata īdiuit. Corona etiā de spīmis plectit. quia dig
nitate illius multiplex punctō cōmittat. arūdo q̄ est ex
teri⁹ lucida & interi⁹ vacua ī manu ei⁹ potē. q̄ ipe potēs
est ī alios. s̄ ī se ifirmissim⁹ est. nlli vitō resistere valēs

370
Henusflexo ille a ministris suis illuditur. quia ab illis w
catur domīn⁹. quorum vere est seruus. cum sollicitudo de
victu ⁊ vestitu eorum ad eum pertineat. Salutat etiā ab
eis. qui percurant mortem eius. Spūunt etiā ministri in fa
ciem eius. dum eum facinoribus suis polluunt. Arundie ca
put eius percuciunt. dum potestate ab eo recepta anima
eius ledunt. Sexta spē exaltatio⁹ est que fit ad venti
latōne⁹ ⁊ dispersionem. Sic palea exaltat⁹ ut a grano se
peretur. puluis etiam exaltat⁹. ut a vento disperget⁹. et
talis est exaltatio superbi. qui dyabolo percurante in subli
mitate dignitatis ponitur. ut a bonis sepetur ⁊ elonget⁹.
Job. xx. Collet eum ventus vrens. ⁊ in ps. Non sic ini
pij non sic. sed tā. p. qui p. v. a. f. t. Non est ergo omnis
exaltatio appetenda. cum non omnis sit ad honorem. vnd
super illud **Io.** xix. plectentes coronam de spinis. dīc glo
Loco ignomie est apud indignum dignitas. Septia stul
ticia superbi est. q̄ cum ipse super omnia appetat ascendere.
tamen viam refugit per quam soluz est ascensus. s. hu
militatem. berū Per humilitate⁹ ascendite ad sublimitate⁹
quia hec est via ⁊ non est alia p̄ter eam. qui aliter vadit.
pocius cadit quam ascendit. Cristus cum per naturā diu
nitatis non haberet quo ascenderet quia ultra deuz nichil
est. per descensuz quō cresceret inuenit. Octaua est q̄ euz
ip̄e sublimitatem appetat in loco tamen in infimo se ponit
et cum credit ascendere descendit. Locus valde altus est
humilitas. cum sit vicina altissimo. Ambro. Nil excelsi⁹
humilitate. que tanquam superior nescit extolli. Supbia
vero locus valde infim⁹ est. cum maxime distet a deo. vnd
super illud ps. iuxta est domīn⁹ hijs. qui tribulato sunt
corde. dicit glo. Altus qui dem domīn⁹ est. vicinat tamē
humili. ⁊ non se erigenti. et Greg. loquens de illo verbo
deicisti eos dum alleuarent⁹. ait Non dicit postq̄ eleuati
sunt. qui a ip̄m eleuari extrinsecus interius cadere est. Idē
Omnis qui temporaliter erigit⁹. eo ipso q̄ extollitur inclinat⁹.

371

Nona est. q̄ ipse potius elegit esse in tempestate. quaz in tranquillitate. tempestas est ipa potestas. **O**rgo. **D**uid est potestas culminis. nisi tempestas mentis. **D**ecima est q̄ cum ipse ingredi velit per humilem ostium. collū tamē extendit et caput eleuat. **J**ob. xv. Cucurrit aduersus diū. erecto collo. ostium paradii xp̄s est. et est valde humile ostium. vnde super illud ioh. x. ego sum ostium dic̄ glo. hoc ostium est ianua humili. **N**ui per hanc vult intrare. oportet ut se humiliet. ne si erectus sit offendat in humilem ianuam. **V**ndecima est. q̄ illos qui bō peccatum p̄esse cupit sibi supponit. **V**nde greg. super iob. xxvi. ta torum pondera unusquisque ferre compellit. quantis in h̄ mundo principiat. **D**uodecima stulticia superbi est. q̄ ip̄e per viam arduam incedere querit. qui per viam planaz incedere nescit. non attendens illud poete. **N**ui cadit in plāno. vix tamen hoc euenit unquam. si cadit ut tacta. surgerē possit humo. mirum est q̄ ille qui ita se uidet in plana cadere via. ita appetit ardua loca. et qui nescit operari in plāno loco. appetit operari in turribus ecclesiarum. non attendens illud berū. facile est in alto se contuentem obstupescere. et d̄ vita periclitari.

Truod superbia sit valde periculosa infirmitas. ca. ix
Tem facit ad detestatō nem etiam superbie. hoc q̄ ipa est valde periculosa infirmitas. et valde deformitas. habet etiaz miseram seruitutem. et mag nam debitatem. Est autem superbia periculosa infirmitas quia defacili incurritur et non defacili curat̄ post curatōne etiam defacili in eam recidiuat̄. q̄ defacili non curet̄. patere potest ex eo. q̄ nullus sine ea perit. vnde glo. sup id. Jo. vi. hec est volūtas ei⁹q̄ misit me patris tec̄. de tumib⁹ perit. de pusillis nichil. Et. math. xviii. Non est vno luntas ante patrem vestrum qui in celis est ut peat unus de pusillis istis. Triplex autem ratō potest assignari quare aliquis defacili incurrat infirmitatem superbie. **P**rima

372

ell. quia non potest esse tanta infirmitas. quanta est. et
ideo non iuitatur sicut vitanda esset. vnde gregorius. Cum
minus turpis superbia creditur. nimis vita. Luxuriam
eo magis erubescunt homines. quia omnes turpem eam esse
nouerunt. Secunda est quia manifestiora inueniuntur ex
pla superbie quam aliorum vitorum. Formicatores enim et
alii peccatores occultant peccata sua. sed superbia palam co
mittitur. Tercia propter multiplicem materiam. a qua superbia
orientur. potest enim oriiri ex quoquecumque bono. quod autem non cu
retur defacili. patet ex illo verbo ecclesiastice. in synagoge superbo
rum non erit sanitas. et ex illo verbo Iob. xv. Cur dicitur die
bus vite sue iniipius superbit. Multiplici autem ratione po
test ostendi. quod non defacili curetur hec infirmitas. Primo
per hoc quod infirmitati dyaboli. que est incurabilis oino affi
milatur. peccatum enim luciferi fuit superbia. Secundo per
hoc quod non cognoscitur hec infirmitas. etiam illi qui pleni sunt
superbia usque ad oculum. qui superbe comedunt et bibunt in
cedunt et dormiunt non cognoscunt eam. et quia non cogno
scitur ea defacili non curatur. quod autem non ita defacili cure
tur quia non agnoscitur. patet ex his testimoniosis scriptura
re sequuntur. Augustinus. nemo insanabilior eo. qui sibi sanus
videtur. beretus. scio longius esse a salute membra quod obstat
et. et egrum scio non sentientem piculosque laborare. Ambro
sia. Prauissime peccas qui ignoras. Seneca. Inicius salutis est
cognitio peccati. Idem difficulter ad sanitatem pervenimus
quia nos egrotare nescimus. Idem in his morbis quibus
animo afficiuntur. quo quis peius se habet minus sentit. sop
ra sua narrare vigilantis est. et virtus sua confiteri sanitatis
indicium est. Tertio per hoc quod remedium non iuuatur.
ymmo interior fit. Superbia causa fuit. quare iudei de predi
catione Christi detinores facti sunt. Vnde Iohannes ix. Ego in
iudicium veni in hunc mundum ut qui non vident videantur.
et qui vident. ceci fiant in tali. super illud. Qui non videt
humiles ceci. Et super illud. qui videt alia in tali. sapientes

Superbi. venit ergo dominus in hunc mundum ut humiles
ceci illuminarentur. et superbi sapientes excecerantur. Vnde
et subdit in eodem capitulo euangelij dominus. Si ceci essetis non
haberetis peccatum. id est. Si vere cecos vos esse reputa-
retis. nunc vero dicitis quia videmus. ideo peccatum vestrum
manet. quod figuratum esse videtur Math. xxvi. ubi legitur
petrus amputasse auriculam seruo principis sacerdotum.
Petrus enim id est cognitus aufert. multis litteratis audi-
tum predicationis. vel aurem obediens. Ad quod videtur per-
tinere illud publicum. xxvi. Vidi hominem sibi sapientem vide-
ri. magis spem illo habebit insipiens. Quarto quia pietas
dei non ita respicit superbium sicut alios peccatores. vnde
gregorius. Celestis medicus egros non respicit. quos etiam de
medicamento deteriores fieri videt. Quinto quia superbia
maxime distat ab humilitate. quia est ei contraria. sola au-
tem humilitas est via ad curationem. Vnde super illud Job.
xxxii. si letatum est in abscondito cor meum dic gregorius.
Superbia quanto longius ab humilitate. tanto gravius
est in desperatione. id est tanto minus potest haberi spes de
futura correctione eius. Ad ostendendum etiam quod defacili in
eam reciduit. eadem possunt adduci. que posita sunt ad
ostendendum quod de facili non curatur. Quod superbia
sit magna deformitas.

Ca. x
Et autem superbia magna deformitas. quia gib-
bus est. quo aliquis a sacerdotio domini repellitur.
leui. xxii. homo de semine tuo per familias qui ha-
buerit maculam. non offert panes domino deo suo. nec ac-
cedet ad ministerium eius. Si cecus fuerit. si claudus.
si paruo vel grandi et torto naso. si fracto pede vel manu.
si gibbus. si lippus. si albuginem habens in oculo. si iugae
scabiem. si impetiginem habuerit in corpore vel hermosus.
Cecus est homo illiteratus. vnde. ysa. xliv. quis cecus mihi
seruus meus. Cecitas ista multum nocet hodie in ecclie
dei. vnde ysa. v. propter captiuus ductus est populus

meus. quia non habuit scientiam. et eiusdem. xlvi. omnes
 bestie agri venite ad deuorandum vniuse bestie saltus. spe
 culatores eius ceci omnes. **C**laudus est qui quandoqz in-
 elimat ad seruendū deo. quandoqz dyabolo de qua claudi-
 catōne. iij. reg. xvij. usquequo claudicatis in duas ptes
 si domin⁹ est deus sequimini eum. si autem baal sequimini
 illum. paruum nāsum habet. cui parum fetet peccata. ḡn-
 dem nāsum habet et tortum cui multū fetet peccatuz. sed
 ip̄i p̄sonē peccanti indignant̄. **C**ontra q̄ dicit ad ephes.·
 iij. Omnis amaritudo et ira et indignatio. et clamor. et blas-
 phemia tollant̄ a vobis. fractum habet pedem vel manum.
 qui impotens est ad ambulanduz in via domini vel bñ ope-
 randuz. **H**ibbum habet qui superbus est. Lippus qui ter-
 renam sollicitudinē habet qua visus eius impedit. **A**lbu-
 go in oculo est oppositō p̄prij candoris vel innocentie. **J**u-
 gem se abiem habet qui in corde suo immidas cogitatiōes
 iugiter versat. **I**mpetigo ad stram. est siccæ scabies. sine do-
 lore fedans decorum. **V**nde impetiginē habet qui est infa-
 mis. **H**ermosus est. cuius interiora nimis descendunt. vnde
 liḡt auarum qui piecit in vita intima sua. **S**uperbz etiā
 in vili seruitute est. **C**um enim omnī iudicia timeat omni-
 um seruus est. i. cor. iij. **Q**ui autem me iudicat dominus
 est. sc̄n. **N**imus quam seruus est. qui seruos timet. **T**an-
 te etiam debilitatis est superbz. vt ppter eam arundini cō-
 paretur. **M**ath. xi. **Q**uid existis in deserto videre. arun-
 dinem vento agitatam Compatur etiam arundini. eo q̄ in
 terius sit vacuus. **R**ug⁹. exē plenus. intus vacuus. car-
 ne crepat. corde mendicat. **S**uperbia compatur di-
 ueris rebus.

Capi. xi

Ualere etiam possunt ad detestationem superbie.
 diuise creature. qui b̄o superbia vel superbus cō-
 paratur Compatur enim vento. fumo. palee. spu-
 me. cōmicele. v̄sice. Vento autem compatur multipli-
 citōne. Primo vt ostendatur quantum timēda sic homi-

Cum ipsa sit ventus. homo vero puluis. unde genes. iij s
 puluis es et in puluerem reueteris. **Secundo** ut ostenda
 tur quantum noceat superbia luci sapie et rori gratie. **Nē**
 tus enim extinguit lucem. et siccatur rorem. **Aug?** **Lucer**
 na ut non extinguat ventum superbie non paciatur. **Tertō**
 ut ostendatur superbia precepit esse timenda hijs qui in al-
 to sunt. perflant enim altissima venti. **Ideo** dicit apostol?
 pma tibi. vi. precepit diuitibz huius seculi non sublime ca-
 pere. **Superbia** in alto orta est pmo. e. in celo. et ideo liben-
 ter in alto moratur. **Quarto** quia superbi sicut ventus sonat
Sunt enim frequenter garris et tumultuosi. ps. perire me-
 moria eorum cum sonitu. **Quinto** quia facit in hominibz qn-
 dam tempestatem. sicut ventus in mari. ps. **Ascendit** usqz
 ad celos. et descendit usqz ad abyssos. cum laudant tunc
 ascendit usqz ad celos. cum autem vituperant descendit
 usqz ad abyssos. **Isa.** lvij. cor impij quasi mare feruens.
 quod quiescere non pot. fumo etiam comparatur superbo.
 quia ad modum fumi quanto plus ascedit tanto plor euas
 nescit ps. **Imici** vero domini mox ut honorificati fueint
 et exaltati. deficietes quemadmodum fu. defi. et sicut super-
 bus fumus est in culpa sic erit in pena. ps. lxijij. **Qui** di-
 cunt recede a me non appropinques michi quia immundus
 es. isti fumi erunt in furore meo. ignis ardens tota die.
Spume etiam comparatur sine bulle que est super aquam. q
 cito transit. **Osee.** xij. transire fecit samaria regem suum
 quasi spuma super faciem aque. populus superbie principi
 consciens. quod est causa ut cito princeps et transeat
 de vita ista. **Cornicule** etiam comparatur superbis que dicit
 assumpisse pennas etiam auium et inde superbisse. quibus
 ablatis mansit turpis et nuda. **Sic** si a superbio aliena au-
 feras puluis et cimis remanebit. **Comparatur** etiam vesica ve-
 to plene. que vesica ad nichilum redigitur. dum mortis a-
 culeo vel egritudine pugiat. **Comparatur** etiam palea propter
 levitatem et inconstantiā. et sicut non facit ad valore fumi

346.

vel spume vel palee. q̄ superiorē contendunt habere locū
sic non facit ad honore superbi q̄ sup̄ alios vult esse. ymo
in hoc se ostendit spumam vel paleam esse. quia si granuz
esset infimum locū teneret. aurum q̄ inter cetera metalla
est p̄tōsius. infimum locū sua ponderositate contendit ha-
bere. Ad idem nos monet domin⁹ luē. xiiij. Cum inuitat⁹
fueris ad nuptias reeumbe in nciuissimo loco. Quod
diligenter velic domin⁹ cauere suis a supbia. Ca. xij.

Timmo potest valere ad detestatōnem superbie Is
q̄ dominus ita vult diligenter cauere seruis suis
a vitō isto. pocius vult habere stultos seruientes
ignobiles. infirmos. contemptibiles. pauperes. peccato-
res. et etiam paupores quā habeat eos superbos. Omnia
ista ex verbis scripture que sequuntur possunt esse manife-
sta. i. cor. pmo. Que stulta sunt mundi elegit deus t̄c. Et
super illud ioh. vbi loquit⁹ de nathanael dicit giosa. q̄ na-
thanael. quia doctissim⁹ erat non est in apostolatū elect⁹.
Omnes enim apostoli de indoctis assumpti sūt. ut confun-
dantur sapiēts. et aug⁹. nisi humiliter et fideliter p̄cederz
piscator. non humiliter sequeret orator. et p̄ma cor. pmo.
ignobilia et temptabilia mundi elegit de⁹. et ea q̄ nō sūt
ut ea que sunt destrueret. ut non gletur omnis caro in eo
spectu eius. et super. ii. reg. dicit q̄dam glo. Que mund⁹
per fastum spernit. deus per deuotō nez humilitatis acqui-
rit. Et. i. cor. pmo. Infirma mundi elegit deus t̄c. Iac.
ii. nonne deus elegit paupes in hoc mundo. greg. nō nun-
quam domin⁹ quibus magna tribuit quedam parua rep-
hensibilia relinquit. ut semper habeant contra q̄ belluz ge-
rant. et de victis magnis hostibus mentem non erigant.
quando eos adhuc aduersarij mīmī fatigant. Sed qđ
mirum quando illa superna regio in ciuib⁹ suis ex parte
dampna p̄tulit et ex parte fortiter stetit. ut electi angelo-
rum spūs. dum alios per superbiam cecidisse cōspiceret
spī tanto robustius. quanto humilius starēt. permisit etiā

267

Deus dicit per ipsum mortaliter peccare ut sic humiliaretur
permisit etiam iudicium omnino perire. qui erat de ordine et nu-
mero apostolorum et societate domini. ut nullus in quocunq;
ordine sit inde superbiat. Et breuiter omnes miserie quas
viri sancti sustinent. adhuc sunt ne superbiat. unde. ij. co-
xij. ne magnitudo reuelationum extollat me. datus est mi-
chi isti. car. m. angelus. sat. qui me col. Greg. dum vicia
temptat nos. proficietes in nobis virtutes humiliant. Aug*9.*
Denenim superbie. non nisi veneno temptacionis curandum
Et greg. super Job. Jebuseum ifrahel tollerat. ut humana
mens de se humiliata sentiant. dum minima non supat. et tam
neq; p; omnia ista domat superbia. humani cordis. vn b*n*.
Domina fatus cordis nostri. cui elatione perfecte di-
mittere. cuius certunos motus omnino domare. humili-
tatis tanea materia non sufficit. quin adhuc superbiat terra
et cimis. absq; modo uidetur dominus persecutus fuisse su-
perbiam. doctrina seu et exemplo. **D**octrina cum consuliuit
Iuc. xij. recumbe in nonissimo loco. non dixit in mediocri
loco sed in nouissimo. et math. xvij. nisi consulisti fueritis et
essi. sicut p. et c. et ibidem. **C**uiuscunq; humiliauerit se sicut
parvulus iste ma. est in regno ce. **E**xemplo etiam uidetur
persecutus esse superbiam sine modo in formatone hominis.
cum quasi in eadem veste socialiuit purpuram cum sacerdotio. a-
nimaz carni coniungendo. et ex brutali natura et anima q;
filius est angelice nature hominem oblitus dignissimam crea-
turam. ymo hymo terre copulauit. et iuxta verbum ipsa. ce-
los induit tenebris. et posuit saceum operimentum eorum.
Iusti constat esse factum spalit contra superbiam. Itē absq;
modo uidetur superbiam persecutus fuisse. eorum ad ipsam de-
struendam semetipsum exanimauit formam serui accipiens
et eum pedes discipulorum lauit. unde ioh. xij. dicit ei pe-
trus. Domine tu michi lauas pedes. quasi dicat Non la-
uabis michi pedes in eternum. quia nimia esset haec humili-
tias. que precepit uidetur extitisse in passione. vn passio

348
elus excessus vocatur. lue. ix. Dicunt aliqui q̄ nimis p̄t
test esse humilis homo. sed quātūcunq; humiliauerit se
tamen humilioꝝ xpo non erit. cum ip̄e nouissimꝝ viroꝝ
fuerit. ysa. liii. ¶ De superbia interiori & exteriori. iii. ps

Sequitur de diuisione superbie que p̄mo diuidit in
superbiā interiorē & exteriorē. Interior autē
diuiditur in superbiam intellectū & superbiam af-
fectus. Superbia intellectū quatuor habet spēs. Prima
est quando aliquis credit sua bona habere a se. Secunda
est cum aliquis credit a deo sua bona habere sed suis meri-
tis. Tercia quando credit se habere q̄ non habet. Quarta
quando in opinione sua p̄fert se alijs vnde versus. Ex se
p̄ meritis. falso. plus omnibus inflant.

¶ De p̄ma specie interioris superbie. ¶ Ca. p̄mū

Prima spē laborabant philosophi. qui dicebāt la-
bia nostra a nobis sunt. De hac spē Job. xi. vir-
vanus erigit in superbiaz. & quasi pullum onagri
se liberum natum putat. Superbus nihil credit se tene-
re ab aliquo. Vide tamen q̄ nullꝝ habeat hanc spēm su-
perbie. Nullꝝ enim est qui non credit bona sua a deo habe-
re. vnde berñ. super illud. oleuz effusum nomen tuū. quis
tamen insanus erit ut aliū de quam a deo aliquid habere p̄-
sumat. nemo sane & infidelis videt esse in hoc errore. ber.
Inexeuſabilis est infidelis si non diligit deū. ex toto cor-
de. tota anima. tota v̄tute. nempe clamat intus ei innata
iusticia. quia ex toto sed diligere debet illum cui se totus de-
bere non ignorat. Ad q̄ dici potest. q̄ ideo dicitur superbo
credere bona sua a se habere. quia facit ac si crederet. Si
mili modo loquendi dicitur d aliquo. quod non credit cri-
stum filium dei esse. cum nec terretur ciuis cōmīnatōnibus.
nec attrahit promissionibus. nec p̄ceptis obtemporat.
nec consilijs acquiescit. ut dicit bernhardus.

¶ De. vi. que dicitur facere superbus quasi credit bona
sua a se habere.

379

Ex vero sunt quantum ad hoc q̄ dicit̄ superbo Fa
cere quasi credat bona sua a se habere . et nō a dō
Primo q̄ de bonis suis gl̄atur in corde . vnde apo
quid habes q̄ non accepisti . Sed q̄ de bonis suis iactat̄
se Job . xxxi . Si osculatus sum manum meam . In manu
intelligit̄ opatō . in osculo . q̄ est contactus oris . laudatō
pprii operis . Tertio quia de bonis suis ḡcias non agit deo
Vnde ingratus dī non cognoscere beneficū acceptum eo
q̄ faciat quasi non cognosceret . et est illud viciū valde no
ciuum homīni . berñ In gratitudo est ventus vrens . siccās
sibi fontē pietatis . rorem misericordie . fluēta grē . Hre .
Non est dignus dandis qui non grates de datis . Quara
to quia non habentem similia bona contempsit . vñ berñ .
loquēs phariseo . frustra inflarum adūsus publicanū q̄ id o
non habet ut tu . quia non accepit ut tu . gr̄as agendo p̄
bas . te nichil tibi tribuere ceteros aspernēdo prodis q̄ in
corde locutus sis . non em iudicares publicanum cōtemp
nendum pre te . si non pre illo honorādum te censeret .
Quinto q̄ sibi vult vivere et non deo . vera recognitō dñi
est redditō census vel seruicij . Vnde cum superbus serui
te deo rennuit . ip̄e bona sua se h̄re a deo non recognoscit̄
nisi recognitōe verbor̄ . que est ridiculosa . Ridiculū em̄
est dicere aliquē dominū in aliqua ārbore sola folia habere
Contumeliosum est etiā domīmo . q̄ aliquis eum dominū fa
teat̄ . qui ei seruire dedignat̄ . Sexto q̄ de bonis suis do
nō tribuit que ip̄e hoc requirit per paupes . sed pociō ob
iurgat querētē dicens . Nos queritis q̄si nob̄ cōmodasse
tis non attēdens q̄ deus illi bona dedit . qui per pauperem
ea requirit . greg . Gratuitum putas q̄ impendis p̄ximo
velis nolis debitores . Aug . dicit . tibi xp̄us . Da michi
ex eo q̄ dedi tibi . de meo quero . et michi non donas Sup
bia ista valde nocua est homīni hō em̄ superbus aliter viue
ret . si bona sua a deo sibi data recognosceret quā viuat et
hoc quo ad multa . Primo si hostem suū se fortōrē videret

ad dominum suum pro succursu orationem. quasi quendam
 nuncium mitteret. et de impetrando succursu valde confide-
 ret. sciens illud apli. i. cor. x. fidelis deus qui non pacie-
 tur vos temptari super id quod potestis sed faciet cum tempta-
 tione puerum ut possitis sustinere. Item si videret quod ea
 strum corporis sui defendere non posset. domino suo redi-
 ret. ut ipsemet defenderet illud. sicut quidam cum temp-
 taretur de peccato fornicatōis multū et resistere uictus no-
 posset posternē se ante crucifixū dixit. Domine terrā cor-
 poris quam a te teneo amplius tueri non possum. ego redi-
 do eam tibi. defende eam. et statim recessit temptatio. Itē
 qui bona sua a deo recognosceret. ipse de iniurias sibi illa-
 tis se non vindicaret. sed expectaret quod dominus suus sibi in-
 sticiam ficeret pū. xx. Ne dicas reddam malum pro malo. sed
 expecta dominū et liberabit te a labore. sed vindicādi et a de-
 bito gehenne. quo te obligas vindicādo. Item qui deū so-
 lū omnium bonorum suorum dominū recognosceret. tū
 eius iudicium formidaret. non enim timenda est sententia
 a non suo iudice lata. Sic nec iudicia hominū sūt timēda-
 j. cor. iiiij. michi pro mīmo est uera vobis iudicēr. deinde sub-
 ditur. Qui autē me iudicat. dominus est. Item deo tanquā
 domino. non hominib⁹ placere studeret. Apo. Si homib⁹
 placerem. Christi seruus non esset. figurā illorū qui sibi at-
 tribuunt. bona sua. tenent illi qui volebāt iohannē vocare
 nomine patris sui. Figurā vero illorum qui bona sua deo
 attribuunt tenet elisabeth. que ait. nequaquam sed vobis
 iohannes. et merito iohannes id est gratia vocat⁹. qui
 natus est de sterili sed in naturam. Sic bonum opus grē
 dei debet attribui. cum anima ex se sterilis sit. nec habeat
 nisi ex deo quod bona agat. ps. Qui habitare facit sterilem in-
 do. mat. fi. le. De illa spē superbie qua quis credit
 habere pro meritis suis bona que a deo habet. Cap. ii.
 Equit⁹ de illa spē superbie. qua quis credit habe-
 re pro meritis suis bona que a deo habet. Ad cuius

vicij de restatōne ī pmo facie hoc q̄ vicium illud conēris
 est gr̄e dei. t̄ qdāmō euacuat eam. si em̄ quis soluat ope
 ratōnem quā in ip̄e meruit in hoc nullam gr̄am ei facit.
Sed o q̄ liberalissimum largitō rem reputat venditōrez.
 dum ea que dominus ei dat credit se p̄ meritis emere. in
 quo deo magnam contumeliam facit. **T**ertō quia obstruit
 homini fontem mie. **S**i enim laborantes hoc vitō petat ali
 qui d sibi dari a domino. merito dicit eis dominus. **I**te
 post aduententes t̄ emite vobis. sicut dieunt virgines
 prudentes fatuus. **M**ath. xxv. **Q**uarto magna faciūtas
 que comittatur hoc vicium que multiplex est. **P**rima est
 quia quantuncunq; conetur homo tamen non sufficit sol
 uere q̄ deo debet. berñ. **S**i me totum debeo. pro me factō
 quid addam p̄ me refectō. nec em̄ tam facile refectō q̄
 factus. si quidem non solum de me. sed etiam de quocunq;
 quod factum est. scrip̄tum est. dixit t̄ facta sunt. at vero
 in reficiendo t̄ dixit multa t̄ gessit mira t̄ ptulit dura. n̄
 tantum dura. sed etiam indigna. **I**n pmo ope me dedit.
In sedo se. t̄ vbi se dedit me michi reddidit. dat̄ ḡ t̄ red
 ditus. me p̄ me debeo. t̄ bis me debeo. qd̄ deo retribuā p̄
 se. **N**am etiā si me millesies re pendere posse. qd̄ sum ego
 ad dominum. **Q**uanta ergo faciūtas est q̄ homo credat p̄
 meritis suis bona sua habere cum non sufficiat soluere deo
 q̄ debet. **S**olo enim debiti recipientez non obligat sed de
 bitorem absoluīt. **H**ecundo qui bene operando facit ipse
 p̄ priam utilitatem non dei. deus enim bonorum nostrorūz
 non eget luc. xvij. **C**um feceritis omnia q̄ p̄cepta sūt vobis
 dicite serui īutiles sumus q̄ debuimus facere fecim⁹
In quo duo īmuuntur. scz q̄ bene operando soluimus q̄
 debemus. t̄ q̄ deo īutiles sum⁹ vel admīmus reputare de
 bemus. vnde timere debemus quasi serui īutiles. **I**llud
 math. xxv. **I**nutilem seruum p̄cete ī tenebris extiores.
Nō debet homi ex h̄o q̄ p̄priaz utilitatē facit. **T**ertō q̄ ip̄e
 n̄ dat deo nisi p̄hus h̄o de derit illi. **V**nde dñs iob. xlj q̄s

dedit mihi et reddam ei. et dicit ad deum. i. paulus. ultimo.
Que de manu tua suscepimus. dedimus tibi. xl. xxvi. Omnia opera vestra operatur es. augustinus. dominus super errogatur
 tibi ut debetas et quis habet. quicquam nisi tuum. Reddis
 debita nulli debens. dans debita mil p densus. bernardus. non sunt
 talia merita ut propterea vita eterna debeat ex iure. ut deus
 eis iniuriaz faceret nisi eas donaret. et ita homo magis propter
 ipsa debitor est domini. quam deus homini. **Q**uid sunt
 omnia merita ad tantam gloriam. non enim sunt condigne.
Quarto quia opera bona nostra ex se sunt velut moneta abs
 qz argento. A gratia enim dei valor est in operibus sine ea
 sunt opera velut falsa moneta qua nichil potest emi ab eo.
 qui falsitatem illam agnoscit. **Q**uinto in oculis nostris se
 per vident merita que in oculis dei sunt demerita. Job. iiiij.
 Ecce qui servunt ei non sunt stabiles. et in angelis suis re
 perit prauitatem. **Q**uantum magis qui habitant in domos
 luteas etc. et psalm. xl. **F**acti sumus ut immundi omnes nos
 quasi pannus menstruante iusticie nostre. gregorius. Sepe in
 iusticia nostra ad examen iusticie diuine deducta. iniustitia
 est. et sordet in conspectu iudicis qz fulget in extimacione
 operantis. Nullus ergo de suis meritis confidat. non mo
 dicum valet ad meritum scire qz non sufficient merita. ber
Ex aggera quantum vis merita et extolle sudores. Meli
 or est misericordia domini super uitas. Idem. meum meritum
 est miseratione domini. Idem vapules sane ut male operas si
 forte immerita verbera computentur forte miserebit flagel
 lato qui in me non inuenit meritum quod remuneret. Idem
 Nemo sese ducat. quia si bene cogitare voluerit inueniet
 peculdubio. quia nec eum. x. milibus possit occurrere ei
 qui cum. xx. milibus ad se venit. et est sumptu de luc. xiiij.
Idem spiritus sanctus illos quos repleuerit. et spu ferue
 re et in veritate agnoscere facit quia sola misericordia est
 que homines preuenit et perducit. Et subdit. Multum sibi
 de hac misericordia vndeque attraxerat dauid cum diceret

Misericordia eius puenit me. et misericordia tua subsequetur me. et misericordia magna est super me et misericordia tua ante oculos meos est et qui corripit me in misericordia in miseratione et deus meus et misericordia mea. **D**e tercia spe qua credit se habere bonum quod non habet. **C**ap. iii.

Equit de tercia spe supbie pertinente ad intellectum que est quando quis credit se habere bonum quod non habet. **A**d cuius detectationem valet primo ostendat enim triplex eius bonum magna et rara virtus perfecto est. mirabilem te apparere et ostendibile te reputare. ego ceteris virtutibus mirabilibus non iudico. sic econtra dicere potest. quod magnus viceps est. te miserabilem apparere. et laudabilem reputare. hoc ceteris vicebus mirabilibus iudicandum est. **H**ecudo maledictio que fit laboratibus non virtute. ipsa. v. ut qui sapientes estis in oculis vestris. **T**ertio quod non viceps impedit hominem a gratia dei per xxvi. vidisti hominem sapientem sibi videri magis illo spez habebit insipies. **E**st autem triplex ratio quod non viceps impedimentum sit de gratia. **P**rima est quod laborans non virtute gratia dei non petet eum credit se eam habere. et quod non petet. id non accipit. **S**ed. non mutari nolumus. quod nos optimos credimus. **S**ecunda est quod tali non libenter dominus dat gratiam suam. quod scit quod non est gratia cum ipso iam credit eam habere. et sic potest dominus gratiam suam si illi eam datur. b. non quod non petat quod dat in quanto. **T**ertia est quod ille qui plenus est de nichilo. non non potest capere aliquid. b. non est quod se imisceat vanitas ubi totum occupat caritas. ita non est quod se imisceat vanitas. quoniam aliquis occupat flitias. **N**on facit ad detractionem. delusio magna quod sit laboratus non virtute. deludit etiam eis sic delusus est cuncti domini rustico portati agnus venale ad forum. quecumque quidam leccato et videlicet dixit sociis suis. vultus habens agnus quod portat rusticus. illi dixerunt vobis. et ipse dispositus per diuisa loca socios. per quem rusticus erat transitus. dices quod quilibet eorum quereret si rusticus ille vellet vendere canem illum. et cum primus quereret. respondit rusticus quod non esset canis sed agnus. Sed cum quesuiissent alii simpliciter. deinde credidit de

agnosq; eams esset. sic superbo plus adulatoribus quam sibi credens. deinde credit se habere bonum illud q; prius certissime sciebat se non habere. **S**en. Nonstrabo tibi quid omnia possidentibus desit ista sciz hominem q; verum sibi dicat adulatores faciunt de superbo. sicut de vesica pueri. quaz unus aliquantulum inflat. aliis plus et terciis plus. donec bene inflata est. **S**ic unus adulator inflat superbum. aliis vero amplius inflat. **S**en. omnium adulatorum unum officium una intento est. quis blandissime fallat. Quinto facit ad detestacionem huius vicinij hoc q; hominem in tanta ceteitate ponit ut etiam cecitatem suam agnoscere non possit. Alii ceci saltem cecitatem suam agnoscunt. licet alia cognoscere non possint. Ultimo facit ad detestacionem huius vicinij hoc q; dyabolus facit de tali saccum non solum ad contingenendum vilia. sed etiam ad continentum nulla.

De triplici remedio circa hoc vicium.

Triplex autem potest esse remedium circa hoc vicium. Primum est freques meditatio propria statim. meditatio qui dicit docet. oratione desit obtinet. et est illud valde utile homini et deo valde placet q; homo se inspiciat sepe. berner. Illam animam diligat deus. que sine cessatione se considerat. et sine similitudine se considerando indicat. Idem si neueris mysteria omnia noueis altae celi. lata terre. profunda maris. si te non noueris eis similis homini. edificanti sine fundamento ruinaz non structuram faciens. **S**ecundum ut corrigenti exhibeat facies plaris. ad ultati tristis. sic enim fiet ut a multis corrigaris et a nullis adulatoribus decipiatis. ne o muiito auditori libet narrat ut ait iero. Econferio vobis multos inuenit adulatores q; libenter eos audit pro xix. precepit q; libenter audit uba medacij oes ministros habet impios. **T**ercium est ut speculum sacre scripture faciei metis sepe opponat greg. saec scripture tanquam speculum metibus nostris opponit ut si q; in ea fedum fuit verius videat.

De quarta spe superbie.

Cap. iiiij.

Sequitur de quarta spē sup̄bie que est quando alijs quis in estimatōne sua preponit se alijs . que est magna rusticitas & magna fatuitas & magna iniurias . q̄ sit magna rusticitas patet per hoc q̄ laborās h̄ vito quasi vult sedere altō & alijs in hospitō proprio & ibi maxime in honorat homies ubi debet maxime honorare eos se in propria domo . Non sic faciebat abrahaz qui dicit ge . xviii . Loquar ad dominū meum cum sim puluis & cimis . ubi dicit gregor . a parte cernimus in quo loco se posuerat qui se puluerem & cinerem . etiam cum dño loqueretur extimabat . Quia ergo pena feriende sunt qui ad summa non perficiunt & de minimis se extollunt . q̄ autem magna fatuitas sit se alijs preponere . patet p̄mo per hoc . quanto quis magis se app̄ciat . tantom̄ app̄ciatur a deo . & tanto minus valet . exemplum in saule . qui cum esset p̄ius in oculis suis factus est rex . econuerso autem cum magnus esset a regno dei factus est reg . xv . despiciētem autē se deus app̄ciat ps Cor contritum & humiliatum deus non despicit . Sedo per incertitudinez q̄ h̄c hoīes in p̄ti vita . de honestate sui vel aliena eces . ix . Sunt iusti & sapientes quorum opera sunt in manu dei & tamē nescit homo utruz an re a odio dignus sit . & licet homo p̄cialiter certus sit de honestate sua . vel malitia aliena . finaliter tamen incertus est . Qui enim hoīe est homicida forsitan in dei p̄udentia est de ordine cherubim . & licet eu mō sis bonus tñ indei presencia iam es affixus infernali patibulo . eces . viii . Vidi impios sepultos qui cum adhuc viueret in loco sc̄o erat & laudabat in ciuitate quasi iustorum operū . Vidi salomon sp̄i propheticō sepultos in inferno . qui in mundo isto sancti credebant . Ideo nulli debet se homo compare . berū . noli te compare maioribus . noli aliquibus . noli vel vni . nemini te n̄ dico preponas . sed nec presumas comparare . Idem in anima . plane non est timenda quantalibet humiliatio horrenda autem minimum p̄ pauenda vel minima temere .

306

presumpta erecto. exemplum de illo qui ingreditur per hoc
stium bassum cui non nocet quantumcunq; se inclinet sed
si eleuauerit se plus debito ledet caput suu. Quod acci-
dit hijs qui per humile ostium paradisi volunt ingredi. au-
gusti. Ostium paradisi est humile quod si sane capite volu-
mus intere. oportet nos caput dimittere. Tertio per hoc
quod extimat quo aliquis perfert se alijs apud deum cui cogi-
tato locuto est quedaz. Ostentato est propriarum diuinarum
et obstruit sibi fontem diuine misericordie. bern. pharise
us ex sufflat diuinam misericordiam dum dissimilat miseri-
am. Quarto per hoc quod talis vult esse iudex sui prius cum
proprius amor homines fallat in iudicio suipius. ber. amor
hunc nec odium veritatis nescit in iudicium. Idem de legibus hu-
manis statutu. et in causam ecclastis quaz seculari ba-
scio seruatum homines spales amicos causancium non debe-
re admitti in iudicium. ne vel fallant vel fallantur amore
suum. Quod si culpam amici tuo iudicio illius amor aut
minuit aut prouersus abscondit. quantomagis amor tuu tu
um contra te iudicium fallit. Señ. Ita ferè compata est
omnium natura hominum. ut aliena melius iudicet quam
sua. Tali potest dici. tu iudicium de te ipso facis iudicium tu-
um non est verum. Qui nro quia tales credunt solem iu-
sticie non lucez dare nisi in domo conscientie contra quod ber-
nolo ut nusquam arbitraris lucere diem. nisi in cella tua
nusquam esse serenum nisi penes te. nusquam operari de
nisi in conscientia tua. Malo te cogitare serenu nisi apud
te. et prius de te quam de aliquo extimare. Iniquitas etiam
magna est perfere se alijs et quo ad deum. et quo ad proximum
Quo ad deum primo in hoc quod iudicium datum filio dei sibi
vulnus pat. Joh. v Dmne iudicium dedit filio. Secundo quod
opus eius despicit p. xiii. Qui calumpniat egenum expro-
brat factori eius. quod fecit talem. Multum desplicet mulier
qui despicit filium suu vel artifici cum quis despicit opus
eius. ita deo desplicet cum quis despicit creaturas eius.

Tertio quia se solum bonus credit quodammodo deo male sentit. et de sapientia dei male sentit qui credit quodammodo deo in uno solo diuinias posuerit. et de bonitate eius male sentit cum credit quod alius deus non sit bonus nisi sibi vel credit quod alius sit parum bonus. in quo deo derogat. unde super illud math. v. qui dixerit fatue dicte glo. non modicetur furor est. quod deus sale sapientie condidit infatuatum dicere. et salienti deo derrogare. Quarto inquit est talis in deo. quia dum ipse deus est magnus in se. in eo quodammodo paucus est. cum contrario modo oporteat esse. Oportet enim hominem minimi ut deus in eo erescat. iuxta illud proverbi. ioh. iii. Illud oportet esse. me autem minimi. In proximis vero inquit est qui se perficit alius duplex. Primo quia presumit proximum iudicare in quod non habet iudicium. et contra prohibitionem domini. Mar. viii. Non licet iudicare et non iudicabimini. et apostolus. Tu quis es qui iudicas seruum alienum. domino suo stat a eisdem. Secundo quia inquit iudicat eum et quasi habet statim dolosum cum per uno peccato quod seit de primo suo ei preponit se cum sciat se multa peccata commisisse. Preterea nescit circumstantias peccatorum in proximo que multum possunt diminuere peccatum eius. nescit enim qua intentione fecit verum ex subreptione vel debilitate. utrum ex ignorantia. vel ex certa ignorantia. utrum casu vel ex proposito. et verum ex rebelli via temptationis. Item per ridiculosa argumentationem quam non auderet etiam recitare in scolis proximum suum iudicat malum vel per aliquo leui signo. De hac statim proverbi. xij. Statim dolosa abominatione est apud deum. Tertiui sapiens esset longe peccata sua maiora quam aliorum extimaret cum melius cognoscat circumstantias peccatum suum aggrauantes. quam circumstantias que aggrauant peccata aliorum. berini. Qui perfecte semetipm examinando intelligit suo peccato nullum peccatum par esse existimat quod non sic suum intelligit. homo qui se perficit alius qui de se solo bonam habet optionem quoniam ita accidit sic accidit amorem quod de se solo edebat

q a rege esset honorandus cum a rege esset suspendend⁹
he ster. iij. Cogitans aman in corde suo q nullū alium rex
misi scipm vellet honorare. respōdit r̄c. et subditur q su =
Ihesus est amā in patibulo q parauerat mardocheo. Mar
dochrum vero quem aman suspendere voluit. rex honorari
pcepit. sic ille qui alium iudicat quandoq; est condemp
nandus. et qui ab eo iudicat ad regnum est sublimand⁹.

De psumptōne.

Capi. Quīntum.

Sequitur de superbia affectus que diuī dīt in psumptō nem et appetitū prie excellētie. Et pmo
psequemur de psumptōe. de qua pmo ostendem⁹
quantū psumptō homī sit timenda. Secundo psumptū
osos homies fatuos esse. Tertō distinguemus diuersas
spes psumptōnis. Tripliciter pōt ostendi q valde timon
da est psumptō. Primo per hoc q dominus cum tāto dāp
no et iactura animaz voluit hoc morbo mederi. Ideo enim
distulit incarnari longo tempore ut psumptō in homine da
strueret. Noluit enim venire donec homo de lege naturali
et scripta conuiceret q neutra iuuare potuisset. Secū
do per hoc q dominus aliquādo viros sanctos permittit ca
dere in aliqd manifestum peccatum mortale ne de se presu
mant. Aug⁹. audeo dicere. Supbum esse vtile cadere in
aliquod apertum et manifestū peccatum. vnde sibi displice
ant. qui iam sibi placendo ceciderat. salubrius enī sibi pe
trus quādo fleuit displicuit. quam placuit qn psumptis
Tertō per hoc q multiplex dampnum puenit ex psump
tōne. et est triplex dampnum quod inde puenit. deus em
psumentī de se. auxilium suum suberabit subtracto dei auxi
lio homo in bono non pficit. et tandem in malo corruīt. de p
mo iudicis. vi. psumentes de se et de sua vītute gliantes hu
milias. de sedo aug⁹. sup illud ps. Infirmata est tu vero
perfecisti eam. non firmaret. dicit aug⁹. nisi infirmaret.
Idem. multos impedit a firmitate psumptō firmitatis.
De ruina quam facit psumptō patet in petro qui vilius

389

omnibus corruit quia p̄ ceteris p̄sumpsit. De p̄sumpto e
eius Marci. xij. Etsi omnes scida. t̄c. Et luc. xxij. Dñe
paratus sum tecum in carcerem et in mortem ire. De rui
na eius Math. xxvj. qualiter ad vocem ancille xp̄m nega
uerit. vnde aug. loquens ei. vbi dixisti suffitō. ibi defecisti.
vbi tibi placuisti. ibi peristi.

¶ De fatuitate

de se presumptum.

Patiūtas vero de se p̄sumptum ostendit p̄mo p
verba scripture que infirmitatē humānā ostendunt
ij. cor. iij. Non q̄ sufficientes simus aliqd cogitā
re ex nobis t̄c. Si non sufficit homo ad bene cogitandum
q̄ mīmīuz est inter bona opera. quomodo sufficiet ad alia
Joh. vi. Nemo venit ad me nisi pater meus traxerit illū.
Item dicit ecc. trahē me post te. vbi dicit bern. in persona
ecclesie. Domine scio me nequaquam esse puenturum ad
te nisi gradiendo post te. sed neq̄ hoc quidem nisi adiut[?]
a te. ideo precor ut trahas me post te. beatus si quis est
eius auxilium abste. ascensiones in corde suo dis. mūal. la
peruenturus quandoq; ad te in montib; gaudiorū. Osee
xij. Perditō tua israhel. tantūmodo ex me auxiliu; tu
um. et p̄s dī. homo spūs vadens et non rediens. quia per
se vadit homo ad peccatum. sed per se non redit. nauis p
se descendit in rabida aqua. sed per se non ascendit. pīcis
per se intrat in nassam. sed non per se exit. terra spīneas et
tēbulos. p se pfert h̄n p se pfert etiū. Sic hō p se p̄t face
re malum. sed non bonum. Joh. p̄mo. Sime me nichil po
testis facere. Aug. loquens de negatione petri. hoc cog
noscitur q̄ verū sic sine me nichil potestis facere. Ecce ad
vnius aure impulsū firmissimā columpna contremuit.
Secundo per collatō nem imbecillitatis nostre ad fortitu
dinem hostium nostrorum. Nos emi sumus quasi locuste
gigantibus infernālibus compati. qui sunt hostes nostri
Valde ergo fatuus est qui de se p̄sumit. In deo tamen pos
sumus etiam gigantes vincere. vnde orig. super numeri.

390

vbi loquuntur de exploratorib[us] missis a moysē. **Vult domini?**
Ihesus res mirabiles facere. vult de locustis superare gigantes. et de hijs qui in terra sunt. celestes vincere nequicias.
Tertio exemplis viro[rum] fortium qui corruiisse leguntur. si
eius exemplo petri. d[omi]ni salomonis. et silium. g[ra]m. d[omi]ni caden-
te nemo superbiat. **Multos** legimus in monte presumptōnis
corruiisse. **Vnde** multū fugiendus est mons iste. **Aug[ustinus].**
multū in strenuis est qui illuc ire contendit. vbi multos
corruiisse conspicit. **In** monte hoc ceciderunt qui operantur
iniquitatem. **Precipue** potest agnoscere fatuus presumptōni
um de se per experientias proprie imbecillitatis. leuez enim cor-
rectōnem vel modicuz verbuz substinere nequimus. **Nuo**
modo ergo magna presumim[us]. qui modicum non possumus
Fatuus tam presumptōni de se insinuat nobis salomon p[ro]p[ter]a.
xiiij. dicens sapiens timet et declinat a malo. stultus trahit
int[er] et confidit. **C** De spēbus presumptōnis.

O **J**udicetur autem presumptōni quatuor spēs. **Pri-**
ma est quando aliquis presumit q[uod] alij non presumunt
sicut illi qui noua presumunt p[re]ferentes se antecesso-
ribus. et qui coram aliquibus sibi equalibus vel maioribus
presumunt q[uod] non ipi. **A**d hanc spēm presumptōnis videtur
referri illud eccl. xxxij. **Audi** tacens simul querens. et in
medio magnator[um] loqui non presumas. **S**eunda est quan-
do aliquis presumit de quo presumendum non esset. vt cum alijs
quis presumit de virib[us] suis vel de amicis carnalibus. vel de
diuicijs. conēt q[uod] Iere. xvij. **Maledictus** homo qui confi-
dit in hominē et ponit carnem brachium suum. **E**t subditur
Benedictus vir qui confidit in domino Eccl. xxxvij. **E**c-
ce confidis super baculum arundinez confractuz istum su-
per egyptum. cui si innixus fuerit homo intrabis manum
eius et perforabis eam p[ro]p[ter]a. xij. **N**isi confidit in diuicijs su-
is corruet. **T**ertia est cum quis presumit aliquid ante te-
pus. re eum quis presumit de victoria qui cum adhuc im-
pugna ad q[uod] refertur illud Job. xij. **M**emento belli nec

391

vlera addas loqui & illud. iiiij. reg. xx. nō ghetur accinctus
eque ut distinctus. & vocat glo accinctum illuz qui indu-
tus est armis & adhuc est in acie. distinctum vero qui vi-
ctor est. & iam arma deposuit. **N**d idz potest referri qd dix-
it quidam pater cuidam fratri dicenti. ego sum mortuus
mundo. si tu mortuus es ait pater. dyabolus tamen mor-
tuus non est. **A**d hanc speciem presumptonis pertinet quan-
do aliquis presumit de pfectone qui adhuc est in inchoato-
ne quantumcumqz aliquis. pfecterit semper reputare se do-
bet incipientem. vnde eccl. xviii. cum consumauerit ho tūc
incipit tc. greg. in mora. nescit mens per torporem rite
rescere. que semper studet per desiderium inchoare. **I**dem
si a bonis inchoatis volumus lassere. valde necesse est.
ut semper ea credamus nos inchoare dñi. Et dixi nūne
cepi. **T**ere. iij. Patrem vocabis me & post me ingredi nō
cessabis. eccl. xlij. **A** luna signum diei festi lumīnare minu-
stur in consumatione mensis. sic vir iustus quanto pfecti
or efficitur. tanto in oculis suis minuitur. **Q**uarta species
est quando aliquis presumit qd est supra vires suas. **S**icut
cum aliquis presumit qd exibit a peccato cum voluerit. cum
tamen easum in peccatum modo cauere nō possit. **D**e qua
presumptone. eccl. xxix. re promissio nequissima multos per-
didit. **D**e hac presumptone dictum est amplius ultimo ca-
cirea finem de luxuria. **A**d hanc etiam spēm pertinet quā-
do aliquis insufficiens recipit curam animalium & pmittit
se alios a lupo infernali liberare cum ipse iam sit in ore ipi-
us. **A**d destruendum vicinm presumptonis posuit dominus
hominem iam formatum in paradiſo. vt legit̄ gen. ii. **I**pse
homo non posuit se ibi. ymo etiam positus a deo. ibi stare
non potuit. **Q**uomodo ergo in celesti paradiſo se uiribus
suis ponet. **D**e appetitu domini. **C**a. vi.

Sequitur de appetitu proprie excellentie. Et diu-
ditur in appetitum domini. & appetitum magiste-
rij. & appetitum proprii excessus. **A**ppetitus autem

domini iam peccatum est · quia locus dominij apprie est locus dei nee debet ab homine appeti · naturaliter enim inter homines equalitas esse debet · nec est homo subiectus homini per peccatum in bestiam sic conuersus · et sic quodammodo homine inferior sit factus · greg. Non est homini data potestio ut dominet hominibus · sed bestiis terre et volucribus et piscibus · id est hominibus in eo quod induunt faciem horum · ubi enim non delinquimus pares sumus · Et est sumptum de genere · primo super hoc verbo · faciamus hominem regem · et subdatur et presit piscibus tecum.

Ad detestacionem huius primo possimus ut dissuasionibus quas faciunt scripture de hoc vitio. Et de multis pauca ponamus unde eccl. vii. Noli querere regem ab homine ducatum · neque a rege cathedram honoris · Si eut ad regem specialiter pertinet ponere aliquem in regno suo qui loco eius sit et regi iniuriaretur qui ab alio quam a rege sine eius consensu hoc obtinere vellet Sic deo iniuriam facit qui ab alio quam ab ipso dignitatem querit Ita eccl. vii. Noli querere fieri index nisi ut ute valeas irrumperem in quietates. Sicut conflictibus corporali · hostes principue irruunt super regem. Sic hostes speciales se et via et demones irruunt principue super illum qui in dignitate est. Unde oportet eum utrum habere dirumpendi eos Iero. Caue honores quos sine culpa tenere non potes · sublimitas horum magnitudo scelerum est · greg. in pastorali · pol lens utilib[us] iniustus et coactus ad regimen animarum · Si ille qui utilib[us] pollet iniustus debet accedere · quid de illo quii viens sordet · ille nullo modo debet accedere · si accedit dampnoscum est et sibi et populo · De dampno populi p[ro]p[ri]etate xxvij · regnante impio ruin[e] hominum · Item leo rugiens et ursus esuriens princeps impius super populum pauperem · Item dux indigens prudentia multos opprimit per calumpniam · et p[ro]p[ri]etate xxix · Cum impio sumpterine principatum gemit populus Dampnum autem quod incurrit

qui cum indignus sit sublimat^e. Dicit augu⁹. In nullo
lento deum ita iratū michi . nisi in b^o q^{uod} cū indignus esse
poni . ad remum positus sum ad ampliustre siue ad gubernaculum
in capite regimīnis eccl^{esi}e.

Secundo ad detestatōnem hui⁹ vicij valent exempla .
q^{uod} primo exemplum xpi de quo d^r Jo . vi . q^{uod}
cum quidam vellent eum regem facere fugit . que
rentibus autem eum ad mortem . ultime se obtulit . Joh .
xvii . Querentes autem se ad regimen fugit ut ostenderet
q^{uod} quibusdam potius expediret esse mortuos quāz esse in
loco dignitatis . hoc p^m confitent aliqui nobiles et poten
tes q^{uod} potius expediret eis esse leprosos quam esse in sta
tu in quo sunt . hoc exemplo vtitur . apo . hebre . xij . Curra
mus ad p^{ro}positum nobis certamen aspiciētes remuneratō
nem fidei . qui p^{ro}posito sibi gaudio sustinuit crucem . De
aug⁹ . simili qui fugiebat ab omni ciuitate que non habe
bat episcopum ne in episcopum raparetur . Inuenit etia^z
de quodam nomine glafredo p^{ro}pore claraullenſi q^{uod} cum ele
ctus esset in episcopum tornaceñ . et ab eugenio papa . et
abbate suo sc̄o . ber . cogere^t onus episcopat⁹ subire . ipse
p^{ro}stratus ad pedes abbatis et clericorum qui se elegerant
in modum crucis ait . Monachus fugitiuus si me eicitis
esse potero . episcopus vero nunquam ero . cui laborant in
extremis . quidam monachus ei carus assistens ait . Care
mi oro te ut si potes . statum tuum michi post mortem re
ueles . Cui oranti post mortem ei coram altari apparuit
in visione gaufridus dicens . monacho . Ecce assūm . gau
fridus frater tu⁹ . Cui ille care mi . quomodo est tibi . cui
ille bene . sed reuelatum est michi a sancta trinitate q^{uod} si p
motus essem in episcopum fui ssem in numero reproboruz
Tertio facit ad eius detestatōnem . q^{uod} ambitōsis ma
le est dum ad dignitatem tendunt . prius est cum
ipsam iam acquisierūt . pessime erit cum punient
quia in dignitate male se habuerūt . q^{uod} male sit ambitōsis

dum ad dignitatem tendunt. Primo patet ex verbis sen. dicentis. Quaecunqz eminere videntur quauis pusilla sint. et tantummodo operatōne humiliorz exercent p difficiles et arduos trahentes adeunt locunt cum frugosa fastigiuz dignitatis via est. Item philosophus. hoc maximū malum habet ambito q̄ non respicit vel deum vel se vel alios sed per fas vel nefas t mille pericula ad dignitatem tendit quam appetit. Ambitōsus semper est paucus. timet enim neqd dicat vel faciat. quod in oculis hominū displateat. honestatē mentit. humiliatem similit. cunctis adulatur. cunctis inclinat. omnium est seruus t tributari. gaudiem pugnam habet in se dum iniquitas pulsat animuz et ambito coniinet manum. Quod autem valde male sit ambitoso cum iam habet dignitatem multipliciter potest ostendi. Primo ex verbis. bern sic dicentis. Ambitio. ambicentium crux. quomō omnes torques t omnibz p la ces. nil acerbius cruciat. nil molestius inquietat. nil tam apud miseris mortales celebrius negocijs eius. Ide sen. Nemo ex his quos purpuratos iides felix est nō magis quam ex illis quibus cētrum vel clamidem in cena fabule assignant. qui in loco dignitatis sunt. sunt in majori periculo t quo ad corpus t quo ad animam frequenter. Ide ho nores secum pericula trahunt. cito periclitatur potestas t quanto maior honor. tanto maiora pericula. Idem altissimi montes crebris fluminibus ferunt. aug. quanto in loco superiori. tanto in periculo maiori versatur. Interdū princeps ppter magnum periculum in quo sunt nō audet etiam ire in propriam ciuitatem nisi ab armatis circumdent quod non est parua miseria. Tullius Nonne milies melius est perire quam in suam ciuitatem sine armatorum pscidio non posse vivere. In maioribz etiam crimibz sunt frequenter qui p̄sunt. unde Iere. v. Ibo ad optimates t loquar eis ip̄i enim cognoverunt viam domini t iudicium dei sui. t ecce. magis h̄i simul confregerunt iugum. ruperūt

vincia · et in eodem ea · in fine · Juuenti sunt in populo in
 pñ insidiandes · quasi aucupes laqueos ponentes · et pedia
 cas ad capiendos viros · sicut decipula plena aui bo · sic do
 mus eoz plene dolo Ideo magnificati sunt et ditati in ter
 m. Incaustati sunt et impignati et ppterierunt sermones me
 os pessime · Seneca · Abstrahunt a recto diuicie · honores
 et potentie · et alia que in opinione nostra sunt cara pto sui
 vilia · In maiori etiam labore sunt tales · Vnde sigti sunt p
 duo oportenta · superiora que in tabernaculo erat de peili
 bus arietum ppter estum et ymbruum defensionem · de qui
 bus habet exod · xxv · oportenta illa custodiebant operi
 mentum inferius q erat valde pto sum · sic illi qui psum
 custodiunt filios dei quos ipse tenere diligit · nec vult in
 cmoditatibus et vexatibus exponi · Vnde greg · Misericordia
 deus quos tenere diligit · ab extremis accidib⁹ abscondit ·
 Nam et paterfamilias ad eum laborem seruos mittit ·
 a quo subtilest filios suspendit · et inde filii sine vexatore de
 cori sunt · vnde serui in puluere deturpantur · Cappa pluuii
 alis non ideo superponitur ceteris vestibus quia carior ha
 beatur · sed ut pocius sola deturpet · nec sit hoc pncipalit
 ad utilitatem cappe · sed ceterarum vestium · sic qui super
 or est non debet se reputare ceteris meliorum · debet etiaz
 credere se in statu illo posituz ppter utilitatem populi no
 ppter suum honorem · expedit em ut unus homo moriatur
 ap populo · id est laboriose iuste et periculose exponatur · q est
 velud mors quedam · Multi tamen sic fatui sunt ut mor
 tem istam appetant · et dulcedinem quiete vite fastidiane ·
 Greg · Cessationem a laboribus mundi dominus imperat · h
 resana mens plus a sequi aspera carnali · quam tenere bla
 da spualiter gaudet · habentes manna fastidiunt · et cepe de
 siderant que non sine lacrimis comeduntur · ambiti ex
 dignitate quam appetunt non obtinent honorem quez in
 tendunt · non enim ipsi honorantur ex dignitate · sed poci⁹
 dignitas exhonoratur et deturpat ab ipsis · Ideo egregie

de cesare tulli⁹ ait. Cesar cum quosdam honorare voluit
 non ipos honestauit. sed ornamento detur pauit. Boetius
Quanto maior est dignitas. tanto despectores improbos
 facit at non impune. Reddunt namq; improbi parem dig-
 nitatibus vicem quas ipi sua contagione maculant. et liez
 valde male sit ambitois dum sunt in dignitate. deteri⁹ ta-
 men erit eis. cum p abusione sua pument⁹. Iero. in maio-
 ri gradu maior sine dubio pena. sap. vi. Potentes poten-
 ter tormenta pacientur. Apo. xviii. quantū glorificauit
 se et in delicijs fuit. tantum datur illi tormentum et lucidū
Quarto q̄ hoc vicium tam efficax est ad homines capien-
 dos. Vnde quidam. plurima cum soleant hominū corrum
 pere mores. forcios euertunt femina census et honor. Idē
Caueni res nec femina vincere possunt. subiugat ambito
Quinto parabola illa. iudicium. ix. Inerunt ligna ut vn-
 gerent super se regem. dixeruntq; oliae. Impera nobis.
 que respondit Nunquid possum deserere pingue dimē me
 am qua dy vtun⁹ et homines. et venire ut inter ligna pro-
 mouear. Dixeruntq; ligna ad arborem sicum. veni et su-
 per nos regnum accipe. que respondit eis. Nunquid pos-
 sum deserere dulcedimē meam fructusq; suauissimos et ire
 ut inter cetera ligna pmouear. locutaq; sunt ligna ad vi-
 tem. veni et impera nobis. Que respondit eis. Nunquid
 possū deserere vim meū quod letificat deū et hoies. et in
 cetera ligna pmoueri. Dixeruntq; omnia ligna ad rānū.
Veni et impera super nos. Que respondit eis Si vere me
 regem constituitis. venite et sub vmbra mea requiescite.
 Ligna super se regem vngunt. quando aliqui aliquę eli-
 gunt. ut eis dominetur. Notabiliter autem dicuntur euz
 vngere. occasionez em̄ dant ut vñcte et mansuete debeat
 se habere erga eos in hoc q̄ eum sibi p̄ficiunt et sibi pre-
 ponunt. valde em̄ peruersum est eos exhortare qui euz
 in honore posuerunt et potestate de manu aliorum accepta
 in oppressionem eorū vti. Que peruersitas est figurata.

AMatth. xxvii. in hoc q̄ milites p̄ficiis accipientes arūdīmē
 de manu x̄ p̄i p̄cuciebāt inde caput ei⁹. In arundine em̄ q̄
 vaēua e st. intelligit̄ terra potestas. q̄ nichil soliditatis
 habet. Per olua; cū p̄m̄guedīmē d̄e homīnesq; vtūt;
 sicutur aliq̄s vir misericors qui oleo mie sue paupertatē alī
 orum cōdit. t̄ q̄si impinguat. t̄ luce ī diuīne gr̄e eodē oleo
 ī se nutrit t̄ conseruat. t̄ his plato; refugit timens. ne
 occasione eius bonum āmittat q̄ accepit. In fīcu intelli-
 gitur aliq̄s otemplatīus iam dulcedīmē dei p̄ oteplatōnē
 seneīes qui plato; nem refugit. quia timet dulcedīmē quaz
 sensit p̄dere. Seit em̄ q̄ oportebit eum p̄ sollicitudīmē ex-
 teriorz extra se exire. Vñ luē. xiiij. Villam emi t̄ necesse
 hō exire. t̄ dicit mēli. ab interna otemplatōne t̄ ibidē dī-
 cit glo. aug⁹. In empta uilla dñatō notaſ t̄ superbia. vil-
 lam possidere hoies. sibi subdere. uiciū malū. uiciū p̄mum
 Per vitez p̄p̄e vīni feruorē intelligit̄ aliq̄s p̄fecte carita-
 tis t̄ feruentis. qui plato; nez simili recusat. timēs ne fer-
 uor caritatis ī eo te pescat p̄p̄e aquā mūclane cure supīma-
 fusam. Rann⁹ aut̄ est gen⁹ rubi asperū nimis t̄ aculeatū
 sic sentes. t̄ sedm iosephū ad impētū venti ignē naturalē
 p̄ducit. t̄ est p̄mo molle t̄ post durescit. vñ signat aliquē
 malū ambitōsū qui spīnis vitōz spīmosus est. qui spoliat
 subditos suos. sicut spīme lana spoliat oues oīigētes eas
 qui ex se emitit ignem puerse conūsatōmis. quo se t̄ sub-
 ditos cōburat incendio infernali. Qui p̄mo se subditis su-
 is molē exhibet t̄ māsuetū. deinde bō durū q̄r tirāmīdē ex-
 ercit. his regimē nō recusat. Poterit tamē videri alicui q̄
 appetit⁹ dōminij mal⁹ nō sit cū dicat apo. q̄. ad thy. ij. si
 quis epātuz desiderat. bonū op⁹ desiderat. Sed nulla est
 obiectio ista. Si quis verum apostoli consideret diligē-
 ter. Non enim dicit apostol⁹. q̄ si quis desideret episcopa-
 tum. quod ipse benefaciat. vel q̄ desiderium eius bonum
 sit. sed vult ostendere quid significetur hoc nomine ep̄a-
 eus quia nomē grecū est. Vnde dicit glo. super illuz locū

398

Exponere voluit apostolus · qui dicitur episcopatus · quia
nomē est opis non honoris · grecū enim est et inde dictū voca
bulum · quod ille qui perficit supradictū curam eorum gerens ·
Scopus enim intentō est · Unde episcopus grece supradic
tus latine dicitur · ut intelligat se non esse episcopum qui pessime
vilexerit non pessime · Epus enim est super suām et aliorum vita
intentō · Nec valet hoc argumentum · si quis episcopatum tecum · g
desiderium episcopatus est bonum · sicut non valet · latro qui
vult furari bonam eam · desiderat bonā rem · quod bona et ca
pam · g desiderium eius bonum est · ibi gloriam · Locorum superiorum sine qua
populus regi non potest · si ita teneatur atque administretur ve
debet · tamē indecentia appetit · Iero · ocium sanctū que
rit caritas veritatis · negotiū iustizias suscipit necessitas ca
ritatis · quā sarcinam si nullus imponeat precepit atque incul
ende vacandū est veritati · Si autē imponeat suscipienda est
propter necessitatem caritatis · sed non deserenda est delectatio ve
ritatis · ne subtrahatur ipsa suavitatis · et oppressum ista necesse
sitatis · Patet ergo non appetitus datus est locus dignitatis · j
ecor · xij · caritas non est ambitiosa · Quuid autē in dignitatibus
homines appetant · utrum luerū animarum · utrum luerum
bursarum · utrum labore vel honorem · satis apparet · Si hono
res et diuincie ab officiis ecclasticis separantur · unde legitur q
mortuo sexto papa · dicitur vacari papatus nec inuenitur est
qui subiret illud omnium quoniam non habebat ecclia diuicias
nec popula scolarez · his adiutoriis tpe silvestri illico abiitō na
sciebat et late piagabat · De appetitu magisterij Ca
vij
Dicitum est de appetitu dominij · osculetur dicen
dum est de appetitu magisterij · de quo hoc ordine
dicemus · Primo ostendimus ex quibus causis appeti
tus magisterij possit esse culpabilis · Secundo ostendimus de
magisterio curiosorum quanto sit vexatōis et afflictōis · Tertio
ostendimus quanto sit misterius magisterij quod hunc virum quos re
git timor et caritas datur · Qui vero de causis appetitus ma
gisterij possit esse culpabilis ·

Primum igitur notandum est q̄ appetit⁹ magisterij
 culpabilis potest esse quinqz de causis. Primo
 ppter ignorantia; qñ sc̄z aliqz p̄sumit docere q̄ n̄
 addidicit. vnde **Jac.** m. Nolite plures magistri fieri fra-
 tres mei. glo. nisi tuncum discreti ⁊ in scripturis docti p̄
 xvij. Qui prius r̄ndet quam audiat stultum se esse demō-
 strat ⁊ confusione dignū. **Salusti⁹.** Postquam honores
 a depe⁹ sunt tunc p̄mum acta ⁊ p̄ceptū maiorū legere inci-
 piunt preposteri homines. eccl. xxij. Audi tacens ⁊ p̄ re-
 uerentia accedit tibi bona gratia. **Iero.** Ceteri qui variā
 suppellec̄tūlēm ⁊ vilia opuscula fabricant sine doctore eē
 non possunt q̄ cupiūt q̄ medicoz est p̄mittunt medici
 tractant fabrilia fabri. **Sola scripturaz ars est quā sibi**
 passim omnes vendicat ⁊ subdit. hanc vniuersi p̄sumunt
 sacerdant docēt ante q̄ dīscat. gg. Turpe est tunc salomonē
 querore cum debem⁹ questionē enodare. **Socrates.** cuius
 dam interrogati quo poss⁹ optime docere ait. Si n̄l dire-
 ris. nisi q̄ bñ scieris. Sedo potest esse appetit⁹ magisterij
 culpabil⁹. qñ honestā vitā in dignū em⁹ est celestē doctri-
 nam esse in vase immūdo. vñ dō p̄ecatori dixit deus. q̄re
 tu ic̄. ⁊ p̄. xxvij. Quo si argēto sordido ornare velis vas-
 fīctile sic uimēta labia cum p̄fissimo corde sociata. dignus
 iſſione eſſ qui argēto vas fīctile ornare vellet. ⁊ cū vel-
 let ornare lucum sordidaret argētuſ. sic iſſione dignus
 est qui cum mal⁹ sit. tñ ad superbiā ⁊ vanaz gliaz bona ver-
 ba dīct docēs bona qdāmmō obligat se ex doctrina sua ad
 bñfaciēdū. vñ sup illō iob xxxix. circūdabit collo ei⁹ bñ
 mītū. diē gg. collo eq̄ bñmīt⁹ ēcūdat⁹ q̄ ne p̄ diūla opa p̄de-
 at suis vocib⁹ vita p̄dicatis obſidet⁹ ⁊ sup id p̄. iii. ēcūda
 eas gutturi tuo dīc glo. v̄tutes doc̄ ēcūdarī gutturi eu⁹
 vox poci⁹ i gutture fieri soleat q̄rl. p̄dicatōis vox de iter
 mis manat h̄ extē⁹ ēcūdat⁹. Nā q̄aliqz ad bñ opānd⁹ vniē-
 dū excitat eo ad bñ agēdū opa p̄dicatōis sc̄p̄z ligat gg.
 Qui verbum dñi loquit⁹ p̄us studeat qualit̄ viuat ⁊ post ex-

f. 100.

ad tu colligat que et qualiter dicat. et eccl. xxix. Quae in manu
bates ciba ceteros. Ea in manu habemus que ope impletum
et talia debemus predicare aliis. et eccl. xxix. Confirmatio verbi
et fideliter age cum illo et in omni tempore inuenies quod necessaria
rum est. Dona opato est verbi confirmatio. mala vero opera
vero infirmatio est. verbi fideliter agit cum verbo. qui quod predicit
credere se ostendit quod idem ope implet. Qui predicit delec-
tationem aliquaz venenata esse et toxicata et tamem eandem
sumit non videt credere quod predicit. nec fideliter agit cum ver-
bo. **E**t notandum quod hinc doctrinam bonaz et vitam malaz
ipsi habenti valde est verecundum et erubescetia plenum deo
et displicet. et ecclie multum nocet. Primus multipliciter potest
ostendit primo per hoc quod ille qui bene docet et male vivit. qua-
si defert lucernam ante se quam immundiciam suaz aliis ostendit
dicit. Lucerna pedibus meis verbum tuum per vi. Mandatum
lucerna est et lex lux est. Item clavis de bello fugit. et cum ad
pugnandum strenue alios exhortat. litteras etiam propter damp-
nationis publicat. Unde apostolus in quo alium iudicas tecum per
condempnas. Item in libro prosperi. Bene loquuntur et male vine-
re nichil aliud est quam seipsum sua vocem dampnare. Talis
sibi ipsi contradicere et seipsum confundit. Iero. Non difun-
dant opera tua sermonem tuum ne cum in ecclesia loqueris tac-
tus quislibet respondeat. Cur ergo hoc quod dicas ipse non fac
delicatus magister est qui pleno ventre de ieiuniis dispiceat
Accusare avariciam etiam latro potest. Sacerdotis cristi
mens manusque concordent. Talis ope destruit quod verbo
edificat. eccl. xxiiij. Unus edificans et alius destruens quid
preferit enim ei labor. Talis habet linguam longe maiorem manu-
quod sine dubio monstruosum est. g. Monstruosa res est ma-
nus remissa et lingua magniloqua. et de tali irridione solet
diabolus illud genitrix. xxvij. vox quidam vox iacob est. sed manus
hunc esau. Quod hoc autem multum displiceat deo. ostendit
poterit ex hoc quod dominus male dixit sicut habenti folia sine
fructu. ut legitur in libro xxij. sicut habent folia sine fructu.

fol.

Predicatoꝝ est h[ab]ens v[er]ba sine bonis operib[us]. Item ostē
di potest ex hoc q[uod] d[omi]n[u]s tot maledictōnes faciebat superb[us]
et phariseis qui habebat folia verbor[um] sine fructu bonor[um]
operū. quas maledictōnes h[ab]et **M**ach[us] xxiiij. Q[uod] autē val
de nocet hoc ecclie dei. multipliciter p[ot]est ostendi. p[ro]mo p[er] hoc
q[uod] doctrina ecclie in eis non habet talem virtutē qualē de
beret. vñ auccoritas **L**ui nō ardet nō incendit. greg[orius]. ma
gis valet ad p[re]dicandū sancti amoris conscientia quaz exer
cici sermonis scientia. Idz nulla est dulcedo lingue nisi
condiat sapore vite. Item greg[orius]. sup[er] expo. Sermo dulces
dinem non habet quez vita reproba intra conscientiam remor
det. Item illi soli de deo dulciter loqui voluerūt qui eū cor
dis visceib[us] dilexerūt. Item sermo di contēptibilis red
ditur hominib[us] p[er] ritaz malā p[re]dicantiū. vñ greg[orius]. Cuiusvi
ta despicit. restat vt eiꝝ p[re]dicatoꝝ contēpnat. Ip[er]a etiam
veritas suspecta redditur hominib[us]. Quis enim crederet ali
enī qui aliquā viā assiceret latronib[us] plenā nemine posse
transire p[er] eam. absq[ue] spoliatōne & insidiatōne. si post as
sertōnem illaz eādem viam eligere vellet. Itē quis non ha
beret suspectā exhortatōnez insequēdi hostes factā ab eo
quem scirent esse ex p[re]te hostiū. ppter malā vitā eoz qui
h[ab]ent instruere alios. multa mala euemūt ecclie dei. Vnde
treñ. iiii. non crediderūt reges terre. & vniuersi habitato
res regionis q[uod] ingredieret hostis & inimicus per portas
iherusalem ppter peccata prophetarum eius & iniquitates sa
cerdotum eius qui effuderunt in medio eius sanguinem
iustorū. effuderūt inquā suo malo exemplo. Tertō potest
esse culpabilis appetitus magisterij ppter hoc q[uod] appetit
q[uod] proprium est dei scilicet magisterium. Occasionem ad
discendi p[ot]est dare homo homini. si p[ro]p[ter]e non docet nisi deꝝ.
Vnde augusti. Magisteria formsecus adiutoria quedam
sunt & ammonitōnes. si cathedra h[ab]et in celo q[uod] corda docet
Aliud est oculis materiam ministrare que videat & aliud
est v[er]isum offerre oculis. Ad doctores formsecos pertinet

materiam ministrare illis qui addiscunt sed ad interiorem magistrorum pertinet ut ad videndum sensum cordis aperiat et sicut oculus et res abiecta non sufficiunt. ut visus in actu fiat nisi oculus illuminetur. Unde postquam aliquis audit aliud a doctore forinsecum ipso antequam acquiescat consuluit magistrum interiorum. Quod autem dei sit proprius magisterium multis testimoniis scripture potest ostendi de quibus pauca sufficienter ponere legitur Math. xxiiij. Nolite wearri rabi unus est enim magister vester. ubi dicit melius Ne ergo deo debet nobis presumatis attribuere. Unde glorificatur illuminat hominem quod non alius homo sed tantum exercet docendo non intellectum praestat. Item glorificatur. Magister ex oriente veri magistri tanquam eius nuncius et per reverentia ipsius a quo mittitur honoretur. Item p. xij. Dominus dat sapientiam. et ex ore eius prudentia et scientia. Et ecclesie primo Omnis sapientia a domino deo est. Et Ioh. vi. Et eruuntur omnes dociles dei. ubi dicit glorificatur. Testantur prophete omnes homines illius. id est christiane fidei esse dociles dei. quia nulli homines foris locuntur tamquam solus deus sensus aperiat. Item Jo. xxiiij. de spiritu sancto ille vos docebit omnia. et xvi. Docebit vos omnem veritatem. Inter alii. Intus sine sonico fit et alijs sanctis. Item. i. io. ii. Non necessiter habebitis ut aliquis doceat vos. sed sicut in oriente eius docet vos de omnibus glorificatur. Nemo docenti tribuat quod ex ore docentis intelligit nisi mentis sit qui doceat lingua doctoris exterius in manu laborat nec tamquam doctor taceat sed quod potest agat. Ad idem ostendendum valet quod dicit philosophus. Impossibile est de pellibus caprarum aut oviuum haurire sapientiam. Ideo hortatio permittenda est ab his qui studere volunt. Sapientia enim donum dei est nec debet aliquis temptare rapere eam violentia labostris studiorum irrequsito domino. Iac. i. si quis in dignitate sapientia postulet a deo et Aug. oratione melius soluit dubia quod inquisitioe alia. Propterea potest esse culpabilis appetitus magisterii quod homo appetit esse superior illo quod natura genuit sibi equalem.

Vnde aug^o. hominez homini subdi non natura est homis
bene instituti sed pena dampanati. Equalitas multuz pla-
ceat deo. vnde dauid. Mirabile templum tuum in equita-
te. quanto potest esse culpabilis appetitus magisterij si
ppter vanam gloriam appetat. Sic faciūt scribe et phaisci
vnde math. xxiiij. Amant pmos recubitus in cenis et pri-
mas cathedras in synagogis et salutatōnes in foro et wo-
ri ab homib[us] rabi. De afflitōn e magisterij curiosoz

Iustum est ex qui b[ea]t possit esse culpabilis apperi-
tus magisterij. Nunc dicenduz est quāte afflictō-
nis magisterij curiosorum sit q[uod] satis ostendit no-
bis salomon. eec[cl] 1. dicens pposui in animo meo querere
et iuestigare sapienter de omnib[us] que sunt sub sole hanc
occupatōnem pessimā dedit deo filijs hominū ut occupen-
tur in ea alia translato habet hanc disce[n]sionez pessimam
studiuiz curiosoz dici potest occupatō mala. p[ro]ior et p[er]f-
fima. Mala pppter afflictōnem tam corporis quaz anime.
et p[er]cipue eric ista afflictō vbi parua vel nulla utilitas est
vnde se[n]t. Quid te torques in illa questione quaz subtili[us]
est contemp[si]sse quaz soluere. Iso nullius rei difficulti[us] est
inuentō nisi illius cuius inuente hic nullus est fruētus in
uenisse. P[ro]ior vero est pppter contemptores sapie. et fasti-
diosos auditores. de contemptu sapie habet p[ro]ub. p[ro]mo.
Sapiētiam atq[ue] doctrinaz stulti despiciunt. Ideo despici-
tur sapientia a stultis quia ab eis non cognoscit. De atēp-
tu sapientie dicit se[n]t. Ad sapientiaz quis accedit quis
dignam iudicat nisi quam in transitu nouerit. Quis phi-
losophū aut nullū liberale studium respicit nisi cum aliq[ui]
pluui[us] inueniat dies quasi perdere libet atq[ue] nichil inue-
nitur ex his que paruz iuestigata. antiqui reliquerunt
bie inuentus sobria inumberet. hoc maiores docerent
minores addisceret. Vix ad fundum reminetur vbi veri-
tas posita est quam nunc summa et leiu manu querim[us].
dicit iteruz se[n]t. Fastidictis stomachus est multa degustare

fol.

Qui daz auditores adeo fastidiosi sūt. vt non possint susti-
nere q̄ aliqui d̄ eis dicat q̄ alias audierint licet illud ne-
sciant. de quib⁹ mirū est quomodo ipsi possint audire mis-
sam de beata v̄gine quaz tociens audierunt. Pessima v̄o
occupatō est ppter multiplex periculū q̄ ibi est. Diffici-
le em̄ est docentes a superbia ⁊ vana gl̄ia non seduci. etiam
p̄dibus apostolor̄ dicitur puluis vane gl̄ie adhesisse. de
hoc piculo habet Math. iiiij. super illud ⁊ statuit eum su-
pra p̄maculum templi. Ibi em̄ dicit glo. in eo loco xp̄m
temptat in quo multos deceperat. ⁊ alia glo. ibi erant se-
des doctorum. vnde populo loquerent⁹ vbi multos cepit
vana gloria honore magisterij inflatos. Ultimum periculum
infidelitatis in deum frequenter em̄ magistri deo infideles
in talento sibi cōmisso eodem enim p̄tō quo ipsi emunt cu-
prum quandoq; possunt emere aurum. ⁊ eodem labore pos-
sent habere edificia quo ipsi acquirunt inflatiua. Ter-
cium periculū est impietatis in p̄ximū frequenter em̄ ma-
gistri potius reclunt cauillatōni⁹ inutilib⁹ intendere quaz
Fratres suos qui ad mortē trahunt eripere. Señ. Secu-
rius est mimica conquerere cum hostis instat a tergo et
mouere iussus est se miles. necessitas exxit q̄ pax ocio
sa collegit. Demens merito uidere si cum saxa immuni-
mentū senes femineq; congererent cum inuentus intrat
portas armata expectaret sciderem otōsus ⁊ huiusmodi q̄
stūnculas ponere q̄ non p̄didisti habes cornua non p̄di-
disti ergo cornua habes. Non vacat ad istas ineptias in-
gens negocium in manib⁹ est mors me sequit̄. fugit uita
aduersus hec me doce. De merito bonor̄ doctor̄.

Sequit̄ uidere quanti meriti sit ministeriū bonor̄
doctor̄ q̄s timor dei ⁊ caritas regit. Ad cuius
rei eiusdem notanduz est q̄ triplex est gen⁹ ho-
mīnū. Alij em̄ sunt indecti. Alij sunt docti. non tāmen a
deo ut sufficient̄ docere alios. Tercij vero adeo docti sunt
ut docere possunt. Primi miseri sūt in vita ista quodāmō

enim brutis inferiores sunt. Vnde hoc. in libro consol. hūa
ne nature ista cōditō est ut intantū ceteris rebus excellat
cum se cognoscit. eadem tamen infra bestias redigat nō se
nosse desierit. Nam ceteris animalib⁹ sese ignorare natu-
re est. homini omnino vitō venit. Ad idem facit q̄ legit̄.
cane. pmo. Si ignoras te o pulcherrima m̄e m̄liores egre-
dere et abi post vestigia gregum tuorum. Sponsa si se igno-
rat post greges vadit. quia quodāmodo iumentis poste-
rior fit. Miseriores autem sunt indocti quando moriuntur.
vnde p̄. x. Qui indocti sunt in cordis. egestate moriētur.
De merito vero eorum q̄ docti sunt. legit̄ dan. xij. Qui docti
fuerint quasi splendor firmamentū et qui ad iusticiam erudi-
unt multos quasi stelle in perpetuas eternitates. Sic stel-
le valde splendidiores sunt quam firmamentum sic maior
est gloria docentium alios quam eorum qui docent. p̄cipue
tamen utile est docere eos qui alios possunt docere. vnde
seruo pigro et nequam p̄cipue obicitur Math. xxv. quod
oportuit pecuniam domini sui cōmittere nūmularijs. vbi
dicit glo. Nūmularijs sunt qui p̄dicatōnem auditam wo-
lunt verbis et opere exercere et q̄ valde utilia sit docere ta-
les quam docere alios homines si bene et fideliter docean-
tur manifestum potest esse ex hoc q̄ maior utilitas potest
sequi ex eruditōne viuis talium quam ex eruditōne mil-
le aliorū. De appetitu simplicis excessus. Ca. viij

Oletum est de appetitu domini et de appetitu magi-
sterij. nunc dicendum est de appetitu simplicis ex-
cessus. hoc vitō laborant illi. qui volunt excede-
re alios in diuinis et in pulchritudine vel in aliquo bono
nec vellent aliquid sibi equari. Ad hoc viceū videtur per-
tinere illud quod legitur in luke. xxij. Facta est contēto
inter eos quis eorum videtur esse maior. Ad detestatōnē
vero huius viceū pmo videt facere hoc q̄ istud peccatiū est
malicie. Malicia enim hic intelligim⁹ affectiones alieni ma-
li. Qui vult se excedere alios per consequens vult alios

406

excedi. et vult sic malum eorum. Vult enim aliorum patitatem. quia quodammodo facit ad hoc ut sua magnitudo vel sit vel appareat. Secundo potest facere ad detestatoez huius vicij hoc qd reddit animum valde mutabilez. qm enim ille qui laborat hoc vitio respicit aliquem a quo ipse excedit tristatur. et sic modo timet modo dolet modo inflatur. modo amicilat. hanc mutabilitatem insinuat nobis sen dicens. Magnitudo certum modum non habet. operato autem tollit eam aut depmit. Talius que in flumine magna est in mari parvula est. Tercium vicium est q. quedaz fames insaciabilis nunquaz enim implet desiderium ei q omnes alios vult excedere q si excedit ab uno excedit ab alio. Ps. si excedit aliquoz in aliqua gratia excedit ab eodem in alia gratia. Ps. excessus quem ipse appetit ad malum suum est. sicut enim abundantia humoris in aliquo membro apostema solet generare. sic excessus in hominibus apostema generat superbie. et sicut fatuus esse qui vellet unum oculum aliud excedere cum secundum naturam debeant equeles esse. Sic fatuus est qui desiderat ut ipse alios excedat. perfectum proprium potest aliquis desiderare. sed etiam debet ei placere perfectus aliorum quoz ei equent debent omnes filii dei amare se velut fratres equalitatem et similitudinem. unde legit de ipso filio dei ad heb. ii. qd debuit fratribus omnia affilari. et ecc. xxxii. Rectorem te posuerunt noli extolliri. esto in eis quasi unus ex ipsis.

P De superbia exteriori. et de illa que in ipso corpore appetet. **C**ap. ix.

Sicutum est de superbia interiori consequenter dicitur de superbia exteriori. Vocatur superbia exterior aliqui a extrinsecus quod a superbia interiora procedit et eam ostendit. et potest distinguisti ista superbia secundum diversitatem rerum in quaibz superbia hominum potest apparere. vel in ipso corpe. vel in lectis. vel in equis vel etiam in amplitudine familie. in coniugis. in edificijs

907

in deuinitis libris. et in canticis. Et primo pseguamur de superbia illa que in ipso corpore apparet que potest distinguiri secundum diversitates membrorum que sunt in corpore scilicet oculorum naruum collum et sic de ceteris membris. **D**e prima psalmi disperdat dominus vniuersa labia dolosa. Et illud p. xxiiij. In ore stulti vaga superbie. Scutus enim vobis superbis quasi quadam vaga homines cedit. **D**e superbia narium. ysa. iiij. Quiescite ab homine cuius spiritus est in naribus eius. **D**e superbia oculorum. eccl. xxiiij. extollentiam oculorum ne dederis michi. et p. vi. oculos sublimes detestatur dominus. psalmus. Neque elati sunt oculi mei. **D**e superbia collum vel cervicem. Job. xv. Currit aduersus deum erecto collo. et psalmus. dominus iustus concidet cervices. **D**e superbia aliorum membrorum. ysa. iiij. per eo quod eleuata sunt filie syon. et ambulauerunt collo extento et nutibus oculorum ibant et plaudabant. ambulabat pedibus suis composto gradu incedebant. decalabit dominus verticem filiarum syon. et dominus cervicem earum nudabit. **C**ontra ezechiel. primo. pedes eorum pedes et. Et loquitur de quatuor animalibus. **Q**uatuor euangelistas pfigurantibus. **D**octores enim veteris legis habuerunt pedes curuos dum per terrenis deosseri ebant. **S**ed doctores noue legis habent pedes rectos qui celestia permittunt. unde beati pauperes spiritus. Itaque agitatem penitentiam et. unde de eis dicit ysa. quam spetuli pedes euam. pacem. annun. bona. In veteri lege annunciatur verba bona scilicet eterna. Hili doctores noue legis. pedes habent rectos cant. iiij. vi. quam pulc sunt gressus et. in calcis eccl. filia principis. i. celestis regis. cuius ancilla fuit sinagenta. ecclia etiaz recipit spiritum adoptonis filiorum sinagenta vero spiritum servitutis. In calcientis autem sunt pulcri gressus ecclie. quia calcianti sunt exemplo christi et apostolorum. Nota quod sponsus ecclie volens totam eccliam pulchram esse lauit pedes eius. de quorum iniquitatone precipue timebat. Unde diligenter debet pedes id est affectus.

708

custodire. **C**ant. v. laui pedes meos: quō mīq. illos. Non
debet iam ecclesia vel fidelis anima pedes suos ponere. nisi
ubi sunt floridat virida. florida sunt merita. in florida em̄
est spes fructus. virida sunt eterna p̄mia. In virore em̄
intelligit eternitas. unde pedes sanctorum suorum serua. pe-
des enim custodiendi sunt ne calore adurantur. malo ex-
plo frequenter accedit. et ideo discalciandi sunt. exo. iiii.
solue caleiamenta de pedib⁹. **T**unc tempore negligentie
frigescunt exemplis sanctorum calciandi sunt exo. xii. Cal-
ciamenta in pedib⁹ ha. agnum pascalem comedit domini
et imitat passionem ad q̄ multum valent exempla sancto-
rum. Si pedes collisi sunt per iram vel odium ad proximum
tunc butiro diuine sunt misericordie vnguendi et conside-
ratōnes misericordie quam nobis deus exhibuit. et est exi-
biturus si misericordiam proximo impendam. Job. xxix.
Lauabam pedes m. bu. et petra fundebat michi riuos. hec
petra xps est qui riuos misericordie multiplicis nobis fu-
dit. Si luto voluptatis inquinati sunt pedes. lauandi sunt
aqua lacrimarum vel tribulatōnis penitentialis. Jo. xiiii.
Nos debetis alter alteri⁹ pe. laua. si pedes aspersi fuerint
puluere imanis glorie excucidi sunt. math. x. executite
puluerem de pedib⁹. Legit em̄ de iacob gen. xl ix. q̄ colli-
git pedes suos super lectulum. **T**c.

De superbia ornatus. **C**ap. x.

Sequitur de superbia ornatus. et cum ornatus pos-
sint esse diuersarum rerum ut hominū vel locorū
et multorum aliorum. Primo ponemus ea qui bo-
possimus ut contra superbiam ornatus humani et iuorū
et mulierum. Contra hanc superbiam p̄mo possimus ut
verbis sanctorum et sapientiæ. de quibus pauca ponere suf-
ficiat ecc. xi. In vestitu ne gloriis unquam nec in die ho-
noris tui extollaris. i. ad. tit. ii. Volo mulieres orare in
habitu ornatu cum verecundia et sobrietate ornantes se non
in tortis crimibus aut auro aut margaritis vel veste pretiosa

409

sed q̄dore mulieres p̄mitentes p̄icāte; per om̄ia bona
habitum ornatū · in quo vult apostolus mulieres orare
wcat glo · religionem earum ornantem eas · Vult etiam
eas ornatas esse alijs v̄cūtib⁹ · cum verecundia vult⁹ · vt
non sint attrite frontis vt meretrices · t̄ vult eas esse so-
brie mentis · vult etiam eas esse ornatas non in crinibus
tortis · idest crispis t̄c · vel non ornantes se in crinib⁹ tor-
tis aut auro t̄c · vt sc̄z h̄ erinib⁹ intorqueant · Item · i · pe ·
iij · Mulieres subditē sīnt vīnis suis · t̄ subditē · quarū ca-
men nō sit exteri⁹ capillatura aut circūdatō auri aut īdu-
menti vestimētō t̄ cultus · s̄ qui abscondit⁹ est h̄o cordis
t̄ incorrūptibilitate modesti · t̄ h̄eti sp̄us · super quē locū ta-
lis glosa · habet sicut ciprianus ait Perico t̄ purpura ī-
duct⁹ · xp̄m īduere non possunt auro t̄ margaritis t̄ moni-
libus adorna te ornamenta cordis t̄ pectoris pdiderunt ·
q̄ de ill̄ īdubitanter verum est · que ad capiendas animas
ornant se · Et subditē ī glo · q̄ si petr⁹ etiam mulieres ad
monet cohærendas t̄ ad ecclāsticam disciplinaz religiosa
obseruatōne moderandas que excusare possunt cult⁹ su-
os per maritos · quāt̄omagis id obseruare fas est v̄ginem
cui nulla ornatū sui competat v̄nia · Item · i · ad thy · vi ·
Dabentes alimenta t̄ qui b̄s tegamur b̄is contenei sum⁹
Contenti debem⁹ esse tegumento non querere ornamētuz
Item apoc · xviii · re re ciuitas illa magna que amicta erat
purpura t̄ bissō cocceo v̄l cocceo · t̄ deaurata est auro vel la-
pide p̄fōso t̄ margaritis quam vna hora destitute sunt tan-
te diuicie · Item aug⁹ · tibi vestis purpurea circumdetur
non ad pulchritudinez · sed ppter necessariū tegumentum
ne dum exquisitis v̄scieris alteram turpitudinē assumas
Item dī vestis purpura t̄c · quia sordes potest homo ī ve-
stimentis vitare · vnde dī de aug · vestimenta eius nec nitidum
nec abiecta plurimum · Iero · Ornatus t̄ sor-
des pari modo fugienda sunt · quia alterum delicias · alte-
rum gloriaz redolet · sōn · Non splendeat toga nec sordeat ·

Ajo
qui dem. Iero. Nec affectare sordes nec exquisite delicie
laudem paruit. Si tamē vestem sordidaz p xpi amore qn
qz oporteat ferre. non est curandū cum prophetā viderit ih
sum sacerdotē magnum induuz sordidis vestimentis. et cū
dominus immūdiciam corporalē non reputat immūdiciaz
Math. xv. non q̄ intrat in os cōmquiat hominē. et itez
Non lotis manibus manducare non cōmquiat hominem
Et in veritate immūdicia corporis vera immūdicia esse non
videt. cum sputum quasi mundū iudicat dum est in ore
quam cito est extra immūdum iudicatur. seū. **A**r^m bone
voluntatis grabat et pannus rbi apparuerit aliquē non
necessitate hoc pati sed velle **I**dem. Nemo nascitur dñes
qui quis exit in lucem visus est lacte et panno esse cōten
tus. Exempla cōnt supbum ornatū. **C**ap. xi.

Tant etiam multa exempla que nobis dissuadet
Ornatum superbū et humilem suadent. Primo sua
det nobis hoc ipse deus. et hoc duplicit. Primo in
plasmatōne homis voluit em̄ deus p̄tōsum spūm sub vili
facco carnis abscondere. nec est verisimile q̄ voluerit cor
pus q̄ vile est p̄tōsum tegumentū habere qui p̄tōlo spm
et vili tegumentum dedit. Secundo in hoc q̄ parentibz
nostris post peccatuz tunicas pelliceas fecit gen. iii. Ad
idem etiam diuersis mouemur exemplis hominū. Aug.
de scipo dicit. fatoz de p̄tōsa teste erubesco. hester. viij.
Domine tu scis q̄ ab hominibz signum superbie et glorie q̄
est super caput meum in diebus ostēsionis mee. et detestor
illud. quasi pannū menstruate et non portem in diebo silē
cij mei merito ab hominabat hester. signum superbie. quia
signum est dyabolice subiectōnis. dyabolus em̄ est rex su
per omnes filios superbie ut dī iob. et sicut dicit gg. Eu
dentissimuz signum reproborū est superbia. humilitas eleq
torum. Sicut ergo aliqua nobilis persona merito digna
retur. si vilis persona signum servitutis poneret in capite
eius et sic duceret eam per ciuitatem. sic regina hester q̄

432
—

cor nobile habebat ab hominibus signum superbie quod in
capite suo erat. notabilis dicitur quod est super caput in diebus certe
fionis mee. ornatum enim suum non ferebat nisi quando re
gim marito suo se ostendebat. in quo mulieres nostri tempo
ris multum sunt ei dissimiles que cum sunt cum maritis non
curant de ornatu quando vero in publico volunt procedere
volunt esse ornate et tamquam dicunt quod ornant se propter mari
tos suos. detestabatur etiam hester ornatum capitum sui. q. p.
num menstruum. et merito. melius enim esset ferre vittam
sanguine alicuius animalis cruentata quam ad vanam glo
riam vel superbiam croceata excepto scandalo. vitta enim
ad vanam gloriam croceata peccati sanguine quodammodo inti
cta est qui sanguinis deterior est. quocumque sanguine ani
malis. Itē. Job. xv. saccū osui super cutem meā. tunc de
beret esse vestis admīnus penitētū. unde Jonas. iij. ve
stīci sunt nimīlē sacris a maiore usq; ad minorem et pue
nit vībz usq; ad regem nimīlē. et surrexit de solio suo et ab
iecit vestimentum suū a se et induitus est sacco. Itē mat.
līj. Ipse iohannes habebat vestimentum de pilis camelorū.
Antiquū etiam tegebant vel sacco vel cilitō. Maria et Iaz
egypciaca nuda in nemore lactabat. Si obiciat de pelli bo
tabernaculi rubricatis et iacintinis. Ad hoc respondet Ge
lie olim ista approbat quando sanguinis pecudis remissio
fuit precatorū. Nunc autem pauper dominū suam pauper
tatem et simplicitatem in ecclia consecravit. Et subdit.
Si hoc iudaizando reuocas in templo reuocemus eruorem
ymolatorū. Ad idem etiam mouemur exemplo mercatorū
qui quando torsellum est de panno pto faciunt ipsi coo
perturam de burello. Quis fatuum non iudicet illum qui
vili torsello pto facit coopturam. Ad idem etiaz mo
nemur exemplo ipsius sapientie que in personis contemp
tibilibus sepe se abscondit. Vnde sapientes. sepe enim sub pal
lio sordido sapientia. Vnde et tu fac similē. ut sub humili habi
tu abscondas te. Ad hoc etiam monet nos ipsa natura. q.

452

sub terre vilitate aurum et alia pretiosa abscondit et sub vili
tate corticis dulcedinem nuclei habet. ¶ De multi
plici stulticia ornantium se. ¶ Cap. xij.

¶ Erto valet contra superbiam ornatus si ostendatur
multiplices stulticie ornancium se. Prima est
q[uod] exteriora sua iulia interioribus que pretiosa sunt
preponunt. unde quasi paraturaz pomis ipsi pomo perigut
se. Quamdoq[ue] unum poma dat duobus alter parat ¶ Non
stultus esset si paraturam detineret alii vero daret totum.
Item si paraturam daret suo soto et sibi retineret totum re
siduum. fatuus esset qui portonem acceptaret. Sed por
tonem a dyabolo factam isti similem multi acceptant. Or
natum etiam exteriora qui paraturare pomis similis est q[uod]
quodammodo est depicta. habet enim candorem et ruborem milti
preponunt anime sue. et sic quasi uilem coopturaz pre
toso torsello preponunt. dyabolus enim curat nisi de tor
sellis. id est de animabus. gen. xijij. dic rex sodomorum qui fi
guram tenet dyaboli ad abraham. Da michi animas cete
ra tolle tibi. Istam stulticiam superbie innuit glo. super
illud Joh. vi. eum qui venit ad me non eidem foris. su
pbi est foris ceci qui nihil habet in bono interiori nec h[ab]et
nec in futuro. Secunda est q[uod] ipsi ordinem dei peruerteret
in scipis. volunt enim q[uod] ancilla habeat ea que domine sunt
et econtra carnam enim que ancilla est ornans et delicijs
pascunt et oportet ut fiat q[uod] ab ea imparatur. licet mors ani
me inde debeat sequi econuerso. anima que dominia est fame
et siti affligitur et male induita est. et ad perceptum carnis
opatur q[uod] est valde magna peruersitas. ber[n]. Domina an
cillari et ancillam dominari. magna abusio et nimis magna
est. si quis assereret se filius in terra aliqua. in qua domine o
no se haberent ut ancille cum diceret vix crederet sibi. si
in veritate terra illa patria ista est. In ea enim fere per totum
annum fit festum ancillarum. q[uod] alieubi consuetum est fieri i
festo beati vincen[tii]. tunc enim accipiunt ancille vestes

723

dominarum suarū. **I**sta peruersitas similis est illi quaz potest
salō non eccl̄. p. **V**idi seruos in equis et p̄ncipes. q. ler-
uos ambulantes super terraz. et peruersitas ista est magna
nocia ecclesie dei. **V**nde p̄. xx. **P**er tria mouet terra
et quartum q̄ sustinere non potest seruum eum regere cepit
Tertia q̄ ip̄i valde care emunt q̄ nichil valere sciunt. sciunt
et vanam gl̄iam que non valet eis nec quo ad animas eū
animabo sic valde nocia. nec quo ad corpora. **J**o. viii. **S**i
glorifico meipm gl̄ia mea nichil est nichil inquit in valore
Quarta est q̄ ipsi plus expendunt ut pascant oculos alio
rum quam ut pascant ventre suum. **S**en. **N**on sūc homi
nes ad pompā dentibus et ore et ventre concenti oculis q̄
guloli sunt. **S**i quis eat per aliquam ciuitatē plures arti
fices inueniet operates ut pascant oculos quā qui pase et
ventrem. vñ dixit qui dā nūdūz esse animal mirabile q̄ ma
iores habet oculos quaz ventrē. poci? volvunt homines bo
na sua perdere et diuitib⁹ homib⁹ quasi p oculos ponere
quam os dei in pauperib⁹ famelicum pascere. benn. **I**nue
nunt curiosi quo delectantur. et non inueniunt miseri quo su
stentur cū periculo anime sue acquirunt. **V**nde oculos ho
mīnum delectant. **A**ura fatuas cum videris in pulchri
tudine rerum in se habeat delectari naturaliter pocius
quam res visa. eo qd̄ videt melius videret pertinere ad
insipientes pulchritudinem eorum qui inspiciuntur pro
uidere. quam ad eos qui inspiciuntur. **D**ebet ergo ho
mo pulchritudinem exteriore negligere procuret autem
si voluerit qui habet eam inspicere. **C**uncta stulice a
ornantium se est q̄ ipsi similes sunt illi qui ex deore sole
et freni equum extimat. **G**regorius. **V**nde. **S**eneca.
Cuemadmodum stultus est qui equum empturus non
ipsum aspicit sed stratum et frenos. **S**ic stultissimus est
qui hominem ex veste circundata extimat. **I**dem. **C**um
vales estimationem in re scire qualis sit nudā insifice. et
sicut quidam ait. Ex auro frenum non meliorat equum.

A

4ij
Tempora

Sexta est q̄ omnia sua volunt habere pulchra . ⁊ se tur
pes . Aug⁹ . Ecce omnia pulchra sunt cum inquis ⁊ ipsi
sunt turpes . Ita accidit peccatoribus ornantibus se extē
secus . sicut cuiusq; regi qui conuocatis magnatibus terre
sue fecit coniūnum magnum ⁊ nō erat locus in domo quā
non esset opertus purpura ⁊ alijs pretōlis . ⁊ affuit quā
dam philosophus qui volens spuere spuit in faciem regis
et cum ministri ppter hoc vellent eum suspendere . non per
misit rex . sed quesuit ab eo quare hoc fecisset . q̄ ait vi
dit alia loca plena argento ⁊ auro ⁊ gemmis purpura . ⁊
ideo in barba regis que incassata est ciborū pinguedine
quam immundam vidi expiū . Non enim vidi locum minus
mundū ⁊ compūctus est rex . Sic dyabolus videns homī
nem qui debet esse domin⁹ alias creaturaz min⁹ pulerū
etis creaturis in faciem eius spuit vel cōtempnendo vel
animā eius maculando . q̄ figuraz est ex spuitone facta
in faciem domini ⁊ in illa que fiebat ei qui nlebat suscita
re semen fr̄is defuncti Vnde deutro . xxv . Frater hominis
defuncti sine semie dyabol⁹ est . qui sine spe dampnat⁹ est
Cui homo debet suscitatē semen . quia ex homib⁹ angelis
ei riuna est reparanda . Erubescat ergo homo vides se ma
lum ⁊ turpem inter suas res bonas ⁊ pulchras sicut domi
ne habentes ancillas pulchras cum ipse sint turpes eru
bescunt . Aug⁹ . Nonne vides debere erubescere te de bonis
tuis . si domus tua plena est bonis ⁊ te habet malū . Sep
tima est q̄ cum morte dampnati sint ⁊ iam dicunt ad illā
spodius tamen cogitant dornatu quā quomodo liberet ani
mas suas . Gen⁹ . Omnes capitali supplito cōdemnati su
munt ⁊ incessanter ad mortē tendim⁹ Aug⁹ . Nichil aliud
est tempus presentis vite . quaz cursus ad mortem in quo
nemo vel paululū vel tardiq̄ ire permittit h̄ pari motu om̄s
irrgent . unde cum ornat⁹ subborū sit ornat⁹ homī morti
ad iudicatoz poci⁹ ē illusio qz honor . sic purpūntō xp̄i
postq̄ adiudicat⁹ fuat morti illusio fuit . b . oīs purpura

725

illusio est postquam domino ihesu in purpura illusum fuit
Octaua est quia inde glorianter vnde deberent erubescere et
Triplici ratone potest ostendi quod homo de ueste debet eru
bescere. Primo quia uestis signum est peccati parentum no
stroꝝ. Secundum. Qui gloria est de ueste. similis est furi gloria
ti de cauterio. quia propter peccatum ade introductus est uestis
vestium. Tertiū lacronem non irridat si uideat eum gloria
ri de signo sibi facto pro lacrocino suo quod in fronte por
tat. Secundo quia uestis remedium est turpitudinis et
erubescencie quam per peccatum contraximus. ante pecca
tum sufficiebat homini pulchritudo sua nec habebat ali
quam causam erubescencie. Unde non oportebat quod abscon
deret se sub ueste. sicut sol ueste non egit. Sufficit enim
sibi pulchritudo sue lucis per vestimento. Siliter rosa non
egit ornatu. Sufficit enim sibi pulchritudo coloris ad ve
stiendum et sic de ceteris floribus. Math. vi. Considerate
lilia agri quomodo crescunt. non laborant nec siccunt. Si
cunt. dico autem vobis quoniam salomon in omni gloria co
opertus non est. sicut unum ex istis. Sed per peccatum in
currit homo turpitudinem et erubescenciam. necessarius
est uestimentum quod est remedium turpitudinis et erube
scencie. Sicut ergo ad gloriam loripes non cedit quod ha
bet pedem ligneum cum sit remedium infirmitatis. nec ad
gloriam scabiosi quod scabiem relat. sic nec ad gloriam hominis
ornatus. Aug. Qui superbit ex habundancia temporalium.
est tanquam egrotus qui superbit ex habundantia me
dicamentorum vel emplastrorum. A sili possumus dicere
quod ille qui superbit ex pulchritudine vestium est tanquam
egrotus qui superbit ex pulchritudine emplastrorum. Et
sicut ridiculum esset si loripes pedem ligneum depingere.
vel deauraret. Sic ridiculum est cum hoies se ornant. ridiculu
rum etiam esse depingere domum que semper ruit. Domus ta
lis est corpus hominis quod vix staret per xv. dies nisi
cibo et potibus fulciretur. Tertio ostenditur per hoc

ḡ ornantes se mendicant pulchritudinem suam a creatu-
 ris vilioribus quaz ipsi sunt. Nobilis hō erubescet a vilibus
 hominibus mendicare et pocius indigenciam sustineret.
 quam mē dicaret ab eis. sic debet homo erubescere a vermi-
 bus et muribus suum mendicare deorez. Vnde fr̄ gwido
 Cartusien. Quomodo non gloriabit̄ de pulchritudie quo
 gloriaz de turpitudine. Vestes te ornant. pulchritudo es-
 set si tu eas ornares. Nona stulticia est q̄ ipsi credunt se
 bene induitos et ornatos cum equo eoꝝ sc̄ corpus bene or-
 nat us est. cum tamen omnino nudū sint. apoc̄ Beat̄ qui
 custodit vestimenta sua. ne nudus ambulet. et videat ho-
 mīnes turpitudinez eius. Et ezech. xxiiij. Denudabūt te
 vestimentis. et ibidem. dimittent te nudam. et ignominia
 plenam. Ipsi sunt similes ciuidam clericō qui in festo stul-
 torum induit equū suū scarleto. et ip̄e induit̄ erat matta.
 Decima stulticia est q̄ ipsi turpitudinem suam detegunt
 quando regere debuerunt quia quii vident superbum or-
 natum eoꝝ male suspicant̄ de eis. Vnde super illud. i. thi-
 ñ. non in tortis crumbo. dicit̄ gio. Superbo habit̄ non re-
 gta facit de se credi. et eccl. xix. Omict̄ corporis. et nūs
 dencū et ingressus hominis enunciat de illo. Si nux relin-
 quat coricem exteriorem ante tempus signum est interio-
 ris corruptonis. sic si xpian̄ non habet extrius habituz
 quam xpiana religio requirit signum est q̄ vermis alieñ
 peccati intus lateat. Magis erubescibilis culpa est quam
 nuditas hois. cum nuditas hominis a culpa habeat q̄ est
 erubescendū. Vnde magis erubescere deberent illi quoꝝ
 peccata apparent hominib⁹ quam si ipsi nudū hemib⁹ ap-
 parerent. Illi ornantes se dum volunt turpitudinem cor-
 poris. turpitudinem assumunt mentis. et dum se ornare
 volunt inquinant se admīnus quo ad via superbie que i-
 gnant omia bona que sunt in homine. Vnde illud. Si tibi
 gratia si sapientia formaqz detur. Inquīnat omnia sola su-
 pbia si comiteſ. Undecima stulticia est q̄ mulieres volunt

454

videtur fatue. liez nolint esse. et preci⁹ volūt similari fatius
quam matronis. Si equus venalis non est. quare signa
venalitatis portat in fronte. Quare circulus ē. an domus
Si ibi non est vīnum venale. Deus dei quare vult habere
signum ouis dyaboli. nunquid non merito dicet ei pastor
ecclesie. non noui te. et rapiet a lupo infernali. Signo cru
cis debent esse signati omnes fideles id est signo penitentie
Apostolus. Stigmata dei ihesu in corpe meo porto. pre
cipue enīz deberent habere in capite signa penitentie et hu
militatis et ideo illis qui baptizant vel affirmant imp̄mit
signum crucis in fronte. in capite enim ieunij aspergunt
cinere capita fidelium. De significatōne ista. viij. apoc.
Nolite nocere terre et mari quousq; signem⁹ seruos dei in
Frontib⁹ eoz. Et ezech. ix. Signa thau super frontes vi
torum gemencium. thau figura crucis fuit. Crux em̄ tria
brachia habuit tantū. ad figuraz thau postea addita est
que daz tabula aparte superiori ad scribendū titulum. cru
cem ergo que per thau intelligit vult domin⁹ figi in frō
tibus f. delū. sed mulieres abiecto signo domini posuerūt
signum dyaboli in frontib⁹ suis. ps. Posuerūt signa sua
sig. Et apoc. viij. Mulier circundata est purpura. et sub
ditur. Et in fronte eius nomē scriptum mysticū. Unde si
mendum est eis illud ezech. ix. de non habentib⁹ thau per
cutite et non parcat oculus vester nec misereamini et sub
ditur. Omnem super quem videritis thau ne occidatis et
sanctuario modo incipite. Duodecima stulticia ornantium
se est. q̄ ipsi habent caram pulchritudinem corporis que a do
pua ē ut pellib⁹ muriū et stercoib⁹ vniū adiuuet. decorū
autem anime que similis est diuicie sic vilipendunt q̄ eti
am non reputant cum demones eis aures et nasum preci
dunt. ezechiel. xxvij. Nasum euum et aures tuas peidere
q̄ non fit sine magna contumelia dei cum homo potius re
lit esse similis in decoro muribus quam deo. puleritudinem
fotulariū suorū bene custodiunt homines. De puleritudine

autem anime que dei ymago est vix semel in anno cogitas
Immo q[uod] plus est peccatoruz facies que sunt facies domo-
num super induunt ps. Facies peccatorum sumitis no[n] at-
tendentes illud eccl. iiiij. Non accipies faciem aduersus fa-
ciem tuam. nec offendit parum deus in hoc contemptu
ymaginis sue. **V**nde super illud ps. In ciuitate sua yma-
ginem ipoz. dicit glo. merito ymaginem iporum admichi-
lum rediget deus in celesti ciuitate. quia ipsi in sua terre
stris ciuitate ymaginē ipoz. admichilū redigerūt.

Alia coibentia hoies a supbo ornatu. **C**ap. xiij.
Preter ista sunt multa alia que deberent homies co-
hibere ab amore superbi ornatus. Primuz est da-
ordinatō que vult ut in p[re]nti tempore intendat re-
formatōni animarum. et ad hoc sp[irit]ualiter fuit p[ro]mus ad
uentus filij dei in mūcum. In futuro vero vult ut fieri re-
formatō corporum et ad hoc erit secundus aduentus. Tūc
enim resurgent corpora sanctorum et gliam suam h[ab]ent
que hic sine gloria fuerunt. Herū. Noli corpus p[re]p[are]re
tempora. potens enim impedire anime tue salutem et tuas
operari non potes. Domina tempus habent patere ut nunc
anima p[er] se laborat magis autem collabora ei. quia si com-
pateris et conregnabis. Secundum est q[uod] ornatus iste tūc
deficit quando magis esset necessarius quando sez anima ve-
nire debet ad illam magnam curiam. in qua congregata
erunt. que in terra et que sub terra et que in celo sunt. **V**n-
psaye. iij. Decaluabit dominus verticem filiarum syon.
Et ibidem. In illa die auferat dominus ornatum calciamē-
torum et limulas et torques et monilia et armillas et mi-
tras discriminalia et perichelidas et murenulas et olfactori-
ola et in aures et annulos et gemmas in fronte pendentes
et mutatoria et pallia et linteumina et acus et specula et
lindones et vittas et teristra. et cetera. Armillas vocat
glosa. Ornamenta brachiorum. Perichelidas vocat or-
namēta talorum silia armillis. Murenule sunt cathenule

75

circum collum. Olfactoriola vocat illa in quibus continebant mustuz et silla. Teristria vocat vestes estiuales valde subtiles visui per vias que dicuntur a theron quod est est. is. tunc enim mulieres que se alienis plumis quasi cornix pulchras faciebant amniacetem plumas et turpissime appareabant. et non solum deficiet glia ornatam tunc. sed etiam mutabatur in ignominiam. et que plus habuit de glia plus habebat de ignominia. Dsee. iij. Gloria; eorum in ignominiam operab. et ipsa. iij. et erit per suam odore fetor. et per zona fumeulorum per crispanti crine calvicium. per fastia pectorali cilicium. Tercium est hoc quod corpora que hic fuerunt superbe ornata. a domino tunc non ornabitur. Unde berni. nunc eant nunc rideant quod corpora sua pellib; muriu; et stercoribus vermu; informata. quod cum dominus ad iudicandum venerit. non reformabit nisi quod abiecit omnis et humilitatis inuenientur. Unde ad pbi. iij. saluatorum expectare expectam te. ubi dicit berni. Requiesce in hac spe misera caro. qui propter animam venit. propter te quod venturus est qui reformauit illam tuam quod non obliuiscetur saluatori expectamus qui reformauit corpum humilitatis nostre. Quantum est magnus contemptus eterne glorie in eis qui se ornant. Multum enim contempnunt eternam gloriam. qui ei preponunt gloriam et laudes hominum. Carior enim habent ut pulchri dicantur. quamquam regnum eternum sequatur. nec etiam laudem semper habent quaz habere intendunt. In archa enim non serata thesaurum suum faciunt et ideo leuiter illum amittunt. Unde berni. insipiens tu qui congregas merces in sacra per tuum qui thesaurum tuum in alieno ore constituis. ignoras quod archa ista non clauditur nec seras habet. Quoniam enim est ingratiudo magna que est in eis qui superbe se ornant. Valde enim ingrati sunt qui deum in honorem in hoc in quo ipse voluit eos per ceteris creaturis honorare. In hoc spiritu deo honoriuit per ceteris homines per eum ad ymaginem et similitudinem suam creauit. Num multum ingens est ei qui in ymagine secepsit et cuncte illa facit. Quis enim non timeat irreuerentiam aliquam faciem ymagini

beate virginis vel ymagini cristi hominis · scilicet crucifixo
 Nuomodo ergo non timent homines ymaginē beate trinita
 tis irreuerenter seruare Qui exteri se ornant similes sūt
 sepulchris dealbatis que foris apparent hominibꝫ spetō-
 sa · intus plena sunt omni spurcicia ⁊ ossibus mortuorum ·
 Corpus enim peccatoris anime mortue est sepulchrū · vt
 dicit aug⁹ ⁊ domin⁹ Math. ¶ Ne vobis scribe ⁊ pha-
 risei qui filii estis sepulchris dealbatis que a foris appa-
 rent hominibꝫ p̄tōsa · intus vero plena sunt ossibus mortu-
 orum ⁊ omni spurcicia · Ad quod potest induci quoddaz
 exemplū barlaam · Rex quidam magnus habuit in itinere
 duos viros obuiam in reste attrita ⁊ sordida · ⁊ facie atte-
 nuata ⁊ psallebant domino · Rex autem de curru exiliis am-
 pieatus est eos · quod videntes príncipes eius indigne
 tulerunt · ⁊ cum per se non audirent corripere eum roga-
 uerunt fratrem eius ut quereret ab eo quare tantā reue-
 rentiam exhibuisset talibꝫ vilibus p̄sonis · Rex autem vo-
 lens ostendere illis errorem suum p̄cepit fieri quatuor ar-
 chas · duas deauratas in quibꝫ posuit ossa mortuorū fir-
 mans aureis seris · alias duas de pice ⁊ bitumine in quibꝫ
 posuit p̄tōsas margaritas ⁊ vnguenta optima ligās eas
 fimbribus cilicinis · ⁊ posuit eos ante magnates · vt extima-
 rent qui d singule valerent · At ille deauratas magni p̄-
 ej iudicauerūt · quibus rex ait · Erratis omnia oportz in
 spici interioribꝫ oculis non exterioribꝫ · apertis ergo deau-
 ratis archis ait rex · Iste est tipus eoz qui exteri sunt
 gloriosi · intus repleti mortuis ⁊ fetentibꝫ operibꝫ · deinde
 apertis alijs duabꝫ ait · Iste est tipus eoz qui extra sunt
 sordidis vestibus operati · intus pretōli · bene redolentes
 apud deum · quales fuerunt illi de quoꝫ veneratōne me
 reprehendi fecistis ⁊ sic confudit eos · Item ornantes se
 similes sunt simo cooperio ·

¶ Multis de causis superbus habitus potest esse cul-
 pabilis ¶ Cap. xiiiij ·

Dicitur autem quod superbo habitus potest esse culpabilis
 multis de causis. Prima causa est preciositas.
Vnde super luc. xvij. de diuinitate purpurato. dicit glosa. si cul-
 pa propter vestimenta vestium culpa non esset. sermo dei non ita iugis-
 later experimeret. quod diues purpura et byssus induitos apud
 inferos torqueret. greg. Nemo propter vestimenta nisi ad
 inanaz gloriam querit. videlicet ut honorabilior ceteris videa-
 tur. nemo vult propter vestibus induiti ibi ubi a nemore potest
 videri. Secunda est mollices. Math. xij. Quia molliibus vesti-
 bus induuntur in domibus regum sunt. Et super illud mat. iii.
Ipsa iohannes habebat vestimenta de pilis camelorum. dicit
 glosa. seruus dei non debet habere vestimentum ad decorum vel ad
 delectationem. sed ad tegendum nuditatem. greg. Nemo
 estimet in fluxu ac studio propter vestimenta vestium peccatum dei sic. quia
 si hoc culpa non esset. nullo modo dominus iohannes de vestimentis
 sui asperitate laudabatur. Tertia est extrancias. quia
 do se alius vult habere vestes alijs dissimiles non superbo. i.
Visitabo super omnes qui induiti veste pigrina. Quarta est
 superfluitas que duplex est. vel quo ad multitudinem. vel
 quo ad magnitudinem. Primo modo est superfluitas in illis
 qui volunt habere vestes longas ut maiores esse videantur. quod
 vicium multum habundat in quibusdam qui pileos longos
 deferunt in capitulo. colopedia in pedibus. et vestes longas
 per terram trahunt. volentes sic adicere ad statutam cubitum
 unum. luc. xx. Attende a scriptis qui volunt ambulare in
 stolis. stola vestis est longa. Illi qui vel magnitudine vel
 altitudine corporis sui dignitatem volunt honorare nec videantur
 attendere quod legitur de saul quod rex malus fuit. et alti-
 or umido poplo ab humero et sursum. i. reg. x. tales etiam non
 attendunt illud propositum. Nec in tibiis viri bene placitum erit ei. et
 illud propositum. spirituum poterat est dominus. fatui corpora
 ponderant et iudicant hominem ex ea parte ex qua non est
 homo. Dominus vero spiritum ponderat. Vnde primo reg. xvi.
 dixit dominus samuel cum precepisset ei de vinciente.

dāuid ī regēni. ne despiciās vultū eius. nec altitudinez
 stature eius quonā abieci eum. nec iuxta ītūtū homīs
 iudico. homo enim videt que parent. domīn⁹ autē ītue=
 tur eoz. p̄tōsiores sp̄es armatice ī mīorib⁹ saccis solēt
 repom̄ ut gariopholi ⁊ silia. **T**hōc uito laborant domīe
 que longas caudas tribuit post se teraz p̄tōlis vestib⁹ ī
 duentes ⁊ de nuditate xp̄i ī pauperib⁹ non curātes. eau
 dis suis pulices colligūt. puluerez mouent homībo xp̄z
 vero quez ī tot pauperib⁹ nudū respiciūt ⁊ non operiūt
 timendū est eis ne ī caudis eoz dyabol⁹ qui escat. **Vñ**
 legit̄ de quodam sancto. qui uidit dyabolū quendaz rīde
 tem. ⁊ querens ab eo causam risus dixit. **V**idi sociuz meū
 equitātem super eaudam ciuiusdaz mulieris. que dum reē
 heret eaudam cecidit soci⁹ me⁹ ī lutum ⁊ īde risi. **S**e
 cundo modo est superfluitas ī illis qui volunt habere di
 uersa paria vestium. ⁊ pōcius volūt vestimenta sua a tinea
 comecl̄. quā xp̄m ī pauperib⁹ īdii. **I**ac. v. Agite nūc
 dūntes. plorate v lulantes ī miserijs que euemēt vobis.
Dūnicie vstre putrefacta sunt. ⁊ vestimenta vstra a tine
 is cōmesta sunt. **E**t berñ. Clamat nudi. clamant famelici.
 et conquerunt̄. **N**obis fame ⁊ frigore miserabilē laboran
 tibus. quid conferūt tot mutatoria vel extensa ī p̄ticis:
 vel plicata ī mamicis. **Q**uinta materia. vt si est serici vel
 aurea vel argentea. Et notandū q̄ circa materiam vestiū
 multuz pficit vel poci⁹ deficit curiositas humana. **P**rimo
 enim fuit materia vestiū pellis cum lana. **Vnde** domīn⁹ ade
 fecit tunicam pelliceaz. gen. iii. Postea pcessit ad lanam
 puram que le mor est quaz pellis. **T**ertio ad corticem her
 barum sez ad līnum. **Q**uarto ad stercora vermiuz sez ad se
 ricumi. deinde ad aurifrigium ⁊ ad lapides p̄tōsos. **I**nter
 ornat⁹ vero qui ppter materiam reprehensibiles sunt sp̄aliz
 vident̄ esse reprehensibiles corrigie serice deaurate vel argē
 tate. p̄mo quia superbia talium corrigiaz̄ in loco humiliati
 omis est. **M**ich. vi. **I**humiliatō tua ī medio tuū superbia

pauperum que habet reprehensiuz plus domini displicet
 quam superbia diuitis. Sic potius deo displicet circa ven-
 trem. Vnde tanta materia est humilitatis quam in alia pa-
 te hominis. Preterea sicut ignis vehemens est qui ardet
 cum aqua que contraria est ei. sic valde magna est superbia
 que durat ubi tanta est materia humilitatis. berii. Non est
 magnū humilem esse in abiectione magna præsus et rara virtus
 humilitas honorata. Sic econuso magnū uicium su-
 perbie cum humilitate tanta Ideo humilitas beate virgi-
 nis omnē humilitatem pure creature superauit quia maiorum
 rem materiali superbiendi habuit cum dei mater fuerit. Sic
 superbia ventris superbiā aliorū membrorū. superiat. cū ma-
 iorū materiali humilitatis habeat. Itē saccus bono tritico
 plenū bene ligat fune vniū obuli. non modica fatuitas ē
 ad ligandū saccum immūdicia plenum. querere corrigiaz
 sericam deaurataz vel deargentatā et vasis vimū pto sum
 continentibz circuli lignei sufficiunt. ridiculū ergo est cir-
 culis deauratis vel argentatis ligare saccum ventris ab
 hominatōne plenuz. Preterea quis non irrideat si uideat
 ornatum templi pomū circa simū vel aliquē locum continen-
 tem immūdicias. sic faciūt mulieres que ornant se circa me-
 dium corporis. vnde ps. filie eoz composite circuoz. ve-
 sili. templi. Est etiam magna stulticia mulierz. q̄ corrigie
 ille care constant eis. et non p̄funt anime nec corpori ymo
 deus in eis offendit q̄ proximus scandalizat. ip̄e etiam mu-
 lieres ex pondere grauantur. cum interdum magis pon-
 derose sint quam circuli ferrei quos penitentes deferunt.
 Multe mulieres sunt si iniungeretur eis p̄ penitentia ut
 ita ponderosas ferrent corrigias non acquiesceret iniun-
 genti. Mira insania mulierz. q̄ tantis dyabolo se ligant et
 q̄ tam care emūt. Vnde a dyabolo ligent. Dyabolus enī
 bene seit ligare aliquę suo proprio cingulo. Sexto reprehensi-
 bilis est ppter colorez. ut in vestibus clericorum color vi-
 ridis rubeus et varius. Cuius rei ratō esse potest q̄ talis

A 27

color in lana oviū naturaliter non inuenitur. Si enī deus
volui sset lanam oviū talium colorum esse. ipse potuīs
depingere sicut et aues. Et forte in principio non fuit fac-
ta tinctura huius absq; culpa et curiositate. Nudus quā
dam virginem quam conscientia remordebat quia habebat
item alterius coloris quam naturale. allegante circa se q;
ovis que nunquā peccauit contenta est naturali colore
ipsa vero que multa peccauerat. posteriori colore uteretur
et in veritate cum homo mendicet vestem ab ove. **Juxta il-**
lud aug. ovis mandatum euangelicū implens de duabus
tunicis dat vnam non habenti. sufficere deberet homi men-
dicanti color ille qui sufficit ovi lanam largienti. **S**upbus
mēdie est cui non sufficit illus q; sufficit illi a q; mendicat.
Inter ornatus vero qui propter colorē reprehensibiles sunt
specie videt esse reprehensibilia pepla siue vitte mulierum
croceatae qd multipli potest ostendi. Primo quia displi-
cet alicui principi quando videt vexillum nimici in terra sua
sed plus displicet ei si videt in aliqua de villis suis. Altero
plus si in aliquo de castro suo. et precipue si videat illud in
superiori parte castri sui. sic deo multū displicet quando vi-
det superbie vexillum q; est dyaboli signū in superiori pte
castri sui sed in capite mulieris. et videt vexillū suum remo-
tum a loco in quo pocius solebat illud esse. humilitate enī
pacientie pocius voluit dominus esse in capite. eze. ix. signa
ebhau. In signū huius rei fit crucis signum in illis qui bap-
tizant et illis qui confirmant in fronte. et in capite ieiunij.
capita cincere asperguntur. Sedo per hoc q; velū q; est in capi-
te mulieris signū est subiectōnis in hoc ostendit q; superi-
orem habet scz virum suum. In hoc enim ostendit q; ab ea
puaricato incepit. et ideo pocius mulieres velamina defe-
runt quam viri et precipue quando a viris cognite sunt. vn
super illud. j. ad cor. xi. Capilli mulieris p velamine ei da-
ti sunt. dicit glo. ad hoc hz' ml' velamine vt se ream agnoscat
et subditam. Et iterum in eodem ca. super illud. Non est

vir ppter mulierem sed mulier pp ter virus dicit glo. **G**loria
 debet mulier super caput suum habere velamen ppter agelos
 dicit Ambro. ut se ostendat subiecta viro. et quia per
 eam puericato cepit. **V**nde cum pepluz debeat esse signum
 humilitatis multum deo displicet si superbiat inde mulieres
Irridendum esset fur cuius insignium furti bursa suspendi det
 ad collum si peteret ut illa bursa purpurea esset. sic irrum
 de sunt mulieres que volunt habere peppla croceata in obpro
 brio enim suo querunt gloriam ubi esse non potest. non esse
 dicit ad gloriam furis si bursa a collum suspensa sit dea u
 rata. **T**ertio per hoc quod mulieres que croceum colorum in pe
 plis deferunt colorum decentem amabilem deo et angelis et ho
 minibus mundi cordis vilipendunt. colorum vero minus decen
 tem contra doctrinam ecclesie deferunt quod croceus color minus
 sit decens quam candidum patet quod nulla est quod non relic
 habere faciem suam candidam potius quam crocei coloris.
Quod autem color iste placeat deo. patet per hoc quod dicitur
 Cant. v. dilatus meus candidus. non dicit croceus. et
 sapientia. viij. de ipso. **C**andor enim est lucis eterne. et bernardus
 loquens de sapientia invenientia. **C**andor est lucis sapientia et candi
 dam oportet esse animam in qua ipsa sedem elegerit. sic etiam
 placet deo candidus color in ornatu corporis potius quam
 croceus. quod patet per illud Math. xvij. quod in transfigurati
 one domini vestimenta eius facta sunt alba sicut mixtum. **M**a
 gisterio enim spissitudinem institutum est quod sanctissimum cor
 pus domini panno candido inuoluatur non croceo vel alterius
 coloris. **V**nde bene debet sufficere in mundo corpori co
 lor ille ad inuolendum qui sufficit dominico corpori. quod eti
 am color iste placeat angelis. patet per hoc quod legitur mar
 ijin. angelos apparuisse stola candida. **M**ath. ultimo legi
 tur. vestimenta angeli albafusse sicut mixtum. **E**t Ioh. xx. et
 vidit duos angelos in albis sedentes. quod autem hominibus
 mundi cordis placeat color iste patitur quia si quis cecurrat
 duabus mulieribus quarum una habet peplum candidum et altera

eroceum. statim illam quæ defere candidum honestiorēm
 in dicabit et ita magis ei placebit nisi iniqūitas propria cor
 eius subuerterit. Quarto potest id est ostendi per hoc quod eū
 ornatus propter vanitatem reprehensibilis sit quod vām? et mu-
 tabilis erit in ornatu magis reprehensibile erit. Vnde cum
 eroceus color in peplos valde mutabilis sit reprehensibilis
 est. Si aliqua mulier tunicam suaz qualibet septimana tin-
 geret et lauaret satis fatua dicereſt. Tales sunt que sin-
 gulis septimanis pepla sua tingunt et abluunt. Septimo
 est reprehensibilis habitus vel ornatuſ propter presumptōneſ
 quandoſeſ aliquia pſumit facere quod ſpecialiter ad deum perti-
 neat ſicut faciunt ille que alienos crines apponunt capiti
 colorēm innaturalein ſupfaciem. huiusmodi enim pſuum
 est dei. Vnde tales cum lucifero ſimiles volunt altissimo
 eſſe. Ipſe ſunt velut hymie que dum volunt ſe decorare ſpi-
 ritualiter ſe vigilant. ſunt etiaſ angeli tenebraꝝ traxi ꝑu-
 rati in angelos lucis. non attendentes illud eccl. iij. ne ae-
 cipias faciem quam mulier aſſumit contra faciem interio-
 rem anime quia eaꝝ detur pat. duꝝ em mulier exterioꝝ vult
 habere pulchram faciem. interioꝝ aſſumit faciem dyabolicaꝝ
 Uxtra illud pſ. Facies peccatorꝝ ſumitis. Facies emiſ al-
 sumpta contraria eſt faciei naturali. quia ante debitū tem-
 pus facit eam ſenescere. et in futuro p ea puniet. Joel.
 ii. Omnes vult redigent in ollam Multū offendit ali-
 quis artifex quando aliis pſumit meliorare opus ei⁹ ſic
 deus in iſtis. P. magnam contumeliam facit deo que po-
 cius vult tam faciem habere quam pictor facit quam
 qualem ei deus fecit. De tali muliere dicit Gero. qua fidu-
 cia erigit ad celos vult quod conditor non agnoscit. Dicit
 autem cohiberi mulieres ab alienis crinibus ſex. Si eis diligē-
 ter osteneantur. Primum eſt pena quam ſcriptura omniatur
 eis. Iſa. iij. Decaluabit dominus verticem filiarꝝ ſyon et do-
 minus crines earum nudabit. Et in pñti etiam quandoqꝫ
 crines earum nudatur. Vnde parihis accidit in quadaz

processione q̄ quedam hymia euādam domīne p̄plum cum
 alienis crībus abstulit coram populo & turpis & depilla
 ta sicut cornicula de positis plumis alienis remansit q̄ u
 sto dei iudicō accidit iuxta illud ysa. ve qui predaris non
 ne & tu p̄daberis. Dep̄data fuerat illa mulier mulierem
 mortuam crībus suis. & i deo merito eam hymia dep̄dauit
 Poeta non est lex equior vlla quam necis artifices arte p
 ire sua. Secundo fatuas magna que comitatur hoc vi
 cium q̄ patet ex hoc q̄ pugiles crīnes suos abbreviant.
 Facturi duellum. ne per crīnes ab hostibus capiantur. Et
 illi sūl̄ qui intrant religionem tanquam pugiles spūales
 fatue & amen mulieres crīnes suos augēt. licet in bello p
 riculosissimo sint. quasi nolint d̄ māibus dyaboli euadere
 Non defacili euadit mulier de manu dyaboli. ex quo tenet
 eam per crīnes. quando sez mulier habet mīmū amorem ad
 decorem crīnum. Item tales materiam periculose infirmi
 tatis quam augent cum pociō deberent eam minuere qua
 si nollent a sua infirmitate curari. Infirmitas autem valde
 periculosa est sicut prius ostensum est. superbia que ma
 teria augēt quando crīnes alieni p̄prijs crīb̄ addūctur.
 Satis sunt superbe que parum habent de crībus. Ter
 to peruersitas magna. faciunt enim tales ad contumelias
 et dampnum animarum suarum q̄ non facerent ppter amo
 rem dei & salutem p̄priam. Si inungeret alicui mulieri p
 penitentia q̄ haberet per noctem ad caput suuz manū mu
 lieris mortue nullo modo vellet habere. diceret enim terro
 re se amente fieri. Crīnes autē mortue mulieris vult habere
 in nocte ad caput suum in contumeliā dei. & contra volū
 tam ecclie. Nec terret inde. nescio quo dyabolico mira
 culo. Quarto ingratitude magna que est ibi quando scili
 cet ipse volunt habere in loco illo crīnes ad dei contumeli
 am ubi xp̄us p amore eaz tulit spīneam coronā. Quinto
 contemptus dī. valde enim deum contempnunt que ca
 pillos ei preponunt cum capilli videant esse supfluitates

hominis sicut et angues. de receptaculo lentiuz et pedie
 locum faciunt mulieres thezaurum suum ymo deum suum. qd
 hoc ab homine colit quod per ceteris diligit sicut dicit glosa
 ad pbs. iii. **D**uoꝝ deus venter est. **D**e maria legit luc. vii
 q capillis capitum sui tergit pedes domini sui. non amabat eos
 sicut domine nostre amant. **S**exto multiplex malum q in
 de puenit tam eis quam proximis eorum proximis malum puenit
 quia pulchri erines sunt velud laquei qui bo fatui capiunt
Vnde legit uicidio xiiii. q ipsa colligavit cineynos suos
 ad capiendum holofernem. **C**ineyni sunt capilli dependentes
 a capite mulieris. **S**icut pueri laqueos faciunt de pilis
 caude equi ad capiendum aues. sic dyabolus facit laqueos
 de pilis mulierum ad capiendum viros. **S**pis etiam mulieri
 bus multiplex malum facit pulchritudo crinum. **A**ccidit enim
 ei sicut legit absolon accidiisse de pulchritudine crinum ei
 sicut legitur. ii. reg. xiiii. **P**orro sic absolon vir non erat
 pulchrior in omni istrahel. **E**t subdit **A**vestigio pedis usq
 ad verticem non erat in eo uilla macula et quanto magis to
 debat capillos. tanto plus erescerat. **S**emel autem in an
 no tondebat. quia grauabat eum cesaries et ponderabat ca
 pillos capitum sui ducentis scilicet pondere publico. **N**uid au
 tem ei acciderit legit. ii. reg. xxviii. scilicet q caput ei quer
 cui adherit. et illo suspeso inter celum et terram mulier in quo
 insidebat pertransit. et veniens ioab tres lanceas infixit in
 corde eius. **S**ic per pulchritudinem crinum adheret satua
 mulier alicui luxurioso qui per querendum designat. **N**uero
 enim fructum facit porcoꝝ et luxuriosi opera faciunt quibus
 infernales porci delectantur. et venies dyabolus infigit tres
 lanceas in eorum fatue mulieris. **P**rima lancea est vice super
 bie. **S**ecunda vice luxurie. **T**ertia discordie propter ipsam
 inter mulierem et virum suum. **D**e hoc require in tractatu lux
 urie in ea. de choreis ubi ponitur illud verbum apostoli. ix. et filios
 locustarum. **O**ctauo potest esse reprehensibilis habitus vel
 ornatus propter formam vel compositionem. In forma vero

reprehensibilia sunt ista. incisio ex parte inferiori sicut in
 vestibus ioculatorum corrugato ex parte superiori. Utinam
 si deo placeret. facies earum corrugate fierent. que uestes
 suas corrugarent. Reprehensibile etiam est quod caude ibi assu-
 mantur. natura caudaz negavit hominibus. sed miseri homi-
 nes eam sibi assument. precipue autem sunt reprehensibles quod
 ad formaz et opositonem sotulares rostrati et perforati et
 stricti. Rostrum in sotularibus dyabolica videtur esse inuentum
 cum non inueniat simile in rerum natura. cum nullum animal
 sit quod in pede rostrum habeat. et si habeat aliquod in capite. mu-
 lieres vero que nullos rostrum deberent habere volunt habere
 in pedibus. perforatum etiam in sotularibus magna videtur fa-
 tuitas. cum sotulares integri meliores sunt quam perforati.
 Sicut strictura in sotularibus magna fatuitas est cum
 deus in hoc offendatur et pedes grauenter. non enim ita ostrin-
 gerent pedes si essent in compedibus sicut quandoque a sotula-
 ribus. multi sunt qui non recipi perent pro penitentia tale graz-
 uamen. si sacerdos eorum vellet hoc eis iniungere. magna
 etiam ingratitudo est deferre foramina ad contumeliam dei in
 pedibus suis. cum deus pro amore suo pedes suos voluerit per-
 forari. Magna etiam fatuitas est querere pulchritudinem
 in sotularibus cum ad hoc inuenient ut inquinent et pe-
 des ab inquinatione seruent nec in radicibus arborum vel fun-
 damentis domorum pulchritudo solet requiri. Nonon quia
 de re iniuste acquisita sicut accidit in vaporibus visuriorum
 et raptorum quod uestes pretiosas offerunt de lacrimis pauperum
 uestes tales sanguinolente sunt. Jere. iiij. In aliis tuis
 inuenientur est sanguis animarum pauperum. Alle sunt extremitates
 superborum palliorum. alii istis volant in infernum. In
 aliis istis inuenientur duplex sanguinis. scilicet sanguinis pauperum.
 Spolia enim pauperum ex quibus est uestis in dicto scripture
 sunt sanguinis pauperum et vita eorum. eccl. xxxvij. pars
 egencium vita pauperum qui defraudat illorum homo sanguinis
 est. Alius est ipsius mulieris. que defert pallium emptum

Ago.

De re iniuste acquisita. Mors enim sua latet ibi cū ad suā dampnatōnem illud deferat. Cruentatō ista que est in re stibus diutum figurata est per clamidem coccineam in q̄ illusus est dominus. Illusione enim illa ostensus est stat̄ principum hui⁹ mundi Decimo ppter amorez nimius quē habent mulieres ad pulchritudinē. tantus enim potest eē amor ille q̄ est mortale peccatum ⁊ quasi ydolatria ut quā do. amor ille dei amorem supat. hoc enim ab homine colitur q̄ p̄ ceteris diligit sicut prius dictum est. Quinq̄ autem sunt que debent cohibere mulieres a nimio amore pulchritudinis. Primum est vanitas ipsius pulchritudinis p̄victi. Fallax ⁊ et vana pulchritudo tē. Vana enim est q̄ nichil valeat ei que habet eam poci⁹ uidet valere illis qui vident eam ⁊ in eo visu delectant̄. potest etiam dici vana quia vadit in nichilum. ppter q̄ flori comparatur. ysaie. omnis caro fenum ⁊ omnis glia eius tanquam fics agri. licet flores sive magni decoris tamen parum amant̄ quia cito transīt decor. sic parum amanda est pulchritudo corporis quia cito perdit admirans in morte quando maxime necessaria esset eis deo debeat p̄ntari. ⁊ angelis eius cū iure sunt ad curiam celestis regis. Secundum est q̄ pulchritudo talis maledicit̄. Job. v. Vidi stultum firma radiis ⁊ male dixi pulchritudini eius statim. Unde dicit glo super hoc verbū statim Infirmit̄ cum inequalitate rez variatur. dum videt prospera laudat. cuni mutant̄ nichil esse iudicat. Sed sanus cum gloria ipsam penam sequente considerat ⁊ statim dampnat. male fuerūt pulchre ille mulieres que ppter pulchritudinē suam dampnabūt. Maledicta est talis pulchritudo mulieris. Multis poci⁹ expeditiss q̄ fuissent leprose vel naso vel aurib⁹ mutilate. quam q̄ es sent pulchre. Tercium est turpitudinē ⁊ immūdicia q̄ sepe decorum corporis comitat̄ ezech. xvi. ad fatuam mulierem abominabilez fecisti decorum tuam hoc est de quo multū dolendum est q̄ mulieres pulchre que pl̄ debent horrere

immūdiciaz amplius se īquānare per peccatū ppter q̄ dī
 pū. xj. circulus aureus ī narib⁹ suis. mulier pulchra ⁊ fa-
 tua. id est pulchritudo mulieris fatue. **S**us circulum aure-
 um habens ī naribus ipm trahit per quodlibet voluta-
 brum luti. **S**imilē mlieres fatue pulchritudinē suā distra-
 hant per quodeunq; volutabru luxurie. **S**us non parcit
 ori sicut nec pedi quin illud ī lutū infigat. **S**ic nec mulier
 fatua faciei sue p̄ nmo illa p̄ ceteris membris. operit īiq-
 tate ⁊ ī pietate sua. **V**el aureus circul⁹ est mulier pulchra
 ⁊ fatua quam dyabolus trahit per omnem immūdicia qua
 habet eam ī potestate sua sicut sus circuliz aureū traherz
 per lutū quam haberet ī naribus suis. **Q**uarto q̄ pulchri-
 tudo earum valde nocua est. **E**st emi pulchritudo illa pul-
 chritudo exurens qualis est pulchritudo carbonis min. ⁊
 est etiā pulchritudo vulnerans qualis est pulchritudo splē-
 dentis gladij. **V**nde **G**ero. **G**ladius igne⁹ est spēs mulie-
 ris ⁊ pū. v. **D**e fatua muliere dī. q̄ non issima illius amaz-
 ra sunt velud absinthium. ⁊ acuta quasi gladius biceps
 sicut puer ī gladio fulgenti. p̄mo solū aduertit pulchri-
 tudinem. ⁊ ideo gladiuz amplectit. sed nouissime sentit
 lesionem. **S**ic fatui homines p̄mo solū decorez mulieris ad-
 uertūt h postquā tetigerit per amore ex vulnere cordis
 perpendūt illam esse gladium acutū. **D**iceps aut̄ gladij.
 potest dici decor iste quia ipam mulierem ī quo est ledit.
 per superbiam ⁊ ipos aspicientes per luxuriāz. vel gladius
 potest dici biceps. quia corpori ⁊ anime occasio est mortis
 eterne. ⁊ vere gladius igneus est decor mulieris. potes ad
 exurendū cor hominis. **V**nde barlaam rex habuit filiu⁹ de
 quo dicitū est ei a medicis q̄ cecis fieret si infra decez an-
 nos solem videret. **V**nde rex ipm fecit īcludi. x. annis.
 et egredienti ei de spelunca ostensa sunt ei multa p̄tōla ⁊
 concupiscibilia. ⁊ ad interrogatōnem eius nominata sunt
 singula. eiz autem īquireret de mulierib⁹ que aderat ubi
 dixit ei quidaz iocose eas esse demones qui hoies seducunt

432

et cum reductus ad reges quereretur ab eo quid magis
cuparet dixit se super omnia que videat desiderare demores
qui seducunt homines et miratus est rex quod tam tyrannici
res esset spes mulieris. **N**on enim decor qui aduersari
bonitati. **N**on enim defacili habetur bonitas cum decoro.
Poeta his est cum forma magna pudicicie. **N**on auferat bo
nitatem que longe melior est quam decor. non est cupienda
ymmo valde timenda. **I**n magno periculo est pulchritu
do mulieris. est enim quasi thesaurum in aperto qui a multis
concupiscit. greg. de perdibili desiderat qui thesaurum publi
cum via portat. fatui sunt qui neglecta bonitate pulchri
tudinem querunt. **S**iles sunt puls qui pira vel poma ver
mes habentia quia pulchra ceteris sunt perligunt. precipue
autem fatue sunt que naturaliter deformes sunt et non laborant ad
hoc quod sunt pulchrae qui consequi non valent et ut bone sint
non laborant quod defacili consequi possunt quod tam melius est.
Mulier que laborat amplius ad hoc quod sit pulchra quam
bona videlicet plus amare alterius utilitatem quam sua. **S**i
enim pulchra fuerit. alii pulchra erit. Pulchritudo enim
est alienos oculos pascit. **S**i autem bona fuerit. sibi bona
erit. p. ubi. ix. **S**i sapiens fueris tibi meti ipsi eris. **V**ndecl
imum est culpabilis ornatus mulieris quia multis nocet.
Primo nocet viro suo quae interficit spuma iter dans ei oc
casionem quod usurari sit vel raptor. Secundo illis quibus
debuit restituere. Tertio sibi ipsi et hoc multis modis quia
materia est infirmitatis magna sequitur superbie et aufert ei unum
debuit redimere animam morti eterne condemnata et eti
am tempus quod debuit expendere in servitudo dei. Item aufert
ei orationes quas facit ecclia. non enim exaudire deus ora
tiones quas facit mulier ipsa superbe ornata cum ipsa fi
lios dei occidat ex alia parte. **V**nde super. i. ethy. ii. **N**on
in tortis crinibus dici. glo. Superbus habet non impe
tit. **N**on est parvum dampnum mulieri que pauper est
spiritualiter. si orationes quas in ecclia facit amittat. orationes

mon. ad P.

enim sunt magna pars bonorum que ipsa facit frequenter
 potius utile esset eis humiliter esse in domo . quam super
 be in ecclesia . **S**i aliqua mulier esset que in nulla sollemp
 nitate iret ad ecclesiam ipsa reputaretur heretica . **Q**uid
 ergo est de ea que facit quod deterius est . **Q**uomodo ta
 lis mulier remissionem peccatorum suorum consequetur
 que in ecclesia deum offendit . ubi eum placere debuit .
Item nocet eis superbis habitus quia bonam famam au
 fert ei . **V**nde super illud . i . thy . ii . Non in tortis crimib
 us . dicit glo . superbis habitus non recte facit de se cre
 di . **I**tem Facit homines sollicitari sicut equi . ex quo enim
 equus habet signum venalitatis in fronte non querit ut sit
 venalis . sed pro constanti habetur et de pretio queri
 tur . **S**ic mulier habens ornatum meretricum sollicitat
 et sollicitata nisi valde fortis sit facile labitur . **Q**uia ca
 sta est quam nemo rogauit . **Q**uarto nocet superbis or
 natus alijs mulieribus . quia ministrat eis exemplum sup
 bie . dat etiam eis occasionem inuidie et discordie ad viros
 earum et quandoque occasionem adulterij quia si non possunt
 habere similes ornatus a viris suis rixantur cum eis et quoniam
 eos habere volunt ab alijs et sic adulterium committunt
Quinto nocet maritis aliarum mulierum . reddit eis vex
 ores eorum molestas . et quandoque aufert eas illis . **S**exto domino cuius templum exurit . Templum dei est unus
 quisque fidelis . plus diligit deus unum templum spirituale
 quam omnia tempora materialia mundi . **V**nde magna dei of
 fensio est incendere huiusmodi tempora . **S**eptimo nocet
 sanctis . quia festa eorum non obseruant . quia tunc ma
 gis peccant quam in alijs diebus cum magis superbe se ha
 beant . tunc etiam quandoque violent festa preparando or
 natus suos . **D**ecimo angelis nocet . quia filios dei in eo
 rum positos custodia occidunt . **I**deo dicitur ad .
 Corintheos undecimo . **Q**uod mulier debet habere vela
 men super caput suum . propter angelos ne scilicet .

offendat angelos occidendo homines quos ipsi custodunt.
 Et ut breuiter dicam deo et angelis eius non timet contumeliam facere etiam in ecclesia quoniam corpus Christi pnis est et angelis assunt. et populus ibi est congregatus scilicet quoniam missa celebraatur. quod angelii ibi assunt. patet ex verbis Gregorii. sic dicetis
Nunus fidelium dubium habet possit in ipsa ymolatōnis hora ad vocē sacerdotis celos aperiri. atque in illo Christi misterio chorus angelorum adesse. summis yma sociari. terrena celestibus ungi. Et sup illud. i. Cor. xi. ubi dicit apostolus quod mulier debet habere velamen super caput. dicit glo. Angelici spūs nobis adesse credendi sunt maxime eis diuinis obsequijs mancipemur. id est cum ecclesiam ingressi lectōibus sacris aurē cōmodam vel psalmodie opam dam vel orōni incūsumus vel missarum sollempnia celebramus. Ideo monet apostolus habet hanc propter angelos. Nec dubitari debet ubi dominici corporis et sanguinis mysteria geruntur. superciliorum ciuium conuentus adesse. qui monumētū quo venerabile corpus post eum fuerat et unde resurgendo abscesserat. tam sedulis ex cubiis seruabantur. Ultio potest esse culpabilornat propter intentiōnē. Multiplex potest esse intentiō mulierū ornatiū se. Quaedam enim ornant se ut cōcupiscant ab alijs quam a viris suis quod stat esse mortale peccatum licet non habeant voluntatem desideri illis qui eas occupiscunt. quod secundum Augustinum non solum appetere sed etiam appeti velle criminosum est. Alio modo ornant se ex superbia. potest pulchritores sint alijs vel saltē non excedant ab alijs vel ex amore vane glorie et laudis ut dicatur quod ipse sūt pulchri. Iste pridentur multum impius esse non curantes de morte fratrum suorum dum solum habeant ventum vanitatis ut pulchritudo reputentur. Non videtur quod tales mulieres caritatem habeant. quia verba vane laudis cariora habent quam fratres suos. Alio modo ideo se ornant. ut viris suis placeat ut sic contineantur ab alijs mulieribus. hoc de tribus accedit quod si quis occidit eos spūaliter dum dāt eis occasiōnem. quod nimis amet eas quia nimis amator uxoris proprie adulterium est sicut dicit Ambrosius

Ex quo amor iste non sit contra deum. iam iudicatur peccatum
 tu mortale. **P.** si ornatu suo velud quoddam rethor volunt
 capere virum suum ne capiat ab alijs mulieribus quare illud
 rethor expandit ubi non est vir eius. **M**ulte enim potius
 ornant se quando prodeunt in publicum quam quando sunt
 cum viris suis in domo. similes sunt illis qui dicunt se vel e
 capere aves silvestres et capiunt domesticas. **P.** **H**ic mu
 liger cauet ne perdat virum suum. sic vir debet cauere uxori
 rem suam. **V**nde debet velle quod moderate ornetur. sicut mu
 rilagus silvestris fit et fugit quando habet pulchram pelle
 et quando per baculum de causa amittit. aliquis enim propter pulchram
 pelle vellet eum habere. **S**ic mulier ornata libenter va
 dit ad spectacula ut ab aliquo concupiscatur. et a viro quoniam
 quod amittitur. potius deberet velle vir eam habere minus
 pulchram quam alijs pulchriorem. **T**em si non placet viro.
 quod vultures inde luxuriosi sequantur uxorem suam quare
 vult eam esse absque pelle conuersationis honeste. **T**unc cum
 non vult uxorem suam meretricem esse. querere vult eam
 similem meretrici esse. et in habitu meretricio. **D**e hoc ha
 bitu publici. **vii.** **E**cce occurrit ei mulier ornatu meretricio pro
 parata ad capiendas animas. et cum ex hoc verbo constet
 aliquem ornatum meretricum esse. non video quid sic me
 retricius habitus nisi croceus sit et similia. **Ezech. xvii.** ha
 bens fiduciam in pulchritudine tua fornicata es ad omne
 caput vie erat signum prostitutonis tue. solent cappones in
 domibus suis ex diversis partibus circulos ponere. quando
 diuerse vie sunt circa domum ut transcutentes per quemque
 viam sciant ibi vim eum esse venale. **S**ic fatue mulieres si
 na venalitatis ponunt in capite in pedibus et in brachiorum et in
 se dicunt esse castas et castitate amare. volentes quod magis creda
 tur viri testi assueto medaciis quam multis testibus viris quod
 metiri non nouerint. Testis assuetus quod medaciis lingua est eorum
 Testes veri sunt certa membra quod impudicitiam ostendunt. **Jer.** a
 loquendum nobis est ut vestiti sumus a vestiis et loqui mur

7.36

Quod autem pollicemur et aliud ostendim⁹. lingua pso
nat castitatem. ⁊ totum corpus pfert impudiciciā. debe
ret esse mulier viro suo adiutoriu salutis. **H**en⁹. ij. **N**on
est bonum hominē esse solum fa. ei adiutorium si. sibi. Si
militer ⁊ vix debet vxorem iuuare vt saluari possint. ⁊ euz
mulieres vt sepius p̄ne sint ad nimium amore pulchritu
dinis ⁊ ḡlam ornat⁹. **V**ir debet iuuare in hac parte ⁊ co
btere eam ab ornatū in honesto. p̄mitas ista mulierū ad
ornat⁹ insinuat⁹. **M**ath. xxv. de decem virginib⁹. quaruz
qui nqz que laudem quiescerūt celestem ianuam clausam in
uenerūt. **S**imilr cum viri prom sint ad nimium amore di
uiciarum. quia habent prouidere familijs suis. uxores de
bent iuuare eos ⁊ prohibere a cupiditatibus suis ⁊ dice
re eis se st̄ntas esse paruo victu ⁊ humili vestitu si ipsi
cessauerint ab usuris ⁊ alijs generib⁹ cupiditatuz. **S**ed
heu hodie remediu m̄ versum est in venenū. uxores em̄ im
pellunt viros ad infernum dāndō eis occasionem male ac
quirendi. dum superfluas expensas ab eis requirūt. **N**i
ri etiam impellunt uxores ad infernum dum eas consenti
re faciunt usuris suis ⁊ dum p̄mittūt eas facere bonum
quod ipse possent. **V**nde quo ad multa societas coniuga
lis est. quasi complexus sp̄mar⁹ que simul in ignem mitt̄
tur quia non possunt separari. **E**st etiam velud complex⁹ ali
quorum simul in uicem submergentiū. **M**ulieres p̄ vicos
et plateas sp̄em ostendentes incendiarie sunt saceroz loco
rum scilicet viorū. qui ut enim fidelis est templuz ope
re sancti spiritus in baptismo dedicatum. **S**icut diē glo
super illud p̄ma Corinth⁹. ij. **T**emplum dei sanctum est q̄
estis vos. **I**pse etiam sunt homicide fratrum suorum et
filiorum dei. **S**unt etiam venatrices dyaboli in filios dei
ad mortem. dyabolus etiam utitur eis tanquam esca ad
capiendos viros sicut euz cattis ⁊ alijs animalib⁹ excoria
tis vultures solent capi. **V**cit etiam eis tanquam laqueis
Vnde eccl. vii. **I**nueni amariorem morte mulierem que

laqueus venatorū est. **V**nde berū. Cum quedam soror ei⁹
 venisset cum superbo habitu ad abbaciam suam noluit exi-
 re ad eam afferens eam esse recte dyaboli que confusa et
 compuncta mandauit ei ut non despiceret animam eius.
 et si carnem despiciebat parata tñ in oīb⁹ eius facere vo-
 luntatem. **D**uo audito gaudens venit ad eam p̄cipiens ei
 ut illum superbū habitum de cetero non portaret. **D**ue
 illi acquiescens ita mutata est. ut homines eius mutatoz
 mirarentur. **V**titur etiam dyabolus illis tanquaz gladio ad
 occidendum filios dei. etiam si dicant se non habere malā
 intentō nem quia nec gladius habet malam intentō nem
 quando illo aliquis occidit licet vtens eo habeat malā in-
 tentō nem. et licet nullus habeat malā intentō nem nichilo
 mīm⁹ mortu⁹ est qui occiditur. et sedum leges qui occasio-
 nem dampni dat dampnum dedisse videtur. in exo. xxii.
Si quis aperuerit cisternam et foderit et non operuerit eaz
 cecideritq⁹ bos vel asinus in eaz reddet dño cisterne p̄ciū iu-
 mentoz. Cisterna que habet aquā ad remedium sitis. In
 cautis tamen potest esse occasio mortis vel p̄cipij. sic ux-
 or alicui⁹ que ei remedium est formicatō mis. alij est occa-
 sio moris. pū. v. **V**ibe aquam de cisterna tua id est de ḡp̄a
 uxore. hec cisterna aperitur quando mulier ornatur. in ea
 non cooptatam bos vel asinus cadit. quando ostensione de-
 coris quaz mulier ostendit aliquis perit. et in hoc casu aia
 pereuntis de manu mulieris requiritur. **S**i quis incau-
 te deferendo ignem aliquam domum incendat. nonne tene-
 bitur ad emendam? **N**uomodo ergo innoxens erit q̄ pul-
 chritudinem suam incaute ostendendo domus spūales eru-
 rit. **D**udem etiam ideo se ornant quia erubescut nō defer-
 re ornati obiectos. vel q̄s alie mulieres deferūt. vel quia
 timent derideri si ornati dimiserint.

De erubescencia bona. Cap. xv.

Et quia verecundia hic multuz nocet ecclēsie dei
 ideo tractabim⁹ hic de verecundia. Et quia qdā

bona quedam mala est. Eccl. iiiij. Est confusio adducens
 peccatum. et est ofusio adducens gloriam. Primo de bona
 erubescencia dicemus. Secundo de mala. Tertio tangemus
 de irridentibus eos qui benefaciunt. Notandum ergo quod erube-
 scencia bona est quoddam frenum quo aliquis regit in vias
 paradisi. dum aliquis habet hoc frenum sperari potest de
 eius correctione. Unde sapiens. Erubescencia salua res est.
 Ad hunc commendatorem facit illud. eccl. xxiiij. Ante gra-
 diem pibit coruscato. et ante verecundiam prebit gratia.
 Precipue verecundia placet in mulieribus. eccl. viij. gra-
 verecundia mulieris sensata super aurum. placet etiam deo
 specialiter in penitentibus. bern. Quantu displicet deo impu-
 dencia peccatoris. tantum placet erubescencia penitentis.
 De non habente erubescientia. Jere. iij. frons mulieris me
 retricis facta est tibi. noluisti erubescere. ysa. iij. peccatum
 suum quasi sodoma predicauerunt nec absconderunt. Jere. vi.
 Confusi sunt quia abominatione fecerunt. quin potius con-
 fusione non sunt confusi et erubescere nescierunt. Vere
 erubescere nescit. qui de peccato non erubescit. peccatum
 enim magis erubescibile est quam nuditas totius corporis.
 quod patet quia peccatum nuditate fecit irascibile. Paren-
 tes enim nostri non erubescerunt ante peccatum licet essent
 nudi. Unde cum illud propter quod aliquid est tale ma-
 gis erit tale magis erubescibile videtur esse peccatum quaz
 nuditas. Ps. Cum erubescencia sit fuga rei indecentis.
 Peccatum autem indecentius sit quam aliquid quod sit in
 mundo cum sit opus dyaboli. et ideo a moto omnia decetia
 essent. constat peccatum magis erubescere esse. ymmo co-
 paratione ipsius. alia non sunt erubescibilia. Gregorius.
 de magis. quia seipsum grauit et erubescat. intus nichil esse
 credidit. quod verecundaretur foris. Preterea. Pecca-
 tum est immundicia. et comparatione ipsius immundicia
 corporalis non reputatur immundicia. Mat. xv. Due p-
 redunt de ore de corde exirent et ea conquinant homines.

439.

et quibusdam interpolatis subditur Non lotis manibus
manduca non eo homi. Est etiam peccatum abominatio
magna. Ps. Corrupti sunt et abominabiles facti sunt.
Potest autem multipliciter peccatum ostendi erubescibile
esse. et quia hominem proditorem reddit apud deum. et
quia facit eum valde vilem. facit etiam inferiorem brutis
animalibus que tantum unam mortem soluunt. sed pe-
ccator debitor est duplicitis mortis. et quia peccatum fumus
est quo quis in inferno suspendat. Non habet dyabolus
unde hominem suspendat nisi ipsem finem istum ei attu-
lerit. Est etiam peccatum illud cum quo fustigabitur ho-
mo in die iudicij eoram toto mundo. tamen. Vigilauit in
gum iniquitatum meorum. in manu eius conuolute sicut et
imposito collo meo. ¶ Illa de quibus erubescendum est
enumerantur nobis. eccl. xli. Erubescite a patre et a matre
de fornicatione tecum. Et sunt. xvii. que ibi tanguntur. de qui
bus multum erubescere detemus. Primo fornicato que q
druplici ratone valde erubescibilis est. quia tam vilium me-
borum et quia anima et corpus in ea maculantur. et quia
mulier ibi venditur dat animam suam quandoque per duobus de-
nariis dyabolus et corpus leccatori non faceret tale foru-
de sotularibus suis. Notabiliter etiam dicit erubescite a pa-
tre et a matre. pater est deus. et ecclesia est mater. de quibus
detemus multum erubescere fornicans. Potest multum eru-
bescere filia diuitis dum fornicatur. quia pater suus poter-
rat eam honorifice maritare. nonne erubescere debet filia
dei de tanto patre si fornicetur cum ipso possit eam optime
maritare. A presidente et a potente demum erubescere. debet
homo de mendacis. quia poter est fur quam assiduitas vi-
ri mendacis. Eccl. xx. et quia mentiens non seruat fidem.
licet velit sibi fidem adhibere. et fallit eum qui confidit in
eo. Erubescendum est enim propter deum presidentem. id est
potest et potest vindicta sumere de me iuste. et potest illis intel-
ligi spealt de mediatore promissoris in baptismate fco. Tertio

440

de delicto id est de negligētia et pigricia. Seneca. Turpis
sima iactura est que per negligentiam fit. Ecclesiā. xxij.
In lapide luto lapidabat piger. A principe autem ideo
erubescēdū est de delicto. quia multuz displicet ei pigracia
serui. sic velocitas multū placet ei. pū. xxij. **N**idisti virū
velocem in ope suo coram rege stabit. Precipue tamen a
sumo principe erubescendū est de delicto. et ab illo iudice
cui cuncta aperta sunt et cuncta que fuit adducēt in iudi-
cium et de quolibet monēto tempis negligēt ex perso exi-
get ratōnē. **Q**uarto de iniquitate synagoga et a plebe et de
hoc q̄ homo sibi inīq̄ appropriat q̄ debet esse omne ut fa-
ciunt usurarij qui temp⁹ omnib⁹ omne sibi appropriant
qd dñs voluit ab omnib⁹ equalē possideri. et mali dispēsa-
tores qui sibi retinēt q̄ paupib⁹ debent diūdere quibus di-
citur luc. xv. **F**acite vobis amicos de māmona inīqtatis.
id est de pecunia inīqua vel inēqualē detenta. **Q**uinto eru-
bescendū est a sotō et amico de iniusticia. id est de hoc q̄ in
iuste agit erga socium et amicū. hoc valde inīquuz est. pū
ij. **N**e moliaris amico tuo malū cū in te habeat fiduciam
Sexto de furto. to b. vi. **N**on licet nobis aliquid edere de
furto aut contingere. **E**t p̄cipue erubescēdū est si quis
furtuz fecerit vel sustinuerit fieri in loco in quo habitat.
Septimo de veritate dei et testimonio. id est de veritate quā
deus docuit et tot testimonij confirmauit si aliquis illi
fidem non adhibuit. **O**ctavo de discubitu in pāibus. si
quis in honeste se habuit. vel si ei ad cui⁹ mensaz comedit
fidem postea non seruauerit. sic faciūt qui postquā ad mē
sam dñi sederūt vel spūalē vel tempalē non timet ei contūe-
liam inferre. **N**ono ab obfuscatione dati et accepti. datum
obfuscat qui euz tristitia dat. Eccl. xxxv. **I**n om̄i dato hi-
larem facit vultū vel q̄ dat cū dilatōe pū. ij. ne dicas ami-
co tuo vade et reutere eras em̄ dabo tibi cū statī possis da-
re. datū etiā obfuscat q̄ illō extollit cū pos⁹ dēat id diminue.
Vnde gen. xxxij. dixit iacob ad esau. Si inueni gratiam

47*i*

in oculis tuis accipe munusculū de manū mea **A**cceptū est
am obfuscat qui de benefīto est ingratus vel ipm attenu-
ando vel obliuionē tradendo. **S**en. Lex benefīciū est q̄ ale-
oblivisci d̄z dati. alter debet memor esse accepti. **C**atho.
Exiguum munus cū dat tibi pauper amicus. accipito pla-
cide & plene laudare memento. **D**ecimo erubescendū est
a salutantibus de silentō. q̄ in duob̄ casib̄ p̄cipue intelli-
gendū est quando sez aliquis non vult reddere salutēz ali-
eū causa supbie vel causa odij. **S**apie. **H**aluta libenter.
Eccl. xxij. **A**amicum salutare non confundaris. & a facie il-
luis non te abscondas. **N**ec obstat illud luē. x. **N**eminez
per viam salutaueris. & illud. iiii. reg. iiii. q̄ dixit elisens
ad giezi. **S**i occurrerit tibi homo non salutes eum. & si sa-
lutauerit te. ne respondeas ei. **P**er hoc enī p̄hibetur p̄lie-
itas vel curiositas salutatōnis. q̄ autē bonum sit salutare
pateat per illud **M**ath̄ x. **I**ntrantes autē in domū salutate
Vndecimo erubescendum a respectu mulieris fornicarie.
quia scdm augu. **I**mpudic⁹ oculus impudici cordis est
nuncius. **D**uodecimo erubescendū est ab auersione vult⁹
cognati. i. thi. v. **S**i quis suorum & maxie domesticorum
curam non habet fidem negavit. & est in fidei deterior. **N**ec
solū erubescendū est ab auersione vult⁹ cognati. **H**z etiā
p̄ximi p̄cipue pauperis. **V**nde tho. iiii. **N**oli auertere fa-
ciem tuaz ab r̄lo paupere ita enim fieri ut nec a te auerta-
tur facies dñi. vñ sequit̄ in vbo p̄posito eccl. **N**e autas fa-
ciem a p̄ximo tuo. **T**ertōdecimo erubescendū est ab aufe-
rendo partē & nō restituēdo. **S**ic honorabile est dare. sic
erubescibile est valde auferre & p̄cipue fratri suo fidei. sez
partē quā p̄ celestis dedit eis de rebus hui⁹ mūdi. sp̄ealit̄
non restituere ablata videt̄ esse erubescibile in usurarijs et
raptoib⁹ qui cū sunt iam adempnati suspēdio inferni pro-
male accūlit̄ pocius vult ea recipere & suspendi quā red-
dere & liberari. in quo sunt priores latromibus. qui omnia
libenter restituerent si scirent se per hoc posse liberari.

482.

Quarto decimo a respectu mulieris alieni viri. periculofus est enim valde respectus talis. ipse respectus fuit occasio dñi adulterij et homicidij ut dñ in tractatu de amicicia n. reg. xij. Nec solum a respectu isto erubescendum est. sed etiam a quaevogz famil aritatem. vel ad ipsam vel ad ancillam eius bene possit ori mala suspicio. Unde sequitur. Ne scuteris ancillam eius. et ne steteris ad lectum eius. Quinto decimo erubescendum est ab amicis et a sermonibz improperijs. si amicus debet arguere amicum. tamen absqz imppero. Tullius in tractatu de amicicia. monere et moni est officium vere amicicie. ita tamen qd adulatone careat ammonito. et contumelia careat obiurgato. Sextodecimo erubescendum est ab improperatione dati. Imitari debet illum qui dat omnibz affluentem. et non improperat. ut legitur Iac. i. De fatuo vero legitur eccl. xx. exigua dabit et multum improperabit. Qui enim non erubescit male agere. est sicut equus absqz freno qui defaciili regi non potest. duo solebant homines cohibere a malo. scz timor dei. et pudor mundi. Sed timor dei multos iam parvz cohibet a malo. benignitate enim dei et misericordia abutuntur homines male agentes. quia deus benigne eos ad penitentiaz expedit. Eccl. viii. quia nec perfertur ei to contra malos sententia absqz timore filij hominu perpetrant mala. non attendentes qd mia ista supererat in dictum. Guxta verbum Iac. Quia quanto misericordius hic pareat. tanto iusticia in Futuro durius ferit. ut dicit Jerom. Quanto amplius mattheus eleuatur. tanto postea durius percutit. et quanto arcus plus curuat. tanto vehementius sagittam emittit. Similiter se habet iusticia dei. Augustin. Lento gradu diuina procedit severitas. sed tarditatem compensat gratias. Pudor etiam iam precius impellit homines ad malum. quam exhibeat a malo. quia qui solebant erubescere male agere iam erubescunt benefacere.

¶ De erubescencia mala. Cap. xvi.

Sequit de erubescētia mala. De qua hoc modo dice-
 mus. Primo ponemus ea que possunt valere ad
 detestationem eius. Secundo ponemus reme-
 dia quibus uti possumus contra eam. Primo potest valere
 ad detestationem eius si ostendat quanta sit timicitas eo-
 rum et ignorantia qui propter erubescētiam non audent bñ
 facere. ipsi sunt sicut equi umbram timentes. vera mala n̄
 sunt presentis vite sed future. Presentia enim mala sunt
 sicut umbra futurorum. trepidauerunt ait dñs. ubi nō erat
 timor. Unde qui erubescētiam pñtem timent. ipsi timet
 umbram non veritatem. Ipsi sunt sicut parvuli qui tñnt
 latratu catulorum qui mordere non possunt. Seneca.
 Auctoritatem habemus senum et vicia puerorum. non pue-
 rorum tantum. sed etiam infantium. Illi leuia formidant
 bij falsa. nos utraq. Quis verba irrisoris timet. leuia for-
 midat. falsa formidat qui reputat dedecus q̄ est honor.
 Mundus velut catulus latrat irridendo eos qui bene agunt
 sed mordere nescit. quia non eos percutit. et cum satis la-
 trauerit tacebit. Viles milites qui propter latratum relin-
 quunt domum suam bene relinquerent eam si videret mil-
 tes insequentes armatos. Si aliquis miles diceret se nō
 audere scriuire regi frantie. quia hoies inde loqueretur fri-
 uola et ridiculosa esset excusatio. tales sunt qui propter ve-
 ba hominum dimittunt scriuire deo. Ipsi etiam sunt timi-
 di ut leporum. Antinam tamen essent leporibus in alijs si-
 miles. Lepus in petra cubile suum collocat. pñ. xx. La-
 bia habet in motu. aures longas. pedes veloces. timor enim
 addit alas pedibus. sic facere debet qui debilem se nouit.
 In petra cubile collocat qui in petra xpo fidutiam habet.
 Labia habet in motu qui sepe orat. Longas habet aures.
 Et qui iuxta verbum Iac. i. Velox est ad audiendum et
 tardus ad loquendum. ad respondendum sc̄z obprobrijs q̄
 sibi dicuntur. pedes veloces habet quem timor dei occu-
 pat. quia qui timet deum nichil negligit. ecc. vii. Causa

448

huius timoris est duplex Prima est amor placendi mun
do. **S**enecca. Desines timere si sperare desieris. Contra
tales dī iac. iiii. adulteri nescitis quia amicicia huius mū
di inimica est deo. quicunqz ergo voluerit amic⁹ hui⁹ se
culi esse. inimicus constituit̄ dei. ps. Confusi sunt qui ho
minibus placet. quoniam deus spernit eos. **E**t apostolus
Si hominibus placerem xpi seruus non essem. **S**eunda
causa potest esse huc. q̄ deus forsitan recessit ab eis. **N**ix
enim posset esse tare timiditas in eo eum quo esset deus
ps. **E**i ambulauero in medio umbra mortis non timebo
mala quoniam tu mecum es. **Q**uod autem aliquis timid⁹
fiat postquam dominus recessit ab eo. patet ex eo q̄ cayn
caput tremulum habuit et adeo timidus fuit ut domino
diceret. omnis qui inuenit me occidit me. **D**ēn. iiii. **A**d
idem facit illud leuit. xxvi. **S**i spreueritis leges meas
et iudicia etiam mea contempseritis ut nō faciatis ea que
a me constituta sunt et ad irritum perducatis pactū meū.
ego quoqz hoc faciam vobis. corrueatis coram hostibus ve
stris et subiciemini hijs qui oderunt vos. fugietis nemine
persequente. tanta timiditas erubescencij q̄ ex hoc q̄ sūt
coram hostibus suis corrunt. **N**on possunt sufficere aspe
ctum irridentium. ymmo sicut fluit cera a facie ignis. et
mix a facie solis. sic corda erubescencium a facie irridencij
Ipsi etiaz subditi sunt hostibus suis. **C**um enim irrisores
sint hostes eorum ipi facere non auderent q̄ eis displiceat
quod tamen deberent libenter facere quam eis placere.
Ipsi etiam fugiunt. nemine persequente. **I**rrisor enim
non persequitur. sed obsequitur. ministrat enim materiam
vnde corona eterna fabricetur. **I**rrisiones enim sunt velud
aurum et argentum. et lapi des p̄tosi ex quibus fit corona
paradisi. p̄ib. xxxiiij. **F**ugit impius nemine persequente
mala pene quidē succursus sunt a deo missi contra mala cul
pe. **M**im fatuas q̄ homines fugiunt mala pene et sequi
tur mala culpe. succursum a deo missum timet et fugiunt.

475

et mortem suam secundū. sc; peccatum. Eccl. xxij. quasi a facie colubri fuge peccatum. Et iubditur. Dentes leonis dentes eius interficiens animas hominū. Item de timore eorum quos deseruit dominus dñs leui. xxvi. Terribit eos sonitus folij volantis et ita fugiunt quasi gladium cādenti nullo persequente et corruente singuli super fratres suos. Foliū volans est verbum irrisiōnis q̄ terret erubescētes. Folium illud plus timet quam dei gladium q̄ pāratus est interficere eos. Deutro. xxxiiij. Si accuero ut fulgur gladium meum et arripuerint iudicium manus meas. reddam vltōnem hostibus meis. Et Job. fugite a facie gladij. quia vltor iniquitatis est gladij. Exo. xv. Euaginabo gladium meum et interficiet eos manus meā. Diēcunt erubescētes quid dicunt de me si hoc facerem. pliō dīcta hominū timent quam facta dei et plus timent verba hominū quam gladij dei euaginatum. Dicit erubescens non possum pati ut hoc de me dicatur non erubescit confiteri tantam ignauiam de se q̄ tam facile sibi hominū dicitur. Vere de illis est de quibz dicit ps. Tanquam puluis quam proicit et. De fatiūtate erubescētūm bene agere.

Seundo potest valere ad detestatōnem erubescētūm se male. Si ostendatur quanta sit fatiūtas eorum qui erubescētūt bene agere. que fatiūtas p̄mo potest ostendi ut per hoc q̄ ipsi permittunt se vincī ab irrisoribz quos tam facile vincere possint quia solum taciturnitate vīcerentur irrisores. psa. In silentō et spe erit fortitudo tua si enim qui irridēt tacerent et animū habērent ad mercedēm quam expectant p̄ tollerātiā irrisorū confusi essent irrisores. Sidonius. Harrulo non responderē. coniūcium est. Sicut enim garrulus vīcitur a non respondente. atqz contra ignem pugnandum est aqua cuius sit ei contraria. sic taciturnitate pugnandum est contra

garrulitatem. Cogitare debet erubescens quando irridet
 q̄ plus potest audire duabus auribus quam irrisor loqui
 uno ore. Sapientia. Num os a natura. et duas aures ae-
 cepimus. ac si diceret. plus debemus audire quam loqui
 Poeta. quis labor est inquam quam tacuisse nimis. Se-
 cundo quia timent ab eis irrideri qui in risione sunt digni
 quando mali irrident bonos de bonis operibus que agunt
 idem est ac si ceci irridarent. videtes de hoc q̄ ipsi ridet. et
 claudi recte incedentes. ideo ipsa irrisio irridenda est. Seneca
 Equo animo audienda sunt impiorum coniicia. Contem-
 pendus est ipse contemptus. Quis sane mentis non con-
 tempnat claudicantem si videat se derideri ab ipso eo q̄ re-
 ste incedat. Et quis talem non iudicet fatuum si ideo clau-
 dicanti velit assimilari. q̄ ab eo deridet derideendi sunt ergo
 irrisores non imitandi. Quidam senex in uitis patruz ait
 Aut fuge homines aut irrides mundum. aut que in mun-
 do sunt. Stultum te ipsum facito in pluribꝫ. Si dicat aliquis
 q̄ deriso malorum p̄ualebit. quia plures sunt. Rx. q̄ de
 et sancti sui iuuabunt bonos irridendo malos. ps. Qui ha-
 bitat in celis irridebit eos. Et iterum. Videbunt iusti et
 timebunt et super eum ridebunt et. Non est vituperius so-
 lis qui noctua non apprebeat eum. nec vituperium aurum et
 argenti q̄ iumenta non apprebeant ea. Iumenta enim ne-
 sciunt estimare nisi fenum et similia. et porci nisi furfur et
 similia. Sic non est vituperium bonorum. si a malis deride-
 tur. Mali enim sunt velud noctue. Unde boeci⁹ de eis di-
 cit. Vnde sunt similes animalibus quorum oculos non illuminat
 et lux cecat. Non est curandum de vituperio eorum qui
 dicunt malum bonum et bonum malum. psa. v. Ipsa etiam sile
 sicut iumenta qui viros sanctos qui sunt sicut aurum et
 argentum et lapides pretiosi despiciunt p̄. xxix. ab heminan-
 tur impi⁹ eos qui in recta sunt via. Et. xiiiij. Ambulans re-
 ecto itinere et timens deum despicitur ab eo qui in fama ga-
 ditur via. Aristip⁹ euz quidam ei diceret. hoies te atēpnūt

997

inquit. et illos asini. sed nec illi asinos nec illos ego euro.
Vicuperium talium laus est. et laus vicuperium. **S**eneca
Malis despicer laudari est. non potest ullam auctorita-
tem sententiā habere. ubi qui dampnat? est dampnat. Ide-
tam turpe sit tibi laudari a turpibus quaz si lauderis ob tur-
pia. **T**ertio quia erubescunt bene agere eo q̄ consueuerūt
male agere. vel quia vident alios male agere. **H**oc enim val-
de gloriosum est cum aliquis bene agit inter male agents.
vel vitare illum qui male agere consueuit. **T**ales sunt simi-
les illi qui erubesceret. de hoc q̄ de naufragio euasiſſet vel
de hoc q̄ sanus esset. alijs existentib⁹ leprosis. vel mundus
alijs inquinatis. tales derisiones non solum nō sunt timē-
de. sed etiam sunt appetēde. **S**en. Non dum felix es si nō
dum turba deridet te. **M**ath. v. Beati eritis cum male
dixerint vobis homines et persecuti vos fuerint et dixerint
omne malum aduersum vos mēcientes propter me. Qui vi-
tuperatur et laudat attendat. quis est qui eum laudat
vel vituperat. et tunc placeat ei laus vel vituperius displi-
ceat. **S**en. Nunquam multis sed quibus placeas cogitato
Male erubescēs inique se habet ad deū et opa eius.

Ertō valet ad detestationem male erubescēt si
ostendat̄ quam male et inique se habeat erubescēs
ad deū. et ad ea que dei sunt. Ad deū male se ha-
bet triplē. et inquantū sponsus est anime. inquā tum domī?
est. et inquantum pater. Inquantum domī? est dum ipē
erubescit domī? confiteri. dyabolum autē nō erubescit do-
mī? confiteri seruiciū dyaboli palam faciendo nlla em̄
certor domī? confessio. quā seruicij redditō. Si autē deū
domī? habet Non tamen ut p̄mum vel maiorem sed ut
scdm. Solum em̄ seruiciū vult ei reddere in quo mundus
p̄bet assensum. non attendens q̄ deus rex est et regaliter et
libere vult dominari. Erubescētes adeo negauerūt xp̄m
q̄ nec etiam leui signo volunt videri eius discipuli. Erube-
scētes signa dyaboli libere portant. verillum vero xp̄i non

volunt portare nisi occulit. non attendentes illud **Yer.** iiiij
Leuate signum in syon et confortamini. et eiusdem. vi. **L**e-
 uamini vexillum tecum. In quantum pater se male habet eru-
 bescens ad deum. dum eum negat. **N**ix aliquis negat pa-
 trem suum licet pauperem. **Q**uantam ergo contumeliam
 facit tanto patri qui eum negat. merito ipse negabit ab
 eo **M**ath. x. **N**isi autem me negauerit coram hominibus
 negabo et eum tecum. Ita accidit fatuo erubescere sic cuiusdam sco-
 lari qui cum esset induitus peritos vestibus et a scolis suis
 honoratus. Cum visitasset eum pater suus in humili habi-
 tu timens ne scolii contempnerent eum si scirent eum ha-
 bore talem patrem rogauit patrem ut nullomodo hoc in-
 dicaret eis. et simulias ipsum esse unum deservientibus pa-
 triis suis. fecit eum comedere cum gartone domus. sed ta-
 men finito prandio scolaris duxisset eum in cameram suam
 secreto. et quiesceret ab eo quid ei attulisset. **O**stendit ei pa-
 ter denarios quos attulerat. afferens ait. qd nec ullum de
 illis haberet. tu negasti me filii ait pater. et ego nego te. de
 cetero non comedes vel bibes de eo qd tibi mittam. Erube-
 scens etiam male se habet ad deum. inquitum est sponsus
 anime. dum de tanto sposo erubescit. **D** anima non est ita
 ignobilis iste sponsus ut de eius ignobilitate erubescas. si
 nobilis est puer. vel. **R**obilis in portis vir eius. non est etiam ita
 deformis qd de eius deformitate erubescere debeas. propter
 spousus formam pre filiis hominum. et candor est lucis eterne.
Sapiens. vii. **S**plendor glorie. ad hebreos. i. **L**egittimus etiam
 sponsus est non adulter. **S**ed mira insania legittimum spousum
 confiteri de deus creditur. adulterum vero mundum scili-
 cet absqz vere cūdia confitetur. scz quando dicunt qd ideo se
 ornat ut mundo placeant. **V**nus Yere. iiiij. **C**uomodo si co-
 tempnat mulier amatorem suum. sic contempsit me dominus
 israhel dicit dominus. **D**uc spousum non erubescet qd dice-
 bat ipsi. fuz eius angelus seruunt eius pulchritudinem sol
 et luna mirantur. **D** anima spousus iste te singulari pugna

779

acquisuit. ipse est quez nec mors ab amore tuo separauit
Male etiam se habet erubescens ad opera bona dum ea co-
tempnit et ea facere erubescit. Iniquum est valde bona ope-
ra in honore a quibus homo sic honorat. ecc. xiiij. Dñe
opus electum iustificabit. et qui operatur illud. honora-
bitur in illo. Quod glia huius mundi deficiet. tunc glia da-
bit per bonis opibus. de defectu punitis glie. dicit ps. quoniam
cum interierit non sumus omnia. nec des. cum eo g. d. eius
De homine que bona opera glorificant.

Bona opera tripliciter glorificabunt hominem. Pri-
mo faciendo ei societatem in morte quando relinqui-
tur ab amicis carnalibus. Apoc. Opera enim illo
rum sequunt illos. Secundo ministrando materi-
am corone eterne. ber. Peminentia nostra si crudeli mise-
ratone minuntur. paulatim gemis corona nostra pruatur.
Tertio ad modum vestis hominem decorando. ps. Assticit
regina a deo trius inuenit. deau. circu. vari. Vestis deau-
rata sunt bona opera ex caritate facta. hec tria sunt que so-
lent hominem facere gloriosum. honorabilis societas. decor
vestium. et nobilitas. Idec tria ut ostensum est vir iustus ex
bonis operibus consequitur. ad huc statum pruenit christia-
na religio qd hodie inter christianos christiane vivere obprobri-
um est. et facilis posset christianus vivere inter aliquos pa-
ganos quam inter multos christianos. Mira insania ipsi pa-
gani fidem christianam honorabilem reputant. ipi vero christiani
vitaz christiana a qua fides habet valorez suum obprobro ha-
bent. ber. Quid diuidis opus a fide inique diuidis fides
tuam perimens. Nam si fides sine operibus mortua est. mu-
nus mortuum offers deo. Idez. Quid fides que non opa-
tur ex dilectione nisi cidauer ex animo. bene honoras deum
munere fetido. bene placas deum fidei tue imperfectos. Jac-
ij. Sicut corpus sine spiritu mortuus est. Veritas christia-
ne religionis a deo odit. a multis etiam qui dicunt se christi
ros. ut scz signa eius videre non possunt quoniam tñ veritatē

A 53

habent amare super omnem thesaurum terrenum. immo
adoranda esset eis veritas ista. quantumcumque fatius contemp-
tibilis esset. Unde frater guido Cartusienus. Sime aspe-
ctu et de ore crucis affixa adoranda est veritas. In signis
huius osculantur et adorant fideles crucem. multitudinem ado-
rantes crucem exterius. crucem spualem interius per con-
temptum concubant. et in eam expuunt. et magnu[m] viden-
tia habere odium ad veritatem christiane religionis. qui eti-
am signis ei bellum indixerunt. De remedis contra
malam erubescientiam.

Non autem quatuor meditato[n]es valentes otra
erubescientiam malam. Prima meditato[n]e est erube-
scencia seu obprobrium q[uod] christus pro nobis sustinuit
q[uod] obprobrium predixerat. hebrei. tre. iii. Saturabitur ob-
probrijs. Qui attenderet obprobriu[m] christi q[uod] passus est par-
ua reputaretur verecundia quam patitur pro christo. Soler-
nitas enim pasce tunc erat propter quam de diversis parti-
bus mundi iudici conuenerant in iherusalem qui viderunt eum
pendentem in eruce. bernardus. Oratio ignominia crucis sed ei q[uod]
crucifixo ingrat[us] non est. hebrei. xiiij. Curiamus per pacienti-
am ad propositum nobis certamen aspicientes in auctorem
fidei. et consumatorem dei. ihesum qui proposito sibi gaudio
sustinuit crucem confusione contempta. Secunda est me-
ditato[n]e erubescencie seu obprobrij q[uod] sancti sustinuerunt.
hebrei. xij. Si de moyses grandis factus est negauit se filii
filie platonis. voluit magis affligi euz populo dei quam tem-
poralis peccati habere iocunditatē. maiores diuicias esti-
mans thesauro egyptorum in obprobrium christi. Et. iiiij. act
ibant apostoli gaudentes a conspectu conci. quoniam dig-
nū sunt habiti pro nomine ihesu pati contumeliam. Tercia ē
meditato[n]e illius erubescencie. quam paciuntur in futuro.
illi qui hic fugiunt eam prū. x. Quod timet impius. veni-
et super eum. Et iob. vi. Qui timet priunam. irruet super
eum misericordia. Gregorius. De repugnantibus voluntate dei dicit.

Vnde voluntatem peragunt. unde mutare contendunt et consilio dei resistentes obsequuntur. quia dispositio ei⁹ militat quod per studium humanum reluctat. Qui vere cundiam vel egestatem vel aliam tribulatōnem a deo missā nolunt recipere modo. habebunt in futuro eam longe maiorem. tunc veniet. q. viator egestas et pauperies. q. vir armatus. pū. vj. Tunc non poterit homo effugere nec ei resistere. De verecundia malorum in futuro **H**ere. xx. cōfundentur vehementer qui non intellexerunt obprobrium sempiternum qđ nunquam delebitur. **E**t. xxij. Dabo vos in obprobrium sempiternum. et ignominiam eternam que nunquam obliuione delebitur. Quarta est meditatio illi⁹ verecundie. de qua luc. ix. dicit dominus. Qui me erubuerit et sermones meos hunc filius hominis erubescet euz renerit in maiestate sua et patris et sanctorum angelorum. Tunc illi qui contempnunt modo alios. contempnentur a deo ut mors eorum non reputetur sicut ne mors unius canis. ipē enim deus ridebit de morte eorum. pū. i. Ego qđ qđ in interitu vestro ridebo.

De malitia irrisorum. **C**ap. xvij.

Tertio loco in tractatu de erubescientia tangendum est aliquid de malitia irrisorum que multum nocet ecclesie dei. etiam plusqđ heresis. Cui⁹ ratio hec est. quia dyabolus per irrisores filios dei suffocat duz paruuli sūt. hec est una de astucijs dyaboli suffocare bonū incepsum in germine. unde per serpentem religionez inchoatam in paradyso suffocavit et per platonem populum ista heliticum destruere voluit. submersione paruulorum. exo ij. et per herodem xp̄m paruulum occidere voluit. et vt euz occideret paruulos innocentes occidit. **M**ath. ii. Vnde malitia irrisorum malitia hodierna est que filios dei paruulos occidit. berñ. malitia hodierna est nascentem persecuti religionem. Vmō maior quā hodierna videtur esse malitia irrisorum quo ad hoc qđ herodes occidit paruulos iam

natos. Irrisores vero occidunt filios matris proprie. id est ecclesie in utero adhuc existentes. non enim expectant quod ecclesia pariat eos in sacramento penitentie. immo quam eito appareret in eis signa bone voluntatis ipsi suffocant eos verecundia eis faciendo. Irrisores peiores sunt quam draco de quo dicitur apoc. xiiij. qd stetit ante milierem qd erat pictura ut cum pepisset filium eius devoraret ipsi autem percuti matris ecclesie non expectant sunt etiam vulpecule vineas demolientes. canticum n. capite vobis vulpes puulas qd demolunt vineas. Sunt etiā ut bufones venenati qd pati nequeunt odorē vinee domini florentis. Ipsi videntur esse socii demonum. et in lucro et in dampno. Si dyabolus aliquem amittit dolet tanquam de proprio dampno. Si autem dyabolus lucrat aliquem sicut cum aliquis vadit ad postibulum vel ad tabernaculum gaudet tanquam de proprio lucro. Irrisores sunt adūsarum saluatoris. quia qui summe saluatori placent ipsi odio habent. scilicet animarum Gregorius. Nullum sacrificium ita placet deo. sicut zelus animarum. ergo sic deo nichil displicet sicut iudicare salutem animarum Beatum petrum vocavit dominus satanam quia salutem animarum volebat impeditire. ut dicitur math. xvij. Nade inquit post me satanas. Iudicio ergo dei irrisor satanas fit quando irrisoribus suis impedit salutem animarum. Maius dampnum videtur facere irrisor deo quando auferet ei unam animam quam si auferret ei mille corpora cuiusva alia puerale at mille corporibus hominum. Item cum tota curia celestis gaudeat de conuersione unius peccatoris irrisores domino suo dyabolo se offendentes de illa tristantur ipsi videntur christiani. et pecunias sunt a christi. id est christi contraria et inimici. johannes. iiij. Numen christi multi facti sunt. Et subditur. Hic est antichristus qui negat patrem et filium. Irrisores apostate sunt vexillum eristri habentes odio. nunquid apostata iudicare qui non permittet crucem esse in templo materiali. quanto maius apostata iudicandus est qui non permittit crucem penitentie

esse in templo spūali. Irrisores facti sunt peditores eodē
 ore xpm per sequentes quo ad mensam eius comedunt. Ip
 si suic noctue lucem odientes et cum claudicēt et ceci sint
 irridēte tamen recte incedentes et videntes. Sunt etiam
 lupi agnos dei et oves clamoribus exterrentes. Item ip
 si impij sunt in deum. in matrem ecclesiam in proximum et in
 seipso. In deum dum filios eius occidunt. In matrem
 ecclesiam tam militantem quam triumphante in dum de
 fraudant eam gaudio quod habere debuit de conuersione
 peccatorum. Nonne impius esset in matrem suam qui po
 eius quam peperisset filium cum magno cruciatu. quando
 deberet consolari in filio suo nato. occideret ei illum. sic fa
 cit irrisor matris ecclesie. Jo. xvij. Mulier cum parit tri
 sticiam habet quia venit hora eius. cum autem peperit pu
 erum iam me. pressure ppter gaudiu. quia natus est ho
 in mundum. Item impij sunt in deum quia rursum eruēti
 figunt filium dei et super dolores eius addunt dum animas
 pro quibz morte sustinuit ei auferūt. Impij sūt in proximū
 dum vulnus spirituale ipsius iam per penitentiam sanatu.
 iterum concidunt. Job. xvij. concidit me vulnera su per
 vulnus. derisores fratres suos a dyaboli carcere liberatos.
 iterum capi faciunt. Non reputaretur cristianus ille qui
 cristianos liberatos a careeribus paganorum iterum capi
 faceret. Quid ergo dicendum est de his qui liberatos a
 carcere dyaboli iterum capi faciunt. Dij retrogar de dyab
 oli videntur esse. maiorem compassionem haberent de
 risores de cane uno vel asino. quam habeant de fratribus
 suis. Si enim canis portaretur a lupo liberarent eum si
 possent. et si asinus alieuius cecidisset in lutum ipsi in
 uarent ad leuandum eum. fratres vero suos impediunt
 ne a lupis infernalibus liberentur. vel ne a luto peccati
 subleuerent fratres suos a naufragio liberatos ita submergi
 faciunt. Impij etiam sūt in seipso qz cū in mari huius mudi

naufragenetur tamen penitentiam q̄ scdm iero. est secūda
 tabula post naufragiuz sine quo euadere nequeūt odio ha-
 bent Exquo aliquis est in mortali peccato si omnes ange-
 li et omnes sancti rogarent p eo non posset saluari nisi pe-
 nitentia p eo intercedat. Vnde mirabiliter esset penitentia
 amanda peccatoribꝫ tanquam singulare remedium ipso-
 rum. Irrisoribꝫ ad paradisū transire volūt . tamē pōtez
 per quem solum transire possūt sez penitentiam odiūt Ip-
 si ppitiatōne indigent cum rei sunt eterne dampnato mīs .
 tamē ppitiatorum odiūt sez penitentiam per quam solaz de-
 um possunt habere ppiciūm. De ppitiatorio legitur exo-
 xxv. usq; hic. De supbo ornatu lectorꝫ. Ca. xvij

Post superbiam ornatus humani dicendum est de
 supbo ornatu lectorꝫ. Notādum ergo q̄ tria pos-
 sunt esse reprehensibilia in lectis sez nimia mollici-
 es. p̄sitas . et magnitudo. aliqui enim tam magnos lec-
 tos faciunt q̄ dyabolus bene posset quiescere ibi cum eis
 In paruo lecto pauperis non inuenit dyabolus vbi quiue-
 scat. ysa. xxvij. Coangustatū est stratum ita ut alter deci-
 dat et pallium breue vtrunq; operire non potest . et math.
 xij. Cum immundus spūs exhibet ab homine ambulat per lo-
 ca arida querens requiez et non inuenit. Loca arida sunt
 pauper lectus et pauper domus pauperis . vbi nō inuenit
 requiem dyabolus . Debent autem cohibere homines a le-
 ctis superbis. Primo maledictio. que fit eis. Amos. vi.
 Ne vobis qui dormitis in lectis eburneis et lascivitis in
 stratis vestris. pauper intrans lectum suum benedictione
 premissa facit signum crucis super lectum suum . superbo
 intrat lectum suum superbum . maledictione dei premissa.
C Secundo consideratio lecti dominici crucis. scilicet de
 quo lecto. Augustinus. Lectum suum dimisit cristus di-
 scipulis suis . q̄cūq; vult cū illo q̄escere in celo . cum illo in
 isto iaceat lecto . moriat in cruce si vult crucifixū placatū
 videre . crucē at xp̄i itelligo totā ritā ei⁹ cruciatu plenaz

Superbus minister est cui non sufficit lectus domini sui.
 bernh. Circuire possum celum terram mare et omnia que in
 eis sunt. et non inuenio te nisi in cruce. o bone ihesu ibi ia-
 ces. ibi dormis in meridie. Idem. Domine reuolue vitas
 saluatoris ab utero virginis usque ad patibulum crucis. non
 inuenies in eo nisi stigmata paupertatis. Tertio timor lec-
 ti infernalis. De quo lecto ysa. xiiij. Detracta est ad in-
 feros superbia tua concidet cadaver tuum. Sube te ster-
 netur tinea. et opertimentum tuum erunt vermes. Interli-
 Cui prius pallia auro gemmisque distincta satis moleste
 sustinebunt superbi qui nunc nullo modo iacerent in lecto
 in quo alius iacuerit qui nunc pati non possunt quia in lec-
 to eorum esset pulex quando in lectis eorum tineae sub eis
 et vermes super eos. ad augmentum vero molestie eis quia
 nunquam consueti fuerunt talibus. Ad augmentum etiam
 pene erit quod lecti illi nunquam mutabuntur. Non est ita
 pulcher lectus in mundo in quo aliquis non grauaret iacere per octo dies continue. quam graue erit iacere in taz
 horribili lecto homini delicato pluribus annis quam sint
 aque gutte in mari. Quarto amor lecti interioris. amore
 enim illius lecti deberent negligere lectum exteriorum. In
 lecto conscientie quiescerent ipsi de nocte et de die. et etiam
 deus cum illos. si diligentiam debitam haberent circa illum.
 Ideo laudandus esset per singulas noctes exemplo dauid
 sicut viri delicati volunt habere candida linteum quasi
 singulis noctibus. De lecto isto canamus. Lectus noster floridus.
 econuerso lectus aliquorum per negligientiam eorum non
 floridus est sed sordidus. et ubi quiescere debuerunt cum
 deo ibi inquantur et cruciantur cum dyabolo. Quinto osidato lec-
 ti in quod corpora ponentur in morte. sed osidato sepulchri in quod a
 vermis corrodetur. Ecce. x. Cum moritur homo heredi-
 tabit serpentes pessimas et vermes. Incongruum est ca-
 dauer pomum taz superbo leo. quod penitus est in tanta vilis sepulcro.
 Sexto osidato illis lecti in quod nobiliora per hois iaceant eorum

f 56
Nec nolis superbus. eoz illius iacet super lectum immun
dicia plenum sez stomachum. **C** De superbia que ap
paret in equitaturis. **C** Cap. xix.

Equuitur de superbia que apparet in equitaturis.
que quadrupliciter apparet. Primo in multipli
catone equorū que prohibita est etiam regi. deuē.
xvij. Cum fuerit rex constitutus non multiplicabit sibi
equos nec reducet populum in egyptū equitatō numero
subleuat. Secundo in non necessario usu equorū sicut ac
cidit illis qui per modicam leucā nolunt ire nisi equitent
qui p nichilo vident' pedes habere cum non ambulent ex
illis. Pedes habent et non ambulabūt. Impotentiores vi
dentur esse paliticis cum ire non possunt nisi habeant mul
tos eqs. Tertio in pulchritudine equorū sicut accidit illis
qui eqs volūt habere impinguatos ad pascēdum oculos
homīnū. Quarto in nimia exquisitōne vel ornatu equorū.
sicut illi qui dimittūt xp̄m nudum in pauperib⁹ et famelis
cum et eqs suos argento vel auro falerant. Multa sunt
que deberent homīmem colibere a superbia ista. Primum
est multiplex committatō quā facit scriptura talib⁹ zach.
x. Confundentur ascensores equorum. Et zach. xij. Per
euciam omnem equum in stupore. et ascensorem eius in
amentia. In stupore dicit glosa. ita ut qui viderint per
eussos stupeant. et ascensores eorum pressi magnitudine
periculi vertantur in amentiam. Eccl. ysaie. xxxi. Ne qui
descendunt in egyptum in equis sperantes. Secundus
est exemplum cristi. qui non legitur equitasse sed semel
tantum asinasse. et tunē ibat ad mortem suam. insignum
q̄ multi equitando tendunt ad mortem eternam. Multus
detet mouere homīmes exempluz illud. zach. ix. Ecce rex
tuus venit tibi sedes sup asinā. et disperdā quadrigā ex ef
fraym et equū de iherusalē. disp̄gere deberet exemplū istud
de ecclia equū. Mirū est q̄ seruus non erubescit ire eques
ex quo domin⁹ vadit pedes. ber. Magna impudētia est vt

ubi se eximamini maiestas vilis vermiculus intumescat.
Tercium est exemplum sanctorum. Indecens enim est ex quo
 filii dei scilicet viri iusti pedites incedunt. seruos dyaboli. eq-
 tes incedere. Hac prueritate dicit salomon se vidisse. ecclesie
 x. Vidi filios in equis et principes quasi seruos ambulantes
 super terram. Quartum est hoc quod cum equitature habetur
 a superbis ad gloriam tamen diligenti aspiciendi potius ce-
 dit ad ignominiam. Non fratres guido Cartusieni. Quo non glo-
 rias de fortitudine qui de infirmitate gloriat. Equus qui te-
 fert infirmitas tua est fortitudo et si eum ferres Quintum
 est quod superbia hec apostasia est in fidelibus. ab renunciauerunt
 enim pompe dyaboli in baptismio. Non pompatice incedere a
 postasia est eis. Amos. vi. Ve vobis qui opulenti estis
 in syon et confiditis in monte samarie. optimates capita po-
 pulorum. ingredi entes popatice domini israhel. Sextum est quod
 superbia ista multum constat et pax utilis est. Quantum ostatur
 hec superbia multi apercipi legunt in libro expientie quaz in li-
 bris scripture. Multi enim de paupertate sunt haec de causa.
 et merito quia care emunt eis et voluntarie super eos come-
 dent equi. hic est enim unus de velotribus modis de paupe-
 randi aliquem. quoniam equi comedunt super eum nec solum superbiorum
 comedunt super eos. immo etiam comedunt eos quoniam illi eis
 pascuntur de rapina. Qui enim comedunt super alias raptorum est
 eo modo loquendi quod aliquis de omnibus comedere pallium suum quoniam comedit
 illud propter ignoratuz est pallium possumus dicere quod eis super
 pborum raptorum comedunt eos. non sunt etiam superbiores homines
 equi cum faciliter sine equo perveniret ad celestem patriam quam
 in equo faciliter etiam effugit aliquis manus hostium infernali si-
 ne equo quam cum equo. psalmus xxx. Dicunt mali super
 equos ascendemus. Et subditur. Ideo velotribes erunt
 equi qui persequuntur nos. Nec solum parum utiles
 sunt equi superbis. immo etiam valde nocivii sunt eis.
 Cuius enim aliquid gati sunt illis. vinculo nauis amoris ipsi trahuntur
 eos ad patibulum infernale. Merito in inferno puniuntur

750

qui p̄p̄is exp̄nsis equos pascit a quib⁹ illuc trahitur
Septimum est amor pauperū timendum est ne deus offe-
datur multū quando subtrahit̄ ori suo in pauperib⁹ vnde
equi imp̄gantur. ¶ De superbia que apparet
in familia. ¶ Cap. xx.

¶ Equitur de superbia que in familia apparet. et sicut
tria reprehensibilia in familia alicuius potentis.
Primū est mltitudo eccl̄s v. rbi mltē sūt opes mul-
ti sunt qui comedunt eas. et quid p̄dest possessori nisi qđ
cernit diuīcias oculis suis. Secundū est vita īhonestā
berñ. Ne dixeris sanum dolentem latera. hoc est rete dixe-
ris bonum mal' īmitentem. Nō est tuta bonitas tua obſer-
fa malis. non magis quam sanitas vicina serpenti. ps. Nō
habitabit ī medio domus mee qui facit superbiā tē. Ter-
ciū est īutilitas. faruum est enim habere familiam īu-
tilem sibi p̄. viiiij. In cunctam regis minister īutilis fu-
nirebit. Et Math. xxv. seruū īutilē p̄icite ī tenebras.
exteriorēs. Et sicut dixim⁹ p̄us qui p̄ompatici sūt quātū
ad multitudinē equorū. apostatas eē et trās gressores bap-
tismatis quo pmiserūt renūciare p̄ompis dyaboli. sic p̄f-
sum⁹ dicere de illis qui p̄opatici sūt. quātū ad magnaz fa-
miliaz q̄ gaudet de mltitudine familie sequētes eos. Sunt
enī sic factū q̄ deferrēt mel et gauderēt. eo q̄ multe musce
irent post eos. Señ Mlti aliqz omittat̄. mel musce secū-
tur. lupi cadaueria frumenta formice. p̄da sequit̄ ista turba
non hoiez. qñqz familia q̄ credit sup̄bo esse suā poci⁹ fami-
lia dyaboli est. custodiēs eaz dyabolo. Nēdit etiā eam dyab-
olo dū peurat q̄ ipa corrūpat̄ in iudicō vel alio mō. Dñ
qz etiā viuu sepelit eū. dū ei adulat̄. gg. loquēs d illo vbo
Math. viij. simile mortuos seplire mortuos. s. Diē mor-
tuus mortuum sepelit. cum precator̄ peccatorem aggere
adulatōnis p̄mit. familia etiam superbi ei comedit duz tē-
poralia q̄ ei vmita sunt p̄ amorem consumit. Aug⁹. Nam
amatores temporaliz fecerūt mēbra sua. vñ solēt dicere

auari. cum bona eorum comeduntur se comedunt

Con superbia coniuiorum.

Cap. xxij.

Superbia coniuiorum appetit. Primo in hoc quod magni et diuites mutant qui non indigent et pauperes relinquentur. contra illud luc. xiiij. Quis facies coniuium vici pauperes. debiles. claudos. cecos. et beatus eris quia non habent unde retribuere tibi. retribuetur enim tibi in retributone iustorum. Secundo in hoc quod multi sunt ministri in supbo apparatu. Qui autem gaudet de multitudine superbiorum ministrorum veniet hora cum vellet habere unum leprosum misericordiam nec habere poterit. sicut patet in dominis epulatone. Luc. xxiij. Lazarus erat viceribus plenus et domines eius ministerium desiderabat propter superbis misericordias quos hic habuerat. non gaudebat dominus de talibus ministris. cum diceret. Non habitabit in medio domus mee qui facit superbiam. Tertio in varietate ferculorum et de auratone et splendorie eorum ad vanam gloriam. Sed. Non magna nobis constat famas. sed ambitus. Idem ies non sunt homines dentibus ore et ventre ad pompa contenti oculis quam gulosi sunt. Quartu in vasis aureis et argenteis. magna stulticia est acquirere vas aurea et argentea. ad replendit ventre quod est vas immundicie. tamen ad replendum vas vinaria que munda sunt mediocre sufficiant vas vel lignea.

Quinto in multitudine musicorum instrumentorum. Job. xxij. Tenent tympanum et citharam. et gaudent ad sonum organi. ducunt in bonis dies suos. et in puncto ad inferna descendunt. psalmus qui nro. Et lira et tympanum et tybia et vinum in coniuiis vestris et opus domini non respicit scilicet iusticiam quam faciet in die iudicij.

Con superbia edificiorum.

Cap. xxij.

Sequitur de superbia edificiorum. Notandum ergo quod circa edificia primo est reprehensibile multitudo dormitorum. psalmus quinto. Ne qui coniungitis dominum ad domum. Item magnitudo summi pretiositas.

delectabilitas Delectabilitas vero aetenditur circa colo
 res picturarum. et quantum ad caliditatem in hyeme et
 frigiditatem in estate. **Jere.** xxij. **Ne** qui dicit. Edifica
 bo michi domū latam et cenacula spētōsa. ecce magnitudo
 qui apit sibi fenestras. ecce delectabilitas. et facit laquea
 ria cedrina. ecce sumptuositas. pungitq; synopide. interl. i.
 xpi sanguine. Secundo quādō de rebo iniuste acquisitis
 fiunt. **Jere.** xxij. **Ne** qui edificat domū suam in iniusticiā
Terto intentō malā sez quādō fiunt ad vanitatem non ad
 necessitatē **Señ.** Dom⁹ monimentū fit aduersus infesta
 corpori. hanc vtrū sepes erexerit an varius lapis gentis
 aliene nichil interest scito te homines tam bene culmo quaz
 auro tegit. Contempnите cetera q; supuacius labor velud
 ornamentū et decus ponit. **M**emētote nichil p̄ter animuz
 esse mirabile. cui magno nichil est magnū **D**eberet aut̄ co
 hibere homines a supbia edifitōz. Primo male dictō que
 fit eis. ysa. v. **Ne** qui cōiungit̄s domū ad domum tē. et
 ex illo. **Jere.** xxij. **Ne** qui dicit edificabo michi domū latā
 multum timenda est maledictō dei. cum tantum timeatur
 maledictō unius sancti. cum domin⁹ dicturus sit maledi
 ctis. **Ite** in ignem eternū. **Mat̄h.** xxv. Secundo hoc q;
 superba edifica exosa sunt deo. **Amos.** vi. detestor ego su
 perbiā iacob. et dom⁹ eius odi. Magna perūsitas est q;
 homo amat q; deus odit. Tertō exempla et p̄cipue xpi q;
 in natūrātē sua p̄ domo habuit diuersorum. in morte se
 pulchrū in vita sua nō habuit ubi caput reclinaret **Mat.**
 viii. **Vulpes** foureas habent et volu. ce. ni. si. aut ho. non
 hab. ubi cap̄ su. reclinar. berñ. Intolerabilis impudencie
 est vt ubi eximāuit se maiestas ibi vermis intumescat.
Ad idem valent exempla sanctorum qui in casulis habita
 uerunt **A**d hebre. xi. **F**ide abraham demoratus est abra
 hā in éra repromissiōis tāq; in aliēa in casul'bitādo cū ysa
 ac et iacob et cohēredib⁹ suis repromissionis eiusdē. expecta
 bat em̄ fūdām̄ta hñtē ciuitatē e⁹ artifex et ditor est de⁹

Item paulus heremita visitatq[ue]a beato anthonio quesuit
 an adhuc xpiana religio ritus gētium in edificijs sumptuois imitaretur. et auditō q[uod] sic flens deplāxit hanc supfluitatem conquestū homines tante vanitati deditos cum xpianozz deberet esse coartatō dicenciu[m] non habemus hic manētem ciuitatem sed fu[m] inquirim[us]. Quidam etiā antiquum habitabant in cauermis petraiz alij in concavitatib[us] arborz. Legit etiam de quodā heremita qui habebat hospicium ad modū sui sepulchri. cum imperator eū interrogass[et] cur hospiciū suum cōmensuralset corpori suo. Respondit. Sufficit hoc homini morituro sic pueni sepulchrz. et addidit. id est melius p[ro]silit de tuzurio in celum quā de pallatō. Cito q[uod] supbia edificia sepe sūnt de inurijs pauperz. Ibi em[er]it[ur] ponunt q[uod] deberet dari pauperib[us] Iero. loquēs de paulo. Nolebat inquit in hijs lapidib[us] pecunia effundere. qui cum terra et seculo transituri sunt. sed in viuis lapidibus qui voluunt sup terram ex quib[us] magni regis ciuitas extriuit. Quinto quia sepe ex rapnis et alijs iniuste acquisitis sūnt. Unde lapides et hiuusmodi que in edificijs sūt accusabūt domīnū domus apud deū. Abaeue ii. Lapis de pariete clamabit. lapis qui inter iuncturas edificoruz est respondebit. Sexto faciūtas que est in extruendis hmōi edificijs. q[uod] patet p[ro]mo q[uod] cum vita homis breuior nūc sit quam antiquozz. ipi tamē magis sumptuosas domos volunt h[ab]re quam antiqui habuerint. Ipsi sedz Iero. sic edificant quasi semper victuri sint. sic autem comedunt et bibunt quasi eras morituri dicentes. comedamus et bibamus eras enim moriemur. Secundo q[uod] pulchrum stabulum scz habitaculū corporis volunt habere de domo vero conscientie in q[uod] debet habitare non curant. Ipsi pulchras domos edificant in via. cum potius deberent edificare in patria. Ipsi domos edificant quas sciunt ex necessitate ruinas. Mathei. vicesimoquarto. Amen dico vobis. Non relinquetur lapis sup lapidem. qui non destruetur.

et signa . xv . dierum que pcedent inter diem in dictis enu
 merat Iero . istud quod omnia edificia ruent . Amos . iii .
 percuciam domum biemalez . cum domo estiuia . et peribunt
 eburnee domus et dissipabunt edes multe . Spaliter autem
 deberent cohabitare claustrales a superbis edificiis ista que
 sequuntur . Primo hoc q ipsi cū sint iam mortui mudo neces
 saria sunt eis sepulchra potius quam palacia Secundo hoc
 q sollicitudinem circa huiusmodi solet sequi morum ne
 gligentia . Bern . Video quod non sine magno dolore vi
 deri debet quosdam post aggressam xpi miliciam . rursum
 secularibus implicari negotiis . rursum terremis cupidita
 tibus immergi . cum magna cura erigere muros negligere
 mores . Preterea negligentia exteriorum edificiorum signum
 est q claustralium habeat circa interiora . bern
 Animum intentum interioribus . magis deceret inculta et ne
 glecta exteriora quibus incola domus sepius alibi conuer
 sari dimoscit . qui circa exteriorum vilius se denunciat . Et
 conuersato claustralium in celis debet esse . id non ita sol
 licite debent edificare in terra sicut illi quorundam conuersato
 est in terra . Ps . superbia edificiorum est quedam iniuriantem
 superbiorum hospitum a quibus claustrales superbiam addi
 scunt . Eccl . xiiii . Qui comunicauerit superbo induet superbi
 am . Verisimile est q sic oportet claustrales habere domos
 humiliores alijs . sicut et humiliores vestes alijs . Et sicut
 color viridis et rubeus et varius intollerabiles sunt in vesti
 bus claustralium . Sic huiusmodi colores intollerabiles
 videntur esse in domibus eorum . q si aliquis dicat q in hu
 iusmodi condescendit infirmitatibus hominum . R . q tantum
 condescensus est in aliquibus claustris carnalibus hominibus
 et infirmis ut pene omnes carnales facti sint . Vn . bern .
 Abiecta sancta simplicitate quasi religiosas nobis qual
 dam curamus habitacionem honestates . in quibus tantum
 est compassum animabus . ut pene in hoc omnes effecti si
 mus animales . Idem . Admittantur animales suscipiantur

269

in omni bemiolentia caritatis. portent in omni patientia
bemigntatis. sed qui eis compaciunt. non eis conformen-
tur. nec sic querant eorum pfectum. vt ppter eos cogan-
tur incurrire ppositi rigoris in religione defectum. Itz
claustrales ut veri israhelite vel veri hebrei debent esse et re-
putare se peregrinos super terram. Vnde edificare debet
non domos ad habitanduz sed tabernacula ad deferendu
Vnde bernh. Obsecro in peregrinatōne huius seculi in mil-
cia super terraz. non edificem nobis domos ad inabitā-
dum. sed tabernacula ad deferenduz. utpote cito euocādi
et migraturi in patriam et ciuitatem. In castris qui ppe su-
mus. in alieno militam. in alieno laborat. facile est quic
quid naturale est. Nunquid non facile est solitario et suf-
ficiens nature et congruum conscientie ipm sibi cellam de-
sgis conterere. de luto plasinare Vnde oportet operire et
decentissime inabitare. Quid amplius querenduz. Etsi
usu sapient huius delectatōes. etiam sint qui vtant tan-
quam non vtentes. tamen contemptu melius quam usu vī
eunt huiusmodi affectōes. Idem ipsi de quibz sollicitu-
do suorum vitōrum inducit contemptum. et negligentiam
omnī exteriorz ipsi sibi edificant formam paupertatis et
sancte simplicitatis speciez. nulla sic artabit artificū indu-
stria sicut eorum negligentia. debent etiam claustrales ab
huiusmodi cauere ppter bonum exemplum. humiles em
domus eorum et pauperes. in alijs frenant concupiscentiā
in alijs vero circa amorem paupertatis afficiunt conscienti-
am. Ps. quando claustrales construunt superba edificia ac-
cedit frequenter q̄ construunt ea de mendacij. mittūt em
questuarios pdicatores Construunt etiam ea de bonis ma-
le acceptis ab usurarijs et raptoribz. a quo periculo liberi-
funt. quando domos humiles construere volunt. Si vero
aliquis dicat pulchritudies domoz esse necessarias clau-
stralibus ad recreatō nem. Rx. q̄ viri spuales poci⁹ debet
delestatī in aspectu celi quam in aspectu testi. et poci⁹

464

deberent admirari opera dei quam opera hominum. Legit de
beato berni. qd ipse fuerit cum rideret tuguria pastorum
te et a culmo silia casulis p'stiniis cisterciens. qui tunc incipie-
bant habitare in magnis edificiis. pulchritudines iste fo-
renses sunt honestates sicut dicit berni. propositum eneruauit
et m. sculum amnum effeminauit.

De superbia libroꝝ. **C**ap. xxiiij.

Sequitur de superbia libroꝝ que est de aurato libro
rum. Primo valet contra hec exempla. et p̄cipue
exemplum filii dei qui liber vite est qui humiliari
voluit usq; ad hoc qd nouissimus esset. Intollerabilis est
superbia in alijs libris. ex quo liber vite tantum humiliat⁹
est. Et Iero. in plogo super iob. habeant qui volunt vete-
res libros vel in membris purpureis auro argentoq; de
scriptos vel in initialibus ut vulgo aunt litteris enera mag-
exarata quam codices dummodo michi meis permittant
pauperes habere cedulas. et non tam pulchros codices
quam emendatos. apostolus. ii. thy. iij. Affer autem te
cum libros maxime membranas Secundo hoc qd sapientia
dei amat corda humilia. Vnde math. xj. Abscondisti hoc
a sapi. et pru. et e. Amat enim corpora humilia. Vnde sapi-
entes hoies sepe parui sunt. Vnde sapi. Se pe e sub palli-
olo sordido sapientia. pū. xj. Vbi humilitas ibi sapientia
Tertio modo sapientia amat humilem scripturam. Tertio
quia scriptura humilitatem docet. vnde humilitatem det
habere. Patre legem ait sapiens quam ipse tuleris. Legē
humilitatis p̄cipit sacra scriptura. vnde debet eaz seruare
Quarto hoc qd puerilitas est litteras aureas et argenteas
amare et in hijs delectari. Sene. Plurimumq; est qd non pu-
ericia sed quod grauius est puerilitas remanet. Quinto
quia hoc quasi quoddam adulterium spirituale est. ama-
re pulchritudinem scripture. cum amare deberent ipsam
sapientiam. vnde de illis potest exponi illud. ii. pe. ii. habē-
tes oculos plenos adulterij et incessabilis delicti. Sponsa

em est sapia nostri intellectus. Cap. viij. Quelum eam spō
sam assumere michi te. Scriptura autem quasi ancilla est
ipius sapietie. Vnde plus debet amari sponsa quam ancil
la id est sapientia quam pulchritudo scripture. Vnde caue
dum est ne ancilla tante pulchritudinis sit. q̄ relata pul
chritudine sapientie animus cum scripture pulchritudine
fornicetur. Sexto q̄ valde impium est oculos pascere au
ro et argento quando homo videt tot filios dei famelicos
visus plura habet vnde pasci potest quam gustus. Cabet
enim solem et lunam et stellas et flores in numeros et multa
alia vnde pasci potest. vnde valde impium videtur esse xpia
no ori dei subtrahere in pauperibus. vnde oculi eius delecte
tur. ad quid depingit aliquis vel flores in libro suo. Non
ne sufficiunt ei homines et flores quos deus creauit. Sep
timo quia tales contumeliam inferunt sapientie cum non
reputant dulcedinem eius sufficientem ad consolatōnem
studentium. cum scriptum sit. eccl. xxij. nihil dulcius q̄
inspicere in mandatis domini. Et. sapiē. viij. Intrans in
domum meam conquiescam cum illa. scz sapia. non habet
amaritudinem conuersato illius. nec te diu coniunctus illi
us sed leticiam et gaudium. Octavo quia parum valeat
ipsa pulchritudo scripture. non enim hominem faciat eos
i. non faciat oculis visu. nec auris auditu et.

De superbia cantus.

Cap. xxij.

Sequitur de superbia cantus. Primo reprehensi
bile in cantu est. cum quis nimis blandam vocem
querit. vel ad gloriantur vel ad delectandum.
Vnde gregor. Cum blanda vox queritur. sobria vita deser
tur Aug. Quocies me plus delectat cantus quaz res
que cantat tociens me grauiuter peccasse confiteor. Secū
do vocis fracto. Vnde in legendā sancti sebastiani putas
ne illum inter xpicolas numerandū. qui tonsuram diligat
comam comit. sappores querit et vocem frangit. fracto vo
cis signū est fracto animi sicut erispatō crinuz in homib⁹

466

corrugato vestium in mulieribus. sic reprehensibilis est fra
ctio vocis in cantoribus et sicut ventus facit in aqua crispa
tonem. sic ventus vanitatis hanc crispatonem vel fractio
nem vocis ut frequenter facit. **C**antus talium oblaſciūa
factus. ſilis eſt cantus. de quo legit exo. xxxii. **V**ocez ca
nencius ego audio ait moyses. **C**unqz appropinquasset ad
caſtra vidit vitulum et thoras. In vitulo qui eſt animal
laſciuum. laſciūa intelligitur. **V**nde cantus adorantium vi
tulum eſt cantus eorum qui vocem frangunt oblaſciūam
Tertio nimia exaltatio vocis sicut faciunt qui potius vo
lunt cantare alte quam apte qui tanquam volunt ascendere ca
tando qz quandoqz frangunt ſibi colluz ſpualr. vel quandoqz
ad litteram rumpunt ſe qz ex superbia puenit. **S**uperbia
enim plus audet qz poſſit. **R**eprehensibilis eſt etiam in cantu
additō punc torum vel subtractō. quaſi enim quedam speci
es barbarismi videat hec eſſe in cantu ſicut in ditone bar
barismus fit ex additōne vel subtractōne littere vel ſillabe
In cantu etiaz non videat approbanda vox falſa picipue in
cantu clauſtralium et mirum eſt quomodo talis vox qui
busdam tantum placet cum ipa adeo deformis videat eſſe
qz eam oportet abſcondi inter alias voces alioquin non eſ
ſet decens vel decora. **E**x quibus bonis naſcatur
Cap. xxv.

Superbia quandoqz oritur ex bonis nature. quādoqz
ex bonis fortune. quandoqz ex bonis gratie. bona
nature quedam ſunt corporis et sanitatis. fortitu
do. agilitas. pulchritudo. nobilitas. libertas. Quedam ve
ro anime ut rectitudine ingenij. velocitas bonitas memoria
potestas. tollandi exercitium ſpuale. naturalis disposi
tio ad v̄tutes seu v̄tus naturalis. **B**ona fortune ſunt bona
exteriora que ſunt in potestate hominū que ab hominibus
poſſunt auferri. ve ſunt diuicie delicie. et dignitates. laus
ſeu gloria et gratia humana. **B**ona gratie ſunt scientia et vir
tutes. ex iſtis bonis naſcitur superbia. naſcitur enim ex

267

pulchritudine. Poeta. Fastus inest pulchris. sequitur superbia formam ex nobilitate. Salustius. Omne malum nobilitatis est superbia. similiter nascit ex alijs bonis nature. Item nascit ex bonis fortune sicut ex diuicijs. Aug. remis diuicium est superbia. Eccl. xl. Facultas et virtutes exaltant cor. Item ex bonis gratie ut ex scientia. scientia enim inflat secundum apostolum. Quod fatuus sit qui de bonis suis superbit.

Cap. xxvi.

Possunt autem quinque rationes assignari quare fatuus sit et impius qui de bonis suis superbit. Prima quia ipse quodammodo inferior est etiam irrationalibus creaturis quia ille tantum sit in miseria pene. homo vero in miseria culpe et pene. Ps. creature irrationales unice debent mortem postquam nichil mali omnino sentient. homo vero impius debitor est duplicitis mortis. quia post transitoriam habebit eternam. unde non parum fatuus est peccator qui superbit se alijs superiorum reputando cum brutis sit inferior. Secunda quia de quibus bonis superbit. ipsa bruta eum excedunt. sicut fortitudo corporis et agilitas. Ipsi etiam iudei et sarraceni et alii pessimi homines plus habent de illis bonis quam ipse habeat. ipi etiam demones plus habent scientia quam ipse. quod videt esse unum de maximis bonis que habent impij. Unde valde fatuus est qui de bonis illis superbit in quibus ademonib[us] superat. Tercia quia bona sunt illis ad verecundiam verius quam ad gloriam Aug. ad impium inquit. Nonne vides te debere erubescere de bonis tuis. si domus tua plena est bonis et te habet malum. Quarta quia ipsius ei bona non sunt. Sed nichil est homini bonum sine se bono. Est enim bonum homini quod est ei materia infirmitatis et impedimentum salutis. Sap. Omnia que extra nos sunt bona quecunq[ue] homino sorte contingunt non ideo laudantur quod habuit quis ea. sed h[oc] honeste sit usus. Ideo dicit seneca. quod stulto nulla res est opus. Nulla enim res est utilitas. Quinta quia de quibus

Superbit habet tantum dispensatō nez in eis et periculū im
mīmet ei duplex. p̄ticulū enim est ei si sortem amiserit. et
etiam si lucrum non reportauerit. et de utroq; disticta ra
tō exiget ab eo. Unde qui de multitudine bonorū istorum
superbit de magnitudine honoris sui superbit.

Quod fatuum est superbire de bonis corporis ut de sa
nitate. et huiusmodi. **C**ap. xxvij.

Specialiter tamen fatuum est superbire de sanitate
corporis. Primo quia momentanea est. homo
enī qui sanus est hodie cras infirmus vel mortuus
est. Iaco. iij. Rue est vita nostra vapor est ad
modicum parens ēc. Secundo quia hostis familiaris est
corpus. et ideo multum nocivus. Nulla enim pestis effica
eior est ad nocendum quam familiaris mimicus ait sapi
ens. Non debet ergo aliquis superbire ppter sanitatem cor
poris sed potius timere. quia in maiori periculo est homo
cum hostis eius sanus est. Tertio quia sepe est occasio in
firmitatis anime sicut econuerso. scriptum est ecc. xxij.
Infirmitas grauius sobriam reddit animam. Non est su
perbiendum de sanitate pedis si caput infirmatur ad mor
tem. Sic non est superbiendum de sanitate corporis. ex quo
infirmitas in anima est ad mortem. homo sanus corpore et
infirmus mente similis est pomo exterius sano interius pu
tido. De fortitudine etiam corporis fatuum est superbire
eum scriptum sit. Pap. vi. Fortibus fortior instat cruci
ato. et eum lucta continua sit inter corpus et spūm. Caro
enim concupiscit aduersus spūm. et spūm aduersus carnem
quanto corpus forcius. tanto plus timendū est spiritū
et ad litteraz hie sepe videmus q̄ fortiores corpore infirmi
ores sunt mente. Minus enī resistere possunt ire luxurie
et ceteris viciss. Fatuus est superbire de corporis volocita
te. cum corpore sit velud eq̄ qdā in q̄ hostes infernales ut
frequenter ducunt spūm ad mortem ipsi. et ideo quanto
equo velotōr tanto celerius venit ad mortem. In velocitate

269

etiaz ista a cambo supatur. vnde fatuum est q̄ hō de hoc supbiat. in quo camibus inferiorez se videt. De pulchritudine etiam corporis fatuum est superbire. cum corpus sit q̄ si quoddam sepulchrum. Aug⁹. Corpus peccatoris mortue anime est sepulchrum. Vnde cum quis de pulchritudine corporis superbis id est ac si mortuus de pictura se pulchri superbiat. Idem etiam est ac si superbiat de sterquilino niae cooperio.

Quare nobilitas carnis sit contempnenda.

Cap. xxvij.

Ne nobitate etiam generis fatuum est superbire. Primo quia nobilitas carnis sepe meliorē nobilitatem sez anime aufert. Sapiens non est quo sibi aliquis de nobilitate generis blandiat' si ex meliori parte sit famulus. multo indignius est seruire mente quā corpore. Secundo quia ex eodem patre & eadem matre sum⁹. Non legit dominus fecisse unum adam aureum vñ essent nobiles. & unum luteum vnde essent ignobiles sed vnicū et illum ex luto plasmavit ex quo omnes exiūimus. vnde si aliquis ex hoc solo nobilis est. quia ex nobili patre aut nobili matre aut omnes erimus nobiles aut omnes ignobiles. quia aut primi parentes fuerunt nobiles. si ipsi fuerunt nobiles. ergo & omnes nos nobiles sumus. & etiam eque nobiles sumus. cuz geniti ex eque nobilib⁹ eque nobiles iudicent. Si vero fuerunt ignobiles ergo omnes nos ignobiles sumus. cum geniti sumus ex eque ignobilib⁹. Mal⁹. ii. Nunquid non pater unus omnium nostrum. Nunquid non deus unus creauit nos. quare ergo despiciat fratrem suum unus quisq;. Tertio contempnenda est nobilitas carnis quia ipse deus contempsit eam. Noluit enim ex nobilib⁹ reges eligere in principio synagoge. Vmo primum regem sez saul deposit asinas assumpsit. sedum regem sez dauid deposit fetantes accepit. tempe etiā gratie ignobiles elegit potius quam nobiles. i. Co. pmo. Ignobilia & contemptibilia mundi elegit deus. Quarco quia

47.

nobilitas non est illius qui de ea gloria sed poscens est illo
rum a quibus ipse descendit. Señ. Nemo in gloriam nostram
vixit. nec quod ante nos fuit nostrum est animus nobilem fa-
cit. Quinto quia in veritate non est nobilitas sicut p̄hi di-
cunt. Señ. Nemo altero nobilioz nisi enim rectius est in
genium et bonis artibus aperiūs Job. Nichil aliud est no-
bilitas quam antique diuincie Job. quid est eques aut
seruus aut libertinus nisi nomina ex ambitone vel iniuria
nata. Sexto quod illud unde conatur nobilitas vile et eru-
bescibile et immundum est. Unde quomodo ratione illius
modo quis nobilitatem habebit cum illa materia tam vilis
fuerit. Unde Job. putredini dixi. pater meus es. tecet a
Job nobilitas carnis merito contempnenda est ymmo eti-
am ab hominanda est. luc. xij. Quod alcum est homino. ab
hominato est apud deum. Item ex eadem radice procedunt
spina et rosa. Rosa creatura nobilis est quia non cessat tamen
facere homines qui sunt iuxta eam. suum odorem et ratum un-
di per spergendo. Spina vero quoddam vile est et pungit ea
que circa eam sunt. Sic ex eodem patre et matre possunt
esse duo. Num benefaciens. aliud malefaciens. unus no-
bile aliud ignobile. unus ad modum rose non cessabit be-
nefacere vicinis suis iste nobilis erit Alius erit spina in igne
infernale mitenda que non cessat pungere vicinos suos
hic erit ignobilis Item ex eadem arbore nascuntur poma unum
putridum vel vermes habens. et aliud sanum. Item ex eo
dem libero arbitrio procedit bonum et malum. Item si no-
bile esset quicquid a nobili procederet omnes nobiles esse
eius omnes simus a deo qui nobilissimus est. Malach. scđo
Numquid non deus unus creavit nos. Itet si notile esset quod
quid a nobili procedit. igitur pediculi et alie superfluitates
essent nobiles. que ex nobilibus procedunt. Septimo quia
rei contemperabilis est. scđo corporis quod est quasi quidam sac-
eus immundicia plenus sicut ea ostendunt que de sacco
isto exirent perforamina quoniam sensuum. Octauo quod ridiculū

471

est vnum seruum nobiliorem alijs seruis esse dicere . vel
vnum rusticum alijs rusticis nobiliores . sicut filio cuius dā
diuitis burgensis derisorie dictū est a quodam q̄ ip̄e de
nobiliōribus rusticis esset sue ciuitatis . sic cum corp̄ na
turaliter seruus sit . datum est enim spiritu ad seruendū
et naturaliter rusticum sic cum tot rusticitates exeat ab
eo cotidie . ridiculum est vnum corpus nobilius altero .
vel vnum hominem nobiliorem altero ex parte corporis .
Nono contempnenda est nobilitas carnis ppter on? mag
num q̄ ei est annexum . Nobilitas carnis quedaz possessio
est que tanto censu onerata est . q̄ magni comitatus vel ar
chiepiscopatus non sufficiunt ad soluendum censum illū
ymmo ppter hoc neesse est sicut ipsi nobiles dicunt q̄ ipi
impingnerent regnum celoz & scipos dyabolo p cēsu isto
soluendo . Vnde multis nobilib⁹ magis expediret q̄ ipi es
sent leprosi quam q̄ essent in statu in quo sunt sicut aliqui
ex eis etiam recognoscunt . Decimo quia īferior viderit
nobilitas hominis quam nobilitas canis . quia nobilitas
canum certa signa exteriora habet quibus agnoscit . nobi
les vero homines non habent certa signa a quibus dimicā
tur . Vnum tamen bonum est in hac nobilitate quod est q̄
si quoddam frenum q̄ debet eos cohibere ne male agant .
Iero . Nichil aliud video in nobilitate appetendum nisi q̄
nobiles quadam necessitate astringuntur ne ab antiquorū
pbitate degenerent . Philosoph⁹ Nobilitatis ad hoc tā
tum memineris . ut cum nobilitate generis morum sancti
tate contendas & cum nobilitate corporis animi nobilitas
te p̄ficias Idz Laudatur in quibusdam q̄ nobiles sūt ge
niti in alijs q̄ nobilitatem vēcute sunt assecuti . pulch̄z est
respondisse nobilitati . pulchrius humilium genus factis
illustrasse . Idem . Cuidam vituperabat alium de genere
suo dicens . tu es caput generis tui . cui ille & tu es cauda
generis tui . Idem Cuidam sapiens cum quidam ex pa
trito genere factus īferior ignobilitegenz illi obicet .

472

inquit. Haudeo q̄ ege ex me surrexi tu ex te eccl̄i disti. geniis nostri vterq; sumus deus & deus. Et aliis p̄bi
lo sophus. alij similiter obiurgati respondit. Michi obici p̄feci se crimen meū imputas glorie dum tuum impu
tas ignavie. Et nota q̄ vera nobilitas animi est. Vnde il
lud Nobilitas sola ammū est que moribus ornat.

C De duplice nobilitate animi. Cap. xxix.

Nomi vero nobilitas duplex est. quedaz naturalē
de qua Hen. Quis est generosus ad virtutem bñ
a natura cōpositus. Alia gratuita quādō aliquis
dī habet que dei filium facit. & custodit eum ne vlli tur
pitudini seruat. Tullius Liber extimandus est qui nulli
turpitudini seruit. Item qui daz sapiens. de illa nobilita
te glorie que filios dei facit & echeredes. tunc ille nobi
litatē suaz integras seruare se putet. si dēdignet seruire vi
eis & ab illis supari. A quo enim quis supat eius et ser
uus est. bern. An non seru? cui dominat iniquitas. Quā
cumcunq; aliquis ex nobilib; ortus sit. tamen ignobilis ē
si deum contēpnat & noluerit ei seruire & econīso. vnde. i
reg. ii. dicit domin⁹ ad hely. absit hoc a me. sed quicunq;
honorificauerit me glorificabo eum. qui autē contēpnunt
me. illi erunt ignobiles. C De sex signis
vere nobilitatis.

Et notandum q̄ sex sunt signa vere nobilitatis.
Primuz est liberalitas. vnde deus qui nobilissim⁹
est. sūme liberalis est vt non solum det sua. sed eti
am scīpm. & non solum seruentib; sed etiam hostib; suis
Math. v. Qui solem suum oriri facit super bonos & ma
los & pluit super iustos & iniustos. ip̄e ppter liberalitez
suam fecit quecūq; facta sūt. ad dādū ea fecit quecūq; fe
cit. Creaturas emm rationabiles fecit vt eis daret. Leo
etiam q̄ dī rex animaliū q̄ animal nobilis est liberalis est.
Vnde ari. dicit ip̄m esse communicatū. Sicut liberalitas
signum est nobilitatis. ita rapina signum est rusticatis.

273

Vnde multi hodie qui reputantur nobiles rusticissimi
sunt cum non cessent auferre pauperibus et illis qui non
possunt defendere se. Magister alanus cum esset apud
montem pessulanum et audirent vicini et milites quod tan-
tus clericus esset. et ad omnia interrogata responde-
ret. de communio consilio euntes quererunt que esset mag-
na curialitas. Qui respondit. dare. Qui omnes consense-
runt. et dixit eis. que esset maior rusticitas. qui non po-
tuerunt modum conuenire. et increpauit eos dicens. ego
posueram vos in via ad questionis mee solutio-
ne. Si enim dare
curialissimum est. auferre rusticissimum est. unde vos qui incel-
santer auferitis pauperibus rusticissimi estis. Sed et gra-
titudo siue beneficium recognitum. Rusticitas autem signum est in
gratitudinis. unde patet quod illi qui nobiles reputantur quoniam deum qui
eos per ceteris hominibus honorant per ceteris hominibus in ho-
norant. Subditos etiam suos qui multo sudore lucrant. unde
ipsi vivunt. et propter quod ipsi sunt in honore. incessanter corpori-
munt. rusticissimi tales. etiam videntes esse ferocius deteriores. Fe-
re enim sic Seneca ait. officia siue beneficia senciunt. Tercium est
mansuetudo siue misericordia in ea quod sunt ei subiecta. et hoc
valde deceat eos qui potestatem habent. Seneca nullum ex omnibus ma-
gis clemencia regem et principem decet. Id est. Gracilis illae
ac per captiuum pugnatissime sunt apes et aculeum in vulnere reliquunt.
Rex ipse sine aculeo est. noluit ipsum natura. nec sciuimus
esse nee vltorem que magno constaret patere. telumque
detraxit et iram eius memorem reliquit. exemplar hoc om-
nibus regibus ingerens. Nudat ab exiguis animalibus
non contrahere mores. Insignum huius mansuetudinis
inunguntur christiani. Philosophus. Maximam potesta-
tem habens. creatorem potestatis iuxta possibilitez suae
debet imitari. In hoc autem deum maxime imitabitur. si
nihil indicauerit quod misericordius est. et sic mansuetudo in
subiectos signum est nobilitatis. sic erudititas in subditos sig-
num est rusticitatis. Huiusmodi tria mouet eum. et

D

474

quartum q' non pōtest sustinere per seruum cum regnare
ceperit. Poeta. Nichil est asperius humili cum surgit in
altum. Poeta. Tunc ferit dum cuncta timet descuit
in oīis ut se posse putet nec belua rex or villa est quam ser
ui rabies in libera terga furentis. Quartus est strenuitas
in eos qui repugnat. In cuius signū dat ensis militibus
noīis quo gladio debent utri in hostes non in subditos.
Aluti heu hodie fac ut contrarius ecclie et dei hostibus et pec
catus. scz et demonibus vel etiā i pīs psecutoribus ecclie se con
iungētes. clis impietas nobilitas dyabolica est. dyabolus
enim impius est in eos qui sibi seruit. Quintus est timere
obprobriū vel seruitutis vel peditonis vel alieū turpitudi
nis. Multos tamē q' nobiles reputat videtur pati pessi
mā seruitutē vitiorū scz p' demonū q' nō erubescunt se offteri
vilissimos seruos membroz illorū. scz q' libidini deseruit
non erubescunt etiā peditose impugnare dñm cuius expens
giūt et vescuntur nō erubescunt etiā omni immundicie precca
si se exponere exq' patet eos esse rusticissimos. Sextus est
cordis magnitudo q' q's modici contemptus. et magna appe
xit. contrariū vero est signū rusticitatis. Amorem suū in mo
dicis ponere. magna vero negligere. rū patet dñas illas q'
pocis ponunt amorem suū in homine uno quā in rege glē val
de rusticis esse. Sic et milites qui ponunt amorem suū in ter
ra regno celorum contemptu. cum tota terra pūctū sit respec
tu celi. et q' plus hñc de terra quam alij nichil volūt h̄e de
celo. Si ad aliquē pertineret terra rūmus paupis militis ex
parte mīris regnum vero ex parte pīris. nūquid nō infelix esset
si contemptu regno adhereret illi ēre que eum contingeret
ex parte matris. Sic infelices sūt illi milites. qui de reg
no celo nō curāt qd ad eos pertinet ex parte pīris. contenti
terra ista paupertatis que ad illos pertinet ex parte matris
noīre eue. pater nr̄ deus est. mater nr̄a eua. non sic facie
bat dauid. unde in ps. Quid enim michi est in celo et a te
quid volūt super eam. De obuetudine eccliarū illarū

475

que nō nisi nobiles volunt canonicare. **C**a. xxv.

Ostenso qd nobilitas carnis otempneda sic vel nō reputada. tāgendū est alīq̄ deſuetudine illaruz eccliaz q̄ nolūt canonicare nīli nobiles. vñ notandum q̄ ſuētudo iſta videt eſſe rephēnſibilis. Et vident poſſe assignare ſex cauſe hui⁹ rephebilitatis. Prima cā eſt pūlitas q̄ videt eſſe in hac ſuētudine. q̄ pūlitas apparebit ſi respiciat. cauſa hui⁹ ſuētudinis quā ip̄i alīq̄ nanc. Dicūt enim q̄ cū multa tpalia hēant que deſenſione indigēt nec p̄ncipē ſecularē habeat qui ea defendat. Igo oportz nobiles canonicari q̄ ea defendant. Quibus r̄ndeo q̄ ſicut ecclie eorum h̄it tpalia ita h̄nt ſpūalia q̄ in infimū tum meliora ſūt. Vnde li oportz aliq̄s nobiles canonicari ad deſenſionē tpaliuz. n̄ k̄ oforci⁹ oportz canonicari aliq̄s fratos ⁊ sanctos q̄ ſpūalia deſedāt. Si vō dicāt q̄ ibi ſint aliqui nobiles frati ad deſenſionē ſpūaliuz h̄ non canonicī. Ex hoc apparet q̄ ibi bona tpalia preponit ſpūalib⁹. exq̄ deſenſores tpaliūm canonicos oſtituit ⁊ ſupiores alijs. Et p̄nc alīq̄ quiq̄ pūlitates in hmōi eccliaz. Prima eſt q̄ ibi ſurſū eſt terra ⁊ celū deorsū. celeſtia em̄ oſtepnūt terrena vō mltū appreſiat. Conē illud pū. xxv. Celū ſurſū et terra deorsū. Secda q̄ pedes ſūt ibi ubi debet eſſe caput. et econiſo. pedes ecclie ſūt. q̄ circa trena ſolliciti ſunt. caput vō qui eccliam regere h̄nt ſe; viri frati. h̄ in hmōi ecclias pedes ſūt in capite. ymmo ip̄i hoſtes in capite ponūtur. tre. i. Facti ſūt hoſtes ei⁹ in capite. Terciū eſt q̄ hu iuſmodi ecclie faciē h̄nt ad posteriora ⁊ dorsū ad anteiora. Ipsi iuxta v̄bū iere. Facti ſūt in retro ⁊ nō in ante. Quar ta pūlitas eſt q̄ ip̄i latitudinē ſcuti q̄ debet eſſe ex pte ſupiori. poſuerūt ex parte infeiori. ⁊ ideo ſtingit q̄ fere omne caput languidum eſt. Xuxta verbū pſa. Quinta p ueritas eſt q̄ ſacerdotes infeiores ſūt ſubdyacomib⁹ q̄ ri dieulū eſt. ber. Ad eugenū papā. ridiculū eſt q̄ ministrī vñ vñis p ſpītis anferre ſe conat̄. n̄ h̄tō h̄z n̄ antiqui q̄ h̄uit

476.

non consentit auctoritas. si de sua consuetudine calumpia struit. melius perfecto illa quam sumus ordo tempnit. De cuncta causa reprehensibiliter indiscretum que videt esse in consuetudine homini. quod indiscretum primo consistit in hoc quod quoniam ipi debet querere quod sit ydoneus ad hoc ut sit canonicus. i. regalis reges se et ad regnum plebis episcopum iuuans ipi querunt quod sit ydoneus ad miliciam. Item quoniam querere deberet an persona ydonea sicut quod canonica est. ipi querunt quoniam pater eius fuerit. unde in his potest dici quod dicit angelus thobie. v. Venus quod quis mercenarij. an ipsum mercenarij. Indiscretum etiam eorum quoniam hoc est quod ipi credit illud qualis pater clavis filius quod regnum est in personis mercatis extendut ad personas creatas. ubi frequenter fallit. Frequentem etiam est patet sapientia. et filius fatus ut patrum in salomone et reboam filio eius. Item talis consuetudo valde nociva est ecclesie dei. Canonici enim militares non bene custodiunt christum. sic figuratum videtur esse per hoc quod milites male custodierunt christum in sepulchro. Lapidés se pulchri bene custodierunt milites. sed christum perdiderunt. Unde caneat ecclesia. Dicant nunc uidei te. Sed milites canonici lapides castorum bene custodiunt secundum amitemur. Item homines consuetudo in magna parte exheredat christum. quia ubi deberet in patrem filium dei. instituunt filium dyaboli. Item est occasio ruine in ecclesiis illis. quo ad spuialia. p. xviij. Qui altaria facie domuz suam querit ruinam. Talis consuetudo conteria est christi. Christus enim ignobiles elegit in ecclesia sua ut essent humiles. Et. i. Item vero nobiles canonici quasi velut ipsos esse superbios. Christus ex pastoribus et bubulcis elegit reges. Item vero ex regibus eligit canonicos. Christus fundamentum ecclesie posuit humilitatem. isti vero superbiam. tale fundamentum poneret dyabolus. si edificaret. non impletum illud. Joh. xiiij. qui michi miseras me sequas. Non sunt imitatores Christi. sed socii antichristi. Et. i. Joh. iiij. Qui dicit se in christo manere. debet sic ille ambulauit et ipse ambulare. berne. Si omnis qui dicit se in christo manere debet sicut ipse ambulauit et ipse ambulare.

777

Multo magis qui p eo se ambulare dicit. q p eo legatōe fū
git. Qui ei mīstrat. si eum nō sequit̄ inexcusabilē est. Ter
rere pōt̄ tales illud. Math. xviiij. Nisi conūli fueritis et
efficiamini sicut puuli nō mēbitis in regnū celoz. Paruu
lus quātūcunqz nobilis sit societatē paup̄z non refugit.
Sic quātūcunqz aliqz nobilis sit in ecclia dei. societatē ig
nobilii nō debet refugere. De societate hommū dñi sero
rum generū in ecclia dei. videt̄ esse dictū illud ysa. vi. ha
bitabit lupus cum agno. et par dñ cum hedo accubabit.
Itē talis osuetudo abhomīabilē est deo. sez altitudo secula
ris. Luc. xvij. Qd alcum est homib⁹ abhomiatō est apud
deum. Abhomiatōes ḡ deo offerūt. qui nobiles tātū ci
nomicāt. exo. viij. Abhomiatōes egyptoz ymolabimus.
deo n̄ro. Itē tales filios dyaboli preponūt filijs dei. et ge
nera tōnē immūdā celesti ḡnatōni. et nobilitatē putredis.
preponūt cūcūz grē dei. Nullā aut̄ sapiam nullā gratiaz.
nobilitati carnis equāt. vñ osuetudo eoz non recipit dis
putatō; qz sedz eoz in diciū n̄ iueit recōpensatōnē. qd nō
est ablqz magna otumelia dei. Sic porc⁹ preponeret lutū.
auto et lapidib⁹ p̄tōlis. Ad sola typalia vident̄ h̄re oculuz.
ecclie iste nō solū in canonicoz institutōne. s̄ etiā in p̄lato
rum p̄fectōne. qd oīno intollerabile vident̄. Saltē in altero
hor̄ deberet respect⁹ h̄ri ad spūalia. C Qd fatuū sit su
perbire de libertate corporis scia et habit⁹. Cap. xxxi.

Viso qd fatuū sit superbire de nobilitate carnis. cō
sequēs ḡ est q fatuuz sit superbire de alijs bonis q
pus nominata sunt. Notandū est ḡ q fatuū est su
perbire de libertate corporis. cum corpus sit seru⁹ maluio
lus et ideo tortura et compedib⁹ dign⁹. eccl. xxxiii. Seruo
maluolo tortura et cōpedes rē. De bonis etiā naturalib⁹
iae fatuū est superbire quia bona illa pōt̄ h̄re hō ad maluz
fūt̄ sieut ad bonum. Nnde berū. In professiore religiōis
nouis homo callidus ingenio si viget arte. si prenīmet in
tellectu. īstrumenta sunt hec tam vītorum quā virtutum.

478

Non ergo refugiat doceri ut ei in bono quo et in malo
uti potest. Fatuum est etiam superbire de diuiciis hoc enim
est superbire de hoc quod homo maiorem molam habet ad col-
lum quam alii. Fatuum est etiam superbire de potestate.
quia dicit sapientia: Potentes potenter tormenta pacientur.
Idem legitur durissimum iudicium huius qui profuntur. fiet. Et
Augustinus dicit. quod quanto in loco superiori tanto in periculo ma-
jori versatur. Fatuum est etiam superbire de gratia huma-
na. cum scriptum sit propterea. Non fallax gratia. tamen. Fatuum est
superbire de gloria huius mundi. vel de gloria humana.
cum talis sit gloria deciderit. psalmus xxviii. erit flos decideris
gloria exultationis. Puerorum est flores colligere que ex
arboribus deciduntur inde letari. Sic pueriles sunt qui de glo-
ria mundi letantur. Fatuum est superbire de scientia cum scip-
tum sit ecclesia. i. qui addit scientiam addit et dolor. De sci-
entia superbire est de lumine execrari. Fatuum est superbire
de virtutibus. hoc est de medicamento vulnerari. Gregorius.
Qui de virtutibus habitis extollitur. quasi de medicame-
to vulneratur.

De superbia ministrorum
ecclesie.

Capitulum xxxij.

Positis duabus divisionibus superbicie. consequen-
ter ponenda est tercya que humpta est sed et diuer-
sitate personarum in quibus est superbicia. Notandum
ergo est quod superbicia diuini potest in superbicie layorum. et super-
bicia militum ordinum ecclie. superbicia virorum ministrorum ecclie potest subdividi
in superbicie platorum et subditorum. vel in superbicie claustralium
et superbicie scolarium clericorum. De superbicia layorum non specialiter dice-
mus. Sed de superbicia ministrorum ecclie hoc modo contabimur. Prior
dicemus aliquod de ea in omnibus. Sed de viris aliquod tagore specialiter de
superbicia platorum. Tertio vero dicimus aliquod de superbicia claustralium.
Notandum quod superbicia militum timida est ministris ecclie quod militias oce-
casiones habent superbiciendi. Prior occidit quod ipsi excepti a labore a-
liorum hominum. propter. in labore hominum non sunt. ideo tenunt eos servientia. sed et
est libertas quod habent quodquebusdam est velam malicie. ut illud per nos.

1079

quali liberi et non quasi velamen habentes malam libertatem
Tertia est reverentia quod exhibet eis eo quod ministerii sumi reg
et vicem eius gerunt in terris. et contemptum eorum reputa
ret suum. **L**uc. x. **N**isi vos spernit me spernit. **S**ecundo
timenda est superbia ministris ecclesie. quia multum displicet
deo in eis p. vi. **H**ec sunt que odit deus. septimum detesta
tur anima eius. **D**eulcs sublimes. oculi sublimes clerici su
perbi sunt. et sopho. i. **E**rit in die hostie domini visitabo super
omne qui arroganter ingreditur superbum. **D**ies hostie domini
erit dies iudicij quia dominus mactabit intransatos impugna
tos dilatatos. tunc dominus visitabit super clericos superbos.
nec mirum si dominus odit superbiam in ministeriis suis. cum sit
apparatum signum ministrorum dyabolique. greg. **C**uidissimum sig
num reproborum est superbia. humilitas electorum. **N**on pauper
doleret princeps aliquis. si in castro suo videret inimici sui
vexillum. **T**ertio valde timenda est eis superbia quia doctrina
est officio eorum. ipsi enim sunt quasi custodes scie et vasa gra
tiarum. **M**ala. iii. **L**abia sacerdotis custodiunt sciam. et legem
requirunt ex ore eius. cuius angelus domini exercituum est. propter
hoc quod custodes sunt scie. necessaria est eis magna humili
tas. aqua enim sapientia ad valorem humilitatis confluit p. xi.
Vbi humilitas ibi sapientia. **I**tem vas non est ydoneum reci
pere aliquid absque concavitate. sic quis non est contempti
bilis propter absque humilitate. non illud per. vle. **D**eus superbis
resistit. humiliis autem dat gratiam. **S**. oportet ministros ec
clesie familiares esse deo. ad quod etiam multum valet humili
tas. non glo. super illud. iuxta est dominus huius qui tribulato
sunt corde. **A**ltus qui deus est dominus sed vicinatus humili et non
se erigenti. Necessaria est eis humilitas propter seruicium quod
debet hominibus exhibere eccl. enim est abluere sordes spiritua
les hominum quod figuratur est. **J**o. xiiiij. **I**n ablutione pedum
Jesus summus inter ministros ecclesie scrum seruorum se vocat.
humiliter ergo oportet quod se habeat ut paupes et humili
les ad eos accedere valeant fidenter. magnum enim solacium

70

est subditis qui humiles sunt si visideret platos suos in sil
vel maiori humiliitate Aug⁹. magnū solaciū ē mēbris de ca
pite. Quāto timēda est superbia q̄ multi ex eis non hñt vñ
hñt vñ pascat superbiā. nisi hoc faciat de spolijs pauperū
Bona em̄ ecclie bona pauperū sūt. Ps⁹. valde indecens est
superbia in eis. cū ip̄i de elemosinis vniāt. et elemosine pa
perū sint et miserabilium personar̄. Quāto timēda est eis su
perbia q̄ peccatum superbie in eis scādalizat populu euz sit ma
nifestū. Incontinentia et alia peccata p̄ne abscondere sed su
perbiā exteriorē q̄ in vestib⁹ et silib⁹ cōsistit nō p̄n abscō
dere. Sed cont̄ bas p̄suasiones et silēs q̄ siue mīstris ecclie
sunt ut caueat superbiaz exteriorē solet dari quadruplex re
spōlio. Prima est q̄ dñs intuet̄ cor et humiliatē cordis
requirit et humiliatē interioris magistrū se p̄fitet̄. unde
Math. xij. Discite a me quia mitis sum et humilis corde. et
ideo videz quibusdā nō necessaria esse humilitas exterior
Secunda est q̄ licet homini pulchritudines istas extēiores
h̄re Sedm modū p̄sonae sue et mores eoz inē q̄s vivitur
qd̄ videt̄ suptū esse ex glo. sup illud. j. thy. ii. Nō in tor
tis crīmib⁹ q̄ dicit sic. vt in hijs omīb⁹ vlt̄ moduz p̄sonae
sue et mores ecclie mouēde cōcupie studeat. Tercia est q̄
in h̄nōi honor ecclie querit̄. Quarta est q̄ ip̄i faciūt hoc
non amore vane glorie. sed rtūt̄ talib⁹ tanq̄ nō vtētes. S̄o
conē p̄mā rūsione est hoc q̄ nō potest esse defacili q̄ a eoz
de p̄fecte humiliatē. exterior superbia p̄cedat. arbor em̄
bona non pot fructus malos facere. **M**ath. viij. Sic nec
ez̄ humile a se superbiā producit. Ex fructu enim ar
bor cognoscitur. **M**ath. xij. Nunquid colligūt ex spinis
vuas. sic nec ex humiliatē cordis procedit superbia ope
ris. Sic dicitur vulgariter. non potest exire de sacco
q̄ ibi non continetur. quis eredat mulieri si afferat se cas
tam mente cum videat eam fornicari corpore. Sic quomō
credi alicui d̄ humiliatē cordis. exq̄ tāta superbia appar̄ ex
teri⁹. Ps⁹. nō videz clies sufficere mēior humiliatē mītiplici

781

rōne. Primo quia oportet eos vitare scandalū infirmorū
Et sicut dicit apostolus de illo qui coram infirmo ostende-
bat ydolis. ymolatum qz peccarz scādalizādo ipm infirmuz
qz credebat hoc fieri ob reuerētiā ydoli licet ille qui sciens
erat ydolu nō veneraret h̄ otēpneret. Sic ille qz vestes su-
pbas defert corā illo qui credit qz ipē faciat h̄ ppē vanaz
gliaz. licz ipē nō faciat h̄ tali cā. tñ ipē peccat ut vñ scādali-
sando infirmū. j. cor. viii. Si qz videit eum qz h̄t sciām in
ydolo recubētē. nōne oscia eius eum sit infirma edifica-
bit ad māducāduz ydolatras. t pibit in tua oscia frāt ppē
quē xps mortu⁹ est. sic emz peccātes in frēs t peuciētes
cōsciam eoꝝ infirminā in xpm peccatis Quia pp̄ter si esca scā-
dalizat frēm meū. nō māducabo carnes in eternū. Sc̄ mi-
ster ecclie debet dicere. si vestis p̄tōsa scādalizat frēm me-
um. nō deferā eam in etnū. Sedo qz nō sufficit humilitas
interior clēcis. qz ipi dēnt xpm initari qz hūilitatē hūit in
teriorē t exteriorē. Ipē emz ad l̄ram p̄des iuit. regnū fu-
git. Jo. vi. p̄des discipuloz lauit. Jo. xiii. societatē pau-
parum elegit vbi caput reclinaret nō habiunt. Math. viii
Ad imitādiū xpm mouent ministri xpi. Jo. xii. Si qz mi-
strī mīstrat me sequat̄. Et. j. Jo. ii. qui dicit se in xpo ma-
nere. dēt sicut ille ambulauit t ipē ambulare. Tertō quia
nō sufficie clericis humilitas interior. qz oportet eos exēm-
pluz hūilitatis dare alīs. vñ Jo. xl. vbi dīctū est petro
pascē oues meas. pascē vbo t exēplo. t tpali subsidio. ex-
emplo autē hūilitatis quō pasez. qz humilitatē exteriorē nō
habz. Ad humilitatē exteriorē monemur. j. pe. v. c̄ms in
iucē humilitatē insinuate. qz de⁹ superbis resistit. hu. autē
d. g. t ibidē pauloan̄. neqz dñantes in clero. h̄ forma fēl-
greg ex aīmo. ondere exēplum supbie hoībo. h̄ est pascere
demones t nō oues. t n̄. ad euge. papam. tu pastor pce-
dis deauratus. tam multa circumdatuſ varietate. oues
quid capiunt. si auderem dicere demonum magis quam
ouium pāscua. hec sic faciebat petr⁹ sicut paul⁹ videbat.

Idem petrus nescitur peccasse aliquando cum gemmis or
 natus vel sericis non teat auro nec recto equo albo. nec si
 pat militie nec circuistre pentibus sepe ministris neque hunc
 credidit satis posse impleri salutare mandatum pasce oves
 meas. Quarto non sufficit interior humilitas clericis. quod non
 solum a malo sed ab omni spe mali eos abstinere oportet.
Juxta anthoniū pauli. i. ad thessal. vlt. Ab omni inquit
 spe mala abstinetes vos. Ad hoc autem quod dominus dicit. discite a me
 quia misericordia sum regnum. dominus est quod hoc dicit ad ostendendum quod humili
 tas cordis necessaria sit et non ideo quod sufficiat sola. sed dicit hunc
 contra ipocritas quod sola iustitia exteriorum habet solebat. Mat
 xxiiij. Ne vobis et pharisei ipocrite quod mundatis quod deforis
 est calicis et catini. multum autem pleni estis rapaces immundicia
Et in ecclesiis. Est qui nequiter se humiliat. meliora autem eius
 plena sunt dolo. Contra haec vero quod dicit quod licet alicui habere bas
 pulchritudines exteriores scilicet modulum sue personae. videtur
 esse illud ecclesiis. Quanto maior es humilia te in omnibus. qui
 dixit in omnibus nichil exceptum. et lucas. xxiiij. recubet in novissimo
 loco. non dixit in medio loco sed in novissimo. **Psalmus** quod primus dicit
 militaris. Virtutes enim sunt eae quae sunt equales. Contra hoc quod dicit quod ho
 de conformare moribus hominum in eis quod vivunt. est illud nolite
 conformari huic seculo. **Psalmus**. quoniam aliquis est in aliqua religione
 dissoluta. non debet respicere ad ea que ibi seruatur. sed ea
 que instituerunt antiqui pres ut ibi seruarentur. Ordinauer
 runt enim petrus et paulus etiam de mulieribus quod cauerent de pretio
 lo ornatu. i. ethiop. ii. non in tortis erimis auro vel margari
 tis vel veste pretiosa. et illud honestes alimenter qui bona tegamur
 his ornamenti. non dicit quibus ornemur. sed qui bona tegamur
Et i. peregrinus. Quare non sit exterior capillatura aut circum
 datum auri aut indumentum vestimentorum cultus. Ad ea ergo quod secundum
 ordinaciones eorum debent fieri. respiciendum est non ad ea quod sunt
Psalmus. si quis episcopus vel presbiter in tali habitu in principio ecclie
 fuerit. multum reprehenderet et habetur pro magno peccato et

magna supbia. **N**ū o ḡ deli je e sse peccatū qd̄ supbia erat. **N**ūquid s̄uetudo peccādi aufert v̄l minuit peccatū. ymo poci hominē magis peccatorē ostiuit. **N**ūquid qd̄ tūc fuit supfluitas & vanitas. nō factū est necessitas. **S**i viuēdū est alieni sedz mores eoꝝ mē q̄s viuit. sedz hoc si om̄s supbi efficiūt. om̄s desinet esse supbi. iam em̄ ofor māiuit se morbo eoꝝ mē q̄s viuit. si om̄s fetidi fiūt iaz nullus fetet. qd̄ ofstat elle falsū. **S**z h̄ bñ v̄m est vbi oēs fetidi sūt. mīm̄ fetor sentit sedz v̄bum bñ. **S**i licere etiā cibovti cauēdū eēt ei q̄ vt̄ ne licētia sua alijs offēdi culū fieret. vñ. i. coꝝ. viii. dicit apo. illis. q̄ ymolata ydol̄ comedebāt sine veneratōne ydoloꝝ. **V**idete inquit ne licētia v̄ra offendiculū fiat infirmis. i. i. coꝝ. vi. om̄ia michi licent h̄ nō oia expedūit. bñ. **S**apiēs op̄ suū trina s̄ide tōne p̄uenit. **P**rimo s̄iderat an liceat. **S**ecūdo an deceat. **T**ertō an expediāt. **S**z de h̄ dictū ē in ēstatu de auaritia in capitlō de pl̄itate bñfitōꝝ. Et in veritate non decēt yso nas autēticas q̄ quasi qd̄ā speculū debent esse mīnoribꝝ vestes p̄tōse. **A**ugu. factoz de p̄tōla veste erubescō non enīz decz hāc pfessionē nō decz āmonitōnē. nō decet h̄ mēbra. non decet hos canos. Conēr̄isionē eoꝝ qui dicūt se calibō vti ppter honorē ecclie. **P**rimo esse videt q̄ diē gḡ. **N**emo p̄tōla vestimenta. nisi ad īanā gl̄am querit. **S**n̄ no cedit ad honorē ecclie q̄ mīster ip̄i sp̄em supbie exteriōndat homibꝝ h̄ poci humilitatē xpi. cum scriptū sit ecclē xxij. **M**agna gl̄ia est seq̄ domīnū. neqz sponsus ecclie decorē exteriōrem in ecclia requirīt h̄ poci īteriorē. **V**n̄ postq̄ dāvid dixit regem occupiscere decorē ecclie ī p̄ewō lens īnuere. de quo decorē intelligit. subdit. **O**mnis gl̄ia elus. i. filie regis ab m̄t. **E**cclia etiā dicit de se. **C**ant. i. **M**igrā sum h̄ formosa. migrā est ecclia exteriōs h̄ formosa īterioris. **D**icit etiā h̄ic mīstroꝝ ecclie manifeste exprimit habent enim cappas migras exteriō deferentes suppellicū candidū sub cappis in quo ostēdūt se contempnere gl̄iam

et pulchritudinem extriorē et amare pulchritudinem interiore.
Sed multi si veritate habitu suo ostendere vellent potius
 eappam nigrā sub candido suppelliceo deferrent quam
 econuso. **P**ro honoris terreni ad dignitatem ecclesie se habet ut
 luto ad aurum. **F**atuum autem est ornare aurum luto. i.e. dignita-
 tem ecclesie honore terreno. **E**tiam videtur cōstumeliam facere
 nature humanae et deo ad cuius similitudinem homo creatus est.
 qui talibus hominibus ornare vult vel honorare. **S**i
 tote tam bīn homines culmo quam auro tegi. **C**ontempnite oīa
 quod superuacuus labor vel ornamētū aut decus poterit cogita-
 re. **N**ichil p̄ter animū est mirabile. **I**ste cum aliquis non de-
 beat sibi terrenā gloriam amare sic nec proximo. cum debeat per
 ximū diligere sicut scip̄m. sed nec det eam amare ecclesie cum
 ecclesia non sit nisi collectio fidelium. **I**ste miseri ecclesie in hu-
 iusmodi pulchritudinibus exterioribus aut querunt binplacitū
 dei aut utilitatē propriā aut proximi. **S**i binplacitum dei fatue-
 agūt. deus enim sp̄us est et decor spiritualis placet ei. **J**eromus
Non tenera vestis sed misericordia mentis ornatū facit clericum
Multa etiam sunt quod stat placere deo. ut sunt opera pietatis
 in quibus possent expendi. quod in extiori pulchritudine ex-
 penduntur. et de hominī expensis quod per hominī pulchritudine fiūt
 incertū est utrum deo placeat. **T**ene certū sed etiam augu-
 et dimitte incertū. **I**ste sanctitas deo placet. illam enim ex-
 p̄isse requirit dominus sancti estote inquit. quia ego sanctus
 sum. **E**t apostolus. eph. iiiij. Hoc est voluntas dei sanctificatio
 vestra. **S**anctitas sed non honor sanctitati det perferri.
 cuius conseruū in multis hodie est. bernardus. **N**idem omnē ec-
 clesiasticū zelū feruere per sola dignitate tuae da. honoris totū
 dae sanctitati nichil. **N**immo quod plus est de placitis dei non
 curat. nec de propria salute et plus querant expendere numerū
 per amore dei et propria salute. quam x. lib. per amore huius mundi
 bernardus. **D**e placito dei ultima mentio est per iactura salu-
 tis. nulla cogitatio nisi quod sublime est hoc salutare dicamus
 et quod gloriam redolet hoc iustū. **C**onstat etiam quod non utilitatem

705

primi in hoc querunt eis videant quod in hoc potius proximi scan-
dalizet quam edificet. Ut ilicas etiam ipsa non apparet quod
multum constat talia. sed fructum quem sequatur ex homini expen-
sis non videtur quod hoc solus deberet sufficere ministris ecclie
sive ad contemptum talium. Sed. Namib[us] osilijs et rebus facias-
mus quod solem facere sciens ad institutionem alicuius mercis
accessimus videamus hoc quod cōcupisimus quāti deferat. Ps
Videamus diversas intentiones quod in talibus pulchritudinibus
potest incidere. Si enim fiant propter luxuriam vel manez glaz vel
superbia. sed desiderio excelle di alios illicita sunt. Si vero pro-
pter erubescētiam nec sine culpa esse videatur. Non enim debet
christianus humilitatem christi erubescere. berū. Brata ignominia
erucifixi sed ei quod crucifixo ingratitur non est. Et dominus lucas
Qui autem erubuerit me et sermones meos hunc filius hominis
erubescet cum venerit in maiestate sua et prius et secundus angelos.
Si autem fiant ut ab homib[us] honoretur. hoc est ponere
laqueum simplicibus quod eos propter honorem vestrum honorat. Dze
v. Laqueus facti estis speculatori. Qui homines propter vestes
vel diuinias honorant videtur contempnere humanam naturam
cui vestes et diuinias preponunt. Videntur etiam contempnere
deum ad cuius similitudinem hoc factus est. Ia. ii. Si introierit
in conspectu vestro vir aureum annulum habens in teste candida
introierit autem pauper in sordido habitu. et intendatis in eum
qui induit est teste probosa. et dixeritis tu sede hic bene.
Paup[er] autem dicatis tu ista illuc aut sede sub scabello pedum me
orum nonne iudicatis apud nosmetipos et facti estis iudices
cogitationum iniquarum. Si vero hoc faciat minister ecclie. ne
difficultudine a se homines fugent. licet hec intentione recta vi-
deatur. eam nec si laudabiles sunt omnes. Sic enim humili
habitum aliquos diuites fugaret. sic pretiosus habitus pau-
perum ab eis fugat ne ad eos audeant accedere. Si vero
hoc faciant ne ab homib[us] contempnatur. nec in hoc lauda-
biles sunt cum ad prefectos pertineat spernere seipm. sper-
nere modum. spernere sese spernere se sperni. Sed. Equo

animo audiēda sūt impitorū conūcia t ad honesta vaden
 ti contempnēdus est ipē stempt? . bñ. **N**er? hūlis non
 vult humil p̄dicari s̄ vilis reputari. **S**i vō tlia faciūt ne
 vilescat dignitas ecclie. dico q̄ plus vilescit cum sp̄cīt
 in homib⁹ q̄ supbi appārēt . hoies em̄ illitterati nō credūt
 q̄ potestas ecclie sit in homib⁹ q̄s vidēt esse male iute. vñ
 dicūt heretici q̄ prauii sacerdotes non dāt vā sacramēta. **S**i
 dignitas ecclastica sic seruāda fuit ne vilesceret nūqđ
 hoc ignorauit xp̄s. quare ḡ xp̄s nō instituit q̄ apli t disci
 puli sui equitaret t purpura t bysso īdueret. **N**ōne q̄
 stultū est dei sapienti? est homib⁹ . cōt . i. **S**icq̄s nesciat
 q̄ displiceat sponsoli videat sponsam suam multas facere
 expensas ad ornandū se vt placeat suo adulterio t imīmī
 co sp̄olsi p̄cipue si filii sponsi egent illis q̄ sic expendūt s.
 paupes xp̄i qui esuriūt. **S**pous etiā xp̄? est . adulē vō
 mund⁹ iste qui imīmī dei est vt q̄ amīc⁹ vult esse mūdi
 imīmī dei constitut⁹ **J**ac. iiiij. **A** adulteri nescitis q̄ amīc⁹
 eia hui⁹ mūdi imīmīca est deo. vñ vīsilē est q̄ multū displi
 ceat deo qñ ministri ecclie tot t tāta expendūt vt place
 ant mūdo cum vīdeāt tot filios dei esurire t sitire t nudos
 esse. **M**irū est etiā eu m q̄ oscia multi plati dicāt illū ver sū
 in horis suis . nō hitabit in medio dom⁹ mee q̄ fēit supbiā
 eum corā deo apte vīdeāt mētri exq̄ p̄mittunt ministros
 suos florib⁹ coronatos t aliquō ornatos sibi misstrare **S**
 querit quare dñs vili sacco carnis hominē īdūt si sacēū
 illū purpura sup īdū voluit. q̄s illū mercatorē nō reputa
 ret fatuū q̄ crossellū de scarleto burello coopiret si v̄lun
 tas sua eēt q̄ iterū sup burellū scarleta poneret **C**ōt illud
 vō q̄ dicūt q̄ non amāt hm̄ci pulchritudīnes ad vanā glo
 riam s̄ hūt tanquā nō hñtes. p̄mo est illud greḡ. **N**emo p̄
 tōsas vestes nisi ad manē glām q̄rit . vt sc̄z ceteris honora
 bilior videat. **N**emo p̄tōsis ibi vult īdū vestib⁹ . vbi a
 nemīne possit videri. **S**ecūdo q̄ tam care emūt vanā glāz
 si eam nō amāt. **V**idem⁹ q̄ multi qui nō libens expēderēt

707

pro eterna gloria decē solidos p̄ rāni glā centū solidos ex
pendūt. **I**tez si nō amāt vanā glā in quare oñdūt homīb
in habitu q̄ amāt eū in hoc ipso scādālizēt eos. **N**ūn d p̄dest
sermone monere ad humilitatē t̄ ope ad superbiam. cu sc̄d̄
berñ. efficac̄ sit vox opis q̄ vox sermonis. **P**. nonne mī
ster ecclie exemplū dēt dare hoīb contēpnēdi glā mun
di sicut t̄ xp̄s fecit. **A**ug⁹. **D**īnia terrena ostēpsit homo
xp̄s dē? vt ab homīb ostēpnēda mōstraret t̄ omnia adūsa
fūstīnūt vt fūstīndā dōcer; **Q**uere etiā qdā alia p̄cīntia ad
hanc materiā in tractatu de auaricia in ea. de p̄digalitate
elīcor. **I**lla etiā que dicta sūt circa superbū ornatū t̄ cir
ca alias sp̄es superbie exterioris p̄nt valere dē ſrbiā elīcor.

De superbia platorum. **C**ap. xxxiiij.

Sequit̄ de superbia plator. **E**t notādūm q̄ multū
est cogitandū platis contē superbīa ad humilitatē
Primo qz multū monet eos sacra scriptura ad h̄
Vnde deue. xviij. p̄cipit de rege vt non eleuet̄ cor ei⁹ in
superbiam contra fratres suos. ecē. iii. **Q**uanto magn⁹ es
humilia te in omībo. **E**t eiusdē. xxxiiij. Rēdōrē posuerunt
te noli extollī sed esto in eis q. vn⁹ ex illis. **E**t Mat. xviiiij
dicit dñs ad ap̄los q̄rū locū tenet̄ plati. **A**mē dico vobis
mīsi conūsi fueritis a v̄ra clatōne. dicit int̄li. t̄ efficiamini
sicut puuli nō int̄bitis in regnū celoz. **S**edo monet eos
de hoc ip̄a natura. aurū aut̄z int̄ metallā p̄tōlissimū. locuz
otendit int̄simū h̄re. p̄dētōlissimū em̄ est. sic quāto aliq̄s
superior est. tāto ad hūilitatē conari dēt. **T**ertō qz ip̄e auc
tor nature monet eos ad hoc qui cum esset sūm⁹ nouissi
mus viroz eē v̄luit. ysa. liij. **D**esiderium⁹ eū despectū
et nouissimū viroz. berñ. **N**ūn d magis admirandū. qui d
amplius det̄standū. q̄ graui⁹ pūmēndū q̄ videns di fi
lium sūm⁹ in regno angloz. nouissimū factū in regno ho
mīnū vt quid apponat se homo magnificare se sup̄ terram
Quarto quia valde p̄tōsa est t̄ magne virtutis in talibus
personis humilitas. berñ. **C**um omni in dīfferent̄ persone

humilitas sit quedam turrie fortitudinis a facie nimici.
 nescio quo pacto vis ei⁹ maior in maioribus et clarior in clari-
 bus oprobatur. Idem non est magnū esse humile in ab-
 iectōne magna præsus et rara virtus humilitas honorata.
 Quanto quia ex hac pte p̄cipue munēdum est castrum.
 vñ debili⁹ est. Sic quādo quis videt se pnum ad aliquid vi-
 cium. vel a natura vel alia occasione dēt se multū fletē ad
 oppositū. Sic em⁹ faciūt scđm verbū sapiētis. qui tortu-
 osa lignorū dirigunt. Superbia ēm̄ multū infestat platos
 perflant em⁹ altissima venti. Supbia in alto loco nata. sez.
 in celo alta petit. vñ pauci sūt qui in dignitate verā humili-
 tatez seruēt. q̄ ptez in li. reg. vbi de tot regib⁹ legit q̄ ex-
 celsa nō abstulerūt. Sexto qz plati maiori scia et grā mēdi-
 gent quaz alij. et ideo maius vas humilitatis eis est necel-
 fariū. Is. plati custodes sūt spōse. et ideo neceſſe est. ut
 nec in habitu nec in alio appareat in eis aliqua signavel laſ-
 ciūne vel luxurie. qđ tamē valde male hodie seruat. berñ.
 Intuere quō incedūt mitidi et ornati. circūamicti varietu-
 tib⁹ tāquā sponsa p̄cedens de thalamo suo. Nempe si quē
 piām talū re pēte enīm p̄cedētēz aspexeris spōsam poci⁹
 putabis quā spōse custodem. Et notandū q̄ ad hoc duo p̄-
 lati multū deberēt miti ut p̄fessent vtilit et humili. et infra
 hec duo limitata deberēt esse ea q̄ ipi inīgunt subditis.
 Sed sicut dicit. berñ. pauci p̄fecto qui vtilit. pautores
 qui et humili p̄sūt. De supbia claustralii. Ca. xxxviii.
Sequitur de supbia claustralii que quaduplex est.
 Prima sp̄es supbie eoz est qui sapientes se cre-
 dunt. et ideo sensu suo se regere velut et multū sūt
 sine volūtatis. bñ. Supbia q̄uis prudens videat eē dimit-
 tenda est et abicie da. Si em⁹ admittat supbia p̄ma die q̄
 incipit habitare incipit leges dare. p̄u. xxvi. Vidisti ho-
 minē sibi sapiētē videri magis spemillo hēbit insipiēs. ta-
 les volunt qđ de eis dicit greg. Supba mens ad ea q̄ non
 appetit nullis exhortatōnib⁹ flectit. ad ea vō q̄ appetit

Sponte et flameoq; querle. et hec spes superbie p̄cipue piculo
 sa est in nouicij. vnde bern. nouicium prudentem et misericordiem
 in cella domini posse consistere impossibile est. Stultus
 igitur fiat ut sit sapiens. et hec omnis ei? discretus. hec om
 nis sapientia eius sit ut in hac parte ei nulla. Secunda spe
 cies superbie eoz est qui despiciunt scolares et peccatores
 credentes se inquinari ex assorto eoz. similes indeis q; no
 introierunt in portum ut non contaminarent sed mandu
 carent pascha. Jo. xxviii. Timebant enim se inquinari eo
 inquinatone infidelium. et non timebat se inquinari sanguine
 Christi. dices ceci excolantes culicem. camelum autem glucin
 tes. De talib; psa. lxv. qui dicunt recede a me. non appro
 priansas michi quia immundus es. isti fum? erunt in furo
 re meo ignis ardens tota. Deut. xxiiij. Non ab hominale
 ris ydumeum. quia frater tuus est. nec egipciu. quia ad
 uena fuisti in terra eius. Isti non attendunt q; in seculo po
 test aliquis vivere religiose et in claustro mundane. Quod
 figuratum videtur esse. Josue. viij. Vbi precepit dominus q;
 xij. lapides sumerent de medio iordanis et ponerent in lo
 co castrorum. Alios etiam lapides. xij. de sicco posuit io
 hannes in medio iordanis. Aliqui enim seculares quo ad meri
 tum sunt claustrales et econuerso. Per lapides qui in flu
 entio erant intellige illos qui sunt in fluxu huius mundi et
 Per illos qui in arido intellige eos qui sunt in claustro.
 Greg. In examen recti iudicis mittat merita ordinum qua
 litas actionum. Et quidam in meliori ordine deteriores
 sunt. et isti sortem extremi habitus bene viviendo transcen
 dent. et illi superioris loci meritum non exequendo diminu
 unt. Sancto paulo oranti cuius sanctoz similis esset Re
 sponsus est primo q; cuiusdam symphoniacus qui querebat ri
 etum arte canendi. et cum inuenisset eum qui quesivit eum si
 alicuius meriti esset apud deum. qui respondit se nichil me
 minisse fecisse. nisi q; cum ipse latro esset et quedam esset
 capta quam socii volebant violare. restitit eis et eripiuit.

eam. et alio tempore cum quedam altera lamentaretur propter
 seruz eorum maritus et filii sui tenerentur in captiuitate ip-
 se errantem reduxit ad refectonem. et dedit ei crecentos
 solidos quibus redemit maritum et filios. postea ille sympho-
 niacus dimissa arta cantadi intravit heremum hortacum paf-
 nuchi. factus vir sanctus. post cuius mortem orauit iterum paf-
 nucius cui sanctorum similis haberetur. et responsum est
 ei. similis es p'morio viri huius qui est in proximo. Cumque
 remissee ad eum inquirens de vita eius. dixit se esse coniugatum.
 libenter sedantem lites hospitalem qui non cognoscet
 sceret proximum. nisi causa prolixi. non raptorem. non leden-
 tem famulos. vel greges vel fruges aliorum. et idem horta-
 tu pafnuchi venit ad heremum. Cum mortuus fuisse iterum di-
 etum est ei quod similis esset euadam negotiatori remeti ad
 se. cui cum occurrisset pafnuchi hortatus est eum ad here-
 mum. qui acquieuit ei et omnia dedit pauperibus. post cuius
 mortem reuelatus est pafnuto quod cito esset moriturus et assit
 medus in celo et mortuus est et alijs videlicet anima eius an-
 gelis psallentibus delata est in celum. Tercia spes eorum qui
 volunt hunc in claustro quod non habebant in seculo. ut delici-
 as vel magnum nomine. conetur illud augustinus. Nemo ea querat
 in monasterio que nec foris habere potuerunt. Idem non eri-
 gant certe quia sociantur eis ad quos foris accedere non
 audebant. sed sursus cor habeant et terrena vana non querant
 ne incipient monasteria diuitibus esse utilia non pauperi-
 bus. dum diuites illic humiliantur et pauperes illic inflantur.
Nuidam autem qui ante ingressum claustrum vix in suo opere
 erat cogniti post circueunt per viencias. et curias frequen-
 tantes regum noticiam et principum assecuntur. Quarta
 spes est eorum qui in claustro gloriantur vel superbiunt de di-
 uinis quas habuerunt in seculo. vel de hoc quod contulerunt eas
 claustrum. vel de aliquo que strenue egerunt in seculo.
Augustinus. nec extollant si comuni vite aliquid de suis facul-
 tatis coegerunt. Nec de suis diuinis magis supbiane

791

si eas monasterio persecutiunc quam eis in seculo frueret.
Et iterum. Quid prodest dispersendo dare pauperibus et
pauperem fieri. cuz anima misera superbius efficit diuicias
stepnēdo quod fuerat possidendo. bern. Non nūquā audiūm
aliquos de hijs qui religiose vestiti religionē professi sūt re
minisci et iactare mala sua p̄terita. Que verbi gratia vel
fortiter aliquā in gladiatorio vel argute in oratorio gessere
conflictu. seu aliud quid scđm mundi facultatem fauora
bile. scđm vero anime salutē nocium p̄mitō sum et dampno
sum est. scđaris adhuc animi iudicium est hoc. et humili
habitus qui gestat a talib⁹ non sancte nouitatis est me
ritum. h̄ prius vetustatis oculū. ¶ De. xij. gradib⁹
superbie scđm bern.

Preter tres diuisiones superbie prius positas sūe
alie due diuisiones que videntur quodāmodo per
tinere ad peccatum superbie. Prima est graduum
superbie. Secunda vero est quorundam vitiorum que p
cedunt ex superbia. De veris ergo tractabim⁹. sed p̄mo d
gradib⁹ superbie. qđs beatus bern. distinguit. Prim⁹ gra
dus est curiositas que scđm bern. hijs īdichis dep̄hendi
tur. Si videris monachum de quo p̄us bene confidebas
ubi stat ambulat sedet. oculis insipienter vagari. cap̄ erec
tuz. aures portare suspensas. hijs ex motib⁹ exterioris ho
mīnis īteriorē immutatum homīnē agnoscas. Tert⁹ aut
scđm bern. ista curiositas ī alios ex īcuria sui. Unde ipse
ait. Dum anima sui īcircūspectōne torpescit ī curia sui ī
alios curiosam eque facit. Idem quo a te curiose recessis
tibi te īterim committis. Nunquid audes oculos leuare
ī celū qui peccasti ī celum terram īciuere ut cognoscas
teipm ipate tibi representabit. quia terra es et ī terrā ibis
Secund⁹ gradus est leuitas que scđm bern. sic oritur ex
gradu p̄cedenti. Monachus qui sui negligens alios curi
ose circumspicit. dum quosdam suscipit supiores quos dā
despicit īferiores ī alijs qui dez videt qđ īuidet ī alijs

492

quod irridet inde animus nulla curia sui grauat? per super
biam ad alta se erigens mō per inuidiam tabescit nunc per
excellētiā pueriliter hylatescit et q̄ superari se dolet et q̄
superare se gaudet. **A**mor pprie excellētie facit. **N**uibo vō
īdicens grad? iste p̄pendat berñ ostendit dicens. has
animi vicissitudines nunc pauca et mordacia. nunc multat
in amaro v̄su. nunc lucta plena semper vō irrationabilia in
dicant verba. **T**ercius gradus est manis leticia. q̄ sedm
berñ. sic orit ex gradu p̄cedenti. **M**onachus q̄ duos gra
dus superbie ascendit cum gaudiū videt īē polari cristiā
quā de bonis alteri? contrahit impaciēs sue humiliatiōis
fugit ad consilium false consolatiōis ex illa parte qua sua
libi vilitas et aliena excellētia monstrat restringit curiosi
tatem ut in quo ipe videt excellere notz. in quo alter pre
ceccit semper dissimulat. ut dum deuitat q̄ triste putatur
leticia continet. **D**e phēndit iste gradus hijs īdicens se
cundū berñ. Rari vel nulli gemit? sūt vellacrime pure si
attendas aut sūi oblitum aut ablutz a culpis ī signis
seurritas. ī frōte hylaitas. vanitas apparet ī incessu: p
nus ad iocū. facili? et prompt? ad risū. silis est vesice ter
gide vento pūcto forate exiguo que si stringit crepitat et
erebro sonit? reddit vento non passim. sed strictim egre
diente sic vent? vanitatis a monacho non valens libere e
gredi ppter disciplinaz silencij īter angustias fauciū p
tachinos emittit? et cum os obstruxerit. per nares sternu
tare auditur. **Q**uartus grad? est iactantia ī multiloqo
que sedm berñ. ex p̄cedenti gradu sic orit. postquā varie
tas crescere et vesica grocessere īcepit necesse est ut am
pliori foramime laxato sinu ventositas eruētur alioqñ
rumperit. **D**e phēnditur autem grad? iste hijs īdicens
qui ī isto gradu est esurit et sitit quibus omne q̄ sentit ef
fundat. puenit interrogatē. nō querēti respondet. ipse q̄
rit ipe et solvit et verba collocutoris imperfecti p̄scidit pul
sato signo breve oquerit interrogatiū. **S**i de religiōe agitur

293

statim visiones et somnia pferunt laudent ieiunia omnes
dat vigilias super omnia orationes exaltat. Si ad lubrica
sermo conuertitur in his quanto assuetus tanto loquacius
or inuenitur ut dicas si audias fluum esse scurrilitatis
eius ita ut serenos et graues animos in levitatem cocidet
et risum. Quintus gradus est singularitas que a precedentibus
gradu sic oritur sed etiam. Turpe est ei qui se supra ceteros
iactat sed non plus ceteris agat aliud ut ultra ceteros ap-
pareat perpendit autem gradus iste his in diebus. Quis in
hoc gradu est sibi plus blanditur de uno ieiunio quaz ceteris
prandientibus facit quam si ceteris vii. dies ieiunauerit o-
modior sibi videtur una oraciuncula peculiaris. quam tota
psalmodia vnius noctis. Dolet aliquem se pallidorem et
nimis comedentem pallorem suum et maciem in manibus et
cetera que potest videi speculatur. ad omnia sua strenuus
et ad communia piger. Vigilat in lecto dormit in choro.
Sextus gradus est arrogantia que secundum bernardum. sic oritur ex
precedenti cum ex his talis que singulariter agit apud simili-
pliores eius opinio exereuerit qui opera que cernuntur sed
vnde procedant non discernunt dum miserum beatificant in er-
torem mouent credit quod audit. qui dicit intendat non attendit
obliviscit intentionem quaequid de omni alia re plus sibi
quam alii credit ut non solum verbo aut operum ostentatio
ne sua pferat religione sed intimo cordis affectu credat
se omnibus superiorum. et quicquid de se laudatus agnoue-
rit non ignorantie aut benevolentie laudatoris sed suis me-
ritis ascribat. Septimus gradus est presumptus que ex pre-
cedenti oritur secundum bernardum. qui alios excellere putat quomodo
plus de se quam de aliis non presumat. unus in conuentibus
residet in consiliis. Primus responderet non vocatus ac-
cedit non iussus se intronit ordinatus ordinata reficie-
refecta quaequid ipse non fecit aut ordinauerit non re-
te factum vel pulchre ordinatum estimat. iudicat iudica-
entes preiudicat iudicaturis. Si cum tempus aduenit

E

non promoueatur ad prioratum / suum abbatem aut in iudicium
 dicatur aut deceptum . Quod si medioris aliqua
 obedientia eis iniuncta fuerit indignatur arbitrans non
 minoribus se esse occupandum qui ad maiora se sentit
 ydoneum . **C**ontraistius gradus est defensio peccati qui se
 cundum bernardum sic oritur ex precedenti . Qui pemptus
 ad omnia se consueuit ingerere . impossibile est ali-
 quando non errare . **C**ontraistius gradus est defensio peccati qui se
 cundum bernardum sic oritur ex precedenti . Qui pemptus
 ad omnia se consueuit ingerere . impossibile est ali-
 quando non errare . **A**d prelatum autem pertinet er-
 rantem arguere . Sed quomodo culpam suam confitebi-
 tur qui nec esse putat . **P**reterea . Cum culpa imputat-
 erescit non amputatur . **M**ultis enim modis fiunt excusa-
 tiones in peccatis . aut feci quidem et bene feci . Aut si ma-
 le non multum male . Aut si multum male . non mala in-
 tentione . Si autem de illa conuincitur aliena se nititur
 excusare suasione . Sed qui aperte defendit quando ce-
 cultas et malas cogitationes cordi suo aduenientes humi-
 liter reuelet abbat . **N**onus gradus est simulata con-
 fessio qui gradus quomodo ex precedenti oriatur . Bern-
 hardus ostendit dicens . Nonnulli cum de appetitionib[us]
 arguuntur scientes quod si se defenderent non crederet
 subtilius inueniunt argumentum defensionis verba re-
 spondentes dolose confessionis vultus demittitur propter
 nisi corpus aliquas lacrimulas si possunt sibi extorquunt .
 vocem suspirijs . verba genitibus interrumpunt . nec so-
 lum talis obiecta non excusat . sed ipsam quoque culpam
 exaggerat ut dum impossibile aliquid aut ineradicabile cul-
 pa sue ore suo additum audis etiam illud quod ratuz pu-
 tabas . vir credere possis . **N**uomodo autem hec simulatio
 perpendicularatur . Bernhardus . ostendit dicens . Nasa figuli
 probat fornax et tribulatio vere penitens discernit . Qui
 veraciter penitet labores penitentie non abhorret . **C**uius
 simulata confessio est una vel leui contumelia aut exigua
 pena interrogatus iam humilitatem simulare iam simula-
 tionem dissimilare non potest murmurat frendet irascitur

495

quanta putas tunc sit confusio in corde superbi eius fraus
decipitur pax amittitur. Laus minuitur nec culpa dilu-
tur et tandem notatur ab hominibus iudicatur ab omni-
bus eo quod vehementius omnes indignantur quo falsum co-
spiciunt quicquid de eo prius opinabatur tunc opus est
prelato ut eo minus illi parceret potest quo magis of-
fendit si illi parcit. ¶ Decimus gradus est rebellio qui
quomodo oritur ex precedenti. bern. ostendit dicens de il-
lo qui est in nono gradu nisi miseratio diuina cum respici-
at ut quod valde difficile est talibus vniuersorum iudicis ta-
citus acquiescat frontosus mons et impudens factus tan-
to deterius quanto desperacius in decimum gradus per re-
bellionem corruit quem prius arrogans factus contemp-
serat iam patet inobediens etiam magistrum contempnit.
Sciendum namque gradus. xij. in tres tantum colligi pos-
sunt ut in sex superioribus. In quatuor sequentibus sit
contemptus magistri et in duobus que restat contemptus
dei. Item notandum quod duo ultimi casus in congregatore
defendi non possunt idemque ubi firm concordiam aut magi-
stri sententiam monachus spernit quid ultra in monaste-
rio nisi scandalum facit. ¶ Undecimus gradus est liber-
tas peccandi per quam monachus cum iam nec magistrum
videt quem timeat nec fratres quos vereatur quanto se
curius tanto liberius sua desideria implere delectatur a
quibus in monasterio tam pudore quam timore prohibeat.
sed tali iam fratres et abbatem non timet nondum tamen
penitus dei formidine caret. hanc ratione tenuit submurmura-
ns adhuc voluntati preponit non sine aliqua dubitatio-
ne. Primus allicta perficit. sed sicut illi quod vadet temptat
pedentim non cursum vitorum gurgitem intrat. ¶ Duo
decimus gradus est consuetudo peccandi qui sic oritur ex
precedenti secundum bernardum. postquam terribili dei iudi-
cio prima flagicia impunitas sequitur expia voluntas libe-
ter expletur repetita blanditur concupiscencia remissente

296

Scipitur ratō ligat consuetudo trahitur miser in profundus
malorum trahitur captiu⁹ tyrannidi vitōrum ita ut car-
nalium voragine desideriorū absentis sue ratōmis diuinisq.
timoris oblitus quasi dieat insipiens in corde suo non est
deus iam inifferenter libitis p̄ licitis vtitur iam ab illici-
tis cogitandis patrandis inuestigandis animus man⁹ vel
pedes non prohibentur Sed quicquid in cor imbutum ad
malum venerit machinat garrit et operatur magniloquus
maluolus facinorosus. De quinqz errorib⁹ qui sa-
me fidei aduersari videntur. Cap. xxxvij.

Oncto de. xij. gradibus superbie consequēter dicē-
dum est de quibusdam vicijs que pcedunt ex su-
perbia. dicem⁹ autem de illorum quinqz tantu⁹ li-
eet sint multo plura. Primo dicem⁹ d quibusdā errorib⁹
qui sane f.dei aduersant⁹. errores enim ex superbia pcede-
re solent. quia dicit aug⁹. superbia meretur illudi. et su-
per illud H̄ere. Arrogantia tua et superbia cordis tui de-
cepit te. dicit glo. omnis hereticus arrogans. superbia fa-
cit hereticum non arrogantia. Secundo dicemus de pec-
cato irreuerentie. Tertio de peccato inobedientie. Quar-
to de peccato vane glorie. Quinto de peccato ypocrisis.
In pmo capitulo non preponimus dicere de omnibus er-
roribus qui contrarij sunt sane fidei quia hoc nimis longū
esset sed solum de quibusdam qui inueniunt⁹ etiam in eis
qui fideles esse vident⁹. Quare dyabolus multu⁹
conatur seminare errores in ecclia dei.

In p̄mis vero notandum q̄ dyabol⁹ multum conat⁹
seminare errores in ecclia dei. ipse enim est quasi
coruus qui pmo currit ad oculum cadaueris. lu-
men enim fidei in homine multu⁹ conat⁹ extinguere. Cuius
rei est pma causa. quia ip̄e scit postquam oculū fidei exceca-
uerit in homine potest hominez inducere in omne peccatum
Vnde quidam senex in vītis patrū dixit q̄ quando operi
untur oculi animalis tunc circuit ad molendum. Alioqñ

297

non ambulat in circuitu mole . sic dyabolus qui operuerit
oculos mentis in omne peccatum inclamat hominem . **N**d
figuratum est **J**udicum . xvij . in sampstone quaz pbylistei
fecerunt molere postquam ei eruerunt oculos . **S**ecunda
est q̄ dyabolus odit lucem fidei . vnde **I**ps̄ sp̄aliter dicit
illud **J**o . iij . Qui male agit odit lucē . ip̄e enim est falsus
mercator volens homines decipe dum tenebras periret .
Ips̄ est etiam deformis adulter **V**nde ne deformitas ei⁹
videatur procurat tenebras . **T**ob . Deulus adulteri obser
uat caliginem . **T**ertia causa est q̄ dyabolus eos qui sibi
seruunt ducit ad patibulum infernale . **I**ps̄ enim sic re
munerat seruientes suos ⁊ ideo relat eis oculos ut furiba
ne videat quo ducant̄ . **Q**uarta causa quia scit q̄ si potest
aliquem extra viam fidei ponere . quicquid postea faciet
imutile erit sibi ⁊ quo ad vitam eternaz . **D**e via ista ps . Er
rauerunt in solitudine in maquoso viam ciuitatis habitacu
li non inuenierunt . **A**ug⁹ . **B**ona opera p̄ter fidem vident̄
michi esse velocissimi cursus extra vias . **Q**uinta est quia
fides est dexter oculus anime quem si dyabolus homi eru
erit ip̄m imutilem ad pugnam reddit . **N**d figuratum est
p̄mo reg . xj . in naas qui voluit eruere oculos dextros ip
sis de iabes galaad . **C**ui⁹ int̄to erat q̄ dextris oculis eru
tis cum operiretur simistri scutis ip̄i imutiles fieret ad pug
nam . **I**tem fides ē fundamentū tocius edificij sp̄ualis q̄
destructo scit dyabolus q̄ edificium sp̄uale destructuz esb
Item scit dyabolus q̄ extra fidem non sit locus ppiciatō
nis . **V**nde cum ipsi ppiciatōnem homini inuideat . nollet
enim q̄ homo eam haberet cum ip̄e non sit habiturus eaz
ipse multum laborat ad hoc q̄ extra fidem hominē ponat
quis quis extra fidem est gladium ire dei habet euaginatū
super se . **J**o . iij . **Q**ui incredulus est filio dei non videbit
vitam . sed ira dei manet super eum . **I**tem quicquid est ex
tra fidem in mundo quasi in diluio perit **Q**uiquid in hoc
mundo est extra fidem est sicut mare mortuum in quo nichil

490

viant. **V**Nde bona hereticorum sunt velut poma que crescunt in arboribus circa mare mortuum que ante maturitatem sunt viridia. matura vero et incisa fauillam in eis habent. **S**ic bona hereticorum bona videntur. sed ad ultimum in eis est infernalis erit. Extra fidem nichil est in hoc mundo quod placeat deo. quia secundum apostolum. **H**inc fide impossibile est placere deo. Et Ieronimus. Domine oculi tui respiciunt fidem nichil etiam est bonum homini in mundo isto absque fide.

Propter has causas multum conatur dyabolus errores fiduci contrarios seminare in ecclesia et propter hoc debemus multum circa errores conari. et precipue plati quoque negligencia errores ut sepius subintrant sicut dominus ostendit.

Math. xiii. Simile est regnum homini qui seminavit bonum semen in agro suo. Cum autem dormirent homines nocte mimicus eius et suscepit seminam in medio tritici. In dormitione hominum negligetia platorum intelligitur.

De erroribus per quos dyabolus multas alias trahit ad inferos. **S**icut uero errores inueniuntur in his quod fideles videantur esse. per quos dyabolus multas animas trahit ad inferos.

Primus error est diuinitatis. Secundus malefitorum. Tertius superstitionum remediorum. Quartus eorum personarum qui credunt ea quod sunt in sompno enim et in spiritu fieri in veritate et corporaliter sic error illorum manifestetur quod se dicit ambolare nocte cum herodiade. Circa primum vero notandum est quod diuinitus qui deo pleni Christi sibi attribuitur quod dei est. presumunt enim predicere futura. et reuelare occulta. que duo ad deum speantur pertinent. Sunt autem manifeste species diuinitatis ex quibus. xiii. numerare sufficiuntur. hie sunt manifeste plures. prima sit in igne et vocatur pyromacia a pir quod est ignis. et macia quod est diuinitas. Alia fit in aere quod vocatur aeromacia. Tertia fit in aqua quod vocatur hydromatia. ab ydore quod est aqua. Quarta fit in terra quod vocatur geomatia a geos quod est terra. Quina sit per phytomes in quibus maligni spiritus loquantur. Dicitur autem phytomes ventiloquii a phytome appolline sic dicti et cetera. Sexta fit per mortuos suscitatos que magromantia dicitur.

Nigros enim grece mortu⁹ dicitur latine. **M**ancia idem est q̄ diuinitō. **S**eptima est augurium que attenditur in cantu et gestu et vlatu aiuum. **O**ctava attenditur circa sternutaciones. **I**nona circa somnia. **D**ecima circa sortes quas falso dicunt apostolorum. **V**ndeclima circa variaz in spectioez psalterij euangelioz et alia scripturaz. **D**uodecima est mathematicoz qui constellatōnes considerant qui etiaz dicuntur magi. **T**redecima est eoz qui arioli dicuntur. qui in aris ydoloroz demonum responsa recipiunt. **D**ecimaquarta est eorum qui recantur auruspices. quasi horarum vel aure spectatores. qui dies et horas in operibus agerdis custodunt. **R**egulariter autem tenenduz est quod omnis diuinitō quocunq; modorum predictorum fiat. aut alio modo simili prohibita est et maledicta a deo. et a sancta ecclesia. **S**unt autem multa que debent homines cohibere ab hoc peccato. **P**rimuz est. quia peccatum illud dyabolicum est. diuini enim ad modum luciferi volunt similes esse altissimo. dum futura predicere volunt que a deum specialiter pertinent. **V**nde ysa. Priora et nouissima nunciate michi. et dicam q̄ dñ estis. et est inuenientur hoc peccatum a demonibus in mundo isto. **A**ugustinus. **H**ec vanitas magyarum areium ex traditione malorum angeloz in toto orbe terrarū pluribus seculis inualuit. et per inuentōnes eorum iumenta sunt auruspicia et auguriatōnes. et ipsa que dicuntur oracula. **T**rin autem diuīnis fidem adhibent. similes sunt illis angelis qui lucifero superbienti consenserunt. et sicut lucifer eo quod voluit esse deus factus est satan. et dei aduersarius. **S**imiliter et angeli qui ei consenserunt. dei aduersarii facti sunt. **S**ic et diuīnis qui vult esse deus. et qui ei fidem adhibent. dei aduersarii et satiane sunt. **M**ultuz offendere rex francie ab eo qui se vellet facere regem in regno suo. et ab eis qui ei consentrent. oportet enim eum cum rege pugnare. ut videatur quis potentior esset. **S**ic de⁹ pugnabit cū diuīnis.

⁊ sic illis qui sentiunt illis. sapiente. v. Pugnabit euz il
 lo orbis terrarum contra insensatos. Et ibidem. Accipiet
 armaturam zelus illius ⁊ armabit creaturaz adulatōnem.
 inimicor̄. ⁊ q̄ acuet iracundiaz in lanceam. et tunc appa=br̄it quis potentior sic. an ipse an diuum. Secundum est
 hoc. quod sacra scriptura ita dissuadet illud. leuitici. xix.
 ne declinetis ad magos. nec ab ariolis aliquid sciscitemi=ni. Et ibidez. Non anguriabitis nec obseruabitis somnia
Deut^o. xvii. Non inueniatur in te qui ariolos scisciterur.
 ⁊ obseruet somnia atq; auguria. ne sis maleficus nec in=cantator nec phitones consulas vel diuīmcs. nec queras a
 mortuis veritatem. Et apostolus ad gal. iiiij. Dies obser=uatis ⁊ tempa ⁊ annos ⁊ menses. timeo ne forte sine cau=sa laboramim in vobis. Tercium est multiplex pena. qua
 dominus legitur punitum hoc peccatum. ⁊ pene que in legē
 diuīma ⁊ iure positiuo huic peccato taxantur. Notandum
 ergo est. quod peccatum diuīorum simile est peccato eue
 que scientiam diuīam appetit. volens esse sicut deus bo=nū et malum sciens. **Hebⁿ. iiij.** Mulieres que diuīs si=dem adhibent. quemadmodum matris eue scientiam affe=ctant. attendere dōnt multiplicem penā. qua totū mūdus
 pro peccato isto punitus est. De pena etiam hac legitur.
 quarto reguz primo. quod mandauit helyas ochozie. **Nū**
 quid non est deus in israhel. vt eatis ad consulendum bel=zebub deum astaton. quamobrem dicit domin⁹. de lectulo
 super quem ascendisti non descendes. sed morte morieris.
Et. iiij. pal^r. x. sic mortuus est saul propter iniquitates su=as. eo quod preuaricat⁹ sic preceptum domini quod pre=cepit. et non custodiuit illud. sed insuper etiam phytō=missam consuluit. nec sperauit in domino propter quod in=terfecit eum. et transstulit regnum ad dauid filiu⁹ yslai.
 De pena huic peccato taxata. leuitic⁹. xix. Anima q̄ declina=uerit ad magos ⁊ ariolos. ⁊ fornicata fuerit in eis. in naz=faciem meaz contra eaz. ⁊ interficiaz eaz de medio populi sui.

Et lenit. xxvij. Vir siue mulier si quibus phytome? vel
 diuinatōnis fuerit spirit? morte moriatur lapidibus ob
 ruat eos. sanguis eorum sit super eos. Pena talius incan
 tationum secundum canones multiplex est. Sunt enī
 fames nec debent recipi ad eukaristiam. si notoriūz est pe
 catum sicut nec hystriones. Item non debent admitti ad
 accusatō nem. Item debent excommunicari Item si post am
 monitō nem vel correctionem nolunt se corrigere. si serui
 sunt debent verberibus castigari. si liberi includi in carcere
 vel utroq; sunt de parrochia turpiter de honestati id est ton
 sorati vel decaluati eiciendi. et hoc potest episcopus sua
 auctoritate facere. dum tamen caueat a membrorum de
 truncatōne. et morte et sanguinis effusione. vel si necesse
 fuerit inuocet brachium seculare. Secundum vero leges
 tales capite puniuntur. Quartum est hoc quod legitur.
 deut. xviii. vbi hec peccata prohibentur. qd omnia hec ab
 hominatur dominus. Quinto vero hoc. quod hoc pecca
 tum ab augustinus apostasia reputat. Vnde ipse ait. Non
 obseruabitis dies qui dicuntur egypciaci. aut kalendas
 ianuarij. in quibus quedam cantilene et comediatōnes ad
 inuicem donandi donant. quasi in principio boni anni faci
 unt augurio aut aliquos menses aut tempora dies aut an
 nos. aut lune et solis cursuz. quia quibus et quale scūq; di
 uinitates. aut fata aut auguria obseruat. aut intēdit aut
 consente obseruantibus. aut talibus credit aut ad domū
 eorum vadit. aut in sua domo introducit. aut interrogat.
 sciat se fidem cristianam et baptismum preuaricasse. et paga
 num et apostamat et dei inimicum. iram dei grauiter mette
 num incurzere. nisi canonica penitencia emendatus recon
 cilietur. Videatur tamen quod sortibus liceat ut. qd sōr
 te iōsue exquisiuit peccatum achor. Sorte etiam depre
 hensus est ionathas a saul comedisse fauuz mellis. Jonas
 etiaz sorte a nautis dephenfus est. dicit etiaz Augustinus.
 qd sors non est aliqd mali. si res inhūana dubietate dīmag

indicans voluntatem. Ad exempla vero obiecta dici potest
 quod hec et multa alia permittebantur ante euangelium.
 que postea tempore perfectioris discipline sunt eliminatae.
Item sic dicit **Jeromimus**. Privilégia singula cōmūnem
 legēz facere non possunt. Ad illud vero q̄ dicit aug⁹. qd̄
 sors non est aliquid mali. potest dici quod verum est in sui
 natura. phibetur tamen quia per assiduitatez posset ho-
 mo labi in ydolatriaz. **V**nde si esset causa honesta. et subes-
 tēt necessitas. vt si esset otēcio de electione aliquorū. et
 esset paritas utrobiqu^z. videtur q̄ exemplo mathie possent
 sortes fieri. **V**nde be da. Si q̄ necessitate aliqua expulsi de
 um putant sortibus apostolorū consulenduz esse. videant ip-
 sos apostolos nec nisi collecto cetu fratrum et precib⁹ ad
 deūz fuisis hec egisse. Itēz eūz quedāz ciuitas esset obsessa
 et dubitaret cler⁹ qui deberent fugere et qui manere. con-
 sult⁹ aug⁹. dixit illud sorte esse dirimenduz. Itēz obi-
 citur de somnijs. que vident⁹ esse obseruanda. cum quan-
 doq̄ per somnia ostendat dominus hominibus quid futu-
 rum sit. vt per somonium phonis patet quod somniū Jo-
 seph exposuit. **G**en. xlj. et per somniū nabuch. quod ex-
 posuit daniel. dañ. iij. et math. ii. Apparuit angelus do-
 mini ioseph in somnijs dieens. Joseph fili dain d et Ad
 hoc dicimus. quod in veritate somnia non sunt obseruan-
 da. **S**apiens. Somnia ne cures. Ecclesiastici. xxxij. So-
 mia extollunt imprudentem. **I**bide. Multos errare fece-
 runt somnia. et exciderunt sperantes in illis. **V**nde qui-
 dam somnijs multum attendens somniauit se multum vi-
 eturum. et cum multa bona congregasset. repente defun-
 ctus est. **A**d solutōnem vero obiectorum notandum. qd̄
 sex modis fiunt ymaginations somniorum. sicut dicit
 gregorius in dyalogo. Aliquando ventris plenitudine.
 Aliqñ ventris et capitis exinanitione. Aliqñ demonis illu-
 sione. Aliquando cogitatione tantum. Aliquando cogita-
 tōne simul et illusione. Aliqñ dai reuelatione. Aliquando

cogitatōe sūl et reuelatione. **D**uo p̄m̄a ḡn̄a sommoꝝ ex
perimento cognoscimus. Cetera in scripturis inuenimus.
De tertio eccl. xxiiij. illud multos errare fecerūt somnia
De quarto eccl̄as .v. vbi multa sunt somnia. ibi multe sunt
vaniat̄es. **E**t p̄z supra. multas curas sequent̄ somnia.
De quinto gen. xxxvi. **A**udite somnuꝝ meuꝝ **T**e. **D**e sex
to legitur dān. iii. somnum tuuꝝ et visiones capit̄is tui in
cubili tuo huiōi sunt. q̄ post differens daniel a radice co
gitationis inchoauit dicens. **T**u rex in stratu tuo cepisti
cogitare **T**e. non est enim credenduꝝ somniis. quia quo im
pulsu fiant facile non elueet. tamen sancti illusiones et re
uelatōnes quodaz intimo sapore disternunt. ut sciāt quid
a bono spū peipiant. vel quid ab illusionē paciane. **V**nde
de sommo et illusionē demonis factō dicit Gregorius su
per illud Job. vii. Terrebis me per somnia. dyabolus cu
pidis prospeni. timidis aduersa per somnia īgerit ut ma
gis afficiat eis eos. **E**t sanctos dei quos mīnus valet vi
gilantes. grauius temptat dormientes quod deus benigne
permittit. ne saltez in somniis a passiōnis premio racent.
Itez queritur quomodo sepe euenant que predicūt di
uum ex quo fides eis adhibenda non est. **A**d hoc respon
dit Augustinus. quod hoc sit dei permissione ut probetur
qualem fidem homines ad deūz habeant. **N**uod probat au
gustinus illo verbo deut. xiii. Si surrexerit in medio tui
propheta. aut qui somnuꝝ vidisse se dicat et predixerit si
gnum ac portentum et euenerit quod locutus est. et dixe
rit enim tibi eamus et sequamur. deos alienos quos igno
ras et seruiamus eis. non audies verba illius prophete
aut somniatoris. quia temptat vos dominus deus uester.
ut palam sciāt an diligat s eum an non **T**e. **P**reterea. di
num solent quibusdaz signis futura concere. **V**nde quan
do inquirunt de aliqua muliere. utrum grauida sit solent
zonam suaz inspicere. in qua aliqua grauiditatis signa pos
sunt peipere. **V**nde quodaz decepta fuit a q̄daz p̄sbitero.

qui non poterat corrigerem patrochianos suos. quin crede-
 rent cuidam diuime. sed tandem misit zonaz scilicet ad eas
 que zona inspecta cum presbiter esset pinguis ipsa indi-
 canit presbiteruz esse impregnante. Preterea a casu quan-
 doqz dicunt ea que futura sunt. Dyabolus enim sicut di-
 cit Rabanus. nonnunquam solet vera multa predice-
 re. ut ad extremum valeat animaz aliqua falsitate laquea-
 re. quomodo autem dyabolus futura predicit dicit augu-
 stini. Demones predicti acumine sensus et celeritate mo-
 tus nunciant. que homines pro sensus terreni tarditate mi-
 rentur. Accessit etiam demonibus rex longe maior exper-
 ientia. quam potest hominibus propter breuitatem vite pue-
 nire. per has efficacias non solum futura multa predicunt.
 verum etiam multa faciunt. que quandoqz homines dice-
 re aut facere non possunt. Vnde eos dignos quibus ser-
 uiant. et quibus diuinos honores pferant arbitrantur. Pre-
 nunciant etiam que ipsi facturi sunt. Accipiunt enim sepe
 potestatez et morbos immittere. et ipsum aerez viciando mor-
 biduz reddere. et pueris atqz amatoribus terrenoz co-
 modoz malefacta suadere. de quoqz moribz certi sunt eis ta-
 lia suadentibz osensuri. Aliquando predicunt non quod ipi faciunt
 sed quod naturalibz signis futura pnoscut. quod signa in hominim sen-
 sus venire non possunt. non tamen propter hoc dicendi sunt demones
 diuini. licet prius deant aliqua quod homines non prius deant. si
 nec medicus diuinus dicendus est. Non augustinus. Non quod prius
 dicit medicus quod preuidre nescit huius artis ignarus. non
 tamen ideo diuinus habendus est. Fallunt etiaz demones sic dicit
 augustinus. studio fallendi et inuidia voluntate. quod homines er-
 ore letantur. Sed ne apud cultores suos pondus auctorita-
 tis amittant aliquid agunt ut interpretibus suis signoz quos
 suoz diectoribus ibi culpa tribuat quando ipsi decepti fue-
 runt mentiti. Tercius queritur quod potuit phytonissa Samue-
 lez suscitare. ut videtur dicere. i. reg. xxviii. de quo seto sic
 augustinus. sentire videtur quod dyabolus apparet in specie

samuelis. licet sint diverse opiniones super hoc. Aug⁹. lo-
 quens de suscitatoe illa ait. **D**yabol⁹ ut errore faceret in
 quo glorificaret. habitu viri iusti et nomine se subornauit.
Itez quō poterat esse qđ arte magica attrahere vir a na-
 ciuitate sanct⁹. et vite opiba iust⁹. **I**tez aug⁹. Si samuel
 vere appiuss. non utiqz vir iustus pmisisset se adorari. qui
 pdicauerat soluz dñm adoranduz. **I**tez quō homo dei qđ cū
 abrahaz in refrigerio erat diceret ad virz pestilentie. et di-
 gnuz ardore gehennē. cras mecum eris. Et subdit aug⁹.
Ldis duob⁹ titulis subtilitate fallacie sue pdidit improni-
 dus sathanas. **I**tez querit de hoc qđ dictuz est. qđ tpa ob-
 seruanda non sūt. cuz ipsum me dici obseruent medicinis
 suis dancis et minutō mbo faciendis. **A**d hoc dicit qđ cal
 obseruatō tpm reprehensibilis non est. cum incio naturalis
 possit de hoc reddi. Non sūt reprehensibiles etiaz agricole
 qui obseruant tpa ad seminandum. et arbores incideendas vel
 similia cuz hoc habeat certaz racionez. **S**equit de erro-
 re maleficior⁹. Notanduz ergo qđ malefici sunt qui pmis-
 fiz dei elementa decuiunt. hom̄ mentes turbant min⁹ con-
 fitentiū in deo. ac sine ullo veneni haustu violentia carnis
 interīmunt. **V**ocant autem tales malefici ob faciōr⁹ mag-
 nicudinez. **V**nde cuz facere maluz ad om̄es peccantes pti-
 neat. maleficiis tñ apropriat. eo qđ multū sint mali.
Sequit de errore supsticioz remedior⁹. **D**e quo erro-
 re Aug⁹. in li. de doct. xpiana. **A**d supsticionem ptinent
 omnes ligature atqz remedia que medicorum quoqz di-
 sciplina condonat. **I**nter remedia vero talia. quedaz sūt
 nugatoria quedaz noxia. **I**tem quedam sunt contumelio-
 sa homini et quedam deo. **N**ugatoria sūt vt cuz sella auer-
 titur vt tempestas auertatur et multa alia talia. **I**tem cuz
 mulier que in partu laborat. nouem utensilibus tangi-
 tur vt facil⁹ pariat. et multa alia his similia. que in discre-
 te mulieres facere consueuerunt. **N**oxia vero sūt. vt cuz
 mulier facit vt conceptus eius impediatur sic cum asseres

tangit stube in aqua balneat se in diebus purificatis sue
 hac intentio. ut quot asseres stube tetigerit tot annis non
 concipiatur. que apud deum tot homicidiorum videtur rea esse
 quod conceptus illo facto voluit impedire. nec quorum
 eunq; homicidiorum. sed videtur interfictrix esse priorum
 infantium. Contumeliosa vero sunt homini siue illa que ho-
 minibus aliquae mulieres solent dare ad alliciendum eos
 ad amorem earum. Contumeliosa vero deo sunt sicut illa que
 sunt de criminis vel de corpore christi. vel de alijs sacra-
 tis ecclesie. Item possunt diuini ista remedia secunduz
 diversitatem eorum circa que sunt. Alia enim sunt contra
 infirmitates vel hominum vel pecorum. alia contra sterilita-
 tem. alia contra pariendi difficultatem. alia contra nimis
 frequentes partus. alia contra luporum crudelitatem. cum
 bestie amisse includuntur. ne a lupis devorentur. Caveat ta-
 men predicatorum ne. dum species talium remediorum in predicto
 catone tangit. erubestibilia mulierum hominibus apiat in scandalum eorum. Item ne mulieres doceat remedia que ipse ne-
 sciunt. si credit quod ipse ea facture sint. Item peccatum il-
 lud multum habet fatiūtatis. Cuilibet enim sanum caput
 habenti. naturalis racio dictare deberet. quod remedia talia
 illam efficaciam non habent quam credunt habere. Item
 infidelitas siue idolatria que est in peccato isto deterior vi-
 detur idolatria pagana. Illa enim a quibus deo dereli-
 cto fatue mulieres sperant sanitatem vel plenam vel similia
 minus videtur deus esse quam idola pagana. Illa enim ad
 minima hinc formaz humanam ista non. Sed istud peccatum nec
 deum nec homines revereri videtur quo ad hoc quod ho-
 mini multa vilia et abominabilia dant ad comedendum que
 hoc vicio laborant. Sacramenta etiam ecclesie ostendunt il-
 lud peccatum cum de ipsis sacramentis sepe fiat. etiam de cor-
 pore christi quod est horrendum dictum sit sepe. In hoc vi-
 dentur mulieres. que talia remedia agunt deteriores esse
 ipsis demonibus. qui credunt et ostremiscunt illum ad quez

ipse absq; timore accedunt & de corpore ei⁹ peccatus suis
 faciunt. Sed queri potest unde maleficia & talia remedia
 efficaciam habent frequenter sicut videt⁹. Ad hoc potest
 dici quod habent talia remedia efficaciaz pluribus de cau-
 sis. Primo quia homines paruaz fiduciaz habent in deu⁹ &
 & ideo dominus permittit eos a demombus impediri. Sec-
 undo. error qui in hominib⁹ est quoꝝ pena frequenter est
 hoc qđ creditur esse effectus malefic⁹. Tercio probato
 fidei in bonis. sicut dictum est prius. Quarto pactum et
 societas mala demonum et hominuz. Aug⁹. Unus artes
 huīōi. vel nugatorie sūt vel noxie superstitionis. ex quadag
 pestiferi societate demonuz & hominuz. quasi pacta infide-
 lis & dolose amicicie constituta. penit⁹ sūt repudiande et fu-
 giende xpiano. Quinto desideriu⁹ lucrandi animas qđ dy-
 abolus habz. ideo enim dyabolus talia efficit. quia tot aias
 occasione illa lucrari se videt. qui enī talia facit. & qui ta-
 libus fidem adhibet. ipso facto dyabolo sc̄ ipsuz dat. Hic
 tamen notanduz est. quod si aliquis colligat herbam me-
 dicinalē. cuꝝ symbolo diuino vel oratōne dominica. vel scri-
 bat in carta symbolum vel dominicaz oracionem. vt ponat
 super aliquem infirmuz. vt sic in istis tantum deus creator
 omniz honoret⁹. non reprobatur duz nulla alia supersticio
 admisceat. Tria sunt quibus non exhibetur homines vti
 ad remediu⁹. scilicet herbe & similia que naturalem habēt
 virtutez. de quibus ratio secunduz medicinaz reddi pōt.
 Item ieiunia & oraciones & elemosine & huīōi. qđ certuz
 est placere deo. que sūt de gñe bonor⁹. hec enim valent ad
 optimendaz a deo salutē & alia quib⁹ indigēt. Itē pñt ho-
 mies vti verbis sacris. qđ alicui⁹ auētis sūt et alijs sacris
 rebo. **C**Sequit⁹ de errore illar⁹ plonar⁹. qđ credunt corpora
 taliter & vere fieri. qđ tñ in somno fuit. sic credunt quedam
 mulieres qđ pfitent se cuꝝ dyana dea paganor⁹. vel cuꝝ he-
 rodiade vel in numera multitudine muliez super quasdam
 bestias nocturnis horis multa terrar⁹ spacia pertransire oī⁹

iussiōbus velut dñe obedire certis noctibꝫ ad eiꝫ serui
 eūcū euocari. Aſſerunt etiaz ab illis creaturas posse in me
 lius vel in deſterius cōmutari. aut in aliam ſpecieꝫ vel ſimili
 tudinem transformari. de his dicit decretum. quod non a
 diuino ſpiritu ſed maligno mentibus fidelium talia fanta
 ſmata irrogant. Dyabolus em̄ eūcū animaz alicuiꝫ per ta
 lem crudelitatem ſibi ſubingauerit. menti quam captiuam
 tenet multipliciter illudit. nec deb̄z aliquis in tantaz ſtu
 ticiaz deuenire. vt eredat omnia que in ſomnis et ſpiritu tan
 tum fiunt. etiam in corpore accidere cum et paulus non au
 deat aſſerere quod fuerit raptus in corpore. De his etiaz
 dicit decretuz. quiſquiſ credit aliquaz creaturaz aut in de
 terius posſe aut in meliꝫ ſmutari. aut transformari in ali
 am ſpecieꝫ vel ſimilitudineꝫ. miſi a creatore per queſ facta
 ſunt omnia peculdubio infidelis eſt. et infidiſ deterior. Val
 de ſtulte ſunt mulieres huiōi. quibus ſuaderi non potest qn
 in veritate fiat qd̄ videtur fieri eis duꝫ conſtat multa vide
 ri homībꝫ dormiendo. que poſtea ſcunt falla fuisse. Atqz
 videtur dormiēti qd̄ multū comedat. cum aut expgefact
 fuerit famelicꝫ eſt. Vſa. xxix. ſicut ſomniat. eluriens et co
 medit. cum autem fuerit expgefactꝫ. vacua eſt anima eiꝫ
 et ſicut ſomniat ſiciens et bibit. eūcū tamen expgefactꝫ fu
 erit lassus adhuc ſitit et anima eiꝫ vacua eſt. Sic erit mul
 titudo omniz gentiuz. qui dimicauerunt contra montem
 hyon. Item videtur alicui cum dormit. quod ſit cum mul
 ere. cum tamen excitatus eſt a ſomno ſcit nullam mulie
 rem affuiſſe. Item videtur alicui layco cum dormit quod
 ipſe ſit ſacerdos. nūquid ap̄ter hoc cum excitatꝫ ſit a ſom
 no ſacerdos eſt. ut poſſit missam celebrare. Preterea si ve
 rum eſſet quod ipſi dicunt. quomodo auiderent herodya
 dem ſequi. que fuit adultera illa. qm abstulit herodes fra
 tri ſuo philippo. que etiam fecit amputari caput Joha
 nis baptiſte. Quomodo audent aſſerere bonam rem que ea
 puit illiꝫ qui in vtero ſanctificatus eſt. et quo maior inter

natos mulierum non surrexit fecit amputari. et in scriptura nichil omnino legatur de eius ouerione. Contra hunc errorem valet. quod in vita beati Hermanni aletissodorense. legitur. qui cum declinasset ad quoddam hospicium vidit eum omnes de domo cenassent mensam iterum preparari. qui cum admiratus quesisset quibus talia prepararentur. indicatum est ei quod homines hominibus qui de nocte incedabant. Vnde vir sanctus vigilans cum demones remissemur ad mensam illam et sedissemus. vir sanctus surrexit et demones abire non sinens. excitauit eos qui de domo erant inquirens ab eis si personas illas agnoscerent. qui responderunt quod sic. addentes quod vicini eorum essent. Vnde vir sanctus misit illos ad domum vicinorum. et inuenierunt eos ibi. que cum retulissent viro sancto ipse coegerit demones indicare scipios. et confessi sunt se demones esse. et sic hominibus illudere.

De peccato irreuerentie. Tricesimūscptimū capitulū.

Sequitur de peccato irreuerentie. que est quando aliquis negat honorem illi cui debet exhibere eum. Nota quod quatuor sunt quibus debemus reuerentiam exhibere scilicet deus. angelus. res deo consacrata ut ecclesie. et homines. Deo reuerentiam debemus. ut coram eo peccare erubescamus. et coram eo strenue bona agamus. Vnde quidam. Cum quid turpe facis quod me spectante ruberes. cur spectante deo. non magis ipse rubes. Boethius. Magna nobis si dissimulare non vulum. indicta est probitatis necessitas. cum ante oculos iudicis agimus cuncta cernentis. De reuerentia angeli. Bernhardus. In quo uis diuersorio. in quo quis angulo. reuerentiam habe angelum tuum. nec audeas eo presente. quod me presente non auderes. De reuerentia sacris locis exhibenda. Henr. xxvij. Quam terribilis est locus iste. non est hic aliud nisi dominus.

510

di et porta celi. **P**recipue reuerenda est ecclesia propter presentiam dominici corporis. **S**ed quidam sunt qui nec propter hoc reuerentur ecclesias. cum hac de causa ecclie demonibus sint terribiles. **V**identur tales homines in hoc esse demonibus deteriores. cum domini sit terra et ple mitudo eius. bñ deberent saltē loca sibi consecrata pacifice possidere. bene dērent hoies cessare a contūacia di in locis huiōi. que facta sunt ad seruicium dei. bene deberet suffi cere eis quod in alijs locis seruicium dyaboli facerent. et in his soli deo seruirent. **N**uomodo oracio eius in ecclesia exaudietur. qui in ea non timet deum offendere. **D**ebet etiaz ecclesie terribiles esse hominibus propter sanctos illos in quoꝝ honore dedicate sunt. q offendunt euz eoz ecclie franguntur. **C**ontra fractionem ecclesiarum valet illō quod legitur. ij. machab. ij. de elyodoro qui locum crucis volebat spoliare pecunijs commendatis. **S**icut enim ibi legitur. Apparuit quidam equus terribilem habens sellō rem optimis operimentis adornatus. Isq; euz impetu ely odoro priores calces elisit. qui autem insidebat videbat habere arma aurea. Alij etiaz apparuerunt duo iuuenes qui circumsteterunt euz. et ex utraq; parte flagellabant sine in termmissione. subito autem elyodus coincidit in terram. et in sella gestatoria deportatus est ex erario. et iacebat mustus atq; omni spe et salute destitutus. sed precibus omne sacerdotis vita ei donata est. **I**n omnibus vero reuerentia exhibenda est. et hec omnibus. **E**t. i. pe. ij. **O**mnes honorate. **E**t ibidem. Subiecti estote omni humane creature propter deum. **A**póstolus. Honorē inūicem preuenientes. **S**pecialiter autem in hominibus debem⁹ dei ymaginēz honore. non vestes vel diuitias vel aliquid simile. **S**i ymaginē beate virginī honor exhibendus est. quomodo ymaginē beate trinitatis que homini est. honor exhibendus non est. **B**ernhard⁹. Conscientie tue debes honorem coraz qua peccare erubescas. **E**cclastici. x. **D**a anime tue honorem.

50j

Secundum meritum suum. Honorandi etia; sunt homines
pter angelos eis ad custodiam deputatos. **Vnde** mat
xvij. **N**on dete ne contemptatis vnum ex his pusillis. An
geli enim eorum semper vident faciem patris mei qui in
celis est. **F**atuum est inhonorare hominem qui ita ab ange
lis honoratur. **luc.** xvi. **F**actum est ut moreretur mendicus
et portaret ab angelis in sinum abrahæ. **H**onorandi sunt
etiam homines ppter humanam naturam unitam diuine. **F**a
tuum est etiam inhonorare illum quod deus honorauit. **Etiā**
serui contempnendi non sunt. **Cyprianus.** Qualez cupis
te erga deum esse. talis esto erga seruum tuum. **Señ.** **Cū**
inferiore sic viuas. quemadmodum superiorem viuere ve
lis tecum. **I**dem. quemadmodum stultus est qui equum
temptatur? non ipm aspicit sed stratum t frenos. sic stul
tissimus est qui homiez ex teste aut ex odiō qua circūda
tus est existimat honorandum. **I**tem. **Señ.** Serui sunt
ymmo homines serui. ymmo deserui. serui sunt. ymmo hū
les amici. rideo istos qui turpe existimant cū seruo suo ce
nare. **V**irga murmur omne compescitur tota nocte ieumi
prestant. **S**ic fit ut isti de domino loquantur quibus cos
ram dominis vel domino loqui non licet. **A**t illi quibus
non tñ corā dñis s̄ cum iþis h̄mo erat q̄rū osnon obueba
tur pati erat corā dño porrigere cerūcē. **In** dñi iþis loq
ban⁹ s̄ in tormentis tacebat. **A**d col. iij. **D**ñi qđ iustū est
et equū seruus pstate. sciētes qđ t ws dñm hētis in celo.
Precipue autē honorādi sūt hui si sūt boni t fideles. ecc.
vii. **S**eruus sensatus sit tibi dilectus quasi anima tua.
Et. xxij. eiusdem. **S**i est tibi seruus fidelis sit tibi sicut
anima tua quasi fratrem sic eum tracta. **N**on sunt etiam
contēpnendi peccatores qr ille qui valde malus modo est
forbitan in dei pvidentia bon⁹ hō est. **Deut.** xxij. **N**on ab
hominaberis ydumeum quia frater tuus est. **P**recipue
tamen sunt illi honorandi qui sunt bone vite cum vt vide
tur attineat deo omni genere parentele. **M**ath. duodecio.

Nescunqz fecerit voluntatem p̄tatis mei qui in celis est ipse meus frater et soror et mater est. Preterea in viris iustis honoratur ipse deus qui in eis habitat. **N**nde quidam religiosus dicebat adorari debere fratres aduenientes cum certum sit in aduentu eorum. aduentum domini nostri ihesu christi h̄ri. qd̄ videtur intellectus abraham qui tres viros qui sibi apparuerunt in hospitio suo adoratōne premissa suscepit. **G**enēs. xviii. **I**n ritis etiam patrum legitur q̄ dyabolus pertimescat recte viuentes. dominus etiam conceptum talium suum reputat. **L**uce. x. **N**isi vos spernit me spernit. Pauperes etiam despiciendi non sunt. **G**reg. Pauperes non sunt despiciendi ut egeri. sed exorandi ut patromi. **D**onor qui pauperibus exhibetur deo specialiter exhibet. **C**ui sunt honorandi.

Elicet omnes homines honorandi sunt. quedam tamen persone magis sunt honorande quam alie ut vidue. vñ. i. th̄y. v. **V**iduas honorare. Domini etiam multum honorandi sunt a servis. Ro. xiiij. Omnis aia protestatio sublimioribus subdita sit. Et ad colo. iii. **S**ervi obedire per omnia dominis vestris carnalibus. Et. i. pe. ii. **S**ervi subditi estote in omni timore dominis. Et gen. xvi. dictum est agar ancille. Reuertere ad dominā tuā et humiliare sub manib⁹ eius. Et ezech. xvij. Multa mala predixit regi iuda qz tributum q̄ pmiserat regi babilonis soluere noliuit. Et **M**ath. xvij. Soluit dominus tributum licet non deberet eo q̄ filius regis esset. Item adolescentes debent honorare senes. i. petri. ii. **A**dolescentes subditi estote semibus. Tren. quarto. Facies domini dimisit eos non addet ut respiciat eos. facies em̄ sacerdotū nō erubuerū nec senū miseriū sūt. **S**ap. ii. dicūt mali nec vereantur canos mlti tempis. Leli. xix. Corā cano capite cōsurge et honora personam semis. Et. i. thi. iiii. **S**eniorum ne merepaueris sed obsecra ut patrē. **S**en. cū vereano p̄ci agendū est. Item viri honorandi sūt ab uxoribus. i. pet. iii.

Similiter et mulieres subditae sunt viris suis et viri debent
 honorare uxores. Et ibide similiter et viri cohabitantes
 sedm scientiam quasi infirmiora vasculo mulieri impicietes
 honorem. Ideo dominus non de pede viri sed de costa mulie-
 rem formauit ne a viro contempneretur. **M**ulier tamen
 debet obedire viro quia vir caput est mulieris. Non possit
 esse pax inter coniuges si vierorum vellet dominari et esse ca-
 put. Insignum huius cum in corpore humano sint duo pe-
 des et due manus et duo oculi. non est tamen ibi nisi unum
 caput. Si enim ibi essent duo capita. quando unum caput
 vellet esse a dectris. aliud vellet ire a sinistris. **S**icut in do-
 mo ubi sunt duo capita nunquam erit pax. Item honoran-
 di sunt parentes et spuiales et carnales. De spuialibus ecclesie
 viij. **H**onorifica sacerdotes. Ad hebreos. viii. Obedite prepo-
 sitis vestris et subiacete eis. ipsi enim prouigilant. qui rationem
 pro animabus vestris reddituri ut cum gaudio hoc faciat et non
 gemetes. et i. thym. v. Qui bene profunt postipiter duplice ho-
 nore habeantur digni. maxime qui laborant in verbo et doc-
 trina. Ad idem facit illud. trecenti. iiiij. Non addet dominus ut
 respiciat eos facies sacerdotum non erubuerunt. Glo. No-
 tandum quod supra sacerdotes quasi homicidas planxit hic
 separantur a facie domini quia non detulerunt eis. Quam
 ins enim mali sint non sunt contempnendi. sed ille in illis
 colendus et honorandus a quo missi sunt. Et alia glo. no.
 quam terribile sit sacerdotem contempnere nec faciem eo-
 rum erubescere. id est illis monentibus et videntibus a scele-
 ribus non cessare. De his dicit dominus. qui vos audit
 me audit et cetera. Ideo magis displicet deo contemptus eorum
 qui vicem dei retinent et propter dignitate sacerdotale quam
 nec ipsi angeli credunt habere. Non enim credo quod fieri
 transubstantatio si verba illa que proficit sacerdos in
 missa ab angelo proferentur. Parentes etiam carnales
 honorandi sunt. Exodi vicecimo. Honorata patrem tuum
 et matrem et. Iste horum attendit in verbis et in factis suis

beneficij. **T**ero honor in scripturis non tam in salutatibus
 et verbis quam in collatoribus munera sentitur.
Sunt autem multa que excitant ad honorem parentum
 Primo exemplo Christi. qui cum esset in angustia passionis
 non est oblitus matris sue. immo curam ipsius habuit et
 Iohanni eam commendauit. **I**o. xix. **M**odo facit eam hono-
 rari a deo in ecclia sua. ut multi videantur mri deuotiores
 quam ipsi filio. **N**uod credo ideo fieri ut ostendat quan-
 tum sibi placeat q parentes a filiis honorent. **E**t infide-
 les parentes suos honorant edicti a lege naturali. **V**nde
 infideli deterior est qui parentes non honorat. i. thymo.
 quinto. **S**i quis suorum et maxime domesticorum curam
 non habet fidem negavit et est infideli deterior. **I**psa etiaz
 irrationabilia animalia de hoc dant nobis exemplum. **D**i-
 citur enim de grue. q quando pater et mater eius depilari
 sunt filii querunt eis necessaria donec habeant pilos vel
 moriantur. **P**reterea valde ingratus esset qui parentibus
 non prouideret quando sibi prouidere nequeunt. **C**uz ip-
 si prouiderit eis in puericia. **I**deo dicit ad eph. **F**iliij red-
 dice vicem parentibus. quia hoc acceptum est eorum deo.
Nisi parentibus carnalibus ingratus est de beneficij ac-
 ceptis indignus est recipere aliquod beneficium a patre
 celesti. **I**tem iustum est ut ipsi in sua senectute filios suos
 sibi duros inueniant. q multociens iusto dei iudicio fit.
Vnde refertur q quidam pater senex hereditatem totam
 dimisit filio. filius vero ille primo benigne se habuit apud
 patrem sed post expulit eum a thalamo suo. ad ultimum fe-
 cit sibi fieri lectum post ostium. et cum tempus esset. et
 pater eius frigore grauaretur. quia filius abstulerat
 sibi bona cooptatoria. ipse rogauit filium filii. ut ro-
 garet patrem suum ut daret ei aliquid ad tegendum
 se. puer autem vix obtinuit a patre suo duas vinas bu-
 relli ad opus aui sui. et cum alie due remanerent patil
 pueri. puer flendo rogauit eum ut et eas sibi daret. **N**isi

fletibus illius vicitus dedit querens quid inde ficeret.
Dui respondit seruabo eas donec sis talis qualis est pa-
 ter tuus nec tibi dabo amplius sicut tu non vis modo pa-
 tri tuo. **D**ui sine pietate est erga parentes suos non vi-
 detur pietatem habere erga alios. **V**nde simpliciter videt
 sine pietate esse. **vñ** vix misericordia consequet. **P**ossu-
 mus ut etiam verbis scripture ad excitandum homines
 ut honorent. parentes que suadent hec que indicant quā
 tum placeat deo hoc & quam utile sit homini & quam op-
 positum displiceat deo. & quātum homini nocet. **A**d que
 pertinent que sequunt. **ecc. iii.** **f**ili suscipit senectam pris-
 tui et non contristes eum in via illius & si defecerit sensu
 veniam da & ne spernas eum tua beatute. **I**bidez. **S**icut q
 thesaurizat. sic qui honorificat m̄ez suam. **I**bide. **D**ui ho-
 norat patrē suū iocundabit in filiis & in die orationis sue
 exaudiet. **I**bidez. **D**ui honorat patrem suū vita uiuet lo-
 giori. **I**te. **H**onora patrē tuum ut veniat tibi benedictio
Et post benedictō pris firmat domos filiorū. **M**aledictō
 autem matris eradicat fundamenta. ubi dicit glo. **C**ham
 nudicatem patris irrisit. & semen suum in seruitutem per-
 petuam dampnauit. **gen. ix.** **A**bsolon dauid de regno ex-
 pulit concubinas eius incestuavit sed morte cor d grās
 penas huit. **n. reg. xviii.** **D**elisei caluiciū pueri bethel irri-
 serunt. et duo vrsi. **xl.** ex eis lacerauerunt. **iii.** regum
 secundo. **I**tem ecclesiastici. **iii.** **H**loria patris non erit in
 obliuione. **N**am pro peccato matris restituetur tibi bo-
 num. per peccatum notatur illud quod datur pro dilecti-
 one peccatorum. **E**t subditur in die tribulatiōnis comme-
 morabatur eū. et sicut in sereno glades soluentur pre-
 cata tua. **I**tem ibidem quam male fame est qui relinquit
 patrem. & est maledictus a deo qui exasperat matrem.
Et pū. **xix.** **D**ui affligit patres & fugit matres ignominio
 sus erit & infelix. **E**t pū. **xxviii.** **D**ui subtrahit aliquid a
 p̄e suo & m̄e & dicit hoc nō est p̄tm p̄iceps homicidij ē

Et eccl. vii. **H**onora patrem tuum et gemitus matris tue ne
 obliuiscaris. **M**emento quoniam nisi per illos non fuisses
Et retribue illis quomodo et illi tibi. **E**t exo. xx. **S**i quis
 percussit patrem vel matrem moriatur. **L**euit. xx. **D**omi
 nus maledixit patri vel matri morte moriatur. **E**t deut. xxvij
Maledictus qui non honorat patrem suum aut matrem
Tho. iij. **P**onorem habebis matri tue omnibus diebus vi
 te tue. memor enim esse debes que et quanta passa sit peri
 cula propter te in utero suo. **p**ublio. xx. **D**omi maledixerit pa
 tri suo aut matri extinguetur lumen eius in mediis tenebris
 id est morietur in suis peccatis. **A**d col. iij. **F**ilii obedite
 parentibus per omnia. **B**asilius. **P**arentes nos ut propria
 visceria diligamus. **D**e hereticis dicit apostolus. ii. ad ethy
 iij. **P**arentibus non obedientes. **E**t notandum quod sicut ho
 mines debent pruidere necessaria parentibus carnalibus sic et
 spiritualibus. **V**nde math. x. **D**ignus est operari eibo suo.
 ii. ad ethy. ii. **L**aborantem agricolam oportet primu de fru
 ctibus percipere. **A**d gala. vi. **C**ommunicet autem is qui
 cathezizatur verbo ei qui se cathezizat in omnibus bonis. i.
 ad ethy. v. **D**omi bene presunt presbiteri duplice honore
 digni habeant. **E**t ad thess. v. **R**ogamus vos fratres. ut no
 ueritis eos qui laborant inter nos et presunt nobis in do
 mino et mouent nos ut habeatis eos abundantius in ca
 ritate. **E**t ecclesiastici septimo. **I**n omni virtute tua dili
 ge eum qui te fecit et ministros eius ne derelinquas.

De decimis et similibus reddendis.

Multa vero sunt que debent homines mouere ad
 reddendas decimas. primicias. et oblationes
 ministris ecclesie ut sustententur. **P**rimum
 est remuneratio dei. **E**cclasiastici tricesimo quinto
 Da altissimo secundum datum ipsius et in bono oculo fa
 cito ad inuentionem manuum tuarum quia retribuens est
 dominus et species tantum reddet tibi.
Cqd soluens decimas in quatuor remuneret.

557

Remuerat aut̄ q̄drupl̄ qui bñ dat decimas sc̄z habūdaciā
fructuū et sanitate corporis remissione p̄coꝝ et celesti re
gno De duob̄ primis Aug⁹ Si decimas dederis n̄ solū ha
bundaciaꝝ fructuꝝ inde recipies. s̄ t̄ sanitatem corporis
cōsequeris De alijs duob̄ idem. qui premiū desiderat opa
rare aut indulgenciam peccatoꝝ p̄mereri reddat decimā
et de nouem residuis partib⁹ studiat dare pauperibus Et
Malach. iij. dicit dñs Infer omnē decimā in horreuz meū
ut cib⁹ sit in domo mea et probate me super hoc dicit dñs
et non apperuero vobis characteres celi et effūdero vobis
bene vſq; ad habundaciaꝝ. t̄ mērepabo pro vobis deuo
rantem Et dicit interli. vermez vel vicū aeris. Et subdit
Et non corrumpet fructum terre vestre. nec erit steriſ vi
neā in agro Econuerso vero qui non dant bene decimas pu
niuntur in paupertate Vn̄ mal⁹. iij. Si affigit homo deū qz
vōs me configitis. t̄ dixistis in quo ofigimus te. In deci
mis et primicis et penuria vōs maledicti estis / ecce pena
vbi dicit glosa. Ideo sciatis vōs perdidisse habundaciaꝝ
quia fraudastis me pārte meā. Aug⁹ Cū decimas dando t̄
trena ſil⁹ t̄ celeſtia pōſſes p̄mereri p̄ auaricia dupliſi bñdi
etione te fraudas. Is est em̄ ſuetudo dñi iustissima. ut si
illi decimam non dederis. tu ad decimas reuoceris / dabis im
p̄io militi. q̄ non vis dare sacerdoti. Idem. Maiores no
ſtri jdeo omnib⁹ copijs habūdabant. q̄ decimas deo dabāt
et cesari censum reddebant. Modo aut̄ quia diſcessit deuo
cio dei. accessit in dīctō vīſci Secūdo deberet homīnes mo
uere ad ſoluenduz decimas et alia mīnistris ecclie ipſū mi
ſteriū eoꝝ In infinituz em̄ ſunt meliora ſpūalia que ip
ſi dant qm carnalia que ipſi recipiūt f. Cor. ix. Si vobis
ſpūalia ſemīnamus non magnum eſt ſi nos carnalia uesta
metam⁹. Tertō deberz homīnes moue ad ſoluēdū magētudo
p̄ci q̄ eſt in retīmedo ea Vn̄. au⁹ Decime ex debito requi
runt t̄ q̄ eas dare noluit res alienas inuadit Et q̄ti pau
peres in locis ſuis vbi ip̄e habitat ip̄o decimas non dante

F

mortui fuerint tantoꝝ hōicidiorum reus. ante eterni iudiciis tribunal hētur qꝫ rem a dñō delegatam pauperibꝫ suis
 vſibꝫ reſuauit. talis non ſolum eft fur ymo ecclā ſacrileg?
Gēr. Amico rapere qui ppiaz Furtum eft. ecclā fraudare
 ſacrilegiū eft. Aut qd apertissimi ſceleris aliquid inde ſub-
 trahere omniuz predonum crudelitatez exuprat. Quarto
 deberet homines mouere ad ſoluendum talia hoc qꝫ qn talia
 ſoluunt nec ſua dant deo. ꝑ eciaz que dei erit reddunt deo
Vnde glosa ſuper numeri. Omnia que offerimus di ſunt.
 nich̄ em damus deo. ꝑ reddim?. Et Auꝫ in persona domini
Da michi ex eo qd dedi tibi. Dabuisti me largitorem. ba-
 beto me feñatorem Proverbi. ix. Feñat dñō qui pauperi
 miseret. Quinto debet homines mouere ad talia ſoluendū
 qꝫ qd ei datur ſibi pſi in ſaluo ponit et in futurꝫ reſ-
 uatur Eccl. xiiii fili si habes bene fac tecum. et deo dignas
 oblatōes offer. Et nota qꝫ decime et ſilia ſoluenda ſunt de
 melioribꝫ et non de deterioribꝫ. Et eccl. xxxv. Noli offerre
 mūera praua. non enim ſuſcipiet illa. Et gen. iiiij. legitur de
 abel qꝫ obtulit deo de primogenitis gregis ſui. et de adiipi-
 bus eorum et respexit dominus ad abel. et ad munera eius
 ad caym et ad munera eius non respexit cuiq; cā fuit qꝫ d
 deterioribꝫ obtulit. Et mal' j° Si offeratis tec ad ymmolad
 nonne malum eft offer illud duci tuo ſi placuerit illi aut ſi
 ſuſcepit faciez tuam dicit dñs exercituꝫ. Et post in eod
Maledictus dolosus qui hēt in grege ſuo masculuz et w-
 tum faciens immolat debile dñō. Et in numeri. Omnia que
 offertis de decimis et in domo dñi ſepabitis optima et elca-
 erūt debet ec solui atꝫ mora. Exo xxiiij. decimas et pmicias n
 tar dabis offerre. integræ et ſoluenda ſunt talia. Eccl. xxxv. bo-
 no aio redde glaz deo et non minuas pmicias manuū tuarꝫ
 Et eccl. viij. Da illis partē ſic mandatū eft tibi pmicias.
 Et leuitici vltimo. Omnes decime terre ſue de fructu ſue
 de pomis arboruz dñi ſunt et illi oſecrāt. Nota qꝫ ſedm ali
 quos mḡorū de ſolutōne decimaz ſtantū eft oſuetidim

558

ideo caute predicanduz est. tucius emz est silere q̄ dubia
asserere. Dicit. **Yer?** de primis maiorū traditōe intro-
ductuz est qd̄ qui plimuz xl. et. lx. licebat offerre q̄ volu-
issent. et b̄ in aridis et liquidis. in fetib⁹ vero primogem-
tum dabatur Ego tñ credo q̄ standū sit obsecundū. liben-
ter eciaz. et hilariter. soluenda sunt talia. **Vñ. ii. Corin-**
viii. Anus quisq; p̄t destinauit non ex tristitia. aut ex ne-
cessitate. hilarem enim datorem diligit deus. **Tob. iiiij.**
Duo p̄teris ita esto misericors. si exiguum tibi fuerit im-
partire stude. Si mltuz tibi fuerit habudanter tribue. b̄
deberent mouere pauperes ad libeter dandum pro deo. qz
plus merent obulo. q̄ diues qñq; centum solidis. Si ali-
qua pauper mulier crederet. q̄ tantaz habitura ess̄ de car-
mbo ad macellum pro uno obulo sicut diues burgensis
pro centum solidis. tūc ipse mitteret libeter obuluz illuc. qz
sicut vulgarit̄ dicit bonum forum trahit argenteuz de bur-
sa. Sic pauperes deberent libeter dare pro deo. cui tm̄ ap-
preciet dñs munera eoz respectu eoz que a diuitib⁹ da-
tur ut patt **Lu. xxij.** dicit dñs d̄ vidua que miserat duo
era minuta in gazophiliatu. **Vere dico vobis.** q̄ vidua b̄
pauper plus q̄ omnes misit. **De inobediēcia in omni**
capitulum xxxviii.

Sequitur de peccato inobediēcie. **De quo b̄ modo**
agamus Primo ponemus ea que faciunt ad detes-
statōem huius peccati generalē. Secundo agem⁹
specialē de inobediēcia eorum qui solennitates non obser-
uant. et de inobediēcia eoz qui detēpnūt. qñ excommunicā-
tur. et de pctō eoz q̄ cū excommunicatis nō timet cōūicare.
Terzo tāgem⁹ aliquā de pēco eoz q̄ indiscrete p̄cipiūt v̄l
excommunicāt. Ad detestatōez v̄o hui⁹ p̄ci pot valere mltiplex
pena qua pūicum legit b̄ peccatum in sacra scriptura. Pu-
nitum autē est hoc peccatus in primis parentib⁹ in hoc q̄
pter illud electi sunt d̄ paradise. Si illi qui iam erant in
paradiso terrestri ppter inobediēciā electi sunt. quomodo

intrabunt para disum celestes inobedientes Secundo p̄is
 tum est in uxore loth que ppter inobedientiaz verfa est in
 statuam salis **Vñ** genel. xxix Statua videt hōe sse cū nō
 sit. sic claustral is inobediens licet videatur claustral is eē
 non tñ est **Tertō** pumitum cciā est p̄tñ istud in saul m b
 ppter ea illud q̄ electus est d regno. **iº Reg.** xv. pro eo q̄
 abieciſti ſermones dñi. abieciſt te dominus ne ſis rex **Et iij**
Reg. xiii. ppheta inobediens a leone occiſus eſt. Et eius
 dem xx. **Quidaz** qui noluit obediſre cui daz de filiis ppha
 rum dicente ſibi p̄cute me. a leone poſte a percuſſus eſt.
 Et deut. xxj. **Habetur** hic de illo qui parentib⁹ nolle obediſre
 Si genuerit hō filuz otumacez et pterium qui non
 audit pñs et m̄is imperiū et coheciſt obediſre otempſe
 rit **Apprehendet** eum et ducent ad ſemiores ciuitatis illi⁹
 et ad portam iudicij dicentes ad eos. filius noster ille p
 terius et contumax eſt. monita noſtra audire otempſit **Cō**
 messatōmbo ract et luxurie atz diuiujs. lapidibus eum
 obruat populus ciuitatis et moriet ut auferatur malum
 de medio reſti **Itez** omnis inobedientia morte eterna dig
 na eſt pumiri. preceptum q̄li quid laqueus eſt **Vñ** eccl. vi
Vincla ſapiēcie alligatura ſalutaris. trāſgressio vero pre
 cepti ſiue inobedientia trāſgladiatō eſt ſui iphius pena in
 obeſtientie eſt miseria pñtis ſeli in qua ſumus **Vnde** miruz
 eſt quō vltra moduz non odiimus inobedientiaz que in tan
 tam miseriaz nos poſuit. pro qua oēs morti adiudicati ſu
 mus **Ista** interfecit oēs mimicos noſtrōs qui mortui ſūt
 et illos qui nobis remāſerūt. et noſipſos interficiet. vix
 habet homo ita bonū amicum quē non cdiret. ſi tot ma
 la ei feciſſ. et adhuc faceret q̄nta fecit. et hoc facit inobe
 dientia nobis. **Secūdo** valet ad huius detestatōnem ma
 gniudo īmedij q̄ indiguit illud pēm ad ſui curatōz **Dpor**
 tuit ei ut fili⁹ ſi fierz cbñs vſq; ad mortē. ut illud ſanare
 tur b **Ex** oſideratōne remeđi p̄iculi noſtri eſtimō q̄nta
 tez morbi. **In** veritate poci⁹ debem⁹ timere inobedientiaz

q̄ mortem · Exempli filij dī de quo · Bernibar Mem̄tote
 fratres xp̄s ne perderet obediēcias perdidit vitām · Idem
 non dabit inobedienti copiam sui · tant⁹ obediēcie amas-
 tor · qui maluit mori q̄ non obedire Tercio potest valē ad
 det · hui⁹ peccati si ostendant⁹ mala que ex inobediecia se-
 quunt⁹ Notanduz ergo q̄ inobediecia primo homīmez fa-
 cit ydolatraz · Vnde j⁹ Reg⁹ xv · Quasi scelus ydolatrie est
 nolle acquiescere · Inobedieſ negat dūm inquantuz ipse
 est dñs Luce vi · Qui d̄ reatis me dñne dñne · t̄ non facitis
 que dico Vera recognitō dñi est obediēcia fidei Inobe-
 diēcia vero pocius cedit ad otumeliaz dei quaz ad hono-
 rem · Maiorem enīz otumeliaz facit vñ ihu xpo qui non
 vult obedire licet credat eum esse deuz tūc enīz p̄ecaret
 p̄r ignorācias que culpam eius aliquantuluz diminuerz
 Secundo inobediēcia reddit homīmez maledēm Vn deut.
 xxvii · Maledict⁹ qui non permanet in sermonib⁹ legis h⁹
 nec eas opere perficit Et xxvii Si nolueris audire voces
 domini dei tui ut custodias et facias omnia mandata eius
 et eum venient super te omnes maledict̄ces iste t̄ app̄hē-
 dent te Maledict⁹ eris in ciuitate · maledictus in agro ma-
 ledēm horreuz tuuz t̄ maledicē reliquie tue maledict⁹ fru-
 ctus vtri tui t̄ fructus terre tue armentuz būm tuoꝝ
 et greges oviū tuaz · maledictus eris ingrediens t̄ ma-
 ledictus egrediens Et p̄s maledicti qui declinant a man-
 datis tuis Et eccl. xl · Ne vobis viri impi⁹ qui dereliqui-
 stis legem altissimi dei · Et si nati fueritis in malidictia-
 one naseemini · Et si mortui fueritis in maledictione
 erit pars vestra · hec maledictio figurata est Mathei xxii ·
 In b⁹ q̄ dñs maledixit siculnee fructum non hñti Tercio
 vero vere fecre omnia mala sc̄i ex inobediēcia p̄ueniunt si
 eut potest habere · deuterono xxvii Vbi post illud Si audi-
 re volueris vocem dñi dei tui t̄ fa · oia mādata ei⁹ quibus
 dā interpositis s̄bdie Mittet dñs sup te famē t̄ esuriē et
 increpatōz t̄ omnia opa tua q̄ tu facies donec d̄terat te gḡ

Deo inferiora nostra non obediunt nobis qz nos deo l' illi
 qui loco eius est non obedimus. **H**en. iii. **D**iuia omelias
 de ligno ex quo precepisti tibi ne omedes. **M**aledicta terra in
 opere tuo. **E**t p? sp? mas et tribulos germinabit tibi **I**deo
 carnem suaz multi inueniunt inobedientez qz platis suis obe-
 dire nolunt. **I**nobedientia eciaz fac. ne a deo exau diantur.
Proverb. xxviii. **D**omi obturat aurem suaz. ne audiat le-
 gem o? eius fiet execibilis **A**u? **D**omi a preceptis dei au-
 titur. qz in ozone postulat non meret. **S**i obedirem? deo.
 deus obediret nobis. et eciaz creature. **N**u. pma. **J**ohis
 iii. **S**i cor nostr? non repugnauerit nos. fiduciaz hemus
 ad deuz ut qequid pecierimus accipiamus ab eo qz manda-
 ta eius custodim? **D**iuia iesue mandata d?ni custodiuit.
 sol et luna ei obedierunt. **I**mmo ipse deus ei obediuuit. **N**u.
Josue. x. sol otra gabron ne mouearis et luna otra vallem
 aylon steterunt sol et luna donec vlcisceret se gens de ini-
 miciis suis. **S**tetit itaqz sol in medio celi et non festinavit
 occubere spato vnius diei. **E**t subditur non fuit an et po-
 stea tam longa dies obediens d?no regi hominis. **L**egimus
 eciaz alias creaturas irrationabiles sanctis obedientes. eo
 qz ipsi essent vere obedientes prelatis suis. **N**u Legitur de
 abbe paulo qz precepit discipulo iohi. qz afferret ei simus
 bouuz qui erit ei necessari? **A**t ille ayt. **I**n loco ubi sim?
 est habitat leena. **C**ui abbas dixit. **S**i venerit super te alli-
 ga eaz et duces eaz. **I**uit iohes et cum vellet leenaz capere
 ipsa fugit. et ipse sequebat eaz dicens. abbas meus prece-
 pit ut alligatz te adducatz ad eum. et statim bestia substi-
 tit et tenens eaz reuertebat ad monasterium. **N**u euz abbas
 vidisset. ne forte inde discipulus extolleretur. dixit ei. sic
 tu insensibilis es. ita insensibiles bestiaz adduxisti solue et
 dimitte eaz ut perget ad locuz suum. **Q**uarto potest valere
 ad detestat? h? p?ci h? qz p?tm t?m displicet deo nec mixt si
 do displiceat qn h? n obedit ei euz vidat e?n obedire reb?
 vilissimus. **N**u ecc. x. **P**ecunie obediuuit oia. **O**bedit e? homo

ancille sue sc̄z carni & vilissimis mēbris i pīo carnis illis sc̄z
 que genaratiōni d̄seruit. Obedit eciaꝝ dñis terrenis. obo-
 dit eciaꝝ hostibꝫ. eciaꝝ demonibꝫ. & t̄m creatori suo nō vult
 obedire. Vnde berū. loquēs i persona domini q̄ cā est. q̄ inī
 mico meo vobis libet pocius seruire q̄ michi. nō ille uos
 pascit nec creauit. Si parua hec vident̄ ḡtis n̄ ille s̄ ego re-
 deni ws. non auro vel argento. non sole vel luna nec aliq̄
 angelorꝫ. s̄ p̄o cruce. Itē non est mīz si displicet deo.
 hoc q̄ homines sibi non obediūt cū eoz obediēciam regnū
 celorꝫ velint emere nec sic eam h̄re possit q̄ demones & ter-
 remi domini q̄si p nullo h̄nc. Itēz nolūt deo obedire ad le-
 uia et utilia. dyabolo vero vel vilissimis mēbris suis obedi-
 unt ad mortem eoz. Aug⁹. Leua iubet deus ut ineter-
 num viuam⁹ & obedire negligim⁹. P̄ ceterae creature deo
 obediūt eciaꝝ sol & luna et alia corpora celestia. iuxta illud
 preceptum posuit et non p̄teribit. Quibus t̄n deus nō tot
 bona fecit. nō em̄z creauit ea ad ymaginem & similitudinem sua
 ita exp̄sse sicut hominez non redemit ea sanguine suo. non
 timent eciam pūri ab eo si ei non obedierint. nec sperat re-
 muneraři ab eo si ei obedierint. et t̄n non deo n̄ obedit qui
 tot bona accepit a deo & tot bona sperat si ei obedierit cū
 illa ei obediant. Quinto p̄t valere ad d̄c. h̄z peccati hoc
 q̄ inobedientes socij demoni sunt. Inter omnes em̄z creatu-
 ras non inueniunt̄ nisi due que non obediūt deo. sc̄z demo-
 nes et mali homines. Vn̄ Job. Habitēt in tabernaclo ei⁹
 socij eius qui nō est ymmo inobedientes dyo attinere. sic
 et inobedientes dñs reputat suos attinentes. Vn̄ mat̄. xij
 Quicunqz fecit w̄. p̄is mei. Ad obediēcias monēt homi-
 nez vniuersa. Monet enim deus. Yo. vi. Descendi de celo
 non ut facerem voluntatem meam. s̄ voluntatem eius qui
 misit me. Ad phil. ii. Humiliavit semetipsum factus o-
 bediēs t̄c. Ad obediēciam monēt eciaꝝ angl̄ ex° suo cū deo
 obediāt custodiēdo homines ab ortu em̄ hoim custodiūt eos
 q̄nt uincūqz sint homines despectui usq; ad horā mortis &

tunc si dignus est deportant eum in paradisum ut habetur de Lazarus Luc. xvij. in ps Angelis suis deus misericordia. Ipse etiam creature exemplo suo mouent ad obedientiam. Unde ultra modum durus videtur esse. qui ammonitioni universalitatis non acquiescit precipue cum tot flagellis diuinis quasi incessanter similes ad obedientiam. Omnes enim misericordie presentis vite quasi quedam flagella sunt qui hoc dominus inobedientiam excitat. Unde inobedientes homines duriores animis videntur esse. illi enim flagellum et aculeis obediunt. De inobedientia non obseruatim solempnitates.

Sequitur de inobedientia eorum. qui solempnitates non observant de qua hoc modo agemus. Primo ostendimus que sunt ea que pertinent ad obseruatim solempnitatum. Secundo tangemus aliquid de peruersitate hominum. qui in solempnitatibus fatuus otioria eis ad que ipse institutae sunt. Notandum ergo quod huiusmodi sunt que pertinent ad obseruacionem solempnitatum. Primus est. vacare a terrenis operibus. An exo. xx. Sex diebus opaberis et facies omnia opera tua. Septima attende sabbatum domini dei tui est. non facies in eo opus tuum et filius tuus et ancilla tua. Nouemur etiam ad hoc exhortationem domini. Genes. ii. Unde legitur quod requieuit dominus ab omni opere quod pater fecerat. Nec solus vacandum est a terrenis operibus exterioribus sed etiam interioribus a sollicitudine terrenorum. Unde Eze. viiiij. Domini qui esceat qui esceat qui quiesceat in corpore qui esceat et mente. Secundum est de peccato precati. Unde Ier. xvij. Nolite potius portare die sabbati et vigilia solempnitatis debet quilibet a te dare. ut etiam aliquod peccatum habet in se et si habet per veram confessionem remouere debet illud. Unde bernardus. Ad nos vigilie pronuntiat ut vigilemus. si in aliquo peccato negligenter dormimus et occupemus facies secundum in confessione. Tercium est ut caueamus ne peccata omittamus. Unde xx. Memto ut die sabbati sacrifices habemus omnes diligenter in eo a peccatis cauendo. Quartum est ut utilitatem anime ite das spiritualia et proficiendo. Quinque vero sunt quibus spiritualiter vacandum est in festis scilicet

laus dei fructu dei sancta meditatio oratio elemosinarum lari-
 gitio. Laudi dei ideo tunc vacandum est. quia obseruacio
 solempnitatis quasi quaedam inchoato est beate vite quam ex-
 pectamus. Vnde ibi erit operato assidua dei laudatio. sicut
 in festo debemus intendere laudi diuine. Bern. Rich adeo
 in terris representat quendam celestis habitatus statu sic
 alacritas laudantium deus. Hermanni et diuino in festis va-
 candum est. Vnde eccl xxxviii. Sapiencia scribe in tempo-
 re vacui tatis et qui minorat actu participet eam. Homo
 multis oecupat lumene sapientie a se repellit sic arbor
 rama lumen solis solet repellere. Ideo dicitur eccl. xi. Filius ne
 in multis sint actus tui. Quicquid autem pluribus intentus mi-
 nor est ad singula sensus. Meditacioni sancte ecclia vacanduz
 est. Seneca. Dimitte cimnia impedita et vaca bone men-
 ti. nemo ad ea peruenit occupatus. Meditatio sancta in
 solempnitatis circa queuo pricipue debet versari circa deus
 qui sic sanctum illum remuneravit cuiusque solempnitatis agit.
 pro modico seruito sibi exhibito et debet homo amari ad ser-
 uitanduz tam liberali deo. Vnde in psalmo. Vacate et videte quod
 ego sum deus. Satim apparet in remuneratione sanctorum quoniam
 ipse est deus. Debet ecclia meditatio sancta versari circa so-
 lempnitates illarum quae exspectamus cuius figura sunt solemp-
 nitates presentis vite. Et sicut in festis istis non est tempus
 congregandi sed congregatis intendi sic neque in illa solempnitate te-
 pus erit ad congregandi. Vnde magna indigentia tunc
 habebunt qui sibi non prouiderint/ precipue cum non sit ibi
 locus mendicandi nec aliquid accipiendi mutuo. In festo
 datur homo admirari delicias illius solempnitatis et accen-
 di ad desideriuz illarum. Bern. Quicquid est quod non optamus ecclia
 per medios excessi si oporteat declinare tantam miseriam et ad
 tantam accelerare gloriam. Greg. Quicquid prodest interesse
 festis hominum. si deesse otingat festis angelorum. Eze. xlvi.
 Hoc dicit dominus deus Porta atrii interioris quod respicit ad orientem
 erit clausa sex diebus in qua operatur fit die autem sabati apies.

Porta est respiciēs ad orientem est meditatio de deo a quo
 ortus habemus cui meditatiōni non possunt homines intē-
 dere sicut in alijs dieb⁹ preterea terrena opera i&so deberet
 ei intendere dieb⁹ q̄etis. **E**t sicut solēnitates p̄ntes figu-
 re sunt eterne solempnitatis sic et vigilie que preponun-
 tur figure sūt tēporis p̄nie. **V**nde in hoc q̄ viglie vestis p̄-
 ponunt̄ / oñditur qua via sancti ad gloriaz illius solempni-
 tatis venerunt ⁊ qua via oporteat nos ire si ad eam volu-
 mus peruenire. **N**uedaz vigilia est solempnitatis future ⁊
 eterni sabbati. qd̄ postulam⁹ nec causabis diuturnitat⁹
 vigilie s̄i eternitat⁹ solempnitatis attēdas sic beatut⁹ **H**en⁹
 tangit in festis istis. **V**igilia equalis est festo. festuz eni di-
 urnuz precedit vigilia diurna. **S**ed festuz illud eternum
 precedit vigilia quasi ym⁹ dī opatōe illius festi. p̄s mil-
 le anni ante oclōs tuos ⁊. **S**ed sunt quidem qui uolūt
 facere festum stultorum. prius eñ volūt facere festuz qm
 vigiliam. **I**llorum festum quasi diurnū est vigilia vero erit
 eterna. **I**psi vero facient vigiliam cum dyabolo in īferno n̄
 ī pane ⁊ aqua ym⁹mo erunt p̄r īfinita milia annoz q̄ lī
 gna eorum ardebit igne. et vnicam guttaz aque habere n̄
 poterunt. **A**rgumentuz ad hoc Luce xvi. **D**e diuite epus-
 lone qui tot annis trāsactis p̄cet guttaz aque ⁊ nōdū ha-
 biuit. **T**ercio debet versari meditatio circa t̄ ipsū ut vides
 as ī quo statu es **H**en⁹. iii. **A**daz vbi es. vt recogites de-
 fectus tuos. ⁊ quō poteris facilius ad salutz peruenire.
Quarto debet versari meditatio circa sanctum e⁹ festū cele-
 brat⁹. **C**irca quē tria debemus attendere. auxiliū sancti. ex-
 emplum eius ofusionem nostraz sicut dicit beatus **H**erū.
Auxilium sancti. quia potens ī terra potētior ī celis est
 ante fatiem dñi dei sui. **S**i dum adhuc viueret mis̄tus est
 peccatorib⁹ et orauit pro eis. nūc tanto amplius q̄nto vi-
 us cognoscit miseras nostras orat pro nobis ad patrem.
 quia caritatem eius beata illa patria non immutauit h̄ aug-
 mentauit neqz quia īpassibilis factus est. sed nūc pocius

Induit sibi viscera misericordie eis ante fontes misericordie
 assistit. Est et alia causa que magis urget sanctos ut solli-
 citi sint de nobis. quia iuxta vocem apostoli deus prouidet pro
 nobis ne sine nobis consilium. De exemplo planus est
 sed et diligentiori intuitu diffusiones nostras inspiciamus quia
 homo ille similis fuit nobis passibilis ex eodem luto for-
 matus ex quo et nos. Quid est ergo quod non solum difficile
 sed impossibile creditur ut faciamus opera que fecit. Hic
 igitur in solempnitate sanctorum gaudere et confundi debe-
 mus gaudere. quia tales et tantos prenos premisimus con-
 fundi quod eos in mitate non persumus. ita semper gaudium
 nostrum in hac valle lacrimarum mixtum esse debet pane la-
 crimatum. Oratione eciam vacans est in festis sicut et san-
 cte meditacioni. Meditatio et oratio sunt quasi duo pedes quod
 bus in celum ascendendum est. Ascendamus duobus predictibus
 meditacione et oratione. meditacioni quid desit debet. orato-
 ne desit continet. Tunc etiam intuendum est elemosinazz lar-
 gitioni illud secundum eisdem viij. Comedite pigina et bibite mulsum
 et mittite partes his qui non preparauerunt sibi. Multi ho-
 die nichil horum obseruant preterea que solemnitates institute
 sunt. quod nec a terreno opere vacant. nec pondera peccato-
 rum deponunt sed amplius peccant in festis quam in aliis diebus
 et neglegunt et a vilitate anime deliciis corporalibus intendunt.
 Contra illos qui a terreno corpore non cessant. primo potest
 valere quod legitur de illo qui colligebat ligna in sabbato quod
 moyses et aaron recluserunt in carcere requirentes a domino.
 Dixit quod dominus ad moysen morte moriat homo ille obruat eum
 lapidibus omnis turba extrema castra. quod factum mysticum est. li-
 gna spiritualiter scindit qui mam infernalis ignis sibi col-
 ligit qui lapidandus est. quia duris increpatibus increpa-
 dus est qui non vult cessare in festis qui materiaz in sui incen-
 dium colligit. Potest etiam valere contra peccatum horum si ostendatur
 iniquitudo magna et peruersitas que sunt in hoc pec-
 cato. Notandum ergo quod illi qui diem dominicum non obseruat

ingrati sunt deo et de creacione mundi τὸ δὲ hoc γὰρ πρὸ eo ρο
 lucit nasci in valle huius misericordie. et de beneficio quod mundo
 contulit in die sue resurrectionis et in die pentecostes. quā
 do spiritum suum misit in discipulos suos. **D**omnia enim ista
 die dominica facta sunt πρὸτεραցὶ dies illa celebris haben-
 da est. **T**ales peccant in p̄rem et filium et spiritum sanctū
 In patrem cuius potencia mundum creauit. In filium cuius
 potencia mundum redemit. In spiritum sanctū qui tali die mi-
 ssus est in mundum. Ipsi ingrati sunt suo creatori redemp-
 tori et redemptori et consolatori bene deberent aliquid π
 deo facere die illa qua deus mundum fecit pro ipsis bene de-
 berent c auere a morte. ἥπα in die qua filius dei natus est π
 eis. **D**eberent ecclā c auere a casu in honorem dominice resur-
 rectionis nec deberent si misericordia ab hospicio suo repellere
 in die illa qua ecclesie datus est. **E**t notandum γὰρ sic qua-
 druplex ratio assignat quare dies dominica celebris h̄ε. sic po-
 test γ̄druplex ratio assignari quare beate virginis i sabbato poculis
 honor exhibeat γὰρ alijs diebus. **P**rima ratio est quia beatā vir-
 go in sabbato in quo deus fuit in sepulchro. sola in fide
 stet. aplis descendētibus. **S**ecunda ratio est quia a ieumō
 sexte ferie fit trāitus per sabbatum ad solēpnitatem domini
 ce ita a miseria p̄ntis vite vel peccati fit trāitus ad statum
 glorie vel gracie per beatā virginem. **T**ertia est quia tali die
 multocī s legit̄ beatā virgo miracula fecisse et bñficia pec-
 catoribꝫ prestitisse. **Q**uarta ratio est apud grecos fuit γ
 dam ymago beatæ virginis. cuius relamē a nonā sexte ferie
 diuina virtute recedebat. **E**t post nonam sabbati sili dei vir-
 tute redibat cuius miraculi hec ratio potuit esse. vt ostendere
 est γὰρ p̄cipue tali die facies beatissime virginis peccatori-
 bus orātibꝫ intendebat. πρ̄ter quod greci diem illaz solemp-
 nem dixerūt deinde consuetudo illa ad latinos trāsūit γ̄tū
 ad hoc ut in illa die special honor beatissime virginis exhibe-
 tur. **V**alde peruersi vident̄ esse qui nolunt in festis di-
 ebus a terreno opere cessare qui potius volunt laborare in

seruūtō dyaboli q̄ quiēscere ī seruūtō xp̄i/ pocius eligunt
 statū miserie/ vt ī sudore vultus sui pane vescant̄ q̄m sta
 tum ante peccatuz/ vt sine sudore panem suuz cōmedat. po
 cius volunt h̄ īchoare īfernuz suum q̄ paradisi. Quēdā
 īchoatō paradisi est qui es solēpnitātū/ pocius volūt la
 borando ire ad īfernuz q̄ quiēscēdo ī paradisu. Eccēa per
 quietez solēpnitātū vadit celerius ī paradisu q̄ p labo
 rem fialiū diez q̄ figuratus est ī h̄ q̄ legit̄ actuū. Qd
 mons oīuerti erat iuxta ierlēz sabbati h̄ns itcr. vt per mō
 tem oīuerti eccēa designat̄ qui per quietē solēpnitatum ī
 ierlēm celestem tendit. Cōtra illos qui pondus peccati nō
 lunt deponere ī festis. Primo videt̄ esse qd̄ legit̄ es̄bre
 vltimo qz neemias die sabbati clausit portas ierlēm ne ī
 ferrerēt̄ venalia. et om̄inatus est eis si r̄ modo h̄ facerēt̄
 pon̄ i eos man⁹. T̄les q̄ pōda p̄coz ī festis volūt portare
 vald̄ pueri sūt poci⁹ ei volūt portare on⁹ dyaboli ḡue q̄
 onus xp̄i leue. Qd̄ onus xp̄i est leue h̄etur math. xi. Qd̄
 onus dyaboli sez peccatū sit ḡue h̄etur ī illo verbo ps. Si
 eut onus ḡue ḡuate sunt super me. Et ex h̄ q̄ zaccharie v⁹.
 figurat̄ iniquitas per talentuz plumbi tales pocius volūt
 portare onus qd̄ demergat̄ eos ī profunduz īfernī q̄ on⁹
 pro quo datur eis glā paradisi. et cum ipsi non permette
 rent asinū suuz honeratū esse vlt̄a q̄ debeat sibi ipsiſ ī h̄
 nullomō spaciūt ut nec ī festis nec ī alijs diebō portito
 res ad colluz videt̄ esse dyaboli bñ appz q̄ malū dominū ha
 bēt qui nec festis diebō permittit eis quiēscere dyabol⁹ vide
 tur eis dñs eoz de quo scriptuz est. Cruelis est & nō mi
 screbit̄. p̄coz non solum seruus dyaboli est p̄mo eis q̄si pe
 cius iphius. Unde super illud. Misit ī eos iram īdigna
 tōis sue. dicit glo. tñ p̄ dyabol⁹ ī homīne malo q̄ntum
 homo ī pecore suo. Contricio et ī felicitas ī vijs eoz et
 vias pacis non ag⁹. Impietas que ī eis est non permittit
 eos qui escere. Vn. psay. lvij. Impij quasi mare feruēs q̄
 quiēscere non potest. Tren. i⁹. Peccatuz peccauit ierlēm

529

pter ea instabilis facta est. Musca que vexauerunt egipci
os eos vexare videntur. Unde ḡg. Egyp̄t⁹ percutit⁹ musca
rum multitudine maḡ bestiales videntur esse tales q̄ alia
balaā in h̄ q̄ illa. o questa est de dñō suo qui inique agebat
in eam ut leḡ numeri xxij ipsi aut̄ nesciuit o queri de domi
no suo qui inique adeo agit in eos sez dyo. Fatuius videret es
se qui pro talibus petet requiem eternam post mortem eorum
cum ipsi in vita sua nūq̄ requie amauim̄ p̄cipue cu subseri
ptum sit in fine ysa. Erit sabbatum ex sabbato. Ex quieto
enī mentis in p̄nti sequitur quies in futuro dicit dñs. Ma
xi. Venite ad me oēs qui labo. et onera. estis et ego refici
am vos. Et miseri homines fugiūt eum. Clamat aut̄ diabo
lus otrariū et miseri homines currunt ad eam. De illa au
tem qui amplius peccat in festis quā in alijs diebus. Notā
dū est q̄ ip̄i sūt valde fatui et p̄vili q̄ i tpe sancto n̄ sancte vo
lunt viuere. si lēs illi q̄ ext̄ eccliaz cauet a peccato et i ecclia
se omni inmundicie exponeret. Sicut loco sancto deferen
dum est ita et tpe sancto. Siquis in omnib⁹ festis araret.
et foderet ip̄se valde malus reputaret. Quō ergo non mul
tum peccat qui in diebus dominicis fornicat⁹. cie ius enim
posset needi q̄ aliquis in omnib⁹ festis araret vel foderet
qm̄ q̄ sel' in die dominica fornicaret⁹. Non ideo instituit ec
clesia nt in festis cessaret a terrenis officijs que bona sunt
ut malis intenderetur h̄ ut intenderet sp̄ualibus q̄ meliora
sunt festa instituta sunt ad grāz sanctor̄z acquirendā et ip
si eorum iram provocat⁹. Tempus illud q̄ dei suicio a p̄patum
est diabulo dedicat⁹. nec a peccato cupiditatis tūc cessant
uel in aliquo sibi cauent et ebrietati et luxurie et superbie
et lascivie et ceteris vicijs se exponunt⁹. Amplius offendunt
deum in dñica vna qm̄ per totam septimanaz. Non videtur
talia festa esse dei. iam videtur impleuisse demones in ma
gna pte q̄ intendebant. iam enī i magna parte quiescere
fecerunt dies festos dei a terra. Solempnitates iam p̄ ma
gna parte similes illis facte sunt de quibus legitur ysa i.

Solempnitas vestras odit aia mea. facta sunt michi molestia laborium sustinens. Et treu. i^o. Viderunt eam hostes et deriserunt sabbata eius. Illi vero q̄ i festis utilitati corporis vacat in delicijs corporalibus et onatu corporum sibi valde peruersi sunt de ancilla enī dñam faciunt. et festus qd deberent facere deo celi faciūt suo vētri. Iij sunt quorum deus venter est ut legitur ad. Phil. iii^o. Iij non dūo ihesu cristo. sed vētri suo seruiunt. Ad rom. xv^o. Contra solempnitates eoz dicit Yero. Valde absurdus est honorare vētrem nimia saturitate. qm sc̄os scimus deo placuisse p ieumuz. et Leuiti. xxiii. Sabbatū requietōnis est affligitis animas vestras. ipsi credūt ut vīdr. q̄ festa ideo instituta sint ut refectōne vni sacci possint vacare et impletōi vni vab immūdi sez ventris ideo v̄ns om̄nat eis miro mō. Mak h̄o. Vix auderem om̄natōm illaz dicere nisi spūllanctus eam per prophetam dret. Sic enī legit̄ ibi. dispergaz super vulnatum vestrūm stercus solempnitatū nostraz dicit dñs Maior excōmunicatō q̄re sit timenda.

Sequitur de inobedientia eoz qui contemptūt q̄i ab ecclesia om̄unicant̄. Et notandum in primis q̄ due sunt species excōmunicatōnis. sez maior et minor. Separat minor a sacramētis ecclesie. maior separat ab ingressu ecclesie et a om̄unione fidelium et a sacramentis. et h̄s dicit anathema. Et possunt duodecim ratōnes ostendi q̄re timenda sit multum excōmunicatō. In primo timenda est q̄r est ictus gladij spūalis qui magis timendus est q̄ materialis. De his gladijs legit̄ Luce xxiiij. Ecce duo gladij h̄. Auḡ eciam dicit. de illo qui excōmunicat̄ q̄ ḡuius est h̄ illi q̄m si feriretur gladio si a feris deuorat̄ si in flammis exuriatur. Sed timenda est excōmunicatō q̄r excōmūicatus homo est valde infirmus qui nullum remedium vel medicinaz potest habahere. ipse enī sepatus est a sacramentis ecclēsie que sumit quasi medicime. d̄ quibz medicinis legit̄ ecce xxxvij. Vngētaria facies pigmeta suauitatis et yncōdes

conficiens sanitatis. Tertō vero timenda est q̄ ex cōmunicatus est velut homo captus ab hostib⁹ suis omni auxilio destitutus et omni succurso q̄ priuatus est a cōmuniōne fidelium. nec habet partē in aliquib⁹ bonis que fuit ab ecclesia ipse est filis illi qui cecidit in foueam vel sub one re nec habet qui subleues. t̄ id eo re illi eccl. iiiij. Ne soli q̄ si ceciderit non habet subleuantem. Econtrario vero dicit puer⁹ xvij frater. q̄ adiuuat a fratre q̄ si ciuitas firma. Quarto timenda est q̄ ex cōmunicatus est quasi infirmus h̄is morib⁹m infectiūz qui consortō h̄omiz eicit. id eo le pia ab omnib⁹ timetur q̄ morbo contagiosus est. t̄ multi sunt qui dicūt alias infirmitates det michi deus si placuerit h̄ a lep̄ me custodiat Excommunicatō velut lepra spūalis est. vnde per lepram marie figurata est. Numeri xij. Et in hoc excommunicat⁹ deterior est ceteris peccatorib⁹ q̄ si alij peccatori loquor vel alij cōmūico q̄līcumq; fit ex quo non est excommunicatus non est michi periculuz. Vnde aliqui sūe qui pocius eligerent mori q̄ sel⁹ cōmunicare cum delibera tōe alicui excommunicato vel in casu non concessō. t̄ in veritate melius esset cōmedere cum porco. q̄ cū excommunicato Deterioris oditōnis in b̄ videt esse excommunicatus quasi infidelis. Vñj. ad co. v. Si quis frater nominatur inter vos. t̄ est fornicator aut auar⁹ t̄c. Cum huic nec cibum sumere. Aug⁹ eam nemātōm intelligi voluit apostolus que fit in qzq̄ euz s̄nia ordine iudicario et integritate profertur pri. Corin. x. sic legit. Si quis fidelium weat nos ad cenam et vultis ire omne q̄ nobis appositū fuerit man ducate. Quinto timenda est excommunicatō. q̄ excommunicatus est quasi canis immūdus cui non licet intrare ad eccliaz. et in veritate magis offendit deus q̄n intrat eccliaz. q̄ si unus canis intraret Apoc. xl. foris canes Et eccl. xij. Due cōmunicatō sancti ad canem. Sexto timenda ē excommunicatō quia excommunicat⁹ est quasi membrū absēsū a corpore q̄ nullius valoris est. Quid yāct precisa

acorpe. Et sicut sup omnia timenda abscisio membra corpe
 eius sic nichil magis timere debet christianus quam separari a corpore
 christi quod est ecclesia. Vnde Augustinus super iohannem. Nichil sic debet
 formidare christianus quam separari a corpe christi iam non est mem-
 brum eius iam non vegetat spiritu eius. Septimo timenda est
 excommunicatio quia homo excommunicatus silius est palmi-
 ti absciso a vite qui minoris valoris est quam ceteri rami postquam
 abscisus est eum valde utilis sit cum viti adheret. Abscisus
 valet ad hoc quam igne ponatur. Et alijs ramis multa utilia si-
 eri possint sed non sic ex palmitate. Vnde ezechiele xv. filii hominis quod
 fiet de ligno vite ex omnibus lignis nemorum que sunt inter
 ligna silvarum. Numquid tolletur de ea lignum ut fiat opus.
 aut fabricatur de ea parillus ut de pedestalat in eo grecum vas.
 Ecce ignis datum est in escam. et in iohannes xv. dicit palmes
 non potest facere fructus a semetipso nisi manserit in vite. sic
 neque nos nisi in me manseritis. Octavo timenda est excon-
 municatio quia ille qui excommunicatur satane traditur. sicut
 ecclesia hereticos conuictos relinquit seculari potestati. ita il-
 los qui excommunicantur potestati satane tradit. Vnde Augustinus
 Omnis christianus qui a sacerdote excommunicatur satane tra-
 ditur. Quod quia extra ecclesias dyabolus sicut in ecclesia christi
 ac per hoc dyabolo traditur quod ab ecclesiastica communione re-
 mouetur. Et apostolus i. ad corin. v. Ego quid absens cor-
 pore iam iudicavi ut pennis eis qui sic operatus est in nomine
 domini nostri ihesu christi tradere huiusmodi homines satane
 et loquebatur de corinthio fornicatore qui erat excommu-
 nicatus. Nonon timenda est excommunicatio quia excommu-
 nicatus est sicut infidelis. Vnde Mathew xviii. dicit dominus de
 excommunicando. Si ecclesias non audiuerit hic tibi sicut
 ethnikus et publicanus. Decimo timenda est excommu-
 nicatio quod excommunicatus videtur esse deterior quam genti-
 lis. est enim quasi apostata a christiana religione. Vnde omni-
 ter dicunt excommunicati esse extra legem et extra christia-
 nitatem et sicuti deterioris auditores est qui ab aliquo religione

apostatauit. q̄ ille qui nūq̄ in religione fuit. t̄ ille qui de-
gradatus ab ordinib⁹ suscep⁹tis deterioris videt eſſe con-
ditōis qm qui nūqm crdines suscep⁹t ita qui extra cristi-
anitatem positus est ppter culpas suam deterioris conditō-
nis est q̄ qui nūq̄ xpianus fuit. Vn super illud sit tibi ſic
ethnicus. et publicanus. Dicit glo. Det stabilior est qui
ſub remīne fidcl agit opera infidelū q̄ aperte infidel iude-
us alioq̄ legem habet ſaltim naturalem. ſed excommunicat⁹
nullam videt h̄re cum extra legem xpianor⁹ dicatur eſſe.
et non uideus vel gentilis. Inutil eciam vider⁹ eſſe quo ad
deum et quo ad mundū. Homo enī apostata vir inutilis.
vt legit pū. xvij. Undecimo qr timenda eſt. qr iſto pecca-
to dya. multos incrāt. Unde quid dyabolus loqns in q̄
dam demoniaco pc ſt mltas admiratōes cuiusdam boni vi-
ri dixit ei q̄ hoc erat pctm quo plures lucerabat. Unus ei
excommunicatus vna die qnqz facit peccare centuz personas
dum facit eas om̄i care ſibi. Diodecimo timenda eſt ex-
communicatō qr valde dannosa eſt aufert enī hōni partez
ſuam de omnib⁹ missis. t alijſ bonis. que fuit in ecclia di-
q̄ non eſt paruum dannū. Unis enī digne ſufficeret eſti-
mare valorem unius mifte et h̄ que dicta ſunt de maiori ex-
communicatōe intelligenda ſunt. Minorem excom-
municatōem otempnēis in quot personis peccet.

Equitur de peccato eccl qui etiā minore ex-
communicatōem. Et jdeo non timent om̄icare
cum excommunicatis licet om̄icado minorez exco-
municatōem incurant. Et notandum q̄ ille qui om̄icat
cum excommunicato. peccat in ſe. et in eum cui om̄icat
et in illius pro eius inuria excommunicatō lata eſt. et in
matrem ſuam eccliam. t in patrem ſpūalē qui fert ſiñaz
et etiam in patrem celestem. In ſe peccat. qui a non cauet
ſibi ab eo qui habet morbum contagiosum in quo videt mi-
nus ſe amare q̄ porcuz ſuum. porco em̄ ſuo bene cauente ab
alio porco qui morbum contagiosuz h̄ret. In eum etiā eius

communicat peccat · quia cum ipse sit infirmus ad mortem
 ipse aufert ei rem vel saltem minus efficac reddit dum con-
 fusionem ipsius minuit per quam corrigi debuit **E**cce iiii · Et
 confusio adducens gloriam **E**t dicitur · Impie factio ignorante ·
Et michi iiii · egredieris de ciuitate et veniens in babilo-
 nem ibique liberaberis · Peccat enim in eis pro cuius iniuria
 excommunicatio lata est · quod aufert ei rez suaz **P**ececat enim in ec-
 clesiam quod malo exemplo corrumperit et ciuius societati pre-
 ponit societatem eorum qui sunt ut leprosi ymmo sicut canes
 et porci · peccat enim in praesupponit eis cuius finiaz ostendit · Pee-
 cat enim in deum quem in ministro suo spernit **L**uc. x° **D**omi nos
 spernit me spernit **T**u pocius amat priuari mensa dei id
 est altari · quod mensa excommunicati et pocius amat societas
 dyaboli · quod filiorum dei · id eo merito in inferno socius erit
 dyaboli · **N**uicidaz ayt in vi · pa · **N**on vult ecclesie ianuam
 humiliatis ingredi · **N**ecesse habet in ianuaz inferni non spou-
 te dampnatus intrudi **D**e indiscreto precipientibus et
 de cohibentibus eos a militiitudine preceptum.

Sequitur de peccato indiscreto precipientium **E**t notandum quod multis modis aliquis indiscreto precipitat
 vel eis superbe precipitat iuxta illud · eze xxviiij quod
 perierat non quesitis et cum austerritate impabitis eis ·
 et cum potestate **H**enes · **R**emissus imperati melius paretur
 id est natura otumax est animus humanus et in doctrinam
 atque in arduis nitens facilius sequitur quod ducatur **I**tez indis-
 creto precipitat qui nimia vel nimis grauia precipitat **M**at
 xxviiij · **A**lligant onera grauia et importabilia et imponunt in
 humeros hominum sic. **A**ct. xv · **N**uicid temptatis iugum in
 ponere super ceruices discipulorum quod neque vos neque patres
 vestri porro posse **I**tez indiscreto precipitat qui precipiendo sen-
 sum sequitur sicut illi quibus dominus dicit · **M**ath. xv · **I**gitur
 fecisti mandatum domini propterea tradiciones vestras et post
 ea sine causa coluit me docentes doctrinas et mandata hominum
Itez indiscreto precipitat qui non beneplacitus dei nec utilitate

subditorum. h[ab]itam utilitatez in precipiendo querit. Et no-
 randum q[uod] prelatus deberet esse minister dei et deferre ma-
 datum eius ad subditos et mandando deberet deo seruire
 et subditis. Vnde aug[ustinus]. in libro de morib[us] eccie. ubi ostendit
 omnē utrem esse amorem dei dicit q[uod] iusticia est amor
 sibi amaro seruiens et ideo recte imperias. Sex vero sunt
 que deberent prelatos cohibere a miltitudine preceptorū.
 Primū est hoc q[uod] primis parentib[us] leguntur duo precepta
 fuisse facta Hen[oc]. 2° Ex omni ligno paradisi comedes. De
 ligno autē scienicie boni et mali ne comedas. et alterz eorum
 transgressi sunt. Sed m[odestus] est hoc q[uod] nimirū inuenitur semp cu-
 pimusq[ue] negatum. Sicut impetus aque crescit obice in-
 uento sic desiderium crescit in illis qui non habet grām ap[er]tū
 prohibitō. de nullo alio fructu paradisi leguntur primi
 parentes comedisse nisi de fructo retito. ad roma. viii. Si
 ne lege petrū mortuū fuerat. Et subdit[us] paulo post. Sed
 cum remissi mandatū petrū reuixit. Itcm apo[stolus]. Lex subim-
 triuit ut habudaret delictū. Terciū est hoc q[uod] prelati po-
 ciūs debent onera subditorum portare q[uod]m grauare. Vn[us] ber-
 loquēs prelatis. Quid ingū vīm super eos grauatis quo-
 rum onera poiciūs portare deberetis. Et iiii. Reg. ii. Di-
 c[imus] heliseus ad helia. Pater mi currius isrl[ael] et auriga eius / pre-
 latus debet esse ut auriga ut subditos regat et currus ve-
 onera portet. Quartum est hoc q[uod] qui nimis emungit eli-
 cit sanguinez. Ut legit[ur] Pro[ph]v. xix. Prelati deberent esse
 ut matres lac dulcis doctrina subditis ppimando. h[ab] aliqui
 hodie pro lacte ppimant sanguinez peccati. Quintū est ex-
 emplū xpi dicētis. Marci xi. Jugū meū suave est. et ond[us]
 meuz leue. Spē eciaz legē nouaz dedit Math. v. Non im-
 perāde. h[ab] dulcedime premij ad legis amore attrahēdo. Bea-
 ti inquit paupes spū. qm ipsoz ē regnum celorū. Sextū
 est q[uod] prelati adiutores debent esse salutis. qui autem milita
 precipiūt poiciūs salutem impediūt. Et notandū q[uod] valde
 impij sunt tales prelati ipsi enim iugulant filios pprios.

quot emiꝝ p̄cepta eis faciūt tot eis laqueos ponūt. vñ ac
 cedit q̄ quez non strangulat vnꝝ laqueo stranglat aliꝝ. ⁊
 quez non capit dyꝝ laqueo uno capit alio. Ipsi occasio-
 nes mortis ponūt iuxta filios suos q̄ q̄si frenetici sūt euz
 deberēt eos elōgare ab eis. Ex moratu p̄omi venenati sunt
 hōmes q̄si frenetici nisi p̄ grāz dei sanati sint. et j̄deo noxia
 appetūt. Tles eciaꝝ plati adeo artāt viaꝝ paradisi q̄ n̄ ali
 quis vult p̄dem ponere in via ipse ponit extra viam. Ipi
 eciaꝝ paruulos vnius diei et oualeſcētes a maḡ infirmita-
 te ita honeraꝝ q̄si eſſēt fortes ⁊ sami paruuli vniꝝ diei sūt
 qui ad penitēciā veniūt ipi cē oualeſcēt a maḡ infirmitate
 nullus tirannus tot immergit sub pena mortis eterne.
 Speciālē vero reprehēſiblēs est nimietas preceptorum in
 clauſtris hoc est emiꝝ vnuꝝ illoꝝ que ſolent religionem de-
 ſtruere Argumētuꝝ habemus de hoc Ven. ii. in prima re-
 ligione que fuie in paradiſo terrestri in qua duo precep-
 ta data fuerāt ⁊ otrā vnuꝝ eoꝝ factuꝝ eſt Secūduꝝ eſt ſin-
 glaritas. de qua exēpluꝝ hēmus ysa. xiiii. de religione ſup-
 na a qua lucifer hoc p̄ctō eicēt eſt Ecclēbo inquit in mō
 te testamenti ⁊ Alia ministrabāt iuxta illud Milia milii
 ministrabant ei ⁊. Terciuꝝ eſt amor t̄paliūm. de quo habe-
 mus exempluꝝ actuꝝ. v. de anamia et ſaphira aut qui de
 abbacia petri occōne tempaliūm pierunt. Dicuit clauſtral-
 es cauēt ab alijs occōnōbō p̄ccandi ſicut a mīſio quō
 in quo non dērit p̄ccatum vt legitur puer. x. ⁊ a iurām
 to ex quo ſequitur frequenter p̄iurūt. ſic deberent ea-
 uere a nimietate preceptorum ex qua frequenter ſequit̄
 trans gressio. De hijs qui nimis defacili exēcomū cāt
 Equitur de p̄ccato eorum qui nimis defacili ex-
 cōmunicāt a quo p̄ctō deberēt cohibere iſta quat u-
 or ſez q̄ exēcommunicatō eſt abſiſio membra a cor-
 pore ecclē. Vñ omnia alia remēdia debent adhibere ante q̄
 exēcommunicatō ſiat ſic mēbro infirmo adhibentur. Primo
 mīſia remēdia et ſi valere non poſſunt remēdia reſcindit.

53

nē pars sana corrumpatur Secundum est nobilitas cor= poris a quo per excommunicatōnem membrorum rescindi tur. Corpus enim illud corpus cristi est mysticum. scilicet ecclesia. Si rex Francie haberet infirmitatem in membro. non defaciēt rescinderetur membrum illud. Cum quanta igi tur cautela absindendum est membrum de corpore cristi. Totum corpus ecclesie contremiscere deberet. Quan= do unum membrum debet inde abscedi. sicut accidit in cor= pore humano q̄ totus corpus contremiscit si unū mem= brum sit amputanduz Tertio vero hoc est quando aliquis excommunicatur ipse gladio ex quo percutitur satane tra= ditur. sine consilio et auxilio relinquitur. ut prius ostend= sum est Non debet autem parua causa esse pro qua mater fi= lum percutit lupis infernalibus exponit. et infirmum ad= mortem sine consilio et auxilio relinquit Quartio vero hoc q̄ frequentius ex excommunicatōne utilitas qm̄ solebat cō= sequi excommunicatō. Solebat autem fieri ad hoc ut illi qui excommunicabantur corriperentur. ne populus exem= plo eorum corrumpetur Hodie autem contrariuz accidit quasi frequenter q̄ excommunicatus excommunicatōnez con= tēpnit et ad peccata frena relaxat Alij etiāz corrūpunt q̄z cōmunicant ei Vnde remediuz versuz est inuenenum. ideo raro essent faciēt excommunicatōnes precipue generales et raro essent constitueri canones late sentencie Et no= tanduz q̄ ad hoc q̄ sentencia sit iusta requiruntur eria. scz Qd̄ fiat ex certa causa sufficiēt et zelo iusticie et ordine iuris obseruato Deficiente vero aliquo istorum iusta est tamen ligat. ex quo lata est ab illo indice qui habet super hoc iurisdictionez canoniz et seruanda est ab ecclesia mi= litate. Fallit tñ hoc in duobz casibz Anq̄ qñ lata ē post le= gittimaz appellatōnem Alius est qñ detinet intollerabiles errorem Intollerabilem errorem intelligo euz sic dicit ex= cōmunicās Excommunicatō te / qz credis in deū / qz nō formi= caris / quia obediēs est prelatis tuis et filiis Excommunicatō

vero iniuste sustinere debet pacienter et humiliiter sustinere excommunicationes et pintare se excommunicato / Differens canonicam satisfactioz si in aliquo offendit et sic instanter postulare satisfactioz si sic fecerit erit ei ad meritum. vñ aug
Dñi iniustus est et iniuste maledicitur pmiuum illi redditur Itz aug? . aliud est sella terrena . aliud est tribunal celeste ab inferiori accipit finiaz a superiori coronaz.

De vana glia. Capitulu tricesimus nonum

Sequitur de peccato vane glie de qua hoc mo ege-
mus. Primo ponem ea que possunt valere ad det-
hunc peccati Sed ponem divisione vane glie.
Tertio vero remedia omnia illud petim Est autem vana glia sicut
aug? . iudicium homini de aliquo bene opinacioni . Secundum tuli-
um vero glia vana est magni dicti et magni facti frequens
fama cum laude ad det. Vnde huius peti possunt valere verbâ sacre
scriptae q illud dissimilat ut est illud p. xxvij . ne glorieris in
erastinum Et illud jer. Non quas glaz et non dolebis cum in
gloriis fueris Dñi laude non appetit otuelias non sentit.
Sed vero pnt valere ad hoc exempla inter que precepiunt est
exemplum xpi Exemplum vane glie vita de dat xpe . math . ix .
Vbi duobz cecis quibz oculos apuerat dixit videte ne quis
sciat Et math . viij Dixit leproso curato . vide nemini dixe-
ris . Et eiusdem xijij . Vbi miraculo facto de quinqz panibz . et
duobz pisibz opulit discipulos statim ascenderet . ne vanas glaz
brent de aliquibus qui audiret de miraculo illo . Et luc . x . ubi re-
plicat discipulos qui glorabantur de miraculis factis Videbas inquit
satthanam sic fulgur de celo cadentem Et jo . viij Ego glaz mea
non quo tecum multi ecce antiqui pres fatus se silauerunt ut ca-
uere sibi possent a vana gloria . Unde cum quidam senex in
spelunca sua requiri escens rogaretur multis precibus a quo-
dam seculari sibi ministrante . ut veniret orationem factu-
rus super filium suum defunctum et ille iret ad funus .
Occurrunt ei multi cum lampadibus suis in occursum suum
qui sanctus ho erat . et cum sentiret senex silauit se stultum

expoliāns se. mittēs vestimenta ī flumine et stans nudus
 lauabat ea **S**eclaris autē qui ministrabat seni erubuit. dī
 tens p̄plo **R**euertimini senex nōster perdidit sensum/ et vē
 mēs ad senē quesiuit quare hoc feciſſ. qz oīs dicerent de
 moniū habz senex **C**ui respondit senex. ⁊ ego nolebaſz au
 dire. **T**ertō pōt valere ad dē. hui⁹ peccati vanitas que
 ī eo est. tante autē vanitatis est p̄cēm istud. qz licet oīia
 que sub sole sūt vanitas sint **T**amen vana glā q̄si vanissi
 ma hoc nomē sibi appropriauit **P**ōt autē dici vana gloria.
 et qz valet nichilū. qz vadit ad nichilū. Nichiluz valet. qz
 nec corpori nec anime valet. ymo plimū anime nocet **N**at
 urale est qz apprehēdēs ī re aþphēsa delectet ⁊ nō econ
 uerso vt visus delectetur ī virido colore ⁊ non color viri
 dis delectatur ex eo qz videtur **S**icut vidr qz aliquis nō
 debeat delectari ex eo qz credit t̄lis ⁊ t̄lis ⁊ t̄lis. h̄ potius
 illi qui vident euz bonū. debet ī eo delectari. **P** qz utilitas
 est ī chimera ex eo qz est ī opinione hōmū. vel montibus
 aureis ex hoc qz fingunt vel ymagināt ex hōmibz sic nul
 la utilitas videtur esse hōmi ex hoc qz magn⁹ est ī opini
 one hōmū/ qui autē appetit qz sit magn⁹ vel bonus ī opini
 one hōmiz appetit vt videtur qz hēat t̄le esse quale habet
 chimera **A**d nichilū ecīā vadit vana glā. cito em̄ fit igno
 minia supbo glā. vt dicit **S**en. **S**icut pōt apparere ī do
 mino īhu xpo qui ī tanta glā ī ramis palmar̄ ī iherusa
 lem suscep̄tus est. ⁊ post ab eo d̄plo ī eodez loco ⁊ ī eo
 dēm t̄pe paucissimis diebō interpolatis crucifix⁹ est. vt di
 cit **H**er. vbi prius dēm fuerat ei **B**ūndictus qui venit ī
 noīe dñi/dictum est postea. crucifige. tolle tolle crucifige
 eum/ et qui prius weatus fuerat rex israhel postea au
 diuit non hēmus regem misi cesarē/ et cui prius vestimenta
 p̄sterneban⁹ aliena. suis postea spoliatus est **Q**uarto pōt
 valere ad dē hui⁹ peccati fatuūtis magna quē est ī ea.
 quam fatuūtatem īſinuat dominus. **M**athei. xxv. **W**bi
 per fatuas yrgimes amatores vane glorie intelliguntur

540

Et possunt octo fatuities assignari que inueniuntur in eo qui amat vanam gloriam. Prima est quod ipse permittit sibi illudi vilius quam illudetur alicui ceco. Dicit enim dyabolus ei aperi ostium. et ego implebo illud et impunit ei dyabolus. cum os desiderij aperuerit vanam gloriam que nichil est iuxta illud verbum domini. Si ego gloriam meam quero. gloria mea nichil est. et faciūs credit os desiderij sui posse impleri. Secunda fatuitas est. quod gloria vanam quam admittat pudentia glorie eterne preponit. Unde ergo. Stultus est inde transitoria querere unde possimus eternam habere. Tertia fatuitas est. quod ipse thesaurum suum in arca securissima scilicet in arca conscientie datur. Fidelissimus custos non tutum arbitrat labores hominum omnino re gloria sua arche siue clave siue sera. nulleque omnino clausura nocere volenti. Non tutum plane. sed stultus ibi thesaurum recordare. ubi non valeas resumere eum volueris. si ponis in os meum. non in tua sed in mea est potestate. eum utique pro meo libitu tibi laudare possim vel derogare tibi. Samus et inconcessum conscientia et seruandis secretis ydoneum nullis patens insidijs. nulli violentie cedens. nulli quippe oculi vel manu accessibili excepto duxit spum qui scrutatur. eciam profunda dei quicquid ibi reposuero securus sum quia non perdat seruavit viuo defuncto restituet. Nam quoque vado ipsa mecum iter facit secum ferens depositum quod suum accepit viuo adest mortuum sequitur. ubique gloria vel officio inseparabiliter per qualitate depositi. Quarta fatuitas est quod precio illo quo potuit emere regnum eternum emit infernale patibulum. Quinque fatuitas est. quod ipse non curat qualis sit sed qualis dicatur. Christus. hypocrita. Ut quid non vis esse laudabiliter quia vis ut lauderis. quod formosus est apparere formosus est esse. Sexta fatuitas est. quod ipse care emit quod nichil seit valere scilicet homines ferant bonum testimonium de ipso. cum testimonium illud a deo qui est eius iudex non debeat recipi. Datur. ut quid alieno vel mensibus testimonio detur sum eius nec vice reprobus nec laude dignus inueniar si an-

541
:

tribunal vrm iudicandus astante. merito de laude vestra glo-
riarer. **N**unc autem cum solus christi iudiciorum sum presentandus quoniam
te insame est mei vel alterius iudicio glorari. sic dicit **Joh.**
Tres sunt qui testimonium dant in celo. pater. verbum et
spiritus sanctus. et horum testimonio scribitur in omnibus. **S**eptem
maioritas est quod volunt se regere secundum verba eorum
quos sciunt fatuos esse. scilicet hystrionum et aliarum vilium per-
sonarum. **D**icta majoritas est quod amator vano glorie rem illam
amat quam melius possit habere si non amaret. quia secundum
verbis prophetarum solum habet vana gloria. quod se appetentes fugit
et se fugientes appetit. **C**uius potest valere ad deum. hinc
vici. si ostendatur quam contumeliosus sit illud peremptio deo
et quod nocium homini. **A**mator enim vano glorie contemptio deo
creaturam deficat et se facit principium dum de cibis fa-
ctis gloratur quasi a se ea habuerit et proximum suum similem eum
fit ut. dum omnia opera sua facit ut videatur ab hominibus
et sic idolatriat cum creaturis alpha et omega. constitutus **Io.** v.
Suorum potestis in deum credere qui gloriam admittuntque
ritis. et gloriam que a deo solo est non vultis. **A**mator vano glo-
rie de ribaldo uno iudicem suum facit et gloriam que a deo est
glorie dei preponit quod non est sine magna studia dei. **A**mator
eciam vano gloriose ipsius puluerez vano glorio deo preponit. **N**on
autem per patrem habemini. quia afferit ei bona et pietatis et spiritualia.
De et pietate autem per eos quod quotidie multe exponunt sua propria
nam gloriam. **N**on enim corpora sua propter hoc exponunt mortales
in bellis. **S**pirtualia eciam bona afferit. licet enim amator vano
glorio habeat similitudinem bonorum tam non habet vera bona. **S**a-
pientia. apud sapientes sunt honesta. apud vero vulgaris lachan-
ti rerum honestarum. **C**ui datur senectus in virtutis primis. sic fieri non potest
ut herba similiter nascatur et semine. ita impossibile est ut laude et
gloria secularium habentes simili et fructu habeamur celestes bonum esse
in mala conutit et in suavitate magis. habentes ponit. est enim seruus
amator. **V**ane glorie omnium illorum quorum iudicia timet sed illud
aplicat. **C**ui me iudicat dominus est. in potestate enim est hystrionum

Fingit eum eum talem qualem videntur. quod enim annihilant eum. quoniam magnificant. Seruus eius est exrudens ut det eis censum veteres vestes super se et redimatur se ab eis. Membra eius dei. sed est pauperes spoliatus. ut tales qui sunt membra dyaboli induant. Domine eciam hoc peccatum hominem magna instabilitate. Ser. Qui conscientias suas in alienis linguis posuerunt. modo parvum. modo magni. modo nulli vindicantur. prout linguis hominum eos laudare vel vituperare placuerit. Ipsi iuxta verbum patrum. Ascendunt usque ad celum et descendunt usque ad abyssos. Ipsi decidunt frequenter a cogitationibus suis et frequenter faciunt ad terram saltum ad qualiter voluerunt inde cogere christum. Lu. iiiij. Ipsi sunt quasi galli in turribus ecclesiastis. polici qui ad omnes vetus mouentur. Eccl. v. Non te ventiles in omnem ventus. Ipsi sunt arundo vento agitata. Ipsi sunt paleae. Juxta illud Job. xxij. Erunt sicut paleae ante facies venti. Et aug. A chibibe crinis iudicium et scies quid palea. quid granus. Hoc studi vici magnas vires habet. Aug. Quas vires nocendi habet vana gloria non sentit nisi qui bellum ei indicaverit. Unde et si cuncta facile est laudare non appetere cum negatur. difficile est in ea non delectari dum offertur. Greg. Aliquantulum facile est. humanas laudem non appetere. difficilimum oblatam respuere vana gloria illos vincit qui cetera via vincunt. Ieron. Difficilior arrogancia caremus. quam auro et gemmis. Interdu enim hiis abieciis gloriosis sumemus sordibus. Augustinus. Sunt qui de contemptu manus glorie vanius glancunt. amator enim vanorum glorie maledictus est. qui partem suam facie deteriore quam facit dum vanas glorias pre ceteris rebus eligit. vana gloria est deterior ceteris passionibus. et quia multos dominos habet hoc de possessione illa. unde ab uno auferitur eus alii possidentur. et ideo nunc pacifice possidetur. Non enim quod ab uno laudatur ipse vitupatur a multis. Nam nichil pertinet ista possessio et vel modus ostendat nec solus perdit ymo esse perdit possessorem suum.

Dsee. iiiij. **G**lam eorum in ignominiaz ouertam Et in apoc
Quantum glorificauit se et in delicijs fuit tantus date ei tor
mentum et luxuriaz hoc uiciuz post alia remanet **V**nde in li
bro prosperi. cuz omnia vicia superauerit homo manet pericu
luz. ne mens bene sibi conscientia poenius in se quam in domino gletur
Nicium illud inuidit res sacras cum alia vicia eas fugiant
Committit etiam hoc peccatum in ecclesia in seruato domini
no et meliores de ecclesia nititur maculare scilicet religiosos.
succubere enim facit viros religiosos spuiales in bello spiritu
tuali. sicut humilitas facit triumphare. **S**icut enim dominus
virtutem tribuit ei qui de victoria dat ei gloriam. sic vires
non subministrat ei qui furat ei gloriam. **A**ltimo possit va
lere ad deum. huius peccati figure quibus hoc peccatum in sae
scriptura. **N**otandum ergo quod vana gloria quinq[ue] puluis voca
tur ut ostendatur quod sicut puluis minima pars terre est. sic
vana gloria minimus est inter temporalia bona. et sicut pul
uius oculum corporis incidens gravat vel cecidat sic vana gloria
oculum intentonis. **V**ocatur etiam vana gloria ventus ut in
isinuetur fatuos esse qui eam esuriunt. **V**entus enim hominem
inflando ei nocet potius quam prospicit. **D**see. xij. **E**ffraym pas
scit ventus Tere. xxij. **D**omini pastores eius pascet ventus
Ventus iste videtur esse leuis. tamen transfert montes a reg
no dei. ad regnum dyaboli viros scilicet spuiales. qui dicuntur
montes. **V**nde leuauit oculos meos in montes. ventus iste ma
gnas naues submergit in mare huius mundi. ventus iste val
de timore eius dicit enim in inferno quod si impceptibiliter videtur
eius ira ad paradisum. **V**ana gloria etiam vocatur oleum. Ma
th. xxv. **V**bi ergo quinq[ue] fatue acceptis lampabz non sup
ererunt oleum secum in suavitate enim silvis est oleo. in verita
te autem gladius est insensibler hominem occidens. **V**ocatur
eciam flos in hoc quod cito arescit ysaye. xxvij. Eric
flos decidens glorie exultat. **V**ocatur etiam viperam
Actiuiz. xxvij. **V**bi legitur. quod viperam manu pauli adhes
it ut ostendat quod sic viperam si manu adheserit cito excutie

Sic vana glā si se immisceat bōndō operi cito exēciēda est
figuratur eciam vana glā per vxorem qm dñs ioseph sibi
retmuerat **A** Et legit Hen. xxxix. **N** Et ostendat q̄d om̄
de operib⁹ nostris vult glām habere h̄ vtilitatē eoꝝ nobis
relinquit **Q**ui autē partem di sibi usurpat sc̄z glām merito
partem suam amittit sc̄z vtilitatē vel mercēdem eternam.

figuratur eciam vana glā Mat̄.xiiij. Per saltatricem

que ioh̄is caput fecit amputari. h̄ em̄ non caput corporis

sed caput nobilissimū quod est cr̄stus amputat **I**do spe

cialit̄ timendum est vicū istud. qz insidiat̄ oclō spūali. sc̄z

int̄ntōi qz ocul⁹ si neq̄ fuerit totū corp⁹ cecū erit jd est

tota cōgēries oper⁹. Mathei vi. **D**e diuisionib⁹ glē

Equā tur de diuisione glē Notand⁹ ergo q̄ glo-

ria primo diuidit̄ in vanam et veram gloriaz **V**e-

ra vero diuidit̄ in veram simpl̄ et veriorem ⁊ ve-

rissimā **V**era gloria est simpl̄ bonum testimoniū osciē-

cie. qn̄ sc̄z aliq̄ nullius peccati osciū sibi est **A** poꝝ ad cō-

jō. **G**loria nostra h̄ est testimoniū osciencie nostre. **V**erior

vero gloria est qn̄ dulcedo spūsancti manifeste sentitur qn̄

sc̄z spūsanctus dat testimoniū spūsancto q̄ filij dei sum⁹.

Verissima est gloria eterna **V**ana vero gloria diuiditur in

gloriam dyabolicaz et hūanam. **D**yabolica est qn̄ aliquis

glatur de malicia **V**n dō **Q**uid glaris in malitia r̄c **P**oe-

ta glia peccati nulla pte da sui est **I**humana vero diuidit̄

in carnalem et spūalem **C**arnalis est glia mundanorum que

est in decorē vestiū et hiꝝmōi **S**pūalis vo ē vt glia ypoet-

tarum **N**otanduz vero q̄ carnalis glia cōparatur lumini

quod de nocte videtur in die vero non. sicut quidam ver-

mes qui dicuntur noctiluce et squame pisciū ⁊ ligna putri-

da. sic apparent diuites huius seculi nunc lucidi ⁊ clari.

dum nox est ignominie et culpe **I**n futuro vero tenebrosi

erunt qn̄ erit dies domini magnus sc̄z in die iudicij **C**om-

patur eciaz glia illa yrudini q̄ picturata est ⁊ velociter volat

Velociter em̄ trālit mōi hui⁹ glia et depicta esse videtur

Vnde tho. ii. & qd de mdo p̄tūdīmū vñ talia stercozā cecid
 derunt que thobiam excecauerūt. qd verbū expōsitū est de
 auaricia. et in ea^o in quo auaricia diuersis infirmitatibus
 compatur Gloria eciaz carnal' est velut pelvis calens oeu
 los hominum excecaens. Est eciam flos qui a puris huius
 mundi vel poeius a puerilibz colligit. De hoc flore legit.
 in Je. xlviij Date flores moab qr florens egredietur. Et
 Psal. xl. Omnis caro fenuz & omnis gla eius qsi flos agri.
 Hla ista vere inspiceti ignomia est. Vn j^o mach ii. Hla
 hominis stercus & vermes ho die extollit & cras non inue
 metur. Hla peccatoris est caro eius que est stercus id est
 saccus stercor. et vermis id est esca vermiū. Licet vanā
 gla ab omnibz homibz sit timenda. precipue tñ a claustra
 libus otēpnēda est. Teroz Prima virtus monachi est in
 dicia homuz otēpnere. Non soluz nō debet letari vel glo
 riari claustral' cum laudat ymmo debet turbari. Vn bea
 ta virgo cum dixiss eam angel' ḡcia plena. & benedictam
 in mulieribz turbata in ciuis est sermone. De reme
 dijs otrā vanam glām.

Sequitur de remedijis otrā hō peccatuz et octo sūt
 remedia otrā ipfuz. Primū est abstinsonio. Vn psa
 xxri. Erit sicut vir qui abscondit a vento et celat
 se a tempestate. Et in vitis p̄m. Sicut thesaurus manife
 stus cito mīniuit. ita vtus quelibet deperit publicata. Raz
 sicut cera a facie ignis soluitur. ita & anima per laudez dis
 soluta ab intentōe sua perit. hoc remediū figuratū est exo
 iiii in manu moyſi que leprosa erat et cum missa esset in si
 num eius facta est sana Greg. Ille debet publicare bo
 num qd agit. qui perfecta humilitate fundat & nulla elaci
 one attingitur. Secundūm remediū est demissio scz ut ho
 mo descendat ad p̄pam infirmitatē sicut faciūt qn mīni
 vetus flat. & transcut per pontem qui descendit ne vēt
 eis noceat sic qui laudat recurrere debet ad infirmitatem
 suam et indebit se falso laudari. et sic poeius erubescit q

gletur Boecius. **N**isi filo predican^e necesse ē ut suis lau-
 dib^o erubescant. **I**n viciis patrū quidā frater requisivit ab
 batem pene nez si melius esset remot^o q̄ cum alijs manere.
Respondit abbas. **H**omo si se ipsum reprehēdet vbiq^z po-
 test resistere. si aut^e se magnificat nūlq^z stat. **T**erciū reme-
 diū est oſideratō ignis infernalis vel purgatoriū. **D**oc re-
 medii insinuat nobis **A**c^t. xxvij. **V**bi paul^o vīpam ma-
 nū adherentem excusit in ignem q̄ spūal^r fit qn̄ oſidera-
 tōne pene qua vana gloria pumetur. homo eam a ſc abicie.
Quartum est oſideratō glē eterne. quia ſecunduz gregor.
Vileſunt tpalia dum oſiderant eterna. et spūal^r vilescit
 vana glā. si oſideret glā vera. **Q**uintuz est oſideratō vili-
 tatis vane glē q̄ patet ex hoc q̄ venal^e eſt. q̄ notat^e **M**at.
 xxv. vbi dr. **I**te po^z. ad vē. tc. **T**estimoniuz venale repel-
 lend^e eſt. **A**pparet eciā vilitas vane glorie ex vilitate per-
 ſonar^z apud quas hētūr. **A**vilib^o enīz personis quō pōt q̄s
 hē glām mīlī vilem. **P**reterea odiūt bonū. et diligūt ma-
 lum et ppterēa hoc testimonium eoz repellenduz eſt. et de
 bono et de malo. **D**e altero ratōne amoris de reliquo ratōne
 odiū. **A**mor aut^e vel odiū veritatis nescit iudicū ſim berū.
Sextuz eſt oſideratō magne infidelitatis que eſt in hoc pec-
 cato. **V**alde em̄ infidelis eſt qui deo aufert partē ſuam q̄m
 in bonis ſuis. bene debet homini ſufficere pars illa q̄m do^z
 ei oceſſit cum dñi ſint omnia. **E**xemplū fidelitatis habem^z
 ij. **R**eg. xij. **D**e ioab p̄ncipe milicie qui ſic ſcripsit ad dñs.
Dimicauī aduerſus rabach et capiēda eſt vrb^s. **N**unc con-
 grega reliq^z partē pplici et obſide ciuitatē et cape eam ne cū
 a me vastata fuerit vrb^s nomini meo ascribatur victoria.
Verū. **R**eueri fidelis famulus es si de mīta gloria dñi tui
 et si non exēunte ex te tū trāſeunte per te mī manibus tuīs
 adherere otingat. **S**i quis ſuper pauca fidelis inueniretur
 ipſe ſuper mīta bona dñi ſui oſtitueretur. **G**loria vel laus
 quedaz probatō homīuz eſt vtruz deo ſint fideles vel infideles
Vnde prouer. xxvij. **N**uō probatur in oſlatorio aux^r et in

fornace argentum. sic p̄batur homo ore laudancium. Sep-
timū remediū est q̄ qn̄ offert hōmī glā ipse offerat eū regi
gle cui? est dicens Non nobis dñe non nobis sed nomini
tuo da glām Et illud gloria ī exēllis deo. Si quis ita
assueuerit. Vana gloria non tñ vim ōtra eam habebit pri-
us Octauū remediū est. q̄ homo opus illud cui vanaglo-
ria adh̄eret dimitat cogitans illud opus esse amissum et
pocius de illo esset flendū q̄ gloriant̄. Dō remediū figu-
ratum est Ben. xxix. ī hoc q̄ ioseph reliquī palliū cui
dñā sua adheserat. De yp̄cerisi. Ca. xl

Octo de peccato vane gle. dicend̄ est de yp̄cerisi.
quia hoc peccatus ex illo procedit ppter hoc q̄ ali-
quis amat vanam glām ipse silat sanctitatē age-
mus aut̄ hoc modo de peccato isto. Primo ponemus ea-
que faciūt ad det. hui? p̄cī Secūdo assignabimus diuer-
sas sp̄es yp̄ceris Notand̄ q̄ octo sūt que possunt va-
lere ad det. hui? peccati. Primo verba sacre scripturē q̄
illud dissuadet ut est illud eccl. i°. Ne fueris yp̄cerita ī
conspēctu hōmū et illud deut. xxii. Non inclueris veste
que ex lana līmcqz extexta est. per līnum q̄ subtilius est co-
gitatōes intus superbie clause. per lanam que alba est ōpa
exterius lucencia. Vnde ī yp̄cerita sub lane grossicie līmū
latet quia sub puritatis ymagine deprehēdi. calliditas nō
valet. Nec dissuadetur Math. vii. Vbi sic le⁹ Cum facis
elemosinā noli tuba canere ante te sicut yp̄cerite faciūt. Et
post cum oratis non eritis sic ypo. tristes. Sedo p̄t vale-
re ad det. huius peccati si yp̄cerita diuersis generib⁹ re-
rum comparetur. Notandū q̄ yp̄cerita est symia dyaboli
volens imitari filios dei qd̄ filij dei faciūt ad sui decorē ip̄e
facit ad sui iugulatōz sicut de quadaz hymia que cū vidiss
quō qui daz rasor rasisset postea voluit ymitari eum et iu-
gulauit se. Yp̄se eciaz similis est sterquilinio niue cooptū
q̄ est exterius candidum īterius fetidū. Yp̄se eciam est
ut sepulchrz exterius dealbatum. intus vero plenū ossib⁹

mortuorum ut legitur. math. xxvii. Itē similis est vali exteriū mundo. interiū sordido. Item est ut tignus extra candum. intus habet carnes nigras. Itē silig est ut strutō que silēs pennas habet accipitri. Ut dicit̄ job xxxix. qui derelict̄ in terra oua sua. Ypoerita derelict̄ in terra oua sua. dum ex operibz suis solam mercedem terrenan̄ querit. Vn̄ Luit. Peccatum yperish prohibet̄. prohibet̄ om̄edi cīg nō et strutō id ē assilari eis. Itē ypoerita est lup⁹. pelle ouia indutus. Vn̄ math. v. Attē dite a falsis pph̄is qui remitt̄ ad vos in vesti. o. intrīnsicus aut̄ sunt lu. ra. Est ecia angelus tenebraruz trāfigurās se in angelū lucis. et demum meridianum. et latro qui a sinistris euz domino pepen dit et martir dyaboli. Et sicut viri sancti dicunt domino. qm̄ apt̄ te tota die mortificam̄. sicut possunt dicē ei ypoerite quoniam̄ otra te mortificam̄ tota die. Ypoerita est symon cī reneus crucem ferēs alienaz. Vn̄ berñ. Fructuz faciūt̄. h̄ non suum. Ypoerite aut̄ aliqui euz symone cironeo crucem ferunt non suam sed alienam. qz amore glē qd̄ non amant facere opellunt̄. Ypoerita eciam est harundo vēto agitata. Iuxta illud math. xi. Quid ex istis videre indeſtuſ ha. vē agi. ypoerita ad modūz harundinis. non habēs radicem in tentom̄ fixam in solidō. id est in eternis. Lanuginez habet pro fructu. Sap. v. Spes impij qsi lanugo. lanugo h̄ vāna glā est quā ypoerita totis viribz amplectit̄. Sapiens Virtutis fructuz sapiens in cōscientia. stultus aut̄ in glā ponit̄. intus vacuus est. extra luceſ. omni vento agitatis agitat̄ manuz in intentis sibi pforat̄. qz homines in eo confidētes decipit̄. Ypoerita est vlp̄s animaluz feridum et dolosuz. cui⁹ pell̄ pualet carni. Vn̄ eze. xiiij. Quasi vlp̄s in deserto pphete tui jſrl̄. Ypoerita eciam simili⁹ est sich en qui circūcidit̄ se. ut dinam in uxorem haberet. non tñ circumcisio illa seruauit̄ eū a gladio symeonis et leui. Sic quidam ab aliquibus malis abstinent̄ ut ecclesias habeat̄ non tñ apt̄ter hoc gladius verbi diuini debet eis parcere.

vbi homo videt q̄ prodeſſe poſſit · euz conſtet omnia maz
 la eſſe · que fuit ambitoſa intentōne **P**rocerita ſe mortuuz
 filat mundo · cum in vitate viuꝝ ſit donec habeat vnaꝝ ma
 gnam prelatōnem in qua delicijs vacet · et tunc vere pater
 q̄ viuꝝ eſt **S**icut fabuloſe dicitur de wölpe que mortuā ſe
 ſimulauit · donec poſita fuit ſuper quadrigam in qua erat
 allecia · et tūc omedens allecia ſe vuiam oſtendit **I**psi etiā
 ſunt mercatores pellium anguillarum dum extericrem con
 uerſatōnez hominibz vendunt **T**ertō potest ualere ad dē
 huius peccati pena quaz ſcriptura eis minatur et eſt vna
 pena q̄ non videbunt dominum nī ſuertantur **J**ob. xiiii
Non veniet in conſpectu tuo omnis ypocrita · ne emirū eū
 deus non ſit ante faciem ypocrite **D**omina emiꝝ op̄ia ſua fa
 cit ut videatur ab hominibz hoc eſt vnum qd̄ mltuz placeat
 deo q̄ homo eoz ſuum ſepe habeat ad deum · vñ ſuper illud
Firmabo ſuper te oculos meos · dicit gloſa in persona di
Non auferam ocl̄os meos a te · quia tu ſepe leuas oculos
 tuos ad me **A**lia pena eſt vilificatō magna · que ſequitur
 hoc peccatuꝝ in futuro et ſepe in pſenti **J**ob. xx · **S**i aſcen
 derit uſq; ad celos ſuperbia eius et acume eius nubes teri
 gerit q̄li ſterquilinūm in fine perdetur **Q**uarto potest va
 lere ad dē · huius peccati hoc q̄ ypocrite vix conuertunt
Cuius rei triplex ratō potest ondi · Prima eſt q̄ ypocrita
 veniam vix petit a deo · vt ſuper illud job. xxxvi **N**on clama
 bunt · qz cum vīcti fuerint · dicit ḡg. **V**icti non clama
 bunt · qz humane laudis auſuditate ſuperati sanctos ſe eſſe
 miſeri etiā cum in peccatis moriunt̄ putant **S**econdā eſt
 qz ſpūſſanctus fugit eos ſine quo conuerſi n̄ poſſunt **S**ap
 i. **S**pūſſanct⁹ discipline effugiet vīctum id eſt ypocri
 tam qui fingit ſe dei amicum cum ſit īmīc⁹ **T**ercia eſt q̄
 dyabol⁹ nescit̄ eſſe in eis et ideo non inquietat̄ ibi et ideo
 dormit ibi diu **J**ob xl. **S**ub umbra dormit in ſecreto et ba
 lami **Q**uartā eē ratō potest assignari q̄ ypocrite defendunt
 ſe euz arguuntur · vñ **J**udic⁹ j. dicitur · Fuit dñs euz iuda

et montana possedit nec potuit dolere habitatores valis qz falcatis curribus abundabant. hoc est in curribus coz falcis que erat sibi obiuaria. et aduersantia secabat. Habitatores vallis sunt ypoerite. qui reprehensores suos ducunt ppter qz scirpo operantur. Job. viii. Nu quid virescere potest scirpus atqz aqua aut crescere earz glo. scirpus est nūc vacuus. care eti manum ledit. sic ypoerita gracia vacuus est. et correctoz non recipit. sed clamandam vitam prorumpit tanqz exprobrato alterius criminis. absisio sit ppris. Quinto potest valere ad det. huius peccati si ostendatur qz nocuuz sit homini. Ad qz si gandum fermento comparatur Luc. xij. ubi legitur. attendite a fermento phiseoz qz est ypoeris. Modicuz fermenti iuxta verbum apli totam massam corruptum. Pecatum istud hūmīnis opera falsificat. unde opera ypoerite sunt velut falsa moneta extra deaurata. Sunt eciaz velut poma arborum que inueniuntur in arboribus que sunt circa mare mortuuzque usqz ad maturitatez sunt virida. Matura si incidas fauillas intus inuenias. Videntur enim opera illoruz meritoria esse. sed in futuro erunt materia ignis infernalis. Hoc peccatum impreceptiblē hominem occidit. Unde ypoerite videntur vivere vita anime cum mortui sint. Non aperte. Scio opera tua qm̄ nomē habes qz viuas et mortuas. Sexto potest valere ad det. huius peccati. si ostendatur magna fatuitas ypoeritaruz qui carne et sanguine suo oculos hominuz pascunt. Exterminant enim facies suas ut aperiant hominitus je. ut legitur Math. vi. Ipsi enim quotidiā cruciatibus mercantur cruciatum eternuz ipsi eciaz alijs operantur. Opera enim illorum alijs per bonuz exemplum profundunt. sibi vero nocent. siles candeles que alios illuminat et se consumit. Septimo potest valere ad det. huius peccati hoc qz tocens dñus in ewangelio ypoeritas reprehēdit Math. vii. Ecce primuz trahē doct. vi. ypoerite bene de vobis apphetisauit ysayas et in multis alijs locis.

Decimo vero possumne valere ad dñe. Huius precati. septem
 maledictōes quas dominus ypocritis facit. **M**atth. xxiiij
Quarum prima est. **N**e vobis scribe et pharisey ypocrite
 qui clauditis regnum celoz ante homines. vos enim non
 intratis nec introeuntes limitis intrare. **S**ecda. **v**e vobis
 scribe et pharisey ypocrite qui menditis domos viduaruz
 oratōne longa orantes ppter hoc amplius accipietis iudi-
 cium. **T**ercia. **v**e vobis scribe et pharisei ypocrite qui cir-
 cuius mare et aridam ut faciatis vnum proselitum. et cuius
 fuerit factus facitis eum filium gehenne duplo qm vos.
Quarta est. **v**e vobis scribe et pharisei ypocrite q deiciatis
 mentā et aneruz et cimīmū et reliquias que grauiora sūt
 legis iudicīi misericordiam et fidem. **Q**uinta est. **v**e vobis
 scribe et pharisei ypocrite qui mūdatis q deforis ē calicis
 et parapsidis. intus autem pleni estis in pma et immundi-
 cia. **S**exta. **v**e vobis scribe et pharisei ypocrite. qui similes
 estis sepuleris dealbatis que a foris apparēt hominibz spe-
 ciosa. intus vero plena sunt ossibz mortuorū. **S**eptima.
Ne vobis scribe et pharisei ypocrite qui edificatis sepulch-
 ri prophetarum et ornatis monumenta iustorū. **D**ecimā.
Ne vobis duces ecclī qui dicitis quicqz irauerit in tem-
 plo nich est. qui autem irauerit in aurum templi debitor
 est tū. **S**ed cum ypocrite videantur viles esse ecclesie dei
 bonum exemplum alijs prebendo et hostes ecclesie terren-
 do sicut formido terret aues in orto et diabolum in carcera-
 tum teneant ne ad alios possit transire. **Q**uare dñs ypocri-
 tas persequitur. **P** dicit Iero. super yb. ix. **D**rima tha-
 bula post naufragiū est abscondere peccatum suum et non
 publicare. Item qui minus malus videtur qui malus est in
 terius tantum q qui malus est interius et exterius. min⁹
 peccare videtur. qui tñ peccat in deum occulte peccando.
 q ille qui peccat aperte. cum peccet in deum et in proximū
 suum occidaret bona intentōne ne alios corrumperet. **S**ed

aliud est. ubi peccatum occultat ut ecclesiam decipiat. et qn̄ sanctitas silatur. Slatā emq; equitas non est equitas. Sed duplex iniqtas. Et sic dicit Jer. s̄r Iſa. Leui⁹ est de duob; mal⁹ aperte peccare q̄ sanctitatē silare Causa autem qnare dominus ita persequit̄ ypocratas pōt esse h̄c quia ip̄i proditores sunt silantes se esse ex parte dei et sunt ex parte dyaboli. videt̄ ecia; amici et sūt inimici et jdeo mltū ecclesie dei nocere possunt. Vñ heretici qui per ypocrisim homines decipiuntur. et antixps qui caput erit malorum. homines per ypocrisim decipiet. Mille sunt occultores inſidie q̄ que latet in ſilitudine officij. i. ad t̄b. iiiij. Ap̄i ritus sanctus manifeſte dicit. q̄ in nouissimis diebus disceat quidaz a fide attingentes spiritib; errorib; et doctrinis demoniorū in ypocrisi loquentiū omne mediatū.

De speciebus ypocrisis.

Sequitur de speciebus ypocrisis. Et pōſſit diſtingui tres species ipsius. Prima eſt. qn̄ aliquis coram hominib; ſilat ſe obedire deo et in occulto non timet offendere deum. Secunda eſt. qn̄ in occulto et in aper-
to opera bona facit ut sanctus ab hominib; videat. Tercia eſt. qn̄ aliquis mīorem ypocrisim relinquit. ut in maiori et ſublimiori ypocrisi permaneat ut euz aliquis requiſit⁹ an ieuinet dicit deus ſeit ut dicatur ypocrita non eſt. In prima ſpecie bonitas in operibus exterioribus tñ apparet. In ſecunda vero. et in occultis. et in apertis. ſed non in intentōne. In tercia vero ſpecie pretendit̄ bonitas intentōis. In prima mltuz occultat̄ diabolus. In ſecunda magis. In tercia vero maxime.

De remedijs contra ſuz

perbiā. quarta pars.

Potq; pōſuimus ea que pōſſit valere ad detestatō nem ſuperbie in communi. et pōſuimus diuisiones pertinentes ad hoc peccatum. et membra proſecuti ſumus. Ultimo tangemus aliquid de remedijſ ſeria ſupbiaz. Et cauſa breuitatis ponem⁹ octo. Quoz primus eſt

consideratō melioris. Greg. sicut incentiuū elatōis est re
 spectus deterioris. ita cautela humilitatis est consideratō
 melioris Secundū est. cohabitato bīnū. sicut ēm ille qui
 communicat superbo induet superbiam. Ut dicitur eccl. xiiij
 Sic qui communicauerit hūili induet humilitatem. Epis-
 copus p̄sien oddo despectores pauperes semper ante se
 ponebat in mensa et alios ex latere Requisitus est autem
 quomodo posset hoc tollerare. Respondit quidam nobilis
 miles eum docuerat hoc sc̄z Job. v. qui dicit Visitans sp̄z
 tuam non peccabis. Terciū remedium est consideratō vilita-
 tis corporis que vilitas precipue apparet in conceptōne
 tunc enim est sperma vile et in fine tunc est cibus vermi-
 um in medio autem vite est vas stercoꝝ. Et mich. Humili-
 atō tua in medio tui est. Jer. Quomodo superbiat qui se
 per secum sentinam portat. Quartum remedium est exem-
 plum cristi. Her. medicina tumoris hominis est humilitas
 cristi. Erubescat homo esse superb⁹ quia humili fact⁹ ē
 ipse deus. Intollerabilis est superbia ꝑ miles sedeat super
 scampnum cum rex iuxta eum sedeat ad terram. Quintum
 remedium est consideratō vilitis servitutis in qua homo est si
 ipse est superbis. quia ipse seruus est dyaboli. Ipse enim
 est rex super omnes filios superbie. ut legitur in Job xiiij
 Sextuz remedium est consideratō illius districti iudicij
 qd specialē erit ad humiliand superbos. vbi iudicij duri-
 ssimum hijs qui presunt fiet ibi dñs retribuet habundan-
 ter facientibꝝ superbiaz ysa. ii. Dies domini super omnē su-
 perbum. Et in ysa. xxviii. Pedibus conculcabitur corona
 superbie. Septimum remedium est miseria huius mundi.
 Unde job vi. Sagitte domini in me sunt quarum indigna-
 tio ebibit spiritum meum. spiritum inꝝ superbie. Octauū
 remedium est consideratō infirmitatis que in nobis est taz
 ex parte corporis ꝑ ex parte anime. Ex parte anime adeo in-
 firmi sumus ut nec leui cogitatōni possimus resistere nec
 verbū modicū sustinere quin ab illo deciamur. admodicū

eciam flatum suggestionis dyabolice igne infernali toti sue
cendimur et cuncta bona que feceram⁹ amittimus Ex par-
te vero corporis adeo infirmi sumus ut nec pulicib⁹ resiste-
re possim⁹ Aug⁹ homo dicit tibi conuic⁹ et tumes et ira-
tus es pulicibus resiste ut dormias. Ad distemperantiam
eciam febril' caloris vel ad vnu⁹ paruum apostema in cine-
rem vel puluerem corpus nostrum resolutur Vnde qui-
dam dicit Ecce repentine modiceq⁹ occasio febris dissol-
vit toto quodcūq⁹ parauimus euo.

ExPLICIT tractatus de superbia. **I**ncepit tractat⁹ de iniudia

In*it* peccatum superbie dicendum est de iniudia. quia ipsa est filia superbie de qua hoc
ordine dicemus Primo ponemus ea que po-
ssunt valere ad det. hui⁹ vicij Sed o tange-
mus aliqui d de speciebz eius. Tertō de re-
medijs contra hoc vicij In iudia secundum aug⁹. Est do-
lor felicitatis alienae. De his que fatiuit ad detesta-
tō nem in iudie. prima pars.

All detestatōneb⁹ o huius vicij primo facit hoc q̄
vicij istud est peccatum in spiritu sanctum Pecca-
tum in spiritu sanctum secunduz vnam acceptōez
dicitur peccat⁹ qđ est o tra bonitatem dei que spiritu san-
cto appropriatur et sic omne peccat⁹ qđ est execta malici-
a p̄t̄m est in spiritu sanctuz. Vnde iniudia cuz sit execta
malicia peccatuz est in spiritu sanctuz / q̄ eciam patet per
diuisionez peccati in spiritu sanctu qđ diuiditur in peccat⁹ ob-
stinatōnis et impugnatōnis / obstinatus in spiritu sanctuz
peccat quia in bonitatem dei que ad p̄niam eum expectat.
que eum q̄uis eius hostis sit pascit et vescit eum. a demo-
nibus defendit. qui eum iugularent / et ipse ingratus bo-
nitate dei eam impugnat et a bonitate dei colligit maliciam
et ex misericordia dei thaurisat sibi iram Impugnatō vo-

diuiditur in pugnatōnem veritatis agnōte que est in apostolā
 statis et in impugnatōne gracie que est in iūidis qui gra-
 ciam dei que est in homībz persequuntur et odiunt. Sic ex-
 go manifestuz est q̄ iūidia est pētū in sp̄m sanctuz et j̄deo
 valde magnum peccatum. **M**ath. xij. **D**omi dixerit de te sp̄m
 sanctum verbuſ non remittetur ei neq; in hoc sc̄lo neq; in
 futuro id est vix remittetur. **S**ecundo facit ad det. huius
 vičij hoc q; ipsum est oppositum caritati. **A**nde euz caritas
 sit virtus excellentissima. iūidia erit pessimuz vičij. **Vñ**
 vocatur fera pessima. **H**e. xx. **F**era pessima deuorauit filium
 m. jo. **P**ezior est iūidia q̄ auarietia. **A**varus em̄ et si non
 vult om̄unicare bona sua. tñ vult q̄ alij ea communicent.
Inuidus aut̄ nō vult om̄unicare bona sua. nec vult q̄ alij
 ea om̄unicet. **I**nuidus de ipsa bonitate dei dolet q̄ ipsa nō
 est auara homīibus sibi tamen ea vellet esse largam et om̄i-
 bus alijs auaram. **I**nuidus diuine bonitatis vellet ad
 se coartari. **P**ezior eciaz est iūidia q̄ ira vel odio nūc
 em̄ hō iritus vel odiens alium velut malum proximi sui euz
 mala voluntas ipius ortuz habuerit a malitia proximi qui
 eum offendit. **Vñ** proximus culpabilis est. **S**ed a malitia
 iūidi qua vult maluz proximi. ortum habet ex propria ma-
 licia seu a superbia qua vult illum non solum parificari sibi
 et vult malum proximi sui omnino absq; culpa eius. **T**er-
 cio facit ad det. huius vičij quia hoc vičij pure malū est
 quia qñ dyabolus capit homines aijs vičij ipse aliquā de-
 lectatōnem ponit tanq; escam. sed iūidos miserius capit
 quia sine esca deliciōnis. **I**nuidia enim dolor est et amaritudo.
Vñ mirabiliter ceci sunt qui dolorez istum pponunt gau-
 dijs eternis. qui dolore et cruciatu quotidiano dolorem
 eternum merentur. et dolori quasi esca sit adherent donec
 perueniant ad dolorem eternum. **Q**uarto facit ad detestatōz
 huius vičij q̄ vičij istud dyabolieuz est et dyabolo filat
Sapie. ii. **I**nuidia dyaboli mors intravit in orbem ter-
 rum imitanteur autem eum qui sunt expte illius. **A**d h̄az

dico dico

dyabolus ideo parentes nostros seducere voluit. quia in
 uidebat eis regnum celorum quod ipse perdidera. Et propter
 eandem causam abhuc homines impugnat. Quanto vero
 facit ad detesta. huius vicij quod vicuum illud venenatissimum
 est. Unde super illud ad gal. v. Non efficiamus manus glae
 cupidi iniucem prouo. in iniucem iniuden. Ibi Holofernes.
 Aug. Sciendum est quod cum omne vicuum antiqui hostis
 virus humano cordi infundatur in zelo iniudie tota sua via
 leera serpens acutit. et in hac imprimenda quasi pestez ro-
 mit. In iudiis sunt quasi dracones. Job. xxx. Frater fui draco
 num et socius struthonum. Ipsi sunt geminata vipara. Luce
 xiiij. Immo serpentes priores videntur esse. Serpentes enim ser-
 pentes non persecutur homo vero iniudus alios homines
 persecutur. In iudis est sicut eiconia que venenatis ani-
 malibus vescitur. Unde ouidius describit in iudiam comedendam
 vipeas carnes. Sexto facit ad dicitur. huius vicij. quod vi-
 cium istud magne potestatis est. est enim sicut ignis grecorum
 qui in aquis Graeciarum accenditur. ex quo hoc vicium cor alienum
 ins occupauit. iam ipse nullus scelus abhorret non pareat
 nocenti nec innocentem. non timet homicidium. immo nec Fra-
 tricidium vel patricidium. non percurret dyabolus primis
 parentibus nostris qui innocentes erant. qui mortem eorum
 procuraret. In iudia excitatus non percurret eorum abel fra-
 tri suo innocentem qui ex sola iniudia occideret eum. Genes. iiiij.
 Non percernerunt filii Iacob Ioseph fratribus suo innocentem quoniam eum
 renderent quia iniudebant ei. immo volebant eum occide-
 re. Genes. xxxvij. Nec saul dauid parcere voluit qui ei
 valde uirilis erat. quod iniudebat ei. Noluerunt iudei peccare propter quoniam
 occidi facerent sola iniudia peccati. matth. xxvij sciebat enim
 quod in iudia tradidisset eum. Septuaginta facit ad dicitur. huius est
 quod vicium illud non defacili curat. cyprano super illud ad gal. v.
 Non efficiant manus glae cupidi. tunc loquens de zelo iniudie
 dicit. Zelus iste modus non habet. permanens uigiter sine fi-
 ne cum alia sceleris simulantur. Quantoq; ille cui iniudetur

successu meliori profecerit tanto iniudus in manus incen-
 ciuum liuoris ignis in ardescit. Nec mirum si curatur vix
 hoc peccatum cum sit peccatum in spiritu sanctum. et cuz
 sit quasi ignis grecus qui non defacili extinguitur. In-
 iu dia est quasi rubigo ferro adherens que vix a ferro re-
 cedit Basilius sicut rubigo ferrum. sic iuu dia ammam in
 quo nascitur corruptit. Prover. xxvii. Aufer rubiginez
 de argento. Detrauo facit ad det huius vici hoc qd vicu
 istud postq est in aliquo ita eum occupat vtecam exterio
 se ostendat Vnde ciprianus loquens de iuu do dic. Huic
 vulez minax. coruus aspectus. pallor in facie. in labiis tre-
 mor. stridor in dentibus. verba rabida et effrenata conu-
 tia. et manus ad violentiam prompta Vnde poeta descri-
 bit iuu diam. palor in ore sedet. macies in corpore toto.
 Nusq recta acies liuent rubigine dentes. Pectora fel-
 le virent. lingua est suffusa veneno. Risus abest omnis nisi
 quem fecere doleres. Nec fruatur sompno vigilantibus
 excita curis. migratos tabescitq viuendo. Successus ho-
 minum carpit nec capit yma. Suppliciumq suum est
 nec fruatur sompno vigilantibus excitaturis. Non vero
 facit ad det statonem huius vici hoc est qd vicuum istud
 infelicissimuz vicuum est quia excecat vnde illuminari de-
 buit. vnde de iuu dis legitur Job v. Per diem incurrente
 tenebras et quasi in nocte sic palpabunt in meridie. Vbi
 dicit gregorius Mens infligi cum de alieno bono inflig-
 tur. de radio lucis obscuratur. Et subditur Dies boni ope-
 ris in proximo lucz exterius. sed quasi ceci nati palpant in
 iudi. quia liuore ceci aliqua que reprehendant iuemire
 sat agunt Ipsi sunt ut noctue lucem bonorum operuodiz-
 entes. et tenebras malorum operum amantes. Bona opera
 proximi sunt velut candele lucem boni exempli prebentes.
 Sed iudi de ipsis eadē sibi oculos eruit. et ipsi sunt sicut
 helij qd non potrat videre lucernā donec extingueret. ut
 legitur i. Re. iii. ea. Infelicitas ec iuidoruz patz ex bō qd

ipsi de profectu aliorum deficiunt de melioratōe deteriorant
Vnde ḡg. Inuidi debent per pēdere quante sine cecitatis
 qui alieno pfectu deficiunt. aliena leticia abescunt. Quance
 ecias infelicitatis sūt qui de melioratōe p̄ximi deteriorant
 Inuidi infelix fit de felicitate aliorum et de pinguedine
 aliorum marcescit. **Vnde** inuidus alterius rebus marcescit
 opimis. Inuidi colligunt de vitibz sp̄mas. et de fructibus
 sic? Inuidi ecias ex bonitate dei detersores fūit. **Vñ** math
 xx. dicit dñs in iudeo. An oculus tuus neq; est qr ego bon?
 sun inuidi adeo sunt infelices q; ipsi amittunt q; alij lueran
 tur. Sp̄li de sanitate alioz infirmant. et de vita moriuntur
 et sicut diligentibz deū omnia cooperant̄ in bonuz. ita in
 uidis omnia cooperant̄ in malum. Inuidus moritur de bo
 no odore de quo alij vivunt. sicut d̄ de iuda super Jo. xii.
Vbi uidas murmurant de effusione vngueti. Inuidus
 profectuz alioz reputat suuz dannuz. **Vñ** in dei dic̄t̄ Jo.
 xii. Videtis qr nich p̄ficim? ecce mundus totus p̄ euū
 abiit. Inuidis aut̄ sūt mala ipsa bona. Decimo fac ad det.
 hin? vicij hoc. q; vicium istud miseroz hominū est. **Vnde**
 Job. xv. Parvulus occidit inuidia. omnis inuidus in eo q;
 tis minor est eo cui inuidet. Miser est inuidus et misere
 ria ei placet. **Vnde** soli miserie parcit inuidia. Vero? Diffi
 culte est p̄spēris inuidia carere. sola miseria inuidia caret.
 Nobilis psonaz est liberitas et omniciatō suoz. **Vñ** do
 minus liberalissim? est et desiderio largiendi sua omniciati
 fec q;equid fecit Leonē ecias qui est rex animalū. Diē aris.
 esse animal omniciatiū. econuso inuidia ignobiliz et viliū
 psonaz. **Vndecimo** qr inuidia cruciat dñm suuz. Est em̄
 sicut vermis in ligno nascēs qui post illud vñ natuz est eo
 sumit. **Jeromimus.** Inuidia est sui primum mordax. Inuidia
 se primum infestat. Isidorus. Inuidus medullitus ami
 mo estuans a semel ipso liuoris proprii semper exigit penas.
 Et Socrates. Utinam inuidi in omnibz ciuitatibz aures
 vel oculos h̄rent ut de omnez profectibz torquerent. **dez**

Quanta sunt felicitas hominum gaudia. tanta sunt iniurias
 gemitus Dracius. Inuidia sicuti non est iniembre tiranni
 maius tormentum. Duodecimo facit ad det. huius vicij. quod
 ipsa est infirmitas et corruptio maxima adeo corrupta est
 iniuriam ut ei redolentia feteant. et econuerso amara sint ei
 dulcia. et dulcia amara. Unde ad iniuidos pertinere videtur illa
 maledictio Psal. v. Ne qui dicitis bonum malum. et malum bo-
 num. ponentes tenebras lucem. et lucem tenebras. ponentes
 amarum dulce. et dulce in amarum. sed corruptio iniuidie innui-
 tur nobis puer. xiiij. Vbi dicitur quod putredo ossium est ini-
 uidia sicut vestis putrefacta non recipit ablutionem. sic per-
 iniuidie non defacili ablutio. Decimotercio facit ad det. hu-
 ius vicij. quod hoc vicium est magne peruersitatis Cuz enim bonum
 in omni deductum puerum elucescat sum vocum et sum scire
 eam Nullius rei possessio iocunda sit sine socio. Inuidus
 tamen potius vult carere bono. quod habet socium in eo. per cuius rultus
 habet socium in miseria quod in felicitate Exhortatio de quidam rege. qui
 occidit eum datus auaro. et cuius iniuido munus quod eligeret
 ita tamen quod munus eius qui posterior peteret duplicaretur. et
 eum utrumque differret precepit petere. rex iniuido ut prius pe-
 teret qui peccat ut erueret sibi unum oculus volens quod proxi-
 mo eruerentur ambo noluit petere aliquod bonum. ne proximus
 ei qui acciperet duplicatum Quartodecimo facit ad det. huius vicij
 hoc. quod cum aliqua via in uno bono tamen opponantur ut in conti-
 necie optimicia. iniuidia omni bono opponitur Sed cum alia vi-
 cia malo opponantur ut prodigalitas auaricie. iniuidia nullum ma-
 lo opponit Decimoquinto facit ad det. huius vicij hoc quod in
 iniuidia valde pericula est Inuidum enim occidunt bona et ma-
 la. bona enim flagellando. mala ei occasione pecandi dabo
 Unde ad iniuriam videtur pertinere illud verbum quod di-
 cit Caym. Genesim iiii. Quicunqz iniuerterit me occidet
 me. Videtur enim creature esse coniurate contra ini-
 uidum et merito. quod iniuriam degenerat a creatore. et a creaturis.
 creator enim bona communica. similiter et creature ut de hoc

certamen videantur habere Ex hoc enim quod ignorat vult species
 suam dare materie aque ex his pugna est inter ignes et aquas
Sunt sol vult omnium care lumine et calorem suum Aug^{ustus} iudicium
 marie domine bonitatis est. quod quilibet res cogit dare seip
 saz ab hac liberalitate degenerat inuidus diuides se a deo et
 creaturis et socians se dyabolo qui bona omnibus inuidus det.
 et vult homines socios esse sue miserie. ideo merito creatu
 re presequuntur tamquam apostata. **D**ecimo sexto fac ad dicitur huius
 vicij his quod inuidia valde dampnosa est suo subiecto Aufert
 enim homini societatem ecclesie. de qua societate dicitur. **P**articeps
 ego sum omnium timore te. **B**ona proximi quod inuidi essent si
 ea diligenter otra inuidu sicut Aug^{ustus} periret inuidi quantum bo
 nus est caritas que sine labore nostro aliena bona nostra fa
 cit. **I**nuidia aufert homini primus. **N**on magister hugo de sancto
 victore. Superbia aufert michi deum. inuidia proximum. ira
 meipsum. **I**nuidia ecclias aufert homini sapientiam. **N**on sapientia vii. Ne
 quod eus inuidia tabescere iter habeo quod tunc homo non erit princeps
 sapientia. **N**on poeta describens domum inuidi dicere. quod erat abdita
 careres sole. sol enim iusticie lumine sapientia abscondit inuidis. **I**n
 uidi enim homines ad paupertatem et ignominiam sepe perveniunt
Non plus. xxviiij. **N**ir qui festinat ditari et aliis inuidus det ig
 norat quod egestas supueniat ei. **E**t eccl^{esi}. vii. **I**mproperium es
 dumeliaz omnis malorum hereditabitur et omnis peccator et bilini
 guis et inuidus. **D**ecimo septimo fac ad dicitur. huius vicij his
 quod hoc vicium est signum quod dyabolus discipulos suos agnoscit. non
 sicut dicit dominus Iohannes. xij. discipulis suis. In his agnoscet omnes
 quod mei discipuli estis. si dilectione habueritis ad inuidem. **S**ic
 dicit dyabolus. In his agnoscet omnes quod discipuli mei estis. si inuidia
 habetis ad inuidem. **D**ecimo octavo fac ad dicitur. inuidie his quod fere
 oes inuidi sunt predictores plus. xxvij. Ne omedas cum homine in
 uido et ne de ciuitate eius quam in silicudinem arioli et diectoris
 estimat quod ignorat. omede et bibit dicens tibi. et menses eius non est
 tecum. **D**ecimono non fac ad dicitur. inuidie his quod frequenter mala mor
 te moriuntur inuidi. **N**on eccl^{esi}. xxvij. Laquo peribunt quod obligeatur

easu iustorum. dolor autem consumet eos aīḡ moriantur
 laqueo perit qui improinde perit. **Jero** 9. Non memini me
 vidiisse mortuuz mala morte qui liberali vixit **Xc**. Faē ad
 dē. huius vici hoc q̄ inū di socij sunt dyaboli et in lucro
 et in dāmno. qn̄ dyā? lucrat̄ gaudent q̄si lucr̄ ipsi? lucr̄
 suum reputarent/ qn̄ vero dyā? perdit dolent q̄si dāmnuz
 eius dampnuz suū reputarent. speciales amici dyaboli vi
 detur esse t̄les sc̄dm descriptōez amicicie q̄m p̄mit culius.
 bnt em̄ idē velle. et idē nolle euz dyabolo. et idē velle. et
 idē nolle vera amicicia est. **I**nuidia em̄ vermis est quē are
 fecit ederam ione. **J**onas īterptat̄ dōm̄ colubē et signifi
 cat aliquę hōmē ḡciosū. Ederā vero p̄spēritas eius est q̄m
 vermis īuidie vult osumere. **A**mēito enim vīdet īuidus
 alii p̄spērari ip̄e vellet eius p̄spitati aduersari. **I**nuidia
 eciam vermis est dissoluens caritatez suue carā vanitatē ec
 elie p̄ qua filius dei voluit mori. **I**nuidia ec̄ est filis passio
 om̄ illi qua percusse sūt sōdome. **H**en. xx. **N**ue dicit auī
 dicia auris̄a vel acrisia et facit passio illa. non vt omnino
 nich̄ videat̄ s̄ vt non vīdeatur illud qd̄ expedit non vīde
 re. Et dicit acrisia ab a q̄ est sine et crīsis q̄ est mēndaciuz.
Inuidia vero ec̄cuerso facit q̄ illud nō videat̄ qd̄ expedit
 vīdere. **I**nuidia em̄ sic exēeat hōmēz q̄ ip̄e non vīdet in
 bono nisi maluz. **E**ccl. xiiiij. Oculus malus ad mala tendit.
Spalt̄ oculus īui di malus est. **V**nde in eodem ca. **H**ecq̄
 est oculus īui di. **E**t math. xxv. An oculus tuus neq̄ est.
 quia ego bonus sum. **I**nuidus plenus est malicia v̄sq̄ ad
 oculum. **D**e sp̄bz īui die secunda pars

Sequitur de speciebus īui die. **E**t possim̄ distin
 guere duas species īuidie sc̄z exultatō in aduer
 sis proximi. et tristitia in prosperis. **E**t notandū
 q̄ exultatō īui di est q̄si gaudiū freneticor̄ qui de h̄ gau
 dit vñ flendū es̄. ymo gaudiū dyabolicū est euz sit de ma
 lo alterius. de h̄ gaudio legit̄ p̄u. xvij. **N**isi in riūna leta
 tur alteri? nō erit impūit̄. **E**t job. xxxij. **S**i exultaui ad

ruinam eius qui me oderat et exultauit quod iniunxit eum malum suple malum nichil accidat Mirum est quod iniudi gaudet de malo. eum gaudi debet esse excommunicatoe conuenienter eis eum. conuenienter. et in iudi natura sunt boni Naturaliter de bono gaudere deberet. sed hoc accidit quod malicia quodammodo in naturaz est diversa. et ideo de malicia gaudet. cum caritatis sit gaudere cum gaudetibus. et flere eum flentibus. ut legitur ad Ro. xiiij. Non apud hunc. ad cor. xij. Quis infirmatur et ego non infirmor. In iudi eciā priores sunt porcis. porci enim porcis qui occidunt sponte inveniuntur.

De remedijis

contra iniudiam Tercia pars

Sequitur de remedijis item viciū iniudie. et possunt esse quatuor remedia Primus remedium est. quod homo amet bona quod a multis habet possunt ita quod ab uno quod plene. gaudi. Qui fauibus iniudie carere desiderat illaz habet redditatem appetat quoniam numerus possideciū non angustat Idem homo vir iustus per hunc quod in terris nichil appetit alienis profectibus iniudere nescit. Secundum remedium est meditatio eorum que suadet nobis fratres dilectos que sunt quatuor. Primus est fraternitas naturalis que est inter homines. omnes enim descendunt ab uno patre et una matre Omnes angelos creauit deus simul Homines vero voluit descendere ab uno patre et una matre ad mendicitudinem dilectionis. Secundum est fraternitas spiritualis que est inter christianos. quia natum ex uno patre deo. et una matre ecclesia. et eandem hereditatem scilicet celestem diuisuri sunt et quanto plures divident eam tanto maior portio erit vniuersalibus eorum. vir posset pleniter ostendere quantum aliquis habebit gaudiū de gloria unius qui secundum erit saluus Tercium est societas spiritualis que est in fideles. socij enim sunt in lucro et in dano Quartum est quod ipsi sunt membra unius corporis cuius corporis caput est Christus Ad ro. xij. Sic enim in uno corpore multa membra habemus/omnia autem membra non eundem actum habent. ita multi unum corpus sumus in christo Et i. Cor. xij. Si quid patitur unus

membrum compaciuntur cetera membra. Tercium tene
diuiz est meditato eoz que valent ad contemptus prie
excellencie. Inuidia emz nascitur ex amore prie excellen
cie. Vnde illa que dicta sunt in tractatu de superbia contra
amorem prie excellencie valent contra inuidiam. Quar
tum remedium est consideratō amaritudinis que inuidia
concomitatur. et dampni multiplicitas q̄ ex ea prouenit.
ipsa amaritudo est sicut acetum quo ignis grecus extin
guitur. Solet ignis grecus cum arena et aceto extingui
Sic inuidia ex consideratione infiuctuositatis qm habet
et aceto amaritudinis que est cum ea extinguitur. damp
num etiam qd ex ea prouenit valet ad extincionem eius
et est unum dampnum amissio proximi sicut dictum est pri
us. Aliud est q̄ postq̄ inuidus dissolutus est a ceteris
membris ecclesie non vivificatur a spiritu sancto. sicut nec ami
ma vivificat membrum qd a corpore separatum est et hu
mor non ascendit ad ramum precissū ab arborē. Preterea
inuidus non vult communicare bona sua proximo. sic non
est dignus q̄ deus communicet sibi bona sua.

Explicit tractatus de inuidia. Incipit tractatus de ira.

Ist superbiam et inuidiam dicendum est de
ira. qz tam superbia qz inuidia frequenter oc
casio est ire. De ira vero tractabim⁹ hoc mo
Primo ponemus ea que valent ad det. ire.
Secundo ponemus diuersas divisiones ire
Tertio agemus de peccatis que ex ira secunt⁹. Ultimo de
remedijs otia iraz. ira vero h intelligim⁹ appetitū vindictē
De verbis dissidentibus iraz pma ps Capituluz pmuz
H D detestacionem vero ire valere possit verba sa
cre scripture. que nobis dissuadet illaz Hen. xl.
Ne irascamini in via Verbū est ioseph ad fratres
suos ituros ad patrez. sic et nos fratres sumus in via ad